

การตรวจเยี่ยมการควบคุมตัวโดยตำรวจ คู่มือปฏิบัติ

“บุคคลที่ถูกจับกุมตัวโดยตำรวจต้องตกอยู่ในสถานการณ์บางอย่างเป็นพิเศษ ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจพิเศษ เช่น อำนาจในการใช้กำลังได้อย่างถูกกฎหมาย ชะตากรรมของผู้ถูกควบคุมตัวตกอยู่ในกำมือของเจ้าหน้าที่ บังคับใช้กฎหมาย ความไม่เสมอภาคเชิงอำนาจนี้เองก่อให้เกิดสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิหรือการทรมาน”

คำนิยามโดยศาสตราจารย์ฆวน อี. เม็นเดซ

ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติเรื่องการทรมาน

การทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี มักเกิดขึ้นในช่วงเริ่มต้นของการลิดรอนเสรีภาพเมื่อบุคคลถูกจับ ควบคุมตัว และสอบปากคำโดยตำรวจ เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิ รัฐต่างๆ ได้อนุญาตให้ผู้ตรวจเยี่ยมอิสระเข้าเยี่ยมสถานตำรวจเป็นประจำ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า คู่มือฉบับนี้ตอบรับความต้องการคำแนะนำเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการและการติดตามผลการเข้าเยี่ยมดังกล่าว ผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียงด้านการป้องกันการทรมานและการตำรวจหลายท่านได้มีส่วนร่วมแนะนำเอกสาร คู่มือฉบับนี้จึงกลายเป็นเครื่องมือที่ขาดไม่ได้สำหรับองค์กรหรือบุคคลใดๆ ที่ดำเนินการตรวจเยี่ยมที่สถานตำรวจ

ISBN 978-2-940337-51-4

APT · P.O. Box 137 · 1211-Geneva 19 · Switzerland · www.apr.ch

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ

EN

association for
the prevention
of torture

การตรวจเยี่ยม
การควบคุมตัวโดยตำรวจ
คู่มือปฏิบัติ

การตรวจเยี่ยมการควบคุมตัวโดยตำรวจ

คู่มือปฏิบัติ

association for
the prevention
of torture

การตรวจเยี่ยมการควบคุมตัวโดยตำรวจ: คู่มือปฏิบัติ

ตีพิมพ์ในเดือนมกราคม 2556 โดยสมาคมเพื่อป้องกันการทรมาน

โปรดติดต่อที่อยู่ด้านล่างเพื่อรับรายงานเป็นรูปเล่ม:

ATP

P.O. Box 137 · CH - 1211 Geneva 19

โทร : +41 22 919 2170

แฟกซ์ : +41 22 919 21 80

apt@apt.ch · www.apt.ch

สมาคมเพื่อการป้องกันการทรมาน (APT) เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนอิสระที่ตั้งอยู่ที่เมืองเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์องค์กรได้ปฏิบัติงานทั่วโลกเพื่อป้องกันการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย APT ก่อตั้งขึ้นในปี 2520 โดยนายธนาคารและทนายความชาวสวิส Jean-Jacques Gautier ตั้งแต่นั้นมา APT ได้กลายเป็นองค์กรชั้นนำในสายงานการป้องกันการทรมานและให้คำแนะนำแก่องค์กรระหว่างประเทศ รัฐบาล สถาบันสิทธิมนุษยชน และหน่วยงานอื่นๆ APT มีบทบาทสำคัญในการกำหนดมาตรฐานและกลไกระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคเพื่อป้องกันการทรมาน รวมถึงพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานแห่งสหประชาชาติวิสัยทัศน์ของ APT คือโลกที่ปราศจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

© 2556, สงวนลิขสิทธิ์โดยสมาคมเพื่อการป้องกันการทรมาน (APT) เนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์เล่มนี้อาจถูกอ้างอิงหรือตีพิมพ์ซ้ำได้โดยระบุแหล่งที่มา หากต้องการแปลสื่อสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ต้องขออนุญาตจาก APT

ISBN 978-2-940337-51-4

แปล : ณิชกานต์ หงษ์กาญจนพงษ์

พิสูจน์อักษร : มนัชญา ญาณกิตติกุล

ออกแบบเอกสารและภาพประกอบต้นฉบับ : Anja Hartwig

ออกแบบเอกสารและภาพประกอบฉบับภาษาไทย : swaddee.studio พ.ศ.2565

ภาพปก : APT ขอขอบคุณ Wim Pietersen เจ้าหน้าที่ตำรวจจากประเทศเนเธอร์แลนด์

ที่อนุญาตให้ใช้รูปจากฐานข้อมูลตราและป้ายของตำรวจ

ข้อมูลเพิ่มเติมที่ www.wikacollection.com

ภาพบท 1 และ 3 : © APT/Chiara Tamburini

ภาพบท 2 : © APT/Delmi Alvarez

สารบัญ	iii
กิตติกรรมประกาศ	vii
คำนิยม	ix
อภิธานศัพท์	xi
บทนำ	1
บทที่ 1 การตรวจเยี่ยมตำรวจตามบริบท	3
1. อำนาจของตำรวจและสิทธิมนุษยชน	4
1.1. ตำรวจและสิทธิมนุษยชน	4
1.2. อำนาจของตำรวจและความเสี่ยงของผู้ถูกควบคุมตัว	5
1.3. บุคคลในสถานการณ์ประปราย	7
1.4. การควบคุมตัวโดยตำรวจ	8
1.5. การทุจริตของตำรวจ	10
2. ลักษณะเฉพาะในการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวของตำรวจ	10
2.1. ความเข้าใจพื้นฐานในการตรวจเยี่ยมเจ้าหน้าที่ตำรวจ	10
2.2. การสัมภาษณ์ส่วนตัว	12
2.3. ลักษณะสำคัญในการตรวจเยี่ยมที่สถานีตำรวจ	13
3. การตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน: กรอบการวิเคราะห์	13
3.1. หลักการพื้นฐานในการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัว	18
บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีตำรวจ	19
ส่วน A การเตรียมตัวตรวจเยี่ยม	20
1. ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล	20
1.1. กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ	20
1.2. การลงทะเบียน	21
1.3. ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง	21
1.4. ข้อมูลติดต่อแหล่งข้อมูลภายนอก	22
1.5. โครงสร้างการบริหารงาน	22
2. การเตรียมตัวดำเนินการ	22
2.1. จุดประสงค์การตรวจเยี่ยม	22
2.2. องค์ประกอบคณะตรวจเยี่ยม	23

2.3. การจัดการ	24
2.4. บุคคลติดต่อประสานงาน	24
3. การเตรียมพร้อมทางกายภาพ	24
3.1. การแต่งกาย	24
3.2. เอกสารและเครื่องมือ	25
4. การเตรียมพร้อมจิตใจ	25
ส่วน B การดำเนินการตรวจเยี่ยม	26
1. การมาถึง ณ สถานีตำรวจ	27
1.1. การมาถึงโดยพร้อมกัน	27
1.2. การติดต่อครั้งแรก	27
1.3. ความล่าช้าและอุปสรรคในการเข้าถึงสถานีตำรวจ	27
1.4. การป้องกันการเคลื่อนย้ายผู้ถูกควบคุมตัว	28
1.5. การแยกแยะข้อมูล	29
2. การพูดคุยเบื้องต้นกับหัวหน้าสถานีตำรวจ	31
2.1. วัตถุประสงค์ของการพูดคุยเบื้องต้น	31
2.1.1. การแนะนำภารกิจและวิธีการเข้าเยี่ยมของหน่วยงานตรวจเยี่ยม	31
2.1.2. การสร้างความสัมพันธ์	32
2.1.3. การได้รับข้อมูลสำคัญ	32
3. สภาพโดยรวมของสถานที่	34
4. การตรวจสอบทะเบียนควบคุมตัวและเอกสารอื่น	40
4.1. คำสั่งและข้อปฏิบัติของหน่วยงานในพื้นที่	40
4.2. บันทึกการควบคุมตัว	40
4.3. ข้อมูลที่ต้องตรวจสอบในทะเบียนควบคุมตัว	42
4.4. ข้อมูลอื่นๆ	45
4.4.1. การติดต่อกับโลกภายนอก	45
4.4.2. บันทึกเหตุการณ์	46
4.4.3. บันทึกขั้นตอนและการปฏิบัติงานของตำรวจ	47
5. การสัมภาษณ์บุคคลที่ถูกสิทธิรอนเสรีภาพเป็นการส่วนตัว	48
5.1. การรักษาความลับของการสัมภาษณ์	50
5.2. การสัมภาษณ์เดี่ยวหรือคู่	50
5.3. การคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์	51

5.4. ผู้ถูกควบคุมตัวที่ ‘เป็นอันตราย’	52
5.5. สถานที่สัมภาษณ์	53
5.6. การเริ่มสัมภาษณ์	53
5.7. การทำงานร่วมกับล่าม	56
5.8. การถามคำถาม	57
5.9. การยุติการสัมภาษณ์	59
6. การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจและบุคลากรอื่น	60
7. ประเด็นเฉพาะที่ต้องพิจารณา	62
7.1. สุขภาพ	62
7.1.1. การตรวจสุขภาพ	62
7.1.2. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	63
7.1.3. การส่งต่อบุคคลไปยังบุคลากรทางการแพทย์	63
7.1.4. เวชระเบียน	64
7.1.5. คลังยาและอุปกรณ์ปฐมพยาบาล	64
7.1.6. ข้อกล่าวหาเรื่องการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ	65
7.2. ประเด็นอื่นๆ	65
7.2.1. ความปลอดภัยและมาตรการป้องกัน	65
7.2.2. เครื่องมือที่อาจใช้ในการทรมาน	66
7.2.3. การตรวจเยี่ยมการสอบปากคำโดยตำรวจ	66
8. การพูดคุยปิดท้ายกับหัวหน้าสถานีตำรวจ	67
ส่วน C หลังการเข้าตรวจเยี่ยม	68
1. การรายงานภายใน	69
2. รายงานการตรวจเยี่ยม	69
3. รายงานตามหัวข้อ	71
4. รายงานประจำปี	71
5. การจัดทำข้อเสนอแนะ	71
6. การติดตามผลข้อเสนอแนะ รวมทั้งผ่านการพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้อง	73
บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ	75
1. การปฏิบัติตัวต่อผู้ถูกควบคุมตัว	79

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

สารบัญ

1.1. การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น	80
1.2. สถานที่ควบคุมตัวที่ติดต่อบุคคลภายนอกไม่ได้	85
1.3. การใช้กำลังและอาวุธปืน	88
1.4. เครื่องมือพันธนาการ	92
1.5. การจับกุมตัว	94
1.6. การตรวจค้นร่างกาย	97
1.7. การสอบปากคำ	99
1.8. การเคลื่อนย้ายตัวบุคคล	102
1.9. การมีส่วนร่วมของตำรวจในการผลักดันส่งกลับ	105
2. มาตรการป้องกันขั้นพื้นฐาน	108
2.1. สิทธิในการเข้าถึงข้อมูล	108
2.2. การแจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่สามทราบถึงการลิดรอนเสรีภาพ	112
2.3. การเข้าถึงแพทย์	115
2.4. การเข้าถึงทนาย	120
3. กระบวนการทางกฎหมาย	124
3.1. ระยะเวลาในการควบคุมตัวโดยตำรวจ	124
3.2. การเข้าถึงผู้พิพากษา	125
3.3. การได้รับการปล่อยตัวอย่างถูกต้องตามกระบวนการ	130
4. มาตรการป้องกันเชิงกระบวนการ	131
4.1. การบันทึกภาพและเสียงขณะควบคุมตัว	131
4.2. บันทึกการควบคุมตัว	133
4.3. การร้องเรียน	136
4.4. การตรวจสอบและการตรวจเยี่ยม	139
5. สภาพการควบคุมตัว	142
6. บุคลากรตำรวจ	146
6.1. จรรยาบรรณ	146
6.2. การสรรหาบุคลากร	148
6.3. การฝึกอบรม	149
6.4. เครื่องแบบและการระบุตัวตน	152

กิตติกรรมประกาศ

ในนามของ APT ผมขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่องค์กรผู้มีส่วนร่วมในเอกสารฉบับนี้ ขอความในต้นฉบับร่างจัดทำขึ้นโดยไม่เคลิ์ เคลเล็ท ซึ่งเป็นอดีตเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้เชี่ยวชาญด้านตำรวจ พร้อมทั้งเป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหารของ APT การตรวจร่างครั้งแรกจัดทำโดยออร์เฟอเรอร์ อดีตเจ้าหน้าที่ APT ซึ่งปัจจุบันทำงานให้กับสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนในประเทศโคลอมเบีย ออโรยังได้แสดงความเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ร่างฉบับสุดท้ายอีกด้วย โจนาธาน เบย์นอน แพทย์และที่ปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชนได้ให้การสนับสนุนที่สำคัญในประเด็นการแพทย์ มาร์เซลลิน เฮอร์น และแมทธิว แซนด์ จากคณะทำงานสหประชาชาติและกฎหมายของ APT มีส่วนสนับสนุนในการพัฒนาบทที่ 3 ด้วย นอกจากนี้ ต้องขอบคุณมอน-เซบาสเตียน บลองค์ ที่ปรึกษาด้านการตรวจเยี่ยมการควบคุมตัวของ APT สำหรับการจัดทำงานวิจัย การร่างต้นฉบับ และการประสานงานโดยรวม ซึ่งผลักดันให้คู่มือฉบับนี้ได้ตีพิมพ์ในที่สุด

เมื่อวันที่ 3 และ 4 พฤษภาคม 2554 มีการจัดประชุม ณ กรุงเจนีวา เพื่ออภิปรายร่างคู่มือ โดย มอน-เซบาสเตียน บลองค์ และทันย่า นอร์ดัน (ที่ปรึกษาการตรวจเยี่ยมการควบคุมตัวของ APT) เป็นผู้ดำเนินการประชุม ผมขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้ผู้ให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งระหว่างและหลังการประชุม

- ซิลเวีย คาซาล อดีตประธานคณะกรรมการเพื่อการป้องกันการทรมานแห่งยุโรป และอดีตประธานคณะอนุกรรมการการป้องกันการทรมานแห่งสหประชาชาติ
- ราล์ฟ ครอร์ชอร์ อดีตเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านการตำรวจ
- ชาร์เลมัทท์ที่ปรึกษาด้านการทรมานและการตำรวจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประเทศเลบานอน
- เฮร์นัน วาลส์ สมาชิกเลขาธิการคณะอนุกรรมการการป้องกันการทรมานแห่งสหประชาชาติ

ร่างคู่มือฉบับสุดท้ายยังได้รับการตรวจตราโดยผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆที่ได้ให้ความเห็นในการขยายขอบเขตเนื้อหาของเอกสาร

- แม็กกี้ เบอร์น อดีตผู้อำนวยการคณะกรรมการอำนวยการความยุติธรรม และสมาชิกของคณะกรรมการที่ปรึกษาของ APT
- ดอนเซ่ บอชโคฟสกี ที่ปรึกษาด้านการป้องกันการทรมานแห่งกลไกการป้องกันแห่งชาติของประเทศมาซิโดเนีย
- อแมนดา ดิเซล ผู้แทนของ APT ในประเทศแอฟริกาใต้
- แอนนา ลอร์สัน ผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิคนพิการ
- วอลเตอร์ ชันทิงเกอร์ สมาชิกของกลไกการป้องกันแห่งชาติของประเทศออสเตรีย

ผมต้องแสดงความขอบคุณแก่เอ็มมา-อเล็กเซีย คาซาล-คัตซมัน ผู้เรียบเรียงคู่มือฉบับนี้

ท้ายที่สุด ผมขอขอบคุณชวน อี. เม็นเดซ ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติเรื่อง
การทรมานที่ให้เกียรติเขียนคำนิยมแก่คู่มือ

มาร์ก ทอมสัน

เลขาธิการ APT

คำนิยาม

บุคคลที่ถูกจับกุมตัวโดยตำรวจต้องตกอยู่ในสถานการณ์ประปรายเป็นพิเศษ ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจพิเศษ เช่น อำนาจในการใช้กำลังได้อย่างถูกกฎหมาย ชะตากรรมของผู้ถูกควบคุมตัวตกอยู่ในกำมือของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย ความไม่เสมอภาคเชิงอำนาจนี้เองก่อให้เกิดสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิหรือการทรมาน

การทรมานเป็นหนึ่งในการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลที่ร้ายแรงที่สุด เพราะสามารถทำลายศักดิ์ศรี ร่างกาย และจิตใจของบุคคล รวมถึงส่งผลกระทบต่อสังคม แม้จะมีข้อห้ามเด็ดขาดต่อการทรมานภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ แต่การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ ยังคงเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย การกระทำอันเลวร้ายเหล่านี้มักเกิดขึ้นในที่ปิดลับ ห่างไกลจากการตรวจสอบภายนอก นี่คือเหตุผลที่การตรวจเยี่ยมสถานที่ลิดรอนเสรีภาพ (เช่น สถานที่ควบคุมตัว) อย่างอิสระเป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันการละเมิดทุกประเภท

ในฐานะผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านการทรมาน ผมสนับสนุนให้รัฐต่างๆ เปิดให้สถานที่ลิดรอนเสรีภาพสามารถได้รับตรวจสอบและตรวจเยี่ยมได้จากบุคคลภายนอก เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความพยายามระดับโลกในการจัดการทรมาน ผมผลักดันให้รัฐให้สัตยาบันต่อพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี ซึ่งได้ประกันความโปร่งใสในทุกสถานที่ควบคุมตัว ผ่านระบบพิเศษที่ประกอบด้วยหน่วยงานทั้งระดับระหว่างประเทศและภายในประเทศ

ในปี 2547 APT ได้ตีพิมพ์คู่มือภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัว โดยมุ่งเป้าไปที่การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเข้าเยี่ยม โดยเฉพาะการเข้าเยี่ยมในเรือนจำ คู่มือนี้ได้รับการแปลทั้งสิ้น 17 ภาษาและถูกใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ผู้ปฏิบัติงานได้แสดงความเห็นว่ามีความจำเป็นต้องจัดทำคู่มือที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นในการตรวจเยี่ยมการทำงานของตำรวจในเชิงป้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความประพฤติดของตำรวจและสถานที่ภายใต้เขตอำนาจของตำรวจ คู่มือใหม่ของ APT จึงเป็นประโยชน์ในการสร้างกรอบความเข้าใจลักษณะเฉพาะของการควบคุมตัวโดยตำรวจ ทั้งยังจัดทําระเบียบวิธีสำหรับการเข้าเยี่ยมสถานที่ตำรวจโดยละเอียด ตลอดจนคำแนะนำในการวิเคราะห์สถานการณ์การบังคับใช้มาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง คู่มือนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานตรวจเยี่ยมซึ่งรับผิดชอบต่อการเข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวภายใต้เขต

อำนาจของตำรวจ

ยังเป็นหนทางอันยาวไกลก่อนที่ตำรวจจะปฏิบัติต่อทุกคนบนพื้นฐานมนุษยธรรม และด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีของพวกเขา ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะนำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงเชิงปฏิบัติ เจริญความคิดและทัศนคติ ซึ่งผลักดันให้เราเข้าใจถึงเป้าหมายนั้นมากขึ้น

ศาสตราจารย์ฌวน อี. เม็นเดซ

ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับการทรมาน การปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ทารุณ ไร้มนุษยธรรม และย่ำยีศักดิ์ศรี

อภิธานศัพท์

ACHPR	กฎบัตรแอฟริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและประชาชน ('กฎบัตรบันจูล')
ACHR	อนุสัญญาอเมริกันว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ('สนธิสัญญาซานโฮเซ')
APT	สมาคมเพื่อการป้องกันการทรมาน
BPP	หลักการในการคุ้มครองบุคคลทุกคนภายใต้การควบคุมตัวหรือจำคุกทุกรูปแบบ (แห่งสหประชาชาติ)
BBTD	หลักการพื้นฐานแห่งสหประชาชาติในการปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัว
BPUFF	หลักการพื้นฐานการใช้กำลังและอาวุธสำหรับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย (แห่งสหประชาชาติ)
BR	ข้อกำหนดกรุงเทพ (ข้อกำหนดสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิง และมาตรการที่มีใช้การคุมขังสำหรับผู้กระทำผิดหญิง)
CAT	คณะกรรมการต่อต้านการทรมานฯ (แห่งสหประชาชาติ)
CCLEO	หลักปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย (แห่งสหประชาชาติ)
CRPD	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (แห่งสหประชาชาติ)
CPT	คณะกรรมการยุโรปเพื่อการป้องกันการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำแย่ที่สุด (ชื่อเต็ม)
CRC	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (แห่งสหประชาชาติ)
ECHR	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยุโรป (ชื่อเต็ม) อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
ECPE	จรรยาบรรณตำรวจแห่งยุโรป
ECPT	อนุสัญญายุโรปเพื่อการป้องกันการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำแย่ที่สุด (ชื่อเต็ม) อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
EPR	กฎเรือนจำแห่งยุโรป
HRC	คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน
IACPPT	อนุสัญญาระหว่างอเมริกาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษการทรมาน

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

Abbreviations

ICCPR	กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (แห่งสหประชาชาติ)
ICPAPEd	อนุสัญญาคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการถูกบังคับให้สูญหาย (แห่งสหประชาชาติ)
NGO	องค์กรพัฒนาเอกชน
OPCAT	พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน และการกระทำอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (แห่งสหประชาชาติ)
PBPA	หลักการและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกกลั่นแกล้งในอเมริกา
RIG	‘แนวทางเกาะโรเบิน’ (แนวทางและมาตรการห้ามและป้องกันการทรมานการปฏิบัติ หรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีในแอฟริกา)
RPJDL	กฎสำหรับการคุ้มครองเยาวชนที่ถูกกลั่นแกล้ง (แห่งสหประชาชาติ)
SARPCCO	องค์การความร่วมมือหัวหน้าตำรวจภูมิภาคแอฟริกาใต้
SMR	กฎหมายฐานขั้นต่ำในการปฏิบัติต่อนักโทษ (แห่งสหประชาชาติ)
SPT	คณะอนุกรรมการป้องกันการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (แห่งสหประชาชาติ)
SRT	ผู้รายงานพิเศษเกี่ยวกับการทรมาน (แห่งสหประชาชาติ)
UN	สหประชาชาติ
UNCAT	อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน และการกระทำอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี
UNGA	สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ
WGAD	คณะทำงานสหประชาชาติว่าด้วยการควบคุมตัวโดยพลการ

บทนำ

ทำไมต้องมีคู่มือการตรวจเยี่ยมตำรวจ

วิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดวิธีหนึ่งในการป้องกันการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายคือการเข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวอย่างสม่ำเสมอโดยไม่แจ้งล่วงหน้า เพื่อตรวจเยี่ยมการปฏิบัติและสภาพของผู้ถูกกักขัง เสรีภาพ สมาคมเพื่อการป้องกันการทรมาน (APT) ได้พัฒนาเครื่องมือโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงานตรวจสอบ คู่มือเชิงปฏิบัติของ APT การตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัว¹ ได้รับการแปลแล้วทั้งสิ้น 17 ภาษา อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการทรมานได้เกิดขึ้นบ่อยที่สุดในช่วงแรกของการควบคุมตัว ผู้เชี่ยวชาญหลายคนจึงระบุถึงความจำเป็นในการจัดทำคู่มือที่เฉพาะเจาะจงต่อการตรวจเยี่ยมที่สถานีตำรวจและการประพจน์ของตำรวจ แม้ว่าวิธีการเยี่ยมที่กล่าวถึงในคู่มือฉบับนี้จะมี ความคล้ายคลึงกันหลายประการกับวิธีการเฝ้าติดตามสถานที่ควบคุมตัวอื่นๆ รวมถึงเรือนจำ คู่มือฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นเครื่องมือเฉพาะเจาะจงซึ่งช่วยเติมเต็มคู่มือการตรวจเยี่ยมสถานที่ ควบคุมตัว คู่มือฉบับนี้จึงมุ่งให้คำแนะนำในเชิงปฏิบัติและให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด ที่สามารถปรับให้เข้ากับความต้องการและวัตถุประสงค์ของแต่ละบริบทมากกว่าที่จะเป็นชุดกฎเกณฑ์ ที่ต้องปฏิบัติตามในทุกสถานการณ์

กลุ่มเป้าหมาย

คู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ดังนี้

- การตรวจเยี่ยมที่สถานีตำรวจ และ/หรือสถานที่ใกล้เคียงอื่น
- การดำเนินการเชิงป้องกันใดที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ

ผู้ใช้คู่มือหลักได้แก่สมาชิกของกลไกป้องกันแห่งชาติ (NPM) ที่ดำเนินการภายใต้ข้อกำหนดของพิธีสารเลือกรับแห่งสหประชาชาติ (UN) ของอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน และการกระทำอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (OPCAT) อื่นๆ เนื่องจากการกิจของ NPM ครอบคลุมสถานที่ทุกประเภทซึ่งบุคคลกำลังถูกหรืออาจถูกกักขังหรือถูกปฏิบัติโหดร้าย รวมถึงสถานีตำรวจ

นอกจากนี้ คู่มือฉบับนี้ยังมุ่งสร้างประโยชน์แก่องค์กรและบุคคลใดซึ่งมีภารกิจหรืออำนาจเข้าเยี่ยม สถานที่ดังกล่าว รวมถึงกลไกการเข้าเยี่ยมในระดับสากลและระดับภูมิภาค สถาบันสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ องค์กรภาคประชาสังคม ผู้เฝ้าเรือน และสมาชิกรัฐสภา

1 การตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัว, APT, เจนีวา, เมษายน 2004 เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=58&Itemid=259&lang=en คำศัพท์ ‘ตำรวจ’ และ ‘หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย’ มักถูกใช้สลับกันได้ อย่างไรก็ตาม คำว่า ‘ตำรวจ’ ในคู่มือฉบับนี้ขึ้นอยู่กับรากฐานว่า ‘หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย’ มักถูกพิจารณาว่ามีความหมายแคบกว่า ภายใต้บริบทการปฏิบัติงานของตำรวจ ซึ่งกว้างขวางกว่าเพียงการบังคับใช้กฎหมาย

ข้อมูลในคู่มือฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์แก่

- เจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบที่สถานีตำรวจ
- บุคลากรที่ปฏิบัติงานที่สถานีตำรวจ
- บุคลากรทางการแพทย์
- ทนาย
- ผู้ปฏิบัติงานอื่นๆที่มีโอกาสเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจ

คู่มือฉบับนี้มุ่งให้ข้อมูลแก่หน่วยงานและบุคคลที่สามารถเข้าถึงสถานีตำรวจได้ตามภารกิจของตนหรือผ่านข้อตกลงเฉพาะ จึงไม่ครอบคลุมถึงประเด็นการได้รับอนุญาตให้เข้าถึงสถานีตำรวจ

ผู้อ่านควรทำความเข้าใจว่า APT ส่งเสริมและให้ข้อเสนอแนะแบบองค์รวมในการตรวจเยี่ยมสถานที่ที่ลิดรอนเสรีภาพ การตรวจเยี่ยมสถานีตำรวจควรปฏิบัติควบคู่ไปกับการตรวจสอบสถานที่ควบคุมตัวอื่นเสมอ เมื่อหน่วยงานตรวจสอบมีหน้าที่เฉพาะในการเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจ สมาชิกของหน่วยงานดังกล่าวควรประสานงานกับกลไกที่รับผิดชอบการเข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวประเภทอื่นด้วย โดยเฉพาะเรือนจำ

โครงสร้างคู่มือ

คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยสามบทหลัก บทที่ 1 พิจารณาภาพรวมและบริบทการตรวจเยี่ยมตำรวจ โดยเน้นที่อำนาจของตำรวจและความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจเหล่านี้กับประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน บทนี้ยังแนะนำข้อควรพิจารณาที่สำคัญในการตรวจเยี่ยมสถานบริการของตำรวจ โดยจัดให้มีการอภิปรายการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจประเด็นและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการตรวจเยี่ยมการควบคุมตัวผ่านมุมมองแบบองค์รวม

บทที่ 2 กล่าวถึงวิธีการดำเนินการตรวจเยี่ยมและเข้าเยี่ยม ส่วน A สำรวจวิธีการเตรียมตัวสำหรับการเข้าเยี่ยม ส่วน B เน้นไปที่วิธีปฏิบัติระหว่างการเข้าเยี่ยม และส่วน C ให้รายละเอียดการดำเนินการติดตามผลที่สำคัญ

บทที่ 3 สรุปและอภิปรายมาตรฐานระดับชาติและระดับระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวโดยตำรวจ บทนี้จัดเรียงหัวข้อตามเนื้อหา และสามารถใช้เป็นคู่มืออิสระได้ในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้อง (เช่น การใช้อุปกรณ์หน่วงเหนี่ยว) บทนี้ได้รวบรวมเอกสารทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ความเห็นที่ชี้แจงว่ามาตรฐานใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเยี่ยม และคำแนะนำที่นำไปใช้ได้จริงสำหรับผู้ตรวจเยี่ยม

บทที่ 1

การตรวจเยี่ยมตำรวจตามบริบท

1. อำนาจของตำรวจและสิทธิมนุษยชน

1.1. ตำรวจและสิทธิมนุษยชน

หน่วยงานตำรวจมักนำเสนอหน่วยงานผ่านการให้บริการ การใช้กำลัง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน ความแตกต่างระหว่างการให้บริการและการใช้กำลังสามารถอธิบายได้ดังนี้

‘มุมมองการใช้กำลัง’ หรือมุมมองแนวตั้ง สามารถพบเห็นได้ชัดเจนผ่านรูปแบบ การปฏิบัติการณ์ที่มีลักษณะเผด็จการ รูปแบบนี้ถูกใช้โดยหน่วยงานตำรวจเป็นจำนวนมาก อีกมุมมองหนึ่งคือตำรวจในฐานะผู้ให้บริการแก่ชุมชนในพื้นที่ของตนเอง การให้ ‘บริการ’ หรือมุมมองแนวนอนนี้มักพบเห็นในรูปแบบ ‘การดูแลชุมชน’ และการกิจที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือเป็นการปฏิบัติงานที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ปัญหาและการสืบสวน¹

แม้ว่าจะมีความแตกต่างทางแนวคิดในหน่วยงานตำรวจ โดยทั่วไปแล้ว² ภารกิจหลักของตำรวจ เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเหล่านี้

- เพื่อรักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อยของประชาชนในสังคม
- เพื่อป้องกันและรักษาไว้ซึ่งสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคล
- เพื่อป้องกัน ตรวจจับ และปราบปรามอาชญากรรม
- เพื่อจัดให้มีบริการและความช่วยเหลือแก่สาธารณะ

ไม่ว่าสาธารณชนมีความรู้ต่อหน่วยงานตำรวจว่าเป็นการให้บริการหรือเป็นการใช้กำลัง ตำรวจควรมีบทบาทสำคัญในการปกป้องสิทธิมนุษยชน ตำรวจมีหน้าที่รับผิดชอบในการรับรอง ความปลอดภัยของบุคคลผ่านการบังคับใช้กฎหมาย ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำเป็นต้องเคารพสิทธิมนุษยชนอย่างครบถ้วน ขณะเดียวกันก็มีหน้าที่ต้องปกป้องไม่ให้สิทธิมนุษยชนของ ประชาชนถูกละเมิดโดยบุคคลอื่น โดยพื้นฐานแล้ว หน้าที่หลักของตำรวจคือการเป็นตัวแทน เชิงรุกในการก่อให้เกิดสังคมที่ประชาชนสามารถใช้สิทธิมนุษยชนได้ ความเข้าใจเชิงบวกเกี่ยวกับ บทบาทของตำรวจในเรื่องนี้มีความสำคัญในการส่งเสริมการถกเถียงที่สร้างสรรค์ระหว่างหน่วยงาน ตรวจเยี่ยมและตำรวจ ซึ่งเป็นรากฐานแนวทางการตรวจเยี่ยมตรวจสอบเชิงป้องกัน

ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ปกป้องและเคารพสิทธิพื้นฐานของบุคคล สิทธิของเจ้าหน้าที่ ก็ควรได้รับการเคารพและเติมเต็มอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น แม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจต้องรับผิดชอบ ต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมถึงการปฏิบัติที่โหดร้าย ผู้ตรวจเยี่ยมควรคำนึงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเอง อาจตกเป็นเหยื่อของการละเมิดสิทธิด้วยเช่นกัน ในกรณีเช่นนี้ การละเมิดสิทธิต่อตำรวจมักมีผลกระทบ อย่างมากต่อวิธีการที่ตำรวจปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัว ตัวอย่างเช่น อุปกรณ์และสภาพการทำงานที่ย่ำแย่

1 Anneke Osse, Understanding Policing: a resource for human rights activists, แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เนเธอร์แลนด์, 2006, หน้า 26. เข้าถึงได้ที่ http://www.amnesty.org.uk/uploads/documents/doc_22360.pdf

2 ดูเพิ่มเติม ECPE, หน้า 7. เข้าถึงได้ที่ <https://wcd.coe.int/com.instranet.InstraServlet?command=com.instranet.CmdBlobGet&InstranetImage=1277578&SecMo=de=1&DocId=212766&Usage=2>.

บทที่ 1 การตรวจเยี่ยมตำรวจตามบริบท

ไม่เพียงเป็นการละเมิดสิทธิทางเศรษฐกิจและสังคมของเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น แต่ยังอาจส่งเสริมให้เกิดการทุจริตหรือมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมของตำรวจที่เป็นอันตรายต่อผู้ถูกควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมที่พยายามสร้างความเข้าใจต้นเหตุของการปฏิบัติที่โหดร้าย ซึ่งรวมถึงปัญหาเชิงระบบภายในสถานตำรวจ ควรใช้กลยุทธ์แบบองค์รวมที่คำนึงถึงความต้องการและความลำบากในการทำงานของตำรวจ การสนทนาระหว่างผู้ตรวจเยี่ยมกับตำรวจเกี่ยวกับปัญหาที่ตำรวจเผชิญอยู่มักเป็นเครื่องมือที่สำคัญให้ตำรวจยอมรับฟังข้อวิจารณ์มากขึ้น

1.2. อำนาจของตำรวจและความเสี่ยงของผู้ถูกควบคุมตัว

การตรวจสอบที่เป็นอิสระมีความสำคัญอย่างยิ่งในต่อการปฏิบัติงานของตำรวจเหล่านี้

- การกีดกันในการดูแลความสงบเรียบร้อย
- การปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการป้องกัน ตรวจจับ และปราบปรามอาชญากรรม

เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจึงได้รับมอบอำนาจเพื่อปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วง รวมถึงอำนาจเหล่านี้

- เรียกตรวจหลักฐานแสดงตัวตน
- จับกุมตัวบุคคล
- ค้นตัวบุคคลหรือสถานที่
- ตรวจเยี่ยมการชุมนุม
- ควบคุมตัวบุคคล
- สอบปากคำบุคคล
- สืบสวน
- ใช้กำลังในปริมาณน้อยที่สุดภายใต้เงื่อนไขบางประการ

ในขณะปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ ย่อมมีความเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดสิทธิของบุคคลและการใช้อำนาจอย่างมิชอบโดยตำรวจ ดังนั้นการตรวจเยี่ยมการปฏิบัติงานของตำรวจอย่างเหมาะสมและเป็นกลางจึงเป็นสิ่งสำคัญ

การใช้กำลังโดยถูกกฎหมายเป็นหนึ่งในภารกิจที่ชอบด้วยกฎหมายของตำรวจ เนื่องจากบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่อันตราย และต้องทำหน้าที่ปกป้องทั้งประชาชนทั่วไปและตนเอง อย่างไรก็ตาม เมื่อใดก็ตามที่มีการใช้กำลังก็มีโอกาสที่จะเกิดการละเมิดสิทธิได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการละเมิดสิทธิในฐานะรัฐ ด้วยเหตุนี้ตำรวจจึงถูกมองว่าเป็นหน่วยงานที่ผูกขาดการใช้กำลังทางกายภาพทั้งปวงโดยชอบด้วยกฎหมาย

การละเมิดสิทธิโดยตำรวจสามารถเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ ไม่ใช่เพียงเพราะว่า การใช้กำลังให้เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ยาก แต่เพราะการละเมิดสิทธิมนุษยชนอาจเป็นผลมาจากการประเมินสถานการณ์ที่ผิดพลาดโดยเจ้าหน้าที่ได้ด้วยเช่นกัน การละเมิดสิทธิอาจเกิดขึ้นได้เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละคนใช้ประโยชน์จากอำนาจของตนโดยใช้กำลังมากเกินไปในการข่มขู่ ทุบตี ใช้อาวุธ หรือด้วยเหตุผลประการอื่น นอกจากนี้ อาจเป็นไปได้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีวัฒนธรรมของการลอยนวลพ้นผิดในบางบริบท ในกรณีเช่นนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนรู้ดีว่าพวกเขา

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

ไม่ต้องเผชิญกับการดำเนินคดีหรือถูกลงโทษทางวินัย นับเป็นสถานการณ์ที่ท้าทายที่สุดสำหรับผู้ตรวจเยี่ยมที่พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย

นอกเหนือจากการใช้กำลังแล้ว ปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญต่อการละเมิดสิทธิยังรวมถึงวิธีการใช้มาตรการการใช้เครื่องมือหน่วงเหนี่ยว วิธีดำเนินการตรวจค้นตัวบุคคลและสถานที่ และการเลือกปฏิบัติอันเป็นผลมาจากการสร้างโปรไฟล์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมตำรวจ

ความเสี่ยงที่จะถูกละเมิดสิทธิระหว่างการควบคุมตัวโดยตำรวจนั้นสูงมากเป็นพิเศษในช่วง 2-3 ชั่วโมงแรกของการควบคุมตัว กล่าวคือช่วงเวลาที่ถูกควบคุมตัวมีความเปราะบางมากที่สุด และเจ้าหน้าที่อยู่ภายใต้แรงกดดันมากที่สุดในการได้มาซึ่งข้อมูลจากผู้ถูกควบคุมตัว มาตรการป้องกันจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการป้องกันการละเมิดสิทธิ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงต้นของการควบคุม มาตรการป้องกันที่สำคัญได้แก่

- การให้ข้อมูลผู้ถูกควบคุมตัวเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา
- การให้ผู้ถูกควบคุมตัวสามารถติดต่อกับทนาย
- การแจ้งครอบครัวและ/หรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจให้ทราบถึงการควบคุมตัว
- การจัดให้แพทย์ตรวจร่างกายผู้ถูกควบคุมตัว (1) เพื่อรับรองว่าไม่มีข้อกล่าวหาการปฏิบัติที่โหดร้าย และ (2) เพื่อให้การรักษาทางการแพทย์ในกรณีจำเป็น

ดังนั้นนอกจากมาตรการป้องกันจะช่วยคุ้มครองไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิแล้ว ยังช่วยลดความเสี่ยงของข้อกล่าวหาที่เป็นเหตุต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจอีกด้วย

ในระบบกฎหมายที่ให้ความสำคัญกับคำสารภาพเป็นอย่างยิ่ง บุคคลที่ถูกตำรวจจับกุมมีความเสี่ยงที่จะถูกละเมิดและปฏิบัติที่โหดร้ายยิ่งขึ้น ระบบกฎหมายที่ให้น้ำหนักคำสารภาพได้กลายเป็นภัยคุกคามต่อผู้ถูกควบคุมตัวมากกว่าระบบกฎหมายที่ให้น้ำหนักกับพยานหลักฐาน ซึ่งอาศัยการปฏิบัติงานด้านสืบสวนของตำรวจ ทั้งนี้ เนื่องจากระบบที่ให้น้ำหนักกับคำสารภาพมักก่อให้เกิดการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายโดยอ้อมและมีส่วนทำให้เกิดวัฒนธรรมการละเมิดสิทธิภายในตำรวจ

นอกจากนี้งานวิชาการยังแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติที่โหดร้ายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลมักนำไปสู่คำสารภาพเท็จ จึงทำให้การตรวจจับและป้องกันอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพล่าช้ายิ่งขึ้น การรวบรวมหลักฐานไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากมักเกี่ยวข้องกับการสร้างลำดับเหตุการณ์ขึ้นใหม่ที่ละขั้นตอน อย่างไรก็ตามในระบบกฎหมายที่ให้น้ำหนักกับพยานหลักฐาน โดยทั่วไปแล้วสาธารณชนมีความเชื่อมั่นในตัวตำรวจมากกว่าระบบที่ให้น้ำหนักกับคำสารภาพ ด้วยเหตุนี้จึงมองว่าการปฏิบัติงานของสถาบันตำรวจมีความชอบธรรมมากกว่าด้วย ผู้ตรวจเยี่ยมที่สนใจการวิเคราะห์สาเหตุของการละเมิดและการปฏิบัติที่โหดร้ายแบบองค์รวมจึงไม่อาจละเลยกรอบการทำงานโดยรวมของระบบกฎหมายได้ (ดูบท 2 ส่วน A ส่วนที่ 1.1)

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ตำรวจอาจได้รับอำนาจเพิ่มขึ้นและเสรีภาพส่วนบุคคลอาจถูกจำกัดลง ทั้งนี้ต้องตั้งอยู่ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญและเป็นไปตามหลักความชอบด้วยกฎหมาย ความจำเป็นและความได้สัดส่วน ไม่อาจมีพฤติกรรมพิเศษใดๆ เช่น เหตุการณ์ฉุกเฉินที่กระทบต่อสาธารณะที่ใช้ซึ่งเป็นเหตุผลให้อนุญาตกระทำทารุณกรรมได้ นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการรักษามาตรการป้องกันไว้และไม่ละทิ้งมาตรการเหล่านี้ในช่วงเวลาฉุกเฉิน เนื่องจากช่วงเวลาฉุกเฉินมักเป็นกรณีที่มาตราการมีความจำเป็นที่สุด เช่น หลักสิทธิในการขอให้ศาลตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายของการควบคุมตัว (habeas corpus) และข้อห้ามในการควบคุมตัวบุคคลในสถานที่ควบคุมตัวที่ไม่เป็นทางการ

1.3. บุคคลในสถานการณ์ประปราย

ตำรวจมีบทบาทสำคัญในการปกป้องและป้องกันการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีบุคคลที่ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ประปราย³ อันเนื่องจากสถานะและบริบททางสังคมของบุคคลเหล่านั้น (เช่น เด็ก ผู้หญิง ผู้มีความหลากหลายทางเพศ ผู้พิการ และแรงงานข้ามชาติ) สมาชิกของกลุ่มประปรายจะต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษหากถูกตำรวจจับกุมและควบคุมตัว โดยอาจต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ เพื่อจัดการกับสถานการณ์และความต้องการเฉพาะของพวกเขา ตัวอย่างเช่น ตำรวจอาจต้องอนุญาตให้ผู้พิการทางร่างกายใช้ไม้ค้ำยันได้ตลอดระยะเวลาควบคุมตัวเพื่อให้สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ แม้เจ้าหน้าที่จะมีความกังวลว่าวิธีการนี้อาจมีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยก็ตาม

ในบางประเทศ แทนที่จะปกป้องบุคคลในกลุ่มประปราย ตำรวจกลับมีส่วนร่วมในกระบวนการตีตราคุณค่าทางสังคมของบุคคลในกลุ่มนี้ ตัวอย่างเช่น ผู้อพยพและชาวต่างชาติถูกตีตราในสังคมที่เกลียดชังชาวต่างชาติ ผู้มีความหลากหลายทางเพศ⁴ ในประเทศที่เกลียดกลัวความหลากหลายทางเพศ หรือผู้มีความเจ็บป่วยทางสุขภาพจิตหรือความบกพร่องทางสติปัญญาในระบอบกฎหมายที่ให้น้ำหนักคำสารภาพ ซึ่งอาจเสี่ยงต่อการถูกตำรวจปฏิบัติอย่างโหดร้าย บุคคลเหล่านี้จึงควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษจากหน่วยงานตรวจเยี่ยม

ความต้องการและการคุ้มครองพิเศษสำหรับกลุ่มประปราย ไม่ได้หมายความว่าผู้ถูกควบคุมซึ่งเป็นตัวแทนของ “กลุ่มใหญ่” ควรถูกเลือกปฏิบัติ แต่ควรปรับเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติและ/หรือโครงสร้างมาตรฐานตามสมควร เพื่อให้การพลีชีพของผู้ถูกควบคุมตัวที่อาจเสียชีวิตหรือตกอยู่ในความเสี่ยง

บุคคลที่อยู่ในการควบคุมตัวโดยตำรวจอาจเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิจากผู้ต้องขังรายอื่น หากผู้ถูกควบคุมตัวถูกนำตัวไปยังห้องขังโดยไม่มีการประเมินความเสี่ยงจากตำรวจก่อน อาจส่งผลให้เกิดการทะเลาะวิวาท ช่มชี่ ความรุนแรงประเภทอื่นๆ หรือแม้แต่เสียชีวิตได้ ปัญหาด้านเชื้อชาติและชาติพันธุ์ ตลอดจนเพศวิถี ล้วนเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในห้องควบคุมตัวของตำรวจ ตำรวจต้องไม่นิ่งเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อผู้ถูกควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับสถานการณ์ที่ตำรวจอาจ “เพิกเฉย” ต่อความรุนแรงระหว่างผู้ถูกควบคุมตัว จึงเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องตรวจสอบให้แน่ชัดว่าไม่มีการใช้ความรุนแรงในหมู่ผู้ถูกควบคุมตัว

กรณีผู้พิการ ตำรวจต้องปรับการดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของบุคคลกลุ่มนี้ โดยจัด “ที่พักที่เหมาะสม” ทั้งนี้ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของคนพิการ ที่พักที่เหมาะสมหมายถึง

หมายถึง การปรับเปลี่ยนและการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นและเหมาะสม โดยไม่ก่อให้เกิดภาระที่ไม่ได้สัดส่วนหรือเกินควร เมื่อมีความจำเป็นในกรณีพิเศษ เพื่อรับประกันว่าผู้พิการจะสามารถใช้สิทธิสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอื่นๆ ทั้งหมดได้

3 APT เข้าใจว่าความประปรายนี้ส่วนใหญ่แล้วเชื่อมโยงกับสถานะชนกลุ่มน้อยที่เพิ่มความเสี่ยงของการถูกตีตราและการปฏิบัติที่โหดร้าย ดังนั้น บุคคลอาจมีความเสี่ยงในบริบทหนึ่งอาจไม่มีความเสี่ยงในบริบทอื่น เช่น ผู้หญิงอาจประปรายเพราะมีสัดส่วนผู้ถูกควบคุมตัวผู้หญิงต่ำกว่าผู้ชายมาก และเนื่องจากเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวส่วนใหญ่เป็นผู้ชายด้วยเหตุผลเหล่านี้ ผู้ถูกควบคุมตัวหญิงจึงเสี่ยงต่อการเลือกปฏิบัติและการปฏิบัติที่โหดร้ายมากขึ้นขณะถูกคุมขัง

4 เลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล ทรานส์เจนเดอร์/ทรานส์เซ็กชวล และเพศกำกวม

เท่าเทียมกับผู้ไม่พิการ⁵

เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวมีหน้าที่รับผิดชอบจัดหาที่พักที่เหมาะสมเมื่อใดก็ตามที่ผู้ถูกควบคุมตัวเป็นบุคคลพิการและเผชิญความยากลำบากในสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน โครงสร้าง ระบบการปกครอง หรือวิธีปฏิบัติกับผู้ถูกควบคุมตัวภายในสถานที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องหรือสถานที่อื่นๆ อันอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตำรวจ ในทุกกรณีเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวย่อมเกิดการเลือกปฏิบัติที่ผิดกฎหมายขึ้น ในบางกรณี แม้จะไม่ใชกรณีทั้งหมด ความยากลำบากและทุกขุทรมานที่ผู้ถูกควบคุมตัวที่เป็นผู้พิการต้องเผชิญอาจถือได้ว่าเป็นขนาดความรุนแรงขั้นต่ำอันเป็นการละเมิดสิทธิที่จะปราศจากการปฏิบัติที่โหดร้าย ในกรณีที่ตำรวจจงใจเลือกปฏิบัติต่อผู้พิการ การปฏิบัติดังกล่าวอาจถึงขั้นเป็นการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย

1.4. การควบคุมตัวโดยตำรวจ

ในเขตอำนาจศาลส่วนใหญ่ การควบคุมตัว⁶ โดยตำรวจมักได้รับอนุญาตสำหรับวัตถุประสงค์หลักสองประการ

- เพื่อสอบถามบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับความผิดที่พวกเขาอาจกระทำ และ/หรือ จับกุมพวกเขาในขณะที่รวบรวมหลักฐานอื่นๆ ที่อาจยืนยันข้อกล่าวหาต่อพวกเขา กรณีนี้เรียกว่าการควบคุมตัวก่อนแจ้งข้อกล่าวหา
- เพื่อดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมโดยรับประกันให้ผู้ถูกตั้งข้อกล่าวหาปรากฏตัวต่อหน้าศาล กรณีนี้เรียกว่าการควบคุมตัวภายหลังแจ้งข้อกล่าวหา⁷ บุคคลอาจถูกควบคุมตัวในความดูแลของตำรวจ
- เพื่อความปลอดภัยของตนเอง (เช่น เด็กที่มีการแจ้งความว่าหายจากบ้านถูกควบคุมตัวเพื่อรอพ่อแม่หรือผู้ปกครองมารับ และผู้มีปัญหาสุขภาพจิตเพื่อรอแพทย์ตรวจหรือส่งโรงพยาบาล บางครั้งกรณีเหล่านี้เรียกว่าการควบคุมตัวเชิงคุ้มครอง บุคคลผู้อยู่ภายใต้ทุพสุริสา สารเสพติด หรือยาอื่นๆ อาจจัดอยู่ในหมวดนี้ด้วย⁸)
- อยู่ระหว่างรอการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร (เช่น ผู้อพยพที่เผชิญข้อกล่าวหาหรือส่งตัวกลับประเทศ ในบางประเทศเรียกกรณีนี้ว่าการควบคุมตัวทางปกครอง⁹)

5 CRPD, ข้อ 2. เข้าถึงได้ที่ <http://www.un.org/disabilities/convention/conventionfull.shtml>

6 คำศัพท์ ‘การควบคุมตัว’ ‘การจับกุม’ และ ‘การถูกควบคุมตัว’ ใช้สลับกันได้ในคู่มือฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม ยกเว้นจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น คำศัพท์ทั้งสามหมายถึงระยะเวลาดังแต่การมีปฏิสัมพันธ์ครั้งแรกและระหว่างตำรวจและผู้ถูกกีดกันเสรีภาพ กระทั่งผู้ถูกควบคุมตัวได้รับการปล่อยตัวหรือถูกเคลื่อนย้ายจากการควบคุมตัวโดยตำรวจไปยังหน่วยงานอื่น ในทำนองเดียวกัน คำศัพท์ ‘การจับตัว’ ‘การจับกุม’ ใช้สลับกันได้ แต่ในเอกสารทางกฎหมายบางฉบับ คำว่า ‘การจับกุม’ อาจมีความหมายเฉพาะการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดทางอาญา

7 อาจหมายรวมถึงบุคคลผู้ (ก) อยู่ในการควบคุมตัวก่อนพิจารณาคดี (ข) มีคำพิพากษาให้จำคุกหรือควบคุมตัวในเรือนจำแต่ถูกเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ตำรวจชั่วคราว เพื่อสอบสวนอาชญากรรมอื่นเพิ่มเติม

8 ตำรวจมิได้มีจุดประสงค์จะตั้งข้อกล่าวหาอาญาเมืองแก่บุคคลทุกคน ในบางกรณี ตำรวจเพียงประสงค์จะให้บุคคลเหล่านั้นหายจากอาการมีเมาและปล่อยตัวเป็นอิสระ โดยเพียงว่ากล่าวตักเตือนมากกว่าแจ้งข้อกล่าวหา

9 คำศัพท์นี้ไม่ควรทำให้สับสนกับคำเดียวกันที่อาจมีความหมายแตกต่างไปตามเขตอำนาจศาล โดยเฉพาะในรัฐที่เคยอยู่

บทที่ 1 การตรวจเยี่ยมตำรวจตามบริบท

ผู้ถูกควบคุมตัวประเภทอื่นที่พบในสถานที่ควบคุมตัวของตำรวจรวมถึงกรณีเหล่านี้ แม้ว่าโดยปกติแล้วจะพบที่เรือนจำก็ตาม

- ผู้ต้องขังที่ได้ปรากฏตัวที่ศาลและรอการพิจารณาคดี กรณีนี้เรียกว่าการควบคุมตัวก่อนการพิจารณาคดี
- นักโทษรอการลงโทษ กรณีนี้เรียกว่าการควบคุมตัวก่อนจำคุก
- นักโทษจำคุก¹⁰ กรณีนี้เรียกว่าการควบคุมตัวแบบลงโทษ

สถานีตำรวจส่วนใหญ่ได้รับการออกแบบให้ควบคุมตัวบุคคลในช่วงเวลาสั้นเพื่อการสอบสวนเบื้องต้นเท่านั้น เว้นแต่ในสถานที่ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมตัวบุคคลก่อนการพิจารณาคดีหรือก่อนจำคุก อย่างไรก็ตาม ‘ช่วงเวลาสั้น’ นี้อาจเป็นระยะเวลาตั้งแต่สองสามชั่วโมงจนถึงประมาณหนึ่งสัปดาห์โดยทั่วไป ช่วงเวลาดังกล่าวจะถูกจัดไว้ให้เพียงพอสำหรับการสอบสวนเบื้องต้นตามที่กฎหมายของประเทศที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้¹¹

อย่างไรก็ตาม ในบางประเทศ ตำรวจควบคุมตัวบุคคลเป็นเวลานานกว่าที่กฎหมายกำหนดโดยทั่วไปอันเนื่องมาจากเรือนจำไม่มีศักยภาพรองรับผู้ต้องขังเพิ่ม เนื่องจากสถานีตำรวจไม่ได้ถูกออกแบบให้ควบคุมตัวบุคคลเป็นเวลานาน และเจ้าหน้าที่ตำรวจมักขาดการฝึกอบรมที่เหมาะสมสำหรับการควบคุมตัวในกรณีดังกล่าว สถานการณ์เหล่านี้จึงมีความเสี่ยงสูงต่อการปฏิบัติที่โหดร้ายและสภาพการควบคุมตัวที่ย่ำแย่ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบประเด็นเหล่านี้อย่างรอบคอบ การตรวจสอบสภาพสถานที่ควบคุมตัว การปฏิบัติตามมาตรฐานสากล และระยะเวลาของการควบคุมตัวในสถานที่ที่ออกแบบให้สามารถควบคุมตัวเป็นระยะเวลาสั้น ล้วนแล้วแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน

คู่มือนี้จัดทำขึ้นเพื่อจัดการกับผู้ถูกควบคุมตัวก่อนหรือหลังรับทราบข้อกล่าวหาและผู้ถูกควบคุมตัวเชิงป้องกันหรือตามทางการปกครองอย่างไรก็ตามเนื้อหาส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับ การควบคุมตัวของตำรวจประเภทอื่นๆ ด้วย¹²

ภายใต้สภาพโศกเศร้า ซึ่งบุคคลผู้ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดโทษ เช่น กระทำผิดกฎจราจร อาจถูกตัดสินให้ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจเป็นระยะเวลาสั้นๆ ได้ ในบางเขตอำนาจศาล คำศัพท์ดังกล่าวอาจใช้อธิบายรูปแบบการควบคุมตัวโดยตำรวจแบบอื่น

- 10 ในประเทศจำนวนน้อยมาก ตำรวจอาจมีหน้าที่ควบคุมดูแลเรือนจำด้วย
- 11 เอกสารฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงรูปแบบหรือสถานที่ควบคุมตัวที่ผิดกฎหมาย หากผู้ตรวจเยี่ยมพบเจอสถานที่ดังกล่าวต้องยืนยันให้ปฏิบัติตามมาตรฐานสากล.
- 12 บุคคลที่ตรวจเยี่ยมในเรือนจำควรตระหนักถึงหลักการที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป คือเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชทัณฑ์ ยกเว้นกรณีฉุกเฉิน ดูเพิ่มเติม ECPE, §11. เข้าถึงได้ที่ <https://wcd.coe.int/com.instranet.InstraServlet?command=com.instranet.CmdBlobGet&InstranetImage=127757&&SecMode=1&DocId=212766&Usage=2>.

1.5. การทุจริตของตำรวจ

เมื่อสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหรือเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมอาจรับทราบข้อกล่าวหาเรื่องการทุจริตในส่วนของตำรวจ ผู้ตรวจเยี่ยมต้องพึงพิจารณาว่าการทุจริตมีอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรืออย่างอื่นในทุกหน่วยงานตำรวจทั่วโลก บ่อยครั้งการทุจริตเชื่อมโยงกับการทรมาน การปฏิบัติที่โหดร้าย และการละเมิดสิทธิมนุษยชนอื่นๆ การทุจริตอาจอยู่ในรูปแบบของการเรียกรับค่าธรรมเนียมผิดกฎหมายสำหรับบริการที่บุคคลไม่ควรเสียค่าบริการ (เช่น เข้ารับการตรวจหรือพบแพทย์) หรืออาจก่อให้เกิดสิทธิพิเศษสำหรับผู้ถูกควบคุมตัวบางคน (เช่น ให้สินบนตำรวจเพื่อให้จัดสรรห้องขังที่ดีกว่า) บุคคลที่ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกทารุณกรรมเพราะบางเป็นพิเศษต่อการทุจริต เนื่องจากในกรณีส่วนใหญ่ พวกเขาไม่อยู่ในฐานะที่จะรายงานสิ่งที่เกิดขึ้นหรือสามารถปกป้องตนเองได้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรคำนึงด้วยว่าพฤติกรรมทุจริตอาจตั้งอยู่บนพื้นฐานการเลือกปฏิบัติ (เช่น อาจมีอคติต่อผู้ถูกควบคุมตัวที่มีโอกาสทางเศรษฐกิจน้อยกว่า)

ผู้ตรวจเยี่ยมอาจสังเกตเห็นความเหมาะสมในการตรวจสอบประเด็นทุจริตเพิ่มเติมและบันทึกประเด็นดังกล่าวในรายงานการตรวจเยี่ยมและแจ้งข้อกังวลระหว่างพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะและความถี่ของข้อกล่าวหาการทุจริต นอกจากนี้ ปัญหาทุจริตควรได้รับไตร่ตรองในรายงานในภายหลังเพื่อวิเคราะห์การทำงานของตำรวจในระดับชาติ

2. ลักษณะเฉพาะในการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวของตำรวจ

2.1. ความเข้าใจพื้นฐานในการตรวจเยี่ยมเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ภายใต้ขอบเขตวัตถุประสงค์ของคู่มือฉบับนี้ คำว่า “สถานีตำรวจ” หมายถึงอาคารหรือกลุ่มอาคารที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงาน รวมถึงพื้นที่ใดๆ (ไม่ใช่แค่ห้องขังในความหมายเฉพาะเจาะจง) ที่บุคคลถูกกลั่นแกล้งหรือทารุณกรรมในระยะเวลาใดๆ นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงสำนักงานธุรการและส่วนอื่นที่พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานอื่นใช้ดำเนินการ ดังนั้นควรทำความเข้าใจคำศัพท์ดังกล่าวในความหมายกว้าง ให้รวมถึงสถานประกอบการที่ดำเนินการโดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นที่ปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ เช่น อาคารตำรวจตรวจคนเข้าเมือง หน่วยตำรวจที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินและหน่วยข่าวกรองที่ปฏิบัติหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย สถานที่เหล่านี้อาจแตกต่างจากตัวอย่างที่คู่มือฉบับนี้พิจารณา อย่างไรก็ตามจะพบความคล้ายคลึงกันกับสถานประกอบการที่ดำเนินการโดยกรมศุลกากรและหน่วยตรวจคนเข้าเมือง และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ ที่เทียบเท่ากันซึ่งมีอำนาจในการกลั่นแกล้งหรือทารุณกรรมของประชาชน

คู่มือฉบับนี้ไม่มีจุดประสงค์เพื่อให้รายละเอียดประเภทสถาบันต่างๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ เช่น ทหารบก กองทหารอาสาสมัคร ทหารรักษาชายแดน หรือกลุ่มพลเรือนผู้มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับตำรวจ คู่มือฉบับนี้มุ่งเน้นพิจารณาวิธีการตรวจเยี่ยมการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ แม้อาจมีการอ้างอิงคำศัพท์ที่แตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละประเทศก็ตาม

อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรพิจารณา ‘สถานีตำรวจ’ เป็นเพียงแค่ตัวอาคารทางกายภาพเท่านั้น แต่ให้คำนึงว่าตั้งแต่ช่วงเวลาที่ถูกจับกุมไปจนถึงการปล่อยหรือเคลื่อนย้ายตัวบุคคล ย่อมมี

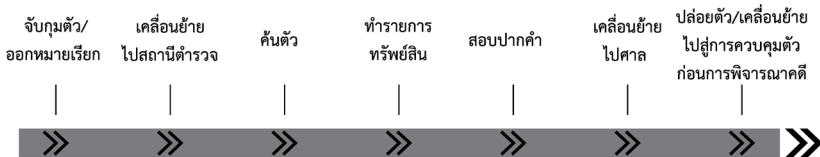
บทที่ 1 การตรวจเยี่ยมตำรวจตามบริบท

ความเสี่ยงที่ตำรวจจะปฏิบัติอย่างทราบดี ดังนั้น แม้ว่าบทที่ 2 ของคู่มือฉบับนี้จะให้รายละเอียดเกี่ยวกับการเข้าเยี่ยมตรวจเยี่ยมสถานีตำรวจ ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรจำกัดตัวเองให้พิจารณาเฉพาะประเด็นของพื้นที่ทางกายภาพ แต่ควรเก็บข้อมูลความประพฤติและขั้นตอนของตำรวจเพื่อวิเคราะห์ด้วย ทั้งนี้การตรวจสอบตัวตนบุคคล การจับกุม ความประพฤติของตำรวจในระหว่างการชุมนุม (เช่น การควบคุมตัวผู้ชุมนุม บางครั้งเรียกว่า ‘การควบคุมตัวในเวลาชุมนุม’) การค้นตัวบุคคล การค้นทรัพย์สิน การสอบปากคำ และการดำเนินการอื่นๆ ของตำรวจส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่ได้ตรวจสอบโดยตรงจากหน่วยงานที่เข้าตรวจเยี่ยม เนื่องจากประเด็นเหล่านี้อยู่นอกขอบเขตวัตถุประสงค์การเข้าเยี่ยมสถานีที่ตำรวจของหน่วยงาน อย่างไรก็ตามการดำเนินการเหล่านี้มีความเสี่ยงและผู้ตรวจเยี่ยมควรรวบรวมข้อมูลให้ครบถ้วน ข้อมูลนี้อาจรวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจทันที (โดยการสัมภาษณ์ต้องเป็นส่วนตัว) แม้ว่าการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับความประพฤติของตำรวจอาจทำได้ยากกว่าหากสัมภาษณ์บุคคลที่ถูกไล่ออกจากสถานที่ในระหว่างอยู่ในเรือนจำและบุคคลที่ได้รับการปล่อยตัวแล้ว

แผนผังด้านล่างไม่ได้แสดงถึงกระบวนการควบคุมตัวที่ชัดเจน แต่นำเสนอภาพรวมของขั้นตอนสำคัญ ความเสี่ยง และมาตรการป้องกัน

การควบคุมตัวโดยตำรวจ

ขั้นตอนสำคัญของการควบคุมตัวโดยตำรวจ ความเสี่ยง และมาตรการป้องกัน

ขั้นตอนที่มีความเสี่ยง

การใช้กำลังและอาวุธ
วิธีการทรมานเหยื่อ
สอบปากคำ
ค้นตัว
สถานที่ควบคุมตัวลับ/ไม่เป็นทางการ
/ไม่อาจติดต่อบุคคลภายนอกได้
ระยะเวลาควบคุมตัว
สภาพสถานที่ควบคุมตัวที่ย่ำแย่

มาตรการป้องกัน

ข้อมูลสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัว
การเข้าถึงทนาย
การเข้าถึงแพทย์
สิทธิที่จะได้ปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษา
การแจ้งให้บุคคลที่สามรับทราบถึงการควบคุมตัว
บันทึกการควบคุมตัว
สิทธิในการร้องเรียน
การบันทึกเสียงหรือรูปภาพขณะถูกควบคุมตัว

2.2. การสัมภาษณ์ส่วนตัว

การสัมภาษณ์บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจมีความท้าทายหลายประการ ผู้ถูกควบคุมตัวอาจลังเลที่จะพูดคุยกับผู้ตรวจเยี่ยมอย่างเปิดเผยด้วยเหตุผลหลายประการ ดังนี้

- พวกเขาอาจเผชิญความตึงเครียดอย่างหนักเนื่องจากความไม่แน่นอนของคดีและหลังการจับกุมตัว
- พวกเขาอาจตกอยู่ในความกลัวว่าต้องเผชิญกับการตอบโต้ของตำรวจทางร่างกายหรือจิตใจ หรืออาจถูกลงโทษโดยตำรวจ เมื่อผู้ตรวจเยี่ยมยุติการเข้าเยี่ยมแล้ว
- พวกเขาอาจตกอยู่ในความกลัวว่าการร่วมมือกับผู้ตรวจเยี่ยมอาจส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจให้ปล่อยตัวหรือกระทบกับคดีของพวกเขา
- พวกเขาอาจกลัวว่าข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะสามารถระบุตัวตนของพวกเขาได้ โดยเฉพาะ ในกรณีที่มีบุคคลอื่นอยู่ด้วยระหว่างการสัมภาษณ์

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณาสอบถามข้อมูลทั่วไปว่าผู้ถูกควบคุมตัวได้รับการปฏิบัติอย่างไรที่สถานีตำรวจ จากบุคคลที่เคลื่อนย้ายไปยังเรือนจำแล้วหรือได้รับการปล่อยตัวแล้ว

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักด้วยว่า เมื่อสัมภาษณ์บุคคลที่อยู่ในการควบคุมตัวของตำรวจ ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเสี่ยงที่จะถูกลงโทษและการตอบโต้จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ¹³ เนื่องจากโดยปกติแล้ว จะมีผู้ถูกกักขังในสถานีตำรวจครั้งละเพียงไม่กี่คนเท่านั้น จึงอาจง่ายต่อการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลของการตรวจเยี่ยม ปัญหาเดียวกันนี้เกิดขึ้นเมื่อมีการสัมภาษณ์บางส่วนในสถานีตำรวจที่มีผู้คนหนาแน่น ดังนั้นในขณะที่ผู้ตรวจเยี่ยมภายนอกที่เป็นอิสระปฏิบัติงานอาจสร้างความมั่นใจให้กับผู้ต้องขังที่อยู่โดดเดี่ยวมาก แต่การสัมภาษณ์ส่วนตัวควรได้รับการปฏิบัติด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง ผู้ตรวจเยี่ยมควรใช้กระบวนการคัดเลือกแบบ “ทุกคนหรือไม่เอาสักคน” โดยทั่วไปควรสัมภาษณ์ผู้ถูกคุมขังทั้งหมดที่สถานีตำรวจในขณะที่ไปเยี่ยมหรือไม่มีเลย เมื่อความเสี่ยงจากการถูกคว่ำบาตรมีความเป็นไปได้สูงมาก ผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณาว่าควรละเว้นจากการสัมภาษณ์หรือไม่¹⁴

👏 การเก็บข้อมูลระหว่างสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจทำได้ยากกว่าผู้ถูกคุมขังในเรือนจำ เนื่องจากผู้ถูกควบคุมตัวมีความเครียด ความกลัว และความไม่แน่นอนสูง นอกจากนี้ยังเสี่ยงต่อการถูกลงโทษและการตอบโต้จากตำรวจ การสัมภาษณ์จึงควรทำด้วยความระมัดระวัง ควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของผู้ถูกควบคุมตัวเป็นลำดับแรกในระหว่างการเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจ มิใช่ความต้องการ/ความปรารถนาของผู้ตรวจเยี่ยมในการรวบรวมข้อมูล ผู้ตรวจเยี่ยมควรขังน้ำหนักการตัดสินใจทั้งหมดบนพื้นฐานหลักการสำคัญของการตรวจเยี่ยมสิทธิมนุษยชนคือ “อย่าก่อให้เกิดอันตราย”

13 ดู Mitigating the Risks of Sanctions Related to Detention Monitoring (Detention Monitoring Briefing N°4), APT, เจนีวา, มกราคม 2012. เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_k2&view=item&id=1169:sanctions&Itemid=229&lang=en

14 ดู The Selection of Persons to Interview in the Context of Preventive Detention Monitoring (Detention Monitoring Briefing N°2), APT, เจนีวา, เมษายน 2009. เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=269&Itemid=259&lang=en

2.3.ลักษณะสำคัญในการตรวจเยี่ยมที่สถานีตำรวจ

ตามหลักการทั่วไป การเข้าเยี่ยมสถานที่ต่างๆ ภายใต้อำนาจของตำรวจไม่ควรต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า การเข้าเยี่ยมในลักษณะนี้จะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับบริบทและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตรวจเยี่ยมที่เกี่ยวข้อง ชัดเจนว่าการเข้าเยี่ยมโดยไม่แจ้งล่วงหน้ามีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสถานที่ต่างๆ เช่น สถานีตำรวจ ซึ่งความเสี่ยงของการปฏิบัติที่โหดร้ายและการเคลื่อนย้ายผู้ถูกควบคุมตัวมากกว่าในสถานที่ควบคุมตัวอื่นๆ สถานีตำรวจมักเป็นสถานที่ขนาดเล็กที่มีผู้ถูกควบคุมตัวจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับเรือนจำ และมีการเคลื่อนย้ายผู้ถูกควบคุมตัวสูง ดังนั้น ‘ผลกระทบที่ไม่อาจคาดเดาได้’ จึงเป็นไปได้มาก โดยเฉพาะในกรณีความเสี่ยงที่ผู้ถูกควบคุมตัวจะถูกเคลื่อนย้ายก่อนการเข้าเยี่ยมหากมีการประกาศว่าจะเข้าเยี่ยมล่วงหน้า

หน่วยงานที่เข้าตรวจเยี่ยมสถานีตำรวจเป็นประจำควรพยายามให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ที่จะเข้าเยี่ยมในช่วงเวลาที่แตกต่างกันไปของวัน สัปดาห์ และเดือน การเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจในวันอังคารเวลา 11.00 น. จะแตกต่างไปจากการเข้าเยี่ยมตอนเที่ยงคืนในวันหยุดสุดสัปดาห์หรือในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ ในช่วงสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์นั้นสถานการณ์โดยรวมที่สถานีตำรวจอาจตึงเครียดมากขึ้น ผู้พิพากษาอาจไม่สามารถรับฟังกรณีควบคุมตัวได้ และอาจมีทั้งการจับกุมเพิ่มเติมและจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน การเข้าเยี่ยมนอกเวลาทำงานมักเป็นความท้าทายสำหรับผู้ตรวจเยี่ยมด้วยเหตุผลด้านความสะดวกและความปลอดภัย นอกจากนี้ยังเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่หน่วยตรวจเยี่ยมต้องการพูดคุยด้วยเป็นพิเศษจะไม่ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาที่ตรวจเยี่ยม

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญคือผู้ตรวจเยี่ยมต้องเปลี่ยนช่วงเวลาของการเข้าเยี่ยมเพื่อให้สามารถตรวจสอบกิจกรรมประจำวันของสถานีตำรวจและสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติในกิจกรรมได้ ตัวอย่างเช่น การมาเยี่ยมในช่วงเวลาที่ต่างกันมักจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการระบุปัญหาเหล่านั้น

- ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้หญิงในช่วงเวลาปฏิบัติงานกลางวัน
- ห้องพยาบาลถูกปิดล็อกไว้ทำให้เข้าถึงได้ยากในกรณีฉุกเฉิน
- เจ้าหน้าที่ในช่วงเวลาปฏิบัติงานกลางวันมีทัศนคติต่อผู้ถูกควบคุมตัวที่แตกต่างจากเจ้าหน้าที่ในช่วงเวลาปฏิบัติงานอื่น

ท้ายที่สุดแม้ว่าสถานีตำรวจโดยทั่วไปจะมีขนาดค่อนข้างเล็ก แต่ผู้ตรวจเยี่ยมต้องจัดสรรเวลาให้เพียงพอสำหรับการเข้าเยี่ยม หากตารางการตรวจเยี่ยมเคร่งครัดจนเกินไปอาจทำให้เสียโอกาสในการสนทนาเพื่อสร้างความมั่นใจกับผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ตำรวจ การสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวและ/หรือเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง

3. การตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน: กรอบการวิเคราะห์

การตรวจเยี่ยมการควบคุมตัวโดยตำรวจเชิงป้องกันที่มีประสิทธิภาพมีปัจจัยสำคัญอยู่ที่การเข้าเยี่ยมสถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจเป็นประจำโดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้าเพื่อรวบรวมข้อมูลโดยตรง ข้อมูลเหล่านี้สามารถใช้เพื่อระบุและวิเคราะห์ปัจจัยที่ช่วยผลักดันให้เกิดหรือส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย การปฏิบัติที่โหดร้าย และการดูหมิ่นศักดิ์ศรีของมนุษย์ในระหว่างการควบคุมตัว

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

แม้ว่าบุคคลที่ถูกกีดรอนเสรีภาพจะเป็นศูนย์กลางของกระบวนการตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน แต่เป้าหมายก็คือเพื่อให้เข้าใจการทำงานของสถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจในสถานะที่เป็นระบบมากกว่าที่จะเน้นย้ำเก็บข้อมูลสถานการณ์ของบุคคลที่ถูกควบคุมตัวระหว่างการเข้าตรวจเยี่ยมอย่างละเอียด แม้จะเห็นว่าหากสถานการณ์ของบุคคลหรือกลุ่มที่ถูกควบคุมตัวน่ากังวลเป็นพิเศษ ผู้ตรวจเยี่ยมอาจจำเป็นต้องดำเนินการได้ทันที อย่างไรก็ตามเป้าหมายหลักของการเข้าเยี่ยมควรมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ

วัตถุประสงค์หลักให้การตรวจเยี่ยมเชิงป้องกันคือการจัดทำข้อเสนอแนะที่เป็นรูปธรรมผ่านการพูดคุยกับเจ้าหน้าที่รัฐอย่างสร้างสรรค์

- เพื่อลดหรือกำจัดปัจจัยเสี่ยง
- เพื่อเสนอแนะให้สร้างมาตรการป้องกัน

แนวทางดังกล่าวมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระยะยาวในอนาคต และจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ลดโอกาสการถูกทรมาน

เมื่อผู้ตรวจเยี่ยมใช้วิธีการในเชิงป้องกัน การตรวจเยี่ยมจึงมิใช่วัตถุประสงค์การดำเนินงานในตัวเอง แม้การเข้าเยี่ยมจะทำให้กลไกตรวจเยี่ยมสามารถรวบรวมข้อมูลโดยตรงได้ ข้อมูลเหล่านี้ก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งในสารระบบขนาดใหญ่ของกลยุทธ์ป้องกันแบบองค์รวม หน่วยงานตรวจเยี่ยมที่เข้าเยี่ยมสถานีดำรวจควรดำเนินการนอกเหนือไปจากการค้นหาความจริงในสถานที่ปฏิบัติงานบางแห่ง พร้อมทั้งพยายามระบุสาเหตุที่เป็นไปได้ของปัญหาและความเสี่ยงของการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ปัญหาที่พบบ่อยระหว่างการเข้าเยี่ยมมักเป็นผลลัพธ์ของปัจจัยภายนอกที่มีบริบทกว้างกว่า ยกตัวอย่างเช่น ความหนาแน่นของจำนวนผู้ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจอาจเป็นผลลัพธ์ของระบบตุลาการที่ล่าช้าและขาดกำลังบุคลากร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมองข้อค้นพบระหว่างการตรวจเยี่ยมแต่ละครั้งให้กว้างขึ้น โดยผู้ตรวจเยี่ยมควรวิเคราะห์กรอบกฎหมาย นโยบายสาธารณะ สถาบันต่างๆ พร้อมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

กรอบกฎหมาย

บทที่ 1 การตรวจเยี่ยมตำรวจตามบริบท

การทำความเข้าใจกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสามารถของผู้ตรวจเยี่ยมในการวิเคราะห์สถานการณ์ระหว่างการเข้าเยี่ยม ผู้ตรวจเยี่ยมควรคำนึงถึงกฎหมายภายในประเทศเป็นพิเศษ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยตำรวจ พร้อมทั้งขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควบคุมการควบคุมตัวโดยตำรวจ กฎหมายที่เกี่ยวข้องควรผ่านการวิเคราะห์ว่ามีมาตรฐานการมาตรฐานสากลเพียงพอหรือไม่ เช่น CCLEO¹⁵ และ BPUFF¹⁶ นอกจากนี้ต้องทำความเข้าใจประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจตำรวจในการจับกุมตัว สิทธิในการได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายและกระบวนการที่เป็นธรรมอีกด้วย ถือเป็นข้อกำหนดที่สำคัญอย่างยิ่งของหน่วยงานตรวจเยี่ยมภายใต้ OPCAT¹⁷ ซึ่งมีการกล่าวยืนยันในการจัดทำข้อเสนอแนะต่อร่างกฎหมาย

นโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการกับความท้าทายในแต่ละสังคม สามารถเพิ่มหรือลดปัจจัยเสี่ยงของบุคคลที่ถูกตำรวจควบคุมตัวได้ SPT ซึ่งเป็นกลไกการป้องกันระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นโดย OPCAT อธิบายแนวทางการป้องกันว่าเกี่ยวข้องกับความต้องการ

- ที่จะ “มีส่วนร่วมกับการรอกำกับดูแลนโยบายเชิงกว้างเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อบุคคลที่ถูกลิดรอนเสรีภาพ และผู้เสียหายที่รับผิดชอบต่อพวกเขา”
- เพื่อพิจารณาว่า “[กลไก] เหล่านี้ถูกนำไปปรับใช้อย่างไร”¹⁸

อาจกล่าวได้เช่นเดียวกันสำหรับหน่วยงานระดับชาติที่รับผิดชอบการตรวจเยี่ยมตำรวจ นโยบายเกี่ยวกับอาชญากรรม ความมั่นคง ตำรวจ ความยุติธรรมของเด็กและเยาวชน สุขภาพ ผู้ใช้ยา ผู้ป่วย คนไร้บ้าน และประเด็นอื่นๆ อีกมากมายอาจส่งผลต่อความเสี่ยงของการถูกทรมานและสภาพการควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรมีความเข้าใจที่ชัดเจนว่านโยบายใดที่อาจส่งผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบ ในบริบทที่พวกเขาดำเนินการ ตัวอย่างเช่น นโยบายเกี่ยวกับอาชญากรรม เช่น การใช้โคคาการจับกุมหรือนโยบาย “ความอดกลั้นเป็นศูนย์” อาจส่งผลให้มีการจับกุมตัวเพิ่มขึ้น และส่งผลให้มีจำนวนผู้ถูกควบคุมตัวหนาแน่นเกินไปในการควบคุมตัวก่อนการพิจารณาคดี ในทำนองเดียวกัน นโยบายสาธารณะเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสียหายสามารถเบี่ยงเบนความสนใจของประชาชนออกจากระบบยุติธรรมทางอาญา เข้าสู่สถาบันและกระบวนการด้านสาธารณสุข

นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งคือ บางประเทศอาจมีนโยบายต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย แม้ว่าจะไม่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายก็ตาม ความเข้าใจนโยบายสาธารณะจึงเป็นกุญแจสำคัญในการระบุปัจจัยเสี่ยงที่เป็นไปได้และสาเหตุของการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายในรูปแบบอื่นๆ พร้อมทั้งแนวทางปฏิบัติที่มีแนวโน้มจะบรรเทาความเสี่ยงดังกล่าว

15 เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/law/codeofconduct.htm>

16 เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/law/firearms.htm>

17 เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/law/cat-one.htm>

18 ‘The approach of the SPT to the concept of prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment under the OPCAT’, UN Doc. CAT/ OP/12/6, 20 ธันวาคม 2010, Guiding principle 5(2). เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/opcat/ConceptPrevention.htm>

สถาบันและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์สถาบันและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของงานของผู้ตรวจเยี่ยม เนื่องจากไม่เพียงแต่เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับตำรวจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงศาล สถาบันช่วยเหลือทางกฎหมาย องค์การภาคประชาสังคมที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหาการควบคุมตัวโดยตำรวจ และหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่กำกับดูแล รับผิดชอบ สถาบันตำรวจเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานทางปกครองขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงกับกระทรวง ซึ่งกำหนดทิศทางนโยบายของรัฐบาล เจ้าหน้าที่ผู้บริหารของตำรวจ รวมถึงวัฒนธรรมของสถาบันตำรวจที่มีอยู่ดั้งเดิม (เช่น ตำรวจคิดว่าตนเองเป็นผู้ใช้อำนาจหรือเป็นผู้ให้บริการ มีแนวทางปฏิบัติงานแบบใช้อำนาจหรือเข้าถึงชุมชน) ย่อมมีผลกระทบสำคัญต่อบังคับเสี่ยงเกี่ยวกับการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย

ประเด็นของโครงสร้างภายในและการปฏิบัติงาน การจัดหาบุคลากร การฝึกอบรม ระบบการเลื่อนขั้น คักยภาพ กลไกการกำกับดูแลและร้องเรียน แผนปฏิบัติการ การเงินและทรัพยากรอื่นๆ และมิติอื่นๆ ควรได้รับการวิเคราะห์ด้วย เพื่อให้การตรวจเยี่ยมประเมินบังคับเสี่ยงได้ ตัวอย่างเช่น การจัดหาเรตตำรวจไม่เพียงพออาจหมายความว่าบุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจไม่ได้ปรากฏตัวในการพิจารณาคดีของศาล ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการควบคุมตัวก่อนการพิจารณาคดีเป็นเวลานาน เพิ่มความเสี่ยงที่จะเกิดความแออัดในการควบคุมตัว และทำให้ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับการปฏิบัติที่โหดร้ายและเผชิญสภาพการควบคุมตัวที่ไม่ดีในบริบทอื่น บริษัทเอกชนได้รับการว่าจ้างให้ย้ายผู้ถูกควบคุมตัวจากตำรวจไปยังเรือนจำ หากไม่มีการตรวจสอบเชิงโครงสร้างสถาบัน ผู้ถูกควบคุมตัวอาจเสี่ยงที่ต้องอยู่ในรถรับส่งเป็นระยะเวลาอันเป็นผลมาจากการลดต้นทุนโดยบริษัทที่ทำสัญญา

หน่วยงานตรวจเยี่ยมควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับกลไกการควบคุมภายในของตำรวจตามหลักการแล้ว กลไกเหล่านี้ควรเป็นขั้นตอนแรกในการตอบสนองต่อสัญญาณแรกของปัญหาเพื่อพยายามแก้ไขสถานการณ์ก่อนที่จะบานปลาย การวิเคราะห์หัวกลไกการควบคุมภายในตอบสนองต่อปัญหาอย่างไรสามารถให้ความกระจ่างอย่างมากเกี่ยวกับอุปสรรคและความก้าวหน้าในการที่สถาบันรับเอาวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนมาใช้ในองค์กรโดยรวมหรือไม่

ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องอาจส่งผลกระทบต่อสภาพและการปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัว การสำรวจประเด็นเหล่านี้สามารถช่วยในการระบุพันธมิติที่มีศักยภาพในการทำงานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก คำถามหลักที่ผู้ตรวจเยี่ยมควรถามขณะวิเคราะห์สถานการณ์ในภาพรวมคือ “สถาบันนี้ทำอะไรเพื่อป้องกันการทรมาน” มีความสำคัญอย่างยิ่งในการตรวจสอบ ‘โครงสร้างการถอยนวลพันผิด’ กล่าวคือเครือข่ายภายในและระหว่างสถาบันที่เปิดให้มีการซ้อมทรมานและเกิดการละเว้นโทษ

แม้สถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจจะมีลักษณะแตกต่างกัน แต่มีปัจจัยสองประการที่ต้องพิจารณา

- การจัดการ/ดำเนินงานของสถาบัน
- หน้าที่ตามความเป็นจริง

บทที่ 1 การตรวจเยี่ยมตำรวจตามบริบท

การจัดการ/ดำเนินงานของสถาบัน

แม้ว่าการบริหารที่ดีจะเป็นพื้นฐานในการปกป้องสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัว แต่ฝ่ายบริหารและการจัดการสถานีตำรวจมักถูกมองข้ามโดยผู้ตรวจเยี่ยม อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลโดยตรงต่อทัศนคติและการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ ดังนั้นจึงมีอิทธิพลต่อการคุ้มครองผู้ถูกควบคุมตัวด้วย การรู้วาทรงานมีการบริหารงานอย่างไร และระบบและกระบวนการใดที่มีอยู่ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความเข้าใจในภาพรวมที่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น นอกเหนือจากระเบียบวิธีปฏิบัติและขั้นตอนการดำเนินงาน สถานีตำรวจทั่วประเทศแล้ว ผู้บังคับบัญชาของสถานีตำรวจแห่งใดแห่งหนึ่งหรือเจ้าหน้าที่อาจสร้างทะเลาะวิวาทหรือกลไกขึ้นเพื่อจัดการกับความท้าทายของการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันที่พวกเขาเผชิญ ตัวอย่างเช่น ตามกฎหมายตำรวจอาจต้องจำกัดการติดต่อกับผู้ต้องสงสัยกับเพื่อจุดประสงค์ในการสอบสวน แต่วิธีการดำเนินการและตรวจสอบการตัดสินใจนี้มักจะแตกต่างกันไปในแต่ละสถานีตำรวจ ความแตกต่างเหล่านี้มักจะพบจากการซักถามอย่างรอบคอบเท่านั้น ซึ่งอาจเผยให้เห็นตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดหรือให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันกรรมกรรมา ก่อนการเข้าตรวจเยี่ยมผู้ตรวจเยี่ยมควรหาข้อมูลให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับความหนาที่รับผิดชอบด้านการบริหาร กลไก ระเบียบการและแนวทางปฏิบัติของสถานี ในระหว่างการเข้าเยี่ยม ควรมีการวิเคราะห์การปฏิบัติหน้าที่ การบังคับใช้ และควมมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งประเมินมาตรการเป็นกรณีไป

หน้าที่

การวิเคราะห์หน้าที่ของสถานที่ปฏิบัติงานตำรวจส่วนใหญ่ดำเนินการในระหว่างการเข้าตรวจเยี่ยม การวิเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพเป็นจุดสนใจหลักของคู่มือนี้ (ดูโดยเฉพาะบทที่ 2) การวิเคราะห์ควรระบุถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับผู้ถูกควบคุมตัว วิธีการปฏิบัติต่อพวกเขา สภาพและเงื่อนไขที่พวกเขาถูกควบคุมตัว กักขัง ดำเนินการ และปล่อยตัว เป็นเรื่องปกติที่กฎระเบียบ การลงทะเลาะวิวาท และกระบวนการจะแตกต่างกันไปในแต่ละสถานที่ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องตรวจสอบทั้งวิธีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องปฏิบัติภารกิจและความท้าทายที่พวกเขาเผชิญ ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ควรรวบรวมผ่านการสัมภาษณ์

- บุคคลผู้กำลังถูกควบคุมตัวหรือเคยถูกควบคุมตัว
- เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปฏิบัติงานและระดับบริหาร
- ผู้เกี่ยวข้องอื่น

ควรมีการประเมินกรณีข้อกล่าวหาว่ามีการละเมิดสิทธิ ปัญหาสภาพการควบคุมตัว และปัจจัยอื่นๆ พร้อมทั้งและเปรียบเทียบกับกฎหมาย นโยบายสาธารณะ และสถาบันและผู้เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม การเข้าตรวจเยี่ยมเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการได้มาซึ่งหลักฐานที่แน่ชัดเกี่ยวกับ

- สภาพการควบคุมตัวในแต่ละสถานที่
- สถานที่ใดมีความเสี่ยง
- สถานที่ใดที่ไม่บังคับใช้มาตรฐานสิทธิมนุษยชนอย่างมีประสิทธิภาพหรือครบถ้วน

19 หลักการเหล่านี้มีพื้นฐานมาจากหลักการสังเกตการตรวจเยี่ยมทั่วไป 18 ข้อตามที่ระบุในบท 5 ของ the UN Training Manual on Human Rights Monitoring (Professional Training Series N°7), สำนักข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, เจนีวา, 2001. เข้าถึงได้ที่ <http://www.ohchr.org/Documents/Publications/training7Introen.pdf>. มีบทวิเคราะห์หลักการดังกล่าวอย่างละเอียดที่หน้า 27-31 ของ Monitoring Places of

3.1. หลักการพื้นฐานในการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัว

การตรวจสอบสถานที่ควบคุมตัวด้วยการตรวจเยี่ยมเป็นงานที่ละเอียดอ่อน ด้วยเหตุผลทั้งด้านจริยธรรมและควมมีประสิทธิภาพ มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้ดำเนินการเข้าเยี่ยมต้องคำนึงถึงและเคารพหลักการพื้นฐานดังต่อไปนี้⁹

- อย่าก่อให้เกิดอันตราย!
- ตัดสินใจอย่างรอบคอบ
- เคารพเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงาน
- เคารพบุคคลผู้ถูกลิดรอนเสรีภาพ
- ทำตัวให้น่าเชื่อถือ
- เคารพหลักการรักษาความลับ
- เคารพหลักความปลอดภัย
- สม่ำเสมอและใจเย็น
- ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำ
- ปฏิบัติงานอย่างละเอียดอ่อน
- เป็นกลาง
- ปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรี
- ไม่ปกปิดตัวตน

Detention: A practical guide, APT, เจนีวา, เมษายน 2004. เข้าถึงได้ที่ http://www.apt.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=58&Itemid=259&lang=en

บทที่ 2

การตรวจเยี่ยมสถานีดำรวจ

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

เนื้อหาในบทนี้พิจารณาวิธีการตรวจเยี่ยมสถานีตำรวจโดยละเอียดถี่ถ้วน ตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 1 การตรวจเยี่ยมเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของแนวทางป้องกันการทรมานทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การตรวจเยี่ยมถือเป็นองค์ประกอบหลักซึ่งช่วยให้ผู้ตรวจเยี่ยมได้รับข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่สถานีตำรวจแต่ละแห่งโดยตรง

บทที่ 2 ประกอบด้วยสามขั้นตอนหลักของกระบวนการตรวจเยี่ยม ซึ่งมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ได้แก่ การเตรียมตัวตรวจเยี่ยม การดำเนินการตรวจเยี่ยมและการติดตามการตรวจเยี่ยม ส่วน B ซึ่งเน้นที่การดำเนินการตรวจเยี่ยมเป็นเนื้อหาส่วนใหญ่ของบทนี้ แต่ผู้ตรวจเยี่ยมควรปรับตัวให้ยืดหยุ่น สอดคล้องกับปัจจัยเฉพาะเจาะจงของสถานที่ที่ไปตรวจเยี่ยม

ส่วน A การเตรียมตัวตรวจเยี่ยม

กระบวนการตรวจเยี่ยมเริ่มต้นตั้งแต่ก่อนที่คณะทำงานตรวจเยี่ยมจะเข้าถึงสถานีตำรวจ คณะทำงานจะไม่สามารถดำเนินการตรวจเยี่ยมได้อย่างมีประสิทธิภาพเว้นแต่จะได้มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมก่อน การเตรียมตัวอาจใช้ระยะเวลานานหรือสั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงของการตรวจเยี่ยมแต่ละครั้งและประสบการณ์ของคณะทำงาน ไม่ว่าในกรณีใดควรเตรียมตัวอย่างถี่ถ้วน ขั้นตอนที่สำคัญในการเตรียมตัวตรวจเยี่ยมประกอบด้วยสี่ประการ

1. ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล
2. การเตรียมตัวดำเนินการ
3. การเตรียมการเครื่องมือ
4. การเตรียมพร้อมจิตใจ

1. ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

ก่อนดำเนินการตรวจเยี่ยมทุกครั้ง คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าสมาชิกในคณะทุกคนมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องครบถ้วนและเข้าใจตรงกัน

1.1. กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 1 ขั้นตอนแรกของการเตรียมการตรวจเยี่ยมคือการพัฒนาความรู้ความเข้าใจกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวโดยตำรวจในสถานที่ที่จะตรวจเยี่ยม คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรเข้าใจข้อเท็จจริงพื้นฐานเหล่านี้เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพเต็มที่

- ข้อกำหนดจรรยาบรรณตำรวจระดับชาติ (ถ้ามี) และระเบียบวิธีปฏิบัติอื่นๆ ของตำรวจ
- สิทธิของผู้ถูกควบคุมตัว
- สถาบันและโครงสร้างหน่วยงานตำรวจและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ ที่คณะทำงานจะตรวจเยี่ยม
- อำนาจของตำรวจในการควบคุมตัวบุคคล
- ระยะเวลาที่ตำรวจสามารถควบคุมตัวบุคคลได้

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรง

- ขั้นตอนการดำเนินการเมื่อบุคคลถูกนำตัวไปยังสถานีดำรงเพื่อการควบคุมตัว
- ขั้นตอนและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนหรือสอบปากคำโดยตำรวจ

สำคัญอย่างยิ่งที่คณะทำงานตรวจเยี่ยมต้องมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานสากลและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (ดูบทที่ 3) ในทำนองเดียวกัน ผู้ตรวจเยี่ยมควรมีความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองบุคคลแต่ละประเภทเพียงพอ ซึ่งรวมไปถึงผู้หญิง ผู้พลพรองค์ตัดสินการให้สัญ ญา ้วย ัคนพิการ กลุ่มทางศาสนา หรือกลุ่มชาติพันธุ์ และกลุ่มอื่นๆ ที่ตกอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

1.2. การลงทะเบียน

คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรทำความเข้าใจกับประเภทของทะเบียนและเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ในการบันทึกรายรายละเอียดและข้อมูลอื่นๆ ของบุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจ (ดูบทที่ 2 ส่วน B ส่วนที่ 4 ด้านล่าง) ผู้ตรวจเยี่ยมควรคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าอาจพบเอกสารทะเบียนหลายประเภทที่สถานีดำรง และทะเบียนเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละสถานีดำรง หรือแม้แตภายในสถานที่เดียวกัน ดังนั้นคณะทำงานตรวจเยี่ยมควรรู้จำทะเบียนและเอกสารใดที่ตำรวจมีหน้าที่ตามกฎหมายหรือข้อบังคับภายในที่ต้องเก็บรักษา นอกจากนี้คณะทำงานควรรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเยี่ยมในการเยี่ยมครั้งก่อน โดยที่ไม่ได้บังคับตามกฎหมายหรือที่ข้อบังคับกำหนด

ดูบทที่ 3 ส่วน 2.9

1.3. ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาข้อมูลเพื่อเตรียมตัวตรวจเยี่ยมควรครอบคลุมทั้งข้อมูลภายในและภายนอกที่มีอยู่ทั้งหมดเกี่ยวกับสถานที่ที่จะเข้าเยี่ยม หากคณะทำงานตรวจเยี่ยมสถานที่ใดๆ เป็นครั้งแรก ควรศึกษารายละเอียดของประเด็นปัญหาหรือข้อกล่าวหาเฉพาะใดๆ ที่คณะทำงานรับทราบจากผลลัพธ์การตรวจเยี่ยมครั้งล่าสุดหรือในสัปดาห์และเดือนก่อนหน้า แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ได้แก่ รายงานและข้อเสนอแนะจากสื่อองค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานสากลหรือระดับภูมิภาค (โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเสนอแนะที่นำเสนอไปยังเจ้าหน้าที่) และรายงานทางการอื่นที่คณะทำงานตรวจเยี่ยมสามารถเข้าถึงได้ การบันทึกอย่างระมัดระวังต่อรูปแบบการละเมิดสิทธิควรจัดทำไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับบริเวณใดในอาคารที่มักมีข้อกล่าวหาว่ามีการปฏิบัติที่โหดร้าย วิธีการปฏิบัติที่โหดร้ายตามข้อกล่าวหา และประเภทของเครื่องมือ หรือวิธีการปฏิบัติที่โหดร้ายกรณีมีข้อกล่าวหาว่าการปฏิบัติที่โหดร้ายปรากฏให้เห็นบนร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเห็นได้ชัดว่าเครื่องมือที่ถูกใช้ไม่ใช่เครื่องมือร้ายแรงหรือวิธีการใช้เครื่องมือนั้นอาจไม่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น หน้ากากป้องกันแก๊สพิษหรือท่อส่งน้ำแรงดันสูงอาจถูกนำไปใช้ในการปฏิบัติต่อบุคคลอย่างโหดร้าย คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรตระหนักถึงประเด็นปัญหาที่มีอยู่หรือเคยเกิดขึ้นก่อนหน้าล่วงหน้า เพื่อช่วยให้คณะทำงานต้นตัวต่อปัญหาเหล่านั้นเมื่อตรวจเยี่ยมที่สถานีดำรง หากมีการใช้วิธีการทางจิตวิทยาเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติที่โหดร้าย คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรเตรียมพร้อมตรวจสอบข้อมูลบริเวณที่อาจใช้ในการคุมขังเดี่ยวหรือสถานที่ที่ไม่มีแสงเข้าถึง/การปิดกั้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัสอื่นๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลไม่ควรจำกัดเฉพาะสถานที่ที่ไปตรวจเยี่ยม แต่รวมถึงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบการละเมิดสิทธิโดยตำรวจที่อาจเกิดขึ้นได้ จากนั้นผู้ตรวจเยี่ยมจึงจะตรวจสอบได้ว่ามีการละเมิดสิทธิในรูปแบบดังกล่าว ณ สถานที่ที่ตรวจเยี่ยมหรือไม่ และ/หรือมีปัจจัยใดที่อาจบรรเทาการละเมิดสิทธิได้

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

หากผู้ตรวจเยี่ยมสามารถเข้าถึงคำร้องเรียนได้ ไม่ว่าคำร้องเรียนดังกล่าวจะได้รับโดยตรงจากหน่วยงานตรวจสอบหรือผู้ตรวจการแผ่นดินหรือโครงสร้างที่คล้ายคลึงกัน คำร้องเรียนเหล่านี้ถือเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญก่อนการเข้าเยี่ยม

1.4. การติดต่อกับแหล่งข้อมูลภายนอก

การศึกษาข้อมูลเพื่อเตรียมตัวตรวจเยี่ยมไม่ควรจำกัดอยู่เพียงการเก็บข้อมูลผ่านรายงานเท่านั้น การสอบถามข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ยังเป็นประโยชน์ในการเตรียมตัว เช่น องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานที่เป็นตัวแทนของผู้ถูกควบคุมตัว ญาติ สมาชิกฝ่ายกิจการภายในและหน่วยงานมาตรฐานวิชาชีพ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ผู้พิพากษา เวทีสนทนาของตำรวจชุมชน และผู้ปฏิบัติงานทางการแพทย์ที่อาจเคยติดต่อกับผู้ถูกควบคุมตัว นอกจากนี้ใครก็ตามที่ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นประจำอาจมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจเยี่ยม

1.5. โครงสร้างการบริหารงาน

นอกจากนี้ การทราบถึงตัวตนของผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ระดับสูงในสถานีตำรวจที่ตั้งใจจะตรวจเยี่ยมของเจ้าหน้าที่อาวุโสอื่นๆ ในภูมิภาคยังเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมตัว เพื่อให้คณะทำงานตรวจเยี่ยมอยู่ในฐานะที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าหน้าที่เหล่านี้ได้ โดยปกติแล้วโครงสร้างการบริหารงานของตำรวจมีลักษณะเป็นลำดับขั้น เจ้าหน้าที่ระดับล่างต้องการความมั่นใจว่าคณะทำงานตรวจเยี่ยมได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงมาก่อนแล้ว

การรู้จักเจ้าหน้าที่ระดับสูงจะช่วยแก้ไขปัญหาก็อาจเกิดขึ้น เช่น ไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอแนะได้ การติดตามความเคลื่อนไหวของบุคลากรในระดับอาวุโสก็อาจเป็นประโยชน์เช่นกัน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจส่งผลให้มุมมองของตำรวจในการจัดการกับผู้ถูกควบคุมตัวเปลี่ยนแปลงไปด้วย ตัวอย่างเช่น ทศนคติที่ ‘เข้มงวด’ ของผู้บังคับบัญชาคนใหม่ต่ออาชญากรรมและอาชญากรอาจปรากฏให้เห็นถึงจำนวนข้อกล่าวหาว่าตำรวจปฏิบัติอย่างโหดร้ายกับผู้ถูกควบคุมตัวที่เพิ่มขึ้น

2. การเตรียมตัวดำเนินการ

ในทางปฏิบัติไม่มีการตรวจเยี่ยมอย่างเป็นทางการเป็นประจำ ในการตรวจเยี่ยมแต่ละครั้งและทุกครั้งควรมีการวางแผนให้รอบคอบ คณะทำงานตรวจเยี่ยมไม่อาจอยู่ตรวจเยี่ยมเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้ถูกควบคุมตัวได้เป็นประจำ ไม่ว่าคณะทำงานจะเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจเป็นประจำก็ตาม หากคณะทำงานตรวจเยี่ยมถือว่าการเข้าเยี่ยมกลายเป็นกิจวัตร แล้วจะทำให้มีโอกาสสูงมากที่คณะทำงานจะพลาดเหตุการณ์สำคัญที่อาจเกิดขึ้น

2.1. จุดประสงค์การตรวจเยี่ยม

คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรตัดสินใจเรื่องวัตถุประสงค์ของการตรวจเยี่ยมล่วงหน้า เช่น คณะทำงานจะดำเนินการเข้าเยี่ยมสถานควบคุมตัวอย่างละเอียดและรวบรวมข้อมูลทั่วไปหรือไม่ หรือคณะทำงานจะมุ่งเน้นไปที่ประเด็นเฉพาะเจาะจงเพื่อเก็บข้อมูลตามสถานีตำรวจในหลายๆ แห่งหรือไม่ ตัวอย่างของประเด็นเฉพาะเจาะจง เช่น อาจตรวจสอบในกรณีว่าผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้ง

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäรวจ

เกี่ยวกับสิทธิของตนหรือไม่ หรือวิธีการปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัวที่เป็นเด็กได้รับการปฏิบัติหรือไม่ ในทำนองเดียวกัน คณะทำงานอาจดำเนินการเข้าเยี่ยมเพื่อติดตามการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่จัดทำขึ้นในโอกาสก่อนหน้า หรือวัตถุประสงค์ของการตรวจเยี่ยมอาจเป็นไปเพื่อตรวจสอบข้อมูลที่รวบรวมระหว่างการเข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวอื่น ๆ เช่น เรือนจำ วัตถุประสงค์ของการตรวจเยี่ยมเหล่านี้จะควบคุมการดำเนินการของคณะทำงานทั้งหมดและควรกำหนดไว้ล่วงหน้าโดยเฉพาะ

2.2. องค์ประกอบคณะทำงานตรวจเยี่ยม

การกำหนดจำนวนผู้ตรวจเยี่ยมในแต่ละครั้งต้องพิจารณาวัตถุประสงค์การเข้าเยี่ยม ขนาดของสถานitäรวจ และทรัพยากรบุคคล รวมทั้งต้องพิจารณาความพร้อมของสมาชิกด้วย โดยทั่วไปคณะทำงานควรประกอบไปด้วยสมาชิกอย่างน้อยสองคน คณะทำงานควรมีขนาดใหญ่พอที่จะบรรลุวัตถุประสงค์หลักของการเข้าเยี่ยมภายในเวลาที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ไม่ควรมีผู้ตรวจเยี่ยมมากเกินไปในคณะเช่นกันเนื่องจากสถานที่ตรวจเยี่ยมโดยทั่วไปแล้วมีขนาดค่อนข้างเล็ก หากมีคนแปลกหน้ากลุ่มใหญ่ในบริเวณดังกล่าว อาจทำให้เจ้าหน้าที่itäรวจและผู้ถูกควบคุมตัวรู้สึกกังวลและเป็นการรบกวนโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ การดำเนินงานของผู้ตรวจเยี่ยมอาจยากขึ้นหากไม่กำหนดบทบาทไว้อย่างชัดเจนและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ในเวลาเดียวกันสมาชิกของคณะทำงานตรวจเยี่ยมควรมีที่มาจากหลายเพื่ออำนวยความสะดวกความร่วมมือกับทั้งผู้ถูกควบคุมตัวและเจ้าหน้าที่itäรวจ สมาชิกในคณะทำงานควรประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่างทางสาขาวิชาชีพเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการเข้าเยี่ยมจะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบของคณะทำงานด้วย ตัวอย่างเช่น หากหนึ่งในวัตถุประสงค์คือการวิเคราะห์ประเด็นการรักษายาบาล การมีแพทย์ในคณะทำงานตรวจเยี่ยมจะมีความสำคัญอย่างยิ่ง¹ ในทำนองเดียวกัน หากมีความเป็นไปได้ที่จะพบกับผู้ถูกควบคุมตัว (หรือเจ้าหน้าที่itäรวจ) จากกลุ่มชาติพันธุ์หรือผู้ที่พูดภาษากลุ่มชาติพันธุ์ คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรมีสมาชิกที่มาจากกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันหรือพูดภาษาเดียวกันด้วย นอกจากนี้ แต่ละคณะทำงานตรวจเยี่ยมควรมีสมาชิกทั้งชายและหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีมีแนวโน้มว่าจะพบผู้ถูกควบคุมตัวทั้งสองเพศ

บทบาทและความรับผิดชอบภายในคณะทำงานควรกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรแต่งตั้งหัวหน้าคณะทำงานให้รับผิดชอบการจัดการเข้าเยี่ยม หัวหน้าคณะทำงานควรทำหน้าที่เป็นตัวแทนกลุ่มในการกล่าวแนำนตนเองและเริ่มบทสนทนากับผู้บังคับบัญชาที่สถานีในตอนต้นและสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม

1 การมีแพทย์อยู่ด้วยเป็นประโยชน์เสมอ เพราะ (ก) สามารถตรวจร่างกายบุคคลผู้แสดงอาการทรมานทางจิตใจหรือร่างกายได้ทันที และ (ข) คณะทำงานตรวจเยี่ยมสามารถเข้าใจระบบสาธารณสุขของสถานที่ได้ เมื่อหน่วยงานตรวจเยี่ยมไม่มีบุคลากรทางการแพทย์อยู่ในคณะ อาจจัดให้มีสมาชิกในคณะได้รับการฝึกอบรมวิธีการตรวจเยี่ยมประเด็นทางการแพทย์และสุขภาพ โดยไม่ต้องมีความเชี่ยวชาญระดับมืออาชีพก็ได้ อย่างไรก็ตาม การฝึกอบรมก็ไม่สามารถเติมเต็มความพ้อมและประโยชน์ที่คณะจะได้รับหากมีสมาชิกที่เป็นแพทย์อยู่ด้วย ดูเพิ่มเติม Visiting Places of Detention: What role for physicians and other health professionals?, APT, เจนีวา, 2008. เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=121&Itemid=259&lang=en. ทั้งนี้ โดยทั่วไปแล้วสถานitäรวจมักไม่มีเวชระเบียนหรือทะเบียนทางการแพทย์ เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้เป็นความลับและไม่ถูกเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่itäรวจ อย่างไรก็ตาม ในบางระบบอาจมีการเก็บรักษาเวชระเบียนที่สถานitäรวจ ในกรณีดังกล่าว เอกสารควรถูกจัดเก็บโดยเจ้าหน้าที่itäรวจที่เคยได้รับการฝึกอบรมทางการแพทย์

2.3. การจัดการ

คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรพิจารณาเรื่องการจัดกรอย่างเหมาะสม ถ้าหัวหน้าคณะไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงาน ควรแต่งตั้งสมาชิกในคณะคนอื่นให้ทำหน้าที่นี้โดยเฉพาะ หน้าที่จัดการนี้รวมไปถึงการเตรียมการเดินทาง อาหาร และที่พัก ตามจำเป็น การตรวจเยี่ยมแต่ละครั้งอาจเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจเข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวหลายแห่งในภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งอาจเพิ่มระยะเวลาของภารกิจและภาระด้านการจัดการ

กรณีที่มีการแจ้งสถานีตำรวจถึงการเข้าตรวจเยี่ยมล่วงหน้า สมาชิกในคณะ (หัวหน้าคณะหรือผู้ตรวจเยี่ยมที่ได้รับมอบหมายโดยเฉพาะ) ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้แจ้งข้อมูลแก่บุคคลที่เหมาะสมและถูกขั้นตอน

2.4. บุคคลติดต่อประสานงาน

หากเป็นไปได้คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่อาวุโสตามหน่วยงานหรือกระทรวงที่เกี่ยวข้องในฐานะผู้ติดต่อประสานงานของภาครัฐ คณะสามารถอ้างอิงถึงผู้ติดต่อประสานงานคนดังกล่าวหากมีปัญหาคือ ตัวอย่างเช่น หากคณะประสบปัญหาในการเข้าถึงสถานีตำรวจ ผู้ตรวจเยี่ยมสามารถโทรศัพท์หาผู้ติดต่อประสานงานเพื่อขออนุญาตโดยตรง การมีผู้ติดต่อประสานงานในภาครัฐอาจเป็นปัจจัยว่าคณะทำงานตรวจเยี่ยมจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่

3. การเตรียมพร้อมทางกายภาพ

3.1. การแต่งกาย

การจัดการภาพลักษณ์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับภาพลักษณ์ของตนเพื่อหลีกเลี่ยงความเป็นไปได้ที่ผู้อื่นจะเข้าใจสถานะของคณะผิดพลาดหรือเข้าใจไม่ตรงกับความต้องการของคณะ ซึ่งมุมมองต่อภาพลักษณ์เหล่านี้อาจทำให้การทำงานของผู้ตรวจเยี่ยมมีประสิทธิภาพลดลงได้

คำถามเกี่ยวกับการแต่งกายที่ ‘ถูกต้อง’ มีนัยยะทางวัฒนธรรมและอาจก่อให้เกิดข้อผิดพลาดจำนวนมาก การแต่งกายไม่มียกเว้นตัวที่ใช้ได้กับทุกประเทศหรือทุกสถานการณ์ คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรพยายามสร้างภาพลักษณ์ว่าตนมีอำนาจ เป็นมืออาชีพ และเป็นอิสระ การแต่งกายมักมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสุนทรนาถลักษณ์ของคณะทำงานตรวจเยี่ยม สุนทรนาถจะให้ความเคารพเชื่อถือผู้ตรวจเยี่ยมมากขึ้นหากพวกเขาแต่งกายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสถานีตำรวจที่ใช้เยี่ยม

เนื่องจากสภาพสถานที่ควบคุมตัวที่ย่ำแย่ในหลายประเทศ เข้าใจได้ว่าผู้ตรวจเยี่ยมอาจพิจารณาว่าการแต่งกายอย่างไม่เป็นทางการอาจเป็นประโยชน์มากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจในฤดูร้อนหรือในสภาพอากาศร้อนชื้น

อย่างไรก็ตามภาพลักษณ์ของผู้ตรวจเยี่ยมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นสถาบันที่เน้นย้ำภาพลักษณ์และสถานะของตนผ่านเครื่องแบบ ตรา และยศตำแหน่ง แม้แต่เจ้าหน้าที่ที่สวม ‘ชุดธรรมดา’ ก็มักมีการระบุตำแหน่งผ่านลักษณะการแต่งกาย ยิ่งเจ้าหน้าที่มียศตำแหน่งสูงขึ้นเท่าไร ลักษณะการแต่งตัวก็มักจะยิ่งเป็นทางการมากขึ้นเท่านั้น

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรวจ

การสวมใส่หรือแสดงเครื่องประดับอาจนำไปสู่ปัญหาหลายประการ ด้วยเหตุผลนี้เองจึงไม่เหมาะสมที่ผู้ตรวจเยี่ยมจะแต่งกายโอ้อวดหรือประดับตนด้วยเครื่องประดับขณะเข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัว นอกจากนี้ การแต่งกายดังกล่าวยังอาจเป็นเหตุให้ตำรวจคัดค้านการเข้าเยี่ยมเพราะความเสี่ยงต่อเครื่องประดับและสัมภาระของผู้ตรวจเยี่ยม ท้ายที่สุดยังมีปัญหาทางวัฒนธรรมที่ต้องพิจารณา การสวมใส่เครื่องประดับไม่ว่าชายหรือหญิงก็ควรคำนึงถึงประเพณีวัฒนธรรมอย่างถี่ถ้วน

หน่วยงานตรวจเยี่ยมที่สมาชิกสวมเครื่องแบบพิเศษ (เช่น NPMs บางคนสวมเสื้อของคณะพร้อมทั้งตราสัญลักษณ์หรือสัญลักษณ์อื่นๆ เพื่อระบุตัวตน) ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าเครื่องแบบและสัญลักษณ์ของพวกเขาไม่มีลักษณะทางทหารมากเกินไป และไม่มีลักษณะที่ทำให้สับสนกับสถาบันอื่นของรัฐ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือหน่วยงานตรวจเยี่ยมต้องระมัดระวังภาพลักษณ์ให้มีความเป็นอิสระเพื่อยืนยันความชอบธรรมของหน่วยงาน

3.2. เอกสารและเครื่องมือ

อีกประเด็นหนึ่งที่คณะทำงานตรวจเยี่ยมต้องคำนึงถึงคือ เครื่องมือที่เหมาะสม บัตรประจำตัว และสำเนาหนังสือรับรองทั้งหมด ใบอนุญาตและเอกสารระบุตัวตนทั้งหมด ซึ่งอาจรวมถึงหนังสือได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงที่เกี่ยวข้องหรือผู้บัญชาการตำรวจ สำเนากฎหมายที่อนุญาตให้เข้าตรวจเยี่ยม และเอกสารติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในสถานที่ควบคุมตัวล่าสุด คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรนำเอกสารทั้งหมดติดตัวทุกครั้งที่เข้าตรวจเยี่ยมที่สถานีดำรวจ²

4. การเตรียมพร้อมจิตใจ

คณะทำงานตรวจเยี่ยมควรพิจารณาการเตรียมตัวทุกส่วนอย่างรอบคอบก่อนเข้าเยี่ยมสถานีดำรวจ รวมถึงประเด็นพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปอาจไม่พิจารณาเพราะเป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวัน ที่ทำโดยปกติ ผู้ตรวจเยี่ยมต้องใช้เวลาบทวนทัศนคติของตนและทัศนคติของตำรวจที่มีต่อคณะ สิ่งที่สำคัญคือต้องสร้างภาพลักษณ์ของคณะซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานโดยคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้

- กิจกรรมของผู้ตรวจเยี่ยมเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะล่วงล้ำโดยธรรมชาติ เนื่องจากพวกเขาเข้าไปในพื้นที่และสถานที่ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การตรวจสอบอย่างเป็นอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขอบเขตการทำงานของตำรวจที่มีวัฒนธรรมรักษาข้อมูลเป็นความลับและมักไม่ไว้วางใจบุคคลภายนอก ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงระมัดระวังต่อการเข้าเยี่ยมของคณะ แม้ในสถานีดำรวจที่ดำเนินการอย่างถูกต้องเหมาะสม ไม่มีแนวโน้มการปฏิบัติที่โหดร้าย และเคารพสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัว เจ้าหน้าที่มักจะยังไม่ตอบรับคณะทำงานตรวจเยี่ยมอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรสันนิษฐานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีทัศนคติต่อต้านหรือไม่ไว้วางใจตน เพราะทัศนคติดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจเยี่ยม
- เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีทัศนคติว่าการตรวจเยี่ยมเป็นเรื่องปกติ เมื่อคณะทำงานตรวจเยี่ยมมาถึงสถานีดำรวจโดยไม่แจ้งล่วงหน้า การสนทนากับผู้ถูกควบคุมตัว การตรวจสอบบันทึกและการใช้

2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจเยี่ยมแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับบริบท วัตถุประสงค์ และเงื่อนไขการตรวจเยี่ยมแต่ละครั้ง แต่อาจรวมถึงอุปกรณ์เหล่านี้ สำเนาแสดงการรับรองคณะตรวจเยี่ยม รายการประเด็นที่ต้องตรวจสอบ แบบสอบถามที่ใช้คณะสัมภาษณ์ ปากกาและสมุดจด เทปวัด ปรอทิวอดนุหภูมิ และไฟฉาย.

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

เวลาในการดำเนินการนาน อาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมองว่าก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ตน ในที่นี้เจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงเจ้าหน้าที่อาวุโสจะถูกรบกวนขณะปฏิบัติหน้าที่ให้ไปเข้าร่วม การตรวจเยี่ยมของคณะ หรือเจ้าหน้าที่อาจจะรู้สึกว่าการมีหน้าที่เพิ่มเติมที่ต้อง อำนวยความสะดวกแก่ผู้ตรวจเยี่ยม

- หากมีการเข้าเยี่ยมสถานที่ตำรวจที่ยังไม่เคยได้รับการตรวจเยี่ยม หรือมีคณะทำงานตรวจเยี่ยม ใหม่เข้ามาเกี่ยวข้อง คณะอาจประชุมกันล่วงหน้าเกี่ยวกับการเข้าเยี่ยมเพื่อพูดคุยถึงปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นและวิธีรับมือ ทั้งนี้ขอแนะนำให้ทำกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติในการประชุม เพื่อฝึกฝนให้คณะตอบสนองต่อท่าทีของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เป็นมิตร กีดกันการเข้าตรวจเยี่ยม หรือการให้ความ ‘ร่วมมือ ’ คณะทำงานตรวจเยี่ยมมากเกินไปควร คณะทำงานตรวจเยี่ยมควร ตกลงแนวทางการรับมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจไว้ล่วงหน้า ทั้งวิธีการตัดสินใจการตรวจเยี่ยมกรณี สมาชิกคนใดในคณะรู้สึกว่ามีความจำเป็น เพราะการตัดสินใจประเด็นละเอียดอ่อนเช่นนี้ร่วมกัน ไม่สามารถกระทำได้ง่ายต่อหน้าผู้ถูกควบคุมตัวหรือหน่วยงานกำกับดูแล ดังนั้นควรตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะจัดการกับเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างไร
- ผู้ตรวจเยี่ยมต้องเรียนรู้การสร้างภาพลักษณ์ของคณะให้มีความน่าเชื่อถือและมีความมั่นใจในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คุ้นเคยกับการใช้อำนาจและการกำกับดูแล เจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในสถาบัน ที่มีลำดับชั้นและมีกฏระเบียบเรื่องส่งให้เจ้าหน้าที่อาวุโสพิจารณา พวกเขาคุ้นเคยกับการริเริ่มปฏิบัติการต่างๆ ต่อสาธารณชนและให้ความช่วยเหลือสาธารณชน ในระหว่างการตรวจเยี่ยม คณะต้องดำเนินการเชิงรุกและริเริ่มการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องรอคำสั่งจากตำรวจ คณะต้องดำเนินการ อย่างมั่นใจและปฏิบัติตามภารกิจของตน แม้จะอยู่ใน ‘อาณาเขตของตำรวจ’ ก็ตาม ในช่วง การเตรียมตัว คณะทำงานตรวจเยี่ยมอาจแบ่งปันแนวทางการดำเนินการและการยืนยันความเป็นอิสระต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยที่ไม่แสดงภาพลักษณ์ว่าก้าวร้าวหรือเป็นปรปักษ์ต่อภาครัฐ
- ผู้ตรวจเยี่ยมต้องเปิดใจและตื่นตัวระหว่างการเข้าเยี่ยมสถานที่ตำรวจ

ส่วน B. การดำเนินการตรวจเยี่ยม

โดยปกติการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัว รวมทั้งสถานที่ตำรวจ จะดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอน ดังต่อไปนี้ บางส่วนสามารถสลับกันได้ตามลำดับขั้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการตรวจเยี่ยม

- มาถึงสถานที่และพูดคุยเบื้องต้นกับหัวหน้าสถานที่ตำรวจ
- เดินสำรวจรอบสถานที่
- สัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวและเจ้าหน้าที่
- ตรวจสอบทะเบียนการควบคุมตัว ทะเบียนและเอกสารอื่นๆ
- พูดคุยครั้งสุดท้ายกับหัวหน้าสถานที่ตำรวจ

เนื้อหาต่อจากนี้อธิบายรายละเอียดแต่ละขั้นตอนโดยละเอียด อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยม ไม่ควรยึดลำดับขั้นตอนนี้เป็นแบบวิธีปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และควรเตรียมพร้อมที่จะยืดหยุ่นการดำเนินงาน เสมอ สิ่งสำคัญที่ทั้งคำนึงถึงคือการต้องตอบสนองต่อสถานการณ์ใดๆ ที่พบในระหว่างการตรวจเยี่ยม ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงแผนดำเนินงานและลำดับกิจกรรมได้ในกรณีจำเป็น

1. การมาถึงสถานitäรจ

1.1. มาถึงพร้อมกัน

คณะทำงานตรวจเยี่ยมไม่ควรเริ่มดำเนินงานจนกว่าผู้ตรวจเยี่ยมทั้งหมดจะมาถึงสถานที่ เว้นแต่ในกรณีพิเศษในวันเข้าเยี่ยมผู้ตรวจเยี่ยมควรมาถึงสถานitäรจด้วยกัน การมาถึงแยกกันหรือไม่พร้อมกันจะเป็นการเตือนเจ้าหน้าที่ล่วงหน้าว่าจะมีการตรวจเยี่ยมซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังลดความน่าเชื่อถือ ประสิทธิภาพ และอำนาจในการดำเนินงานของคณะอีกด้วย

1.2. การติดต่อครั้งแรก

เวลาที่คณะทำงานตรวจเยี่ยมติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจครั้งแรกมีความสำคัญอย่างยิ่ง การติดต่อในช่วงสองสามนาทีแรกส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่เจ้าหน้าที่มีต่อผู้ตรวจเยี่ยม และที่สำคัญกว่านั้นคือวิธีที่ตำรวจจะปฏิบัติต่อผู้ตรวจเยี่ยม

เมื่อผู้ตรวจเยี่ยมมาถึงสถานที่ทั้งคณะ หัวหน้าคณะหรือสมาชิกของคณะที่ได้รับมอบหมายควรเตรียมพร้อมที่จะแสดงเอกสารรับรองของคณะและอธิบายต่อเจ้าหน้าที่ที่ดูแลทางเข้า (หรือแผนกต้อนรับ) ว่าคณะเป็นตัวแทนของหน่วยงานตรวจเยี่ยมใด วัตถุประสงค์ของการเข้าเยี่ยม และความประสงค์จะเข้าพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบพื้นที่ สมาชิกของคณะทำงานตรวจเยี่ยมคนอื่นควรมีเอกสารรับรองติดตัวอยู่เสมอและสามารถแสดงให้เจ้าหน้าที่เห็นได้เมื่อถูกร้องขอ

1.3. ความล่าช้าและอุปสรรคในการเข้าถึงสถานitäรจ

เมื่อคณะทำงานตรวจเยี่ยมแสดงเอกสารรับรองแล้ว ในกรณีส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะอนุญาตให้คณะผ่านเข้าไปยังสถานitäรจได้ และนำทางคณะไปยังแผนกต้อนรับ เมื่อถึงแผนกต้อนรับหรือกรณีคณะมาถึงแผนกต้อนรับโดยตรงเพราะไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย คณะทำงานตรวจเยี่ยมมักจะถูกขอให้รอจนกว่าเจ้าหน้าที่อาวุโสจะออกมารับรอง ในหลายกรณี ขั้นตอนนี้อาจมีความล่าช้าเพียงเล็กน้อยและยอมรับได้ อย่างไรก็ตามคณะทำงานตรวจเยี่ยมควรเตรียมพร้อมเผชิญกับความล่าช้าในเบื้องต้น ขณะรอเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือเจ้าหน้าที่ต้อนรับที่อาจติดภารกิจอยู่

ในบางครั้งผู้ตรวจเยี่ยมอาจต้องเผชิญกับความล่าช้าเป็นอย่างมาก อาจพบกับอุปสรรคหรือถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าตรวจเยี่ยม ในกรณีเช่นนี้ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอาจไม่ได้ดำเนินการด้วยตนเอง เพียงแต่ทำตามคำสั่ง หรือตามที่เจ้าหน้าที่คิดว่าเป็นคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าสถาบันตำรวจในทุกประเทศเป็นองค์กรที่มีโครงสร้างตำแหน่งและระบบซับซ้อน แม้แต่หน่วยงานตำรวจที่ทันสมัยที่สุดก็ยังคงรักษาเครื่องแบบและยศตามความจำเป็นระเบียบวินัยและการปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเหนือกว่าถือเป็นบรรทัดฐานของสถาบันและมักไม่สนับสนุนการใช้ดุลพินิจรายบุคคล ดังนั้น กรณีเจ้าหน้าที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ตรวจเยี่ยมเข้าไปในสถานitäรจจนกว่าหัวหน้าสถานีจะได้รับแจ้งและมารับรองคณะแล้ว เจ้าหน้าที่จะปฏิเสธไม่ให้คณะทำงานตรวจเยี่ยมเข้าไปในสถานที่ การแสดงอารมณ์โกรธในสถานการณ์เหล่านี้ไม่เป็นประโยชน์แก่การตรวจเยี่ยม นอกจากนี้ยังอาจทำให้เกิดบรรยากาศที่ไม่ดีกับตำรวจเมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าตรวจเยี่ยมในที่สุด

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

อย่างไรก็ตามสิ่งที่เหมาะสมและสำคัญที่สุดในสถานการณ์เช่นนี้ คือหัวหน้าคณะควรยืนยันว่าจะไม่ยอมรับคำคัดค้านของเจ้าหน้าที่

- หัวหน้าคณะควรสอบถามชื่อของเจ้าหน้าที่ที่กำลังติดต่อกับ อย่างไรก็ตาม ไม่ควรสอบถามด้วยลักษณะคุกคามหรือข่มขู่ แต่ควรปฏิบัติขั้นตอนเสมือนเป็นปฏิสัมพันธ์พื้นฐานกับเจ้าหน้าที่ หากเจ้าหน้าที่ปฏิเสธที่จะให้ชื่อ ไม่ควรถามย้ำ หากเจ้าหน้าที่ให้ชื่อ ผู้ตรวจเยี่ยมควรพยายามเริ่มบทสนทนาด้วยเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ ผู้ตรวจเยี่ยมอาจสร้างความประทับใจที่ดีและเจ้าหน้าที่จะยินดีให้ความช่วยเหลือในระหว่างการตรวจเยี่ยมครั้งต่อไป
- หัวหน้าคณะควรพยายามตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ปฏิเสธการเข้าตรวจเยี่ยมเนื่องจากคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาหรือไม่ หรือหากไม่มีคำสั่ง เจ้าหน้าที่คาดเดาว่าตนมีหน้าที่ต้องปฏิเสธการเข้าตรวจเยี่ยม
- หากเป็นกรณีแรกหัวหน้าคณะควรขอข้อมูลประจำตัวของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบและขอพูดคุยกับเขาทันที ไม่ว่าจะถูกขัดขวางโดยตรงหรือทางโทรศัพท์
- ไม่ว่าในกรณีใดหัวหน้าคณะควรขอพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงในทันที การหลีกเลี่ยงไม่ให้เจ้าหน้าที่เสียหน้ามีความสำคัญอย่างยิ่ง (อย่างไรก็ตามวิธีหลีกเลี่ยงไม่ให้เสียหน้ามีความแตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรม) ดังนั้นคณะตรวจเยี่ยมควรยืนยันสิทธิของตนในการเข้าเยี่ยม ขณะเดียวกันก็พยายามไม่ทำให้เจ้าหน้าที่ที่ติดต่อบ่อย หากพวกเขาไม่ทราบว่าคณะมีอำนาจเข้าตรวจเยี่ยม
- หัวหน้าคณะควรชี้แจงต่อเจ้าหน้าที่อย่างสุภาพและใจเย็นว่า การปฏิเสธสิทธิเข้าเยี่ยมถือเป็นเรื่องร้ายแรงและคณะจะต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่อาวุโสที่สำนักงานตำรวจหรือกระทรวงที่เกี่ยวข้องต่อไป

หากวิธีนี้ไม่ประสบความสำเร็จ และไม่มีสัญญาณว่าคณะตรวจเยี่ยมจะได้รับอนุญาตให้เข้าถึงสถานภายหลัง ผู้ตรวจเยี่ยมอาจโทรศัพท์ติดต่อเจ้าหน้าที่อาวุโสด้วยตนเอง ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น (ดูส่วน A ส่วนที่ 1.5 และส่วนที่ 2.4) การทราบโครงสร้างการจัดการและตัวตนของเจ้าหน้าที่อาวุโส หรือติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่อาวุโสไว้ล่วงหน้า จะเป็นประโยชน์ในการพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว

เมื่อผู้ตรวจเยี่ยมได้เข้าพบหัวหน้าสถานีตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งไม่ให้คณะเข้าสถานี หัวหน้าคณะควรทักท้วงอย่างสุภาพแต่หนักแน่น หากเหมาะสม (เช่น หากหน่วยงานตรวจสอบเป็น NPM หรือมีบันทึกความเข้าใจที่อนุญาตให้เข้าถึงสถานตำรวจ) หัวหน้าคณะควรชี้แจงให้เจ้าหน้าที่เห็นว่าการปฏิเสธการเข้าถึงสถานตำรวจถือเป็นการละเมิดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตรวจเยี่ยม ผู้ตรวจเยี่ยมควรนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับหน่วยงานที่เหมาะสมตามโครงสร้างการกำกับทิศทางที่คณะสืบค้นไว้ ในการติดตามประเด็นนี้ในภายหลัง ควรระบุชื่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง (ตามชื่อ หมายเลขประจำตัว หรือหน้าที่) ซึ่งแม้อาจจะเป็นไปได้ไม่ได้ในบางกรณีแต่ก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เมื่อรวบรวมข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดแล้ว ผู้ตรวจเยี่ยมควรตัดสินใจก่อนว่าจะใช้ข้อมูลเหล่านี้อย่างไร รวมทั้งจะใช้ในการร้องเรียนไปยังหน่วยงานระดับสูงหรือไม่ แม้ว่าเหตุการณ์นี้อาจขัดขวางการสานสัมพันธ์ระหว่างคณะตรวจเยี่ยมและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้อง แต่หน่วยงานตรวจเยี่ยมจะต้องแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานยึดมั่นในหลักความโปร่งใส

1.4. การป้องกันการเคลื่อนย้ายผู้ถูกควบคุมตัว

หากผู้ตรวจเยี่ยมสงสัยว่าเจ้าหน้าที่อาจเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ถูกควบคุมตัวเมื่อคณะตรวจเยี่ยมมาถึงสถานี ไม่ว่าจะก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าถึงสถานหรือขณะที่ทีมพูดคุยกับผู้บังคับบัญชา ทีมควรพิจารณา (สมมติว่าทีมมีขนาดใหญ่พอ) ให้สมาชิกทีมหนึ่งหรือสองคนเฝ้าตรวจเยี่ยมอยู่ด้านนอก ด้านข้างสถานี

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรวจ

และ/หรือทางเข้าด้านหลังของสถานีตำรวจ เพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่เคลื่อนย้ายตัวบุคคลหรืออย่างน้อยก็เก็บข้อมูลการเคลื่อนย้าย เมื่อสมาชิกคณะที่เหลือนัดเจรจาขอเข้าเยี่ยมสำเร็จและตรวจสอบแล้วว่าสถานการณ์ภายในสถานีตำรวจอยู่ในการควบคุมแล้ว ‘ผู้ตรวจเยี่ยม(ที่อยู่ด้านนอก)’ สามารถกลับเข้าร่วมกับสมาชิกคณะที่เหลือนัดที่ตกลงกันไว้ก่อนหน้านี้ (โดยปกติสมาชิกจะโทรศัพท์นัดพบกันที่ทางเข้าด้านหน้า)

วิธีการดังกล่าวต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ นอกจากนี้ เนื่องจากขั้นตอนเหล่านี้อาจลดประสิทธิภาพของการเจรจาอย่างสร้างสรรค์กับหน่วยงานควบคุมตัว คณะตรวจเยี่ยมควรปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านี้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอันเชื่อได้ว่าผู้ถูกควบคุมตัวจะถูกนำตัวออกจากสถานีตำรวจเพื่อไม่ให้ผู้ตรวจเยี่ยมเก็บข้อมูล อีกทางเลือกหนึ่งคือให้ผู้ตรวจเยี่ยมเข้าเยี่ยมตามแผนที่วางไว้ แสดงท่าทีเป็นนัยว่าการตรวจเยี่ยมเสร็จสมบูรณ์ แล้วคอยย้อนกลับมาที่สถานีตำรวจอีกหนึ่งชั่วโมงหรือสองชั่วโมงต่อมา เพื่อตรวจสอบว่าผู้ถูกควบคุมตัวที่ ‘ไม่อยู่’ ถูกนำตัวกลับมาที่สถานีหรือไม่

ไม่ว่าในกรณีใดผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักไว้เสมอว่า ความล่าช้าเกินสมควรในขั้นตอนการอนุญาตให้เข้าสถานีอาจเป็นผลมาจากการที่เจ้าหน้าที่พยายามปกปิดการเคลื่อนย้ายผู้ถูกควบคุมตัวหรือปกปิดความประพฤติมิชอบของตำรวจ หากมีรูปแบบพฤติกรรมการปกปิดดังกล่าวจริง ควรสอบถามรายละเอียดทั่วไประหว่างการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัว ไม่ว่าจะสัมภาษณ์ในเวลาใดดังต่อไปนี้

- สัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจ
- สัมภาษณ์ผู้เคยถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจซึ่งปัจจุบันอยู่ในเรือนจำ
- สัมภาษณ์ผู้เคยถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจซึ่งถูกปล่อยตัวในภายหลัง³

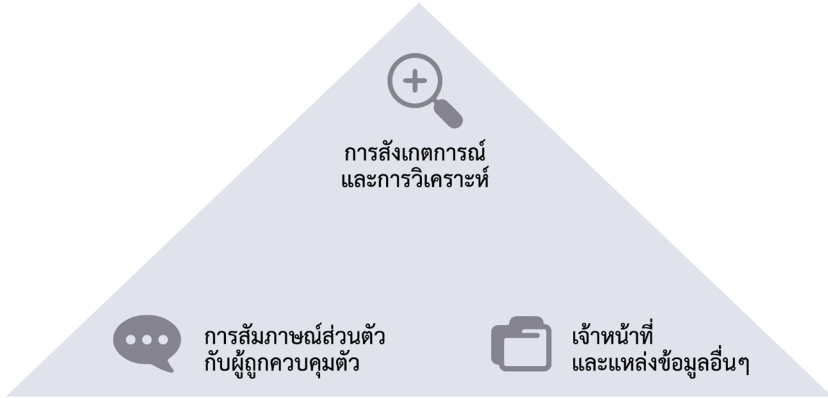
อย่างไรก็ตามในหลายประเทศไม่พบพฤติกรรมดังกล่าวของตำรวจหรือหากพบก็เกิดขึ้นได้ยาก ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัย ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรหวาดกลัวที่จะดำเนินการตรวจสอบ แต่ก็ควรดำเนินการเฉพาะในกรณีที่มิเหตุน่าสงสัยตามสมควรเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น คณะตรวจเยี่ยมควรพยายามจัดการกับปัญหาอย่างชาญฉลาดและรอบคอบ เพราะขั้นตอนนี้อาจทำให้สูญเสียความสัมพันธ์ที่ดีกับตำรวจได้

1.5. การแยกแยะข้อมูล

การตรวจเยี่ยมเชิงป้องกันจำเป็นต้องมีการแยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ทั้งหมดเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงของการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายในสถานที่ควบคุมตัวแต่ละแห่ง คณะตรวจเยี่ยมไม่ควรเชื่อข้อมูลที่ได้รับเพียงผิวเผิน นอกจากนี้ คณะควรดำเนินการหลายขั้นตอนระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนที่สุด ข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทะเบียน และการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวควรถูกนำมาเปรียบเทียบเพื่อระบุข้อมูลที่ตรงกันและ/หรือที่แตกต่างกัน

ตัวอย่างเช่น หากเจ้าหน้าที่ตำรวจอ้างถึงข้อบังคับฉบับใด ผู้ตรวจเยี่ยมควรขอดูสำเนาข้อบังคับดังกล่าว จากนั้นพวกเขาควรตรวจสอบกับผู้ถูกควบคุมตัวว่ามีการปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับหรือไม่ ในทำนองเดียวกัน หากผู้ตรวจเยี่ยมได้รับแจ้งว่าไม่ได้ใช้งานห้องขังบางห้อง ควรสอบถามหลักฐานว่ามีเศษอาหารเหลือ เสื้อผ้า หรือสัญญาณอื่นๆ ว่ามีการควบคุมตัวบุคคลเมื่อไม่นานมานี้หรือไม่ ผู้ตรวจเยี่ยมยังสามารถสอบถามผู้ถูกควบคุมตัวคนอื่น หรือถามคำถามเดียวกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเช็คคำตอบของเจ้าหน้าที่ตรงกันหรือไม่ ผู้ตรวจเยี่ยมต้องหาทางยืนยันข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและวิธีการ

3 หลักการ ‘อย่าทำให้เกิดอันตราย’ ควรเป็นแนวทางชี้นำด้านจรรยาบรรณตลอดระยะเวลาการตรวจเยี่ยม

ทำงานของสถานีตำรวจนั้นอย่างสร้างสรรค์และไม่ลดละ นอกจากนี้หากคณะตรวจเยี่ยมสามารถแบ่งเป็นคณะย่อยระหว่างการเข้าเยี่ยม สมาชิกในคณะควรรวมกลุ่มกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและยืนยันข้อมูลระหว่างกันเป็นระยะ

การตรวจเยี่ยมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานที่ควบคุมตัวบุคคลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อวิเคราะห์และยืนยันกับข้อมูลประเภทอื่น การตรวจเยี่ยมมีใช้เพียงแค่การเก็บข้อมูลสภาพการควบคุมตัวเท่านั้น แต่ผู้ตรวจเยี่ยมควรใช้แนวทางเชิงรุกเพื่อรวบรวมหลักฐานเชิงประจักษ์ทั้งหมดที่อาจสร้างความกระจ่างแก่รายละเอียดของกระบวนการสำคัญของการควบคุมตัว (เช่น การให้ครอบครัวเข้าเยี่ยมหรือการแจกจ่ายอาหาร)

ผู้ตรวจเยี่ยมควรใช้ประสาทสัมผัสทั้งหมดของตนให้เป็นประโยชน์ตลอดการเยี่ยมชม สิ่งที่คุณจะได้ยิน เห็น ได้กลิ่น ลิ้มรส และสัมผัสควรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวม คณะควรตื่นตัวตลอดระยะเวลาตลอดการเข้าเยี่ยม รวมทั้งต่อข้อมูลและ/หรือต่อสัญญาณที่อาจเก็บข้อมูลได้แต่มักถูกเพิกเฉย เช่น ภาษากาย ช่วงเงียบระหว่างการสัมภาษณ์ บุคคลที่พยายามหลีกเลี่ยงการพูดคุยกับผู้ตรวจเยี่ยมบุคคลที่กระตือรือร้นจะพูดคุยกับคณะ พลวัตของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ของผู้ถูกควบคุมตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระดับเสียงของบริเวณต่างๆ ในสถานี และทัศนคติของเจ้าหน้าที่

ผู้ตรวจเยี่ยมควรให้ความสนใจเป็นพิเศษเมื่อสภาพการควบคุมตัวเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา เช่น การเข้าเยี่ยมในเวลากลางวันอาจทำให้มองไม่เห็นในบางประเด็นเนื่องจากแสงและ/หรือความร้อนในห้องซึ่งเป็นประเด็นที่สังเกตได้เฉพาะในเวลากลางคืน

2. การพูดคุยเบื้องต้นกับหัวหน้าสถานitäรจว

การพูดคุยเบื้องต้นกับหัวหน้าสถานitäรจวเป็นส่วนสำคัญของการตรวจเยี่ยมเนื่องจากเป็นโอกาสให้ผู้ตรวจเยี่ยมได้อธิบายเนืองานและวิธีการทำงานของตนและเพื่อสร้างพื้นฐานสำหรับการเจรจาอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่องซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการป้องกันการทรمانในระยะยาวดังนั้นแล้ว ผู้ตรวจเยี่ยมจึงไม่ควรมองว่าการพูดคุยเบื้องต้นเป็นแค่ขั้นตอนที่ต้องเร่งรีบจัดการให้สำเร็จเพื่อเริ่มตรวจสอบสถานที่ควบคุมตัวหรือพูดคุยกับผู้ถูกควบคุมตัวหรืองาน «ที่แท้จริง» ของการตรวจเยี่ยมการพูดคุยเบื้องต้นนี้มีความสำคัญเทียบเท่ากับองค์ประกอบอื่นของการตรวจเยี่ยมและอาจมีประโยชน์ในระยะยาวอย่างมาก อย่างไรก็ตามผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าผู้บังคับบัญชาสถานitäรจวพยายามใช้การพูดคุยเบื้องต้นเป็นเครื่องมือ (เช่น พูดนำเสนอยาว รวมทั้งการบรรยายตามสไลด์โชว์ หรือการเชิญรับประทานอาหารกลางวัน) เพื่อขัดขวางการตรวจเยี่ยม

การพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเบื้องต้นทำได้หลายวิธี หากผู้ตรวจเยี่ยมมีเวลาจำกัด หลังจากแนะนำตัวเบื้องต้นกับหัวหน้าสถานitäรจวผู้ตรวจเยี่ยมอาจแยกเป็นคณะย่อยโดยให้หัวหน้าคณะพูดคุยกับหัวหน้าสถานitäรจว ขณะที่สมาชิกที่เหลือของคณะเริ่มงานตรวจเยี่ยมอีกทางหนึ่งคือแทนที่จะแยกเป็นคณะย่อย คณะตรวจเยี่ยมอาจแนะนำให้ผู้ตรวจเยี่ยมทั้งหมดเริ่มดำเนินการตรวจสอบและจึงพูดคุยกับผู้ถูกควบคุมตัวหรืออีกครั้งภายหลังเพื่อหารือเพิ่มเติม กรณีที่การเข้าเยี่ยมเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจการตรวจเยี่ยมของ NPM หรือหน่วยงานตรวจสอบอื่นๆ วิธีการที่สองมักถือเป็นแนวทางปฏิบัติทั่วไปและมักประหยัดเวลากว่า โดยทั่วไป แนวปฏิบัติที่ดีในการพูดคุยเบื้องต้นคือให้หัวหน้าคณะพูดคุยเบื้องต้นกับหัวหน้าสถานitäรจวขณะที่ผู้ตรวจเยี่ยมคนอื่นในคณะไม่ต้องเข้าพูดคุยด้วยแต่เริ่มแรกเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ตรวจเยี่ยมจะเริ่มการตรวจสอบทันที

2.1. วัตถุประสงค์ของการพูดคุยเบื้องต้น

2.1.1.แนะนำภารกิจและวิธีการตรวจสอบของหน่วยงานตรวจเยี่ยม

หัวหน้าสถานitäรจวอาจไม่คุ้นเคยกับสิ่งที่คณะตรวจเยี่ยมคาดหวังจากเจ้าหน้าที่ขณะที่การเข้าเยี่ยม ผู้ตรวจเยี่ยมควรอธิบายโดยละเอียดถึงขั้นตอนที่จะดำเนินการและสิ่งที่ต้องการจากเจ้าหน้าที่ระหว่างการเข้าเยี่ยมหากเป็นการเข้าเยี่ยมสถานitäรจวแห่งใดครั้งแรกหรือถ้าหัวหน้าสถานitäรจวไม่เคยติดต่อกับหน่วยงานตรวจเยี่ยมมาก่อน คณะตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องอธิบายอาณัติและอำนาจของหน่วยงานตนเองอย่างคร่าวๆ ให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้นนอกจากนี้คณะยังควรเน้นย้ำข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้ในการเข้าเยี่ยมครั้งต่อไป ทั้งนี้ คณะควรเน้นที่สิทธิของคณะในการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัว (และบุคคลอื่น) เป็นการส่วนตัว (ดู บท 2 ส่วนที่ B ส่วนที่ 5) เนื่องจากประเด็นนี้มักเป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดความขัดแย้งกับหัวหน้าสถานitäรจว ดังนั้นคณะควรชี้แจงสิทธินี้ในตอนเริ่มต้นการเข้าเยี่ยม

หัวหน้าคณะตรวจเยี่ยมควรแนะนำสมาชิกทุกคนในคณะ ระบุชื่อความเชี่ยวชาญและ/หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งควรแนะนำล่ำม ในกรณีจำเป็นควรแสดงเอกสารรับรองอีกครั้ง

ท้ายที่สุดผู้ตรวจเยี่ยมควรขอพบปะกับหัวหน้าสถานitäรจวอีกครั้งเมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม เพื่อหารือเกี่ยวกับข้อค้นพบเบื้องต้นและ/หรือยุติการเข้าเยี่ยมอย่างเป็นทางการ ตามหลักการแล้วผู้ตรวจเยี่ยมควรระบุว่าพวกเขาคาดหวังว่าการเข้าเยี่ยมจะใช้เวลานานเท่าใดด้วย

2.1.2. สร้างความสัมพันธ์

ผู้ตรวจเยี่ยมควรแสดงความมั่นใจ อธิบายถึงอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และความเชี่ยวชาญอย่างมืออาชีพ เพื่อช่วยให้หัวหน้าสถานีให้ความร่วมมือตามขั้นตอนการเข้าเยี่ยม อย่างไรก็ตามคุณยังต้องพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดีกับหัวหน้าสถานี เพื่อให้สะดวกต่อการเจรจาอย่างสร้างสรรค์ การดำเนินการนี้ต้องใช้ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และการทูต ความอดทน และความถ่อมตนอย่างสูง ไม่ว่าทัศนคติของหัวหน้าสถานีจะเป็นอย่างไร

ในระหว่างการเข้าเยี่ยมคุณจำเป็นต้องสอบถามเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และการทำงาน of เจ้าหน้าที่ตำรวจเอง รวมทั้งปัญหาที่พวกเขาเผชิญระหว่างการทำงาน เนื่องจากบางครั้งสภาพการทำงาน of เจ้าหน้าที่ตำรวจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัวโดยตรง(บ่อยครั้งเป็นผลกระทบในเชิงลบ) ดังนั้นการทำความเข้าใจเงื่อนไขของเจ้าหน้าที่จึงเกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจของหน่วยงาน นอกจากนี้การแสดงความกังวลในประเด็นดังกล่าวอาจสร้างความมั่นใจให้หัวหน้าสถานีในการให้ความร่วมมือ⁴ ประเด็นเหล่านี้ในรายงานของการอาจเป็นแหล่งข้อมูลสนับสนุนที่เป็นประโยชน์ต่อผู้กำกับสถานีที่ตั้งใจจะปรับปรุงสภาพการทำงาน of ตำรวจ

ผู้ถูกควบคุมควรเน้นย้ำว่าพวกเขาไม่มีความมั่งร้ายต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและงาน of พวกเขา อาจเป็นประโยชน์ในการป้องกันข้อกล่าวหาเท็จที่มั่งร้ายต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่จึงควรให้ความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย

2.1.3. การได้รับข้อมูลสำคัญ

ถ้าต้องเข้าตรวจเยี่ยมที่สถานีตำรวจแห่งใดเป็นครั้งแรก ควรสอบถามข้อมูลดังต่อไปนี้จากเจ้าหน้าที่

- ความสามารถและทรัพยากรของสถานีตำรวจ
- จำนวนเจ้าหน้าที่ (แยกตามเพศ ตำแหน่ง ชาติพันธุ์ และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง)
- ตำแหน่ง ความรับผิดชอบ และชื่อของเจ้าหน้าที่หลักของสถานี ถ้ามี
- จำนวนเจ้าหน้าที่หญิงที่ปฏิบัติงานทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน รวมทั้งในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์
- ระยะเวลาและตารางการทำงาน (ประเด็นนี้สำคัญในการพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่อาจเหนื่อยล้าจากการทำงานเป็นระยะเวลานาน และอาจนำไปสู่การปฏิบัติที่ผิดจากขั้นตอนปกติได้)

4 ควรสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วไปเกี่ยวกับสภาพการทำงานด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพการทำงานในบริเวณควบคุมตัว คำตอบที่ได้รับอาจแตกต่างกันไปตามคำสั่งของหัวหน้าสถานี

5 ในขั้นตอนนี้ผู้ตรวจเยี่ยมควรสอบถามว่ามีบุคคลใดที่อาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือให้ความช่วยเหลือระหว่างการเข้าเยี่ยมได้

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäารว

- จำนวนและประเภทของบุคคลที่ถูกควบคุมตัวอยู่ที่สถานีหรือที่เพ่งได้รับการปล่อยตัวจากการควบคุมตัวที่สถานี
- ความทำหายเฉพาะเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัวปัจจุบันและก่อนหน้า
- จำนวนห้องขังและรายละเอียดผู้ถูกควบคุมตัวแต่ละห้องขัง (ควรให้ความสนใจพิเศษว่าผู้หญิง ผู้ชาย และเยาวชนถูกควบคุมตัวแยกกันหรือไม่ ในกรณีพิเศษ (เช่น คนพิการหรือบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ) เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวบุคคลเหล่านั้นอย่างไร)
- เจ้าหน้าที่มีแนวทางปฏิบัติอย่างไรหากห้องขังเต็ม
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดบ้างในห้องสอบปากคำ
- มีกลไกควบคุมตรวจสอบการสอบปากคำอย่างไรบ้าง
- ขั้นตอนปฏิบัติกรณีผู้ถูกควบคุมตัวต้องเข้ารับการรักษายาบาล และรายละเอียดของกรณีที่เกิดขึ้นล่าสุด
- ทะเบียนหลักที่เก็บข้อมูลผู้ถูกควบคุมตัวและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ
- วิธีบันทึกคำร้องเรียน
- เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อห้องขัง (อาจมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบห้องขังแยกจากเจ้าหน้าที่รับผิดชอบทะเบียน)
- ลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกควบคุมตัวปัจจุบันและก่อนหน้า
- ความทำหายหลักที่เจ้าหน้าที่พบ ความสำเร็จหรืออุปสรรคที่เจ้าหน้าที่เผชิญ
- ความทำหายที่เจ้าหน้าที่เผชิญล่าสุด

กรณีเข้าเยี่ยมเพื่อติดตามข้อมูล ผู้ตรวจเยี่ยมควรสอบถามข้อมูลดังต่อไปนี้

- ความคืบหน้าจากการเข้าเยี่ยมครั้งล่าสุด
- มีการจัดการกับความทำหายที่เจ้าหน้าที่เผชิญอย่างไรและมีความทำหายใดเพิ่มขึ้นหรือไม่
- มีความทำหายใดเพิ่มขึ้นหรือไม่

3. สภาพโดยรวมของสถานที่

เมื่อผู้ตรวจเยี่ยมพร้อมที่จะเริ่มปฏิบัติการเข้าเยี่ยมและตรวจสอบสภาพรวมของสิ่งอำนวยความสะดวก พวกเขามักขอให้พาไปที่บริเวณควบคุมตัวและ/หรือส่วนอื่นๆ ของสถานที่ตำรวจที่ต้องการเข้าเยี่ยม ผู้อัดคิดสนใจแยกออกเป็นกลุ่ม ขึ้นอยู่กับขนาดของสถานประกอบการและขนาดของคณะ ในสถานการณ์ที่แออัดนักผู้ตรวจเยี่ยมควรเข้าเยี่ยมสถานที่ตำรวจให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (รวมถึงส่วนที่ดูเหมือนไม่เกี่ยวข้อง เช่น ห้องน้ำและห้องเก็บของ) ในตอนเริ่มต้นของการเข้าเยี่ยมและระบุพื้นที่ที่จะเป็นหัวข้อของการพิจารณาเพิ่มเติมซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตรวจเยี่ยมอย่างมาก อาจมีบางครั้งที่ผู้ตรวจเยี่ยมเลือกที่จะไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้าว่าต้องการเข้าเยี่ยมพื้นที่นอกบริเวณควบคุมตัวบุคคล ตัวอย่างเช่น หากพวกเขามีข้อมูลรายงานว่า อาวุธหรือเครื่องมืออื่นๆ ที่ใช้ในการทรมานหรือปฏิบัติอย่างโหดร้ายต่อผู้ถูกควบคุมตัว ถูกเก็บในห้องสำนักงานแห่งใดแห่งหนึ่ง ผู้ตรวจเยี่ยมอาจเลือกที่จะเข้าเยี่ยมบริเวณนั้นทันที หรืออาจเพียงแสดงความต้องการที่จะไปที่นั่นในภายหลังที่สุดท้าย เพื่อพยายามลดโอกาสที่เครื่องมือจะถูกนำออกไปหรือซ่อน

ในขั้นตอนนี้ผู้ตรวจเยี่ยมอาจจะระบุประเภทของเจ้าหน้าที่ที่ต้องการพูดคุยด้วย นอกเหนือจากผู้ที่รับผิดชอบบริเวณที่ควบคุมตัว ตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจตัดสินใจที่จะพูดคุยกับพนักงานสอบสวนคดีเจ้าหน้าที่ควบคุมตัว เจ้าหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชน หรือเจ้าหน้าที่หน่วยยาเสพติด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเข้าเยี่ยม ตรวจเยี่ยมต้องคำนึงว่าจะต้องพยายามขีดขวางการทำงานประจำวันของตำรวจให้น้อยที่สุด

คณะตรวจเยี่ยมอาจต้องแยกคณะเพิ่มเติม ขึ้นอยู่กับจำนวนบุคคลที่ถูกควบคุมตัวและขนาดของกลุ่มที่ไปเข้าเยี่ยมบริเวณห้องขัง ตัวอย่างเช่น ผู้ตรวจเยี่ยมหนึ่งหรือสองคนอาจตรวจสอบทะเบียนการควบคุมตัว ขณะที่คนอื่นสามารถตรวจสอบห้องขังและพูดคุยกับผู้ถูกควบคุมตัวได้ ควรมีการตรวจสอบทะเบียนอย่างละเอียด (และบันทึกคำร้องเรียนใดๆ) ก่อนเข้าตรวจสอบห้องขัง เนื่องจากข้อมูลที่รวบรวมระหว่างขั้นตอนการเตรียมการเหล่านี้อาจช่วยผู้ตรวจเยี่ยมให้กำหนดเป้าหมายหรือจัดลำดับความสำคัญของสถานที่ที่จะตรวจสอบและบุคคลที่พวกเขาจะพูดคุยด้วยได้ ขนาดของคณะและระยะเวลาที่มีจะส่งผลต่อการดำเนินการของผู้ตรวจเยี่ยมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การติดตามของตำรวจ

ตามหลักการแล้ว ผู้ตรวจเยี่ยมควรเข้าเยี่ยมโดยไม่มีตำรวจมาด้วย เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนปฏิบัติงานอย่างอิสระจากตำรวจ อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติตำรวจมักติดตามผู้ตรวจเยี่ยมระหว่างการตรวจสอบ ทั้งด้วยเหตุผลในทางปฏิบัติและเพื่อความปลอดภัย หลังจากการพูดคุยเบื้องต้น หัวหน้าสถานีตำรวจอาจหาทางติดตามผู้ตรวจเยี่ยมหัวหน้าคณะหรือตัวแทนคณะตรวจเยี่ยมควรพยายามแนะนำไม่ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติเช่นนั้น ในหลายบริบทการให้ตำรวจติดตามระหว่างการตรวจสอบอาจลดความสามารถของหน่วยงานตรวจเยี่ยมในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ถูกควบคุมตัวอย่างไรก็ตามหากหัวหน้าสถานียืนยันที่จะติดตามไปด้วย ผู้ตรวจเยี่ยมไม่มีอำนาจปฏิเสธไม่ให้ดำเนินการเว้นแต่ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัว หากตำรวจติดตามผู้ตรวจเยี่ยมตลอดการเข้าเยี่ยมทั้งหมด คณะตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องระงับกลยุทธ์และมาตรการปฏิบัติเพื่อแสดงความไม่เกี่ยวข้องกับสถาบันตำรวจ ในสถานการณ์เช่นนี้ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษเพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้ถูกควบคุมตัวเชื่อว่าคณะตรวจเยี่ยมน่าเชื่อถือ ขอบด้วยกฎหมาย และเป็นอิสระ

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรวจ

แผนผังของสถานีดำรวจมีความแตกต่างกันอย่างมากทั้งในประเทศเดียวกันและระหว่างประเทศ แต่ลักษณะและบริเวณพื้นฐานบางประการ (รายละเอียดด้านล่าง) พบเห็นได้ปกติในสถานีดำรวจส่วนใหญ่

บริเวณแผนกต้อนรับ

วิธีการต้อนรับผู้มาเยือนสถานีดำรวจและการจัดบริเวณแผนกต้อนรับล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องบ่งชี้บรรยากาศโดยรวมและการทำงานของสถานีดำรวจที่มีประโยชน์มากอาจมีแผนกต้อนรับซึ่งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจะรับผิดชอบผู้ที่ถูกควบคุมตัวที่สถานีดำรวจเจ้าหน้าที่มักได้รับข้อมูลส่วนบุคคลและพฤติกรรมก่อนการจับกุมบุคคลที่ถูกควบคุมตัวมักจะถูกค้นตัวที่ในกรณีเช่นนั้นของใช้ส่วนตัวของพวกเขาจะถูกวางไว้บนโต๊ะเพื่อให้สามารถจัดทำรายการและลงนามในทะเบียนได้ ผู้ตรวจเยี่ยมมีโอกาสพบบุคคลที่ถูกควบคุมตัวในบริเวณแผนกต้อนรับเช่นกันโดยอาจมีห้องกันแยกต่างหากในบริเวณใกล้เคียงสำหรับดำเนินการค้นตัวถ่ายภาพผู้ถูกควบคุมตัว สแกนลายนิ้วมือ และตรวจสอบเอกสารระบุตัวตน

บริเวณควบคุมตัวชั่วคราว

บริเวณนี้อาจมีลักษณะเป็น ‘กรง’ หรือห้องขังขนาดใหญ่ อาจมีบุคคลที่รอเจ้าหน้าที่จัดทำเอกสารหรือรอถูกเคลื่อนย้ายไปศาลหรือห้องสอบสวน ถูกควบคุมตัวบริเวณนี้เป็นช่วงเวลาสั้นๆ โดยปกติพื้นที่ควบคุมตัวจะอยู่ในสายตาของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หากสถานีดำรวจอยู่ติดกับอาคารศาลอาจมีห้องขังสำหรับควบคุมตัวบุคคลที่รอขึ้นศาลโดยเฉพาะในบางประเทศห้องขังเหล่านี้อาจอยู่ในอาคารศาลและมีทางเชื่อมกับสถานีดำรวจผ่านอุโมงค์นอกจากนี้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ดูแลห้องขังเหล่านี้อาจไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เป็นเจ้าหน้าที่เรือนจำ หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนตัว

ห้องพยาบาล

อาจมีห้องที่แพทย์หรือผู้ช่วยแพทย์สามารถตรวจผู้ถูกควบคุมตัวได้ หรืออาจมีพื้นที่สำหรับเก็บ และดำเนินการเครื่องมือตรวจระดับแอลกอฮอล์ในเลือดกรณีมีผู้ขับขี่ที่สงสัยว่าอยู่ภายใต้ฤทธิ์แอลกอฮอล์ซึ่งโดยปกติจะไม่ใช้ห้องแยกต่างหาก

ห้องสอบปากคำ

ห้องเหล่านี้เป็นห้องที่พนักงานสอบสวนสอบปากคำผู้ถูกควบคุมตัวอาจอยู่ในบริเวณควบคุมตัวหรือในส่วนอื่นๆ ของตัวอาคารสถานีดำรวจบางแห่งมีห้องสอบปากคำพร้อมอุปกรณ์บันทึกโดยเฉพาะในสถานีดำรวจ อาจใช้ห้องทำงานทั่วไป (เช่น ที่พนักงานสอบสวนใช้) ในการสอบปากคำได้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักเสมอว่าอาจมีการสอบปากคำในห้องที่ไม่ได้กำหนดให้มีจุดประสงค์สอบปากคำอย่างเป็นทางการกรณีนี้มักเกิดขึ้นเมื่อใช้วิธีการสัมภาษณ์ที่ไม่เหมาะสมคณะตรวจเยี่ยมควรเตือนตัวว่าอาจเกิดเหตุการณ์ขึ้นได้

ควรมีการตรวจสอบห้องสอบปากคำอย่างรอบคอบโดยให้ความสนใจเป็นพิเศษกับจำนวนที่นั่งสภาพและตำแหน่งของห้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพและตำแหน่งของที่นั่งที่มีไว้สำหรับผู้ถูกสัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมควรสังเกตลักษณะอื่นๆ ด้วย เช่น กรงขัง กระจกสองทาง เครื่องมีพ่นธนาการ และลักษณะทั่วไปของห้อง (เช่น อาจมีความพยายามทำให้ห้องดูน่ากลัวเป็นพิเศษหรือไม่)

คู่มือ 3 ส่วน 2.6

บริเวณควบคุมตัว

บ่อยครั้งที่การเข้าเยี่ยมส่วนใหญ่เน้นย้ำที่การตรวจสอบพื้นที่ควบคุมตัวที่มีห้องขังอยู่ บริเวณนี้มักจะอยู่ที่ชั้นล่างหรือในชั้นใต้ดิน อาจมีทางเข้าออกแยกต่างหาก ห่างจากทางเข้าสาธารณะ ไปยังอาคารโดยรวม ปกติเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจะเป็นจำ สारวทร หรือเจ้าหน้าที่ยศเทียบเท่า อย่างไรก็ตาม ในบางประเทศ เจ้าหน้าที่อาวุโสอาจรับผิดชอบบริเวณนี้ โดยเฉพาะในกรณีสถานที่ตำรวจขนาดใหญ่

ผู้ตรวจเยี่ยมควรวางแผนผังเบื้องต้นของสถานที่ตำรวจเพื่อทำความเข้าใจสถานที่ที่พวกเขา กำลังเข้าเยี่ยมได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมควรมีความอ่อนไหวต่อข้อกังวลของตำรวจเกี่ยวกับความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย ควรเน้นการรักษาความปลอดภัยของเนื้อหาดังกล่าวเสมอ

จุดมุ่งหมายสำคัญได้แก่

- เพื่อตรวจสอบสภาพการควบคุมตัวในบริเวณควบคุมตัวและห้องขัง
- เพื่อเก็บข้อมูลว่าผู้ถูกควบคุมตัวถูกปฏิบัติอย่างไร

สถานที่ตำรวจส่วนใหญ่มีห้องขังไม่เกินหกห้อง แม้ว่าสถานที่ตำรวจขนาดใหญ่บางแห่งในเมือง อาจมีสามสิบห้องหรือมากกว่านั้น ในสถานที่ตำรวจขนาดใหญ่ อาจเป็นประโยชน์ในการพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ ควบคุมตัวนั่งที่ตำแหน่งไหนแถวห้องขัง หากเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวนั่งห่างออกไปบ้าง เขาหรือเธออาจไม่ได้ยิน ผู้ถูกควบคุมตัวหากพวกเขาเรียกขอความช่วยเหลือ

นอกจากนี้ผู้ตรวจเยี่ยมควรประเมินสภาพทั่วทั้งสถานที่ตำรวจว่าอำนวยความสะดวกในการเข้าถึง สำหรับผู้ที่ใช้เก้าอี้รถเข็นหรือมีความบกพร่องในการเคลื่อนไหวอย่างรุนแรงอย่างไร และอำนวยความสะดวกใด (หากมี) ถูกจัดไว้สำหรับผู้มีทุพพลภาพอื่น ๆ (เช่น ความบกพร่องทางสายตาหรือการได้ยิน)

ห้องขัง

จำนวนห้องขัง⁶ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถานที่ตำรวจ และขนาดและลักษณะของชุมชนที่ทำในท้องที่ ห้องขังมักมีขนาดแตกต่างกันไป บางห้องขังอาจถูกออกแบบสำหรับการเข้าพักคนเดียว และห้องขังอื่นๆ สำหรับสองคนขึ้นไป อาจมีพื้นที่แยกขังสำหรับผู้หญิงและ/หรือเยาวชน วิธีตกแต่งห้องขังแตกต่างกันไป ในแต่ละประเทศ เครื่องเรือนอาจรวมถึงเตียงหรือม้านั่งและบางทีอาจเป็นห้องน้ำ ในบางสถานที่อาจมีห้องขัง ซึ่งเตียงอยู่ใกล้พื้นเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ถูกควบคุมตัวที่มันมาเกิดอุบัติเหตุและทำร้ายตัวเอง ในบริบทอื่น ห้องขังอาจดูเหมือนโครงสร้างที่สร้างขึ้นชั่วคราวจากแผ่นเหล็กถูกผูกหรือวัสดุที่คล้ายคลึงกัน ห้องขังเหล่านี้ มักจะไม่มีห้องน้ำและแทบจะไม่มีเฟอร์นิเจอร์หรือไม่มีเลย

ครั้งแรกที่คณะตรวจเยี่ยมติดต่อกับผู้ถูกควบคุมตัวมีแนวโน้มที่จะอยู่ในห้องขัง ขณะที่ผู้ตรวจเยี่ยมกำลังตรวจสอบสภาพรวมของสถานที่ ประตูลังห้องขังโดยส่วนใหญ่จะเปิดโดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งขึ้นอยู่กับระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่อาจค้นตัวผู้ถูกควบคุมตัวก่อนจะอนุญาตให้ผู้ตรวจเยี่ยม เข้าไปข้างในได้ โดยปกติแล้วไม่ควรเริ่มการตรวจสอบด้วยขั้นตอนดังกล่าว แต่ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่า ตำรวจถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตามกระบวนการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด การพยายามหลีกเลี่ยงขั้นตอน เหล่านี้อาจทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างคณะตรวจเยี่ยมและเจ้าหน้าที่ตำรวจตึงเครียดได้ การเผชิญหน้าครั้งแรก เป็นโอกาสที่ดีที่ผู้ตรวจเยี่ยมมีโอกาสได้แนะนำตัวเอง ภารกิจของพวกเขาและเหตุผลในการเข้าเยี่ยม

6 ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าบางกรณีอาจมีห้องขังอยู่มากกว่าหนึ่งบริเวณในสถานที่ตำรวจแห่งหนึ่ง ในบางประเทศในสถานที่ ตำรวจขนาดใหญ่อาจมีห้องขังแยกตามกองของตนเอง

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäรารว

ของพวกเขาโดยสังเขป ผู้ตรวจเยี่ยมอาจถามผู้ถูกควบคุมตัวว่าพวกเขาเต็มใจที่จะให้สัมภาษณ์เป็นการส่วนตัวหรือไม่ และตกลงว่าจะมีการสัมภาษณ์เมื่อใดและที่ไหน (ดูบท 2 ส่วนที่ B ส่วนที่ 5.4 ด้านล่าง) ผู้ตรวจเยี่ยมอาจอธิบายขั้นตอนการสัมภาษณ์ด้วย

✋ เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับผู้ตรวจเยี่ยมและตำรวจที่ต้องพึงระวังเสมอว่า ผู้ตรวจเยี่ยมต้องเป็นผู้เลือกที่จะตรวจสอบห้องขังไหนหรือเข้าเยี่ยมผู้ถูกควบคุมตัวคนไหน ไม่ใช่อำนาจของตำรวจ

ห้องน้ำและการเข้าถึงน้ำดื่ม

คณะตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบห้องสุขา ห้องน้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดวิธีการทำงาน วิธีการตรวจสอบ และความถี่และภายใต้เงื่อนไขทางปฏิบัติที่ผู้ถูกควบคุมตัวถูกบังคับให้ปฏิบัติเพื่อใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบการเข้าถึงน้ำดื่มของผู้ถูกควบคุมตัวด้วย

ห้องครัวและที่เก็บอาหาร

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบห้องครัวที่มีการเตรียมหรือจัดเก็บอาหาร ควรวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าถึง และความเพียงพอของอาหาร⁷ โดยควรตรวจสอบด้วยว่ามีทะเบียนที่มีรายละเอียดของอาหารที่ให้กับผู้ถูกควบคุมตัวต้องขังหรือไม่ ในบางประเทศ ครอบครัวของผู้ถูกควบคุมตัวต้องนำอาหารมาให้หรือผู้ถูกควบคุมตัวต้องให้เงินให้ตำรวจเพื่อซื้ออาหาร ควรพิจารณาผลกระทบของสถานการณ์ดังกล่าวอย่างรอบคอบด้วย

สำนักงาน ห้องนั่งเล่น/ห้องนอน และห้องเก็บของ

สำนักงานในสถานitäรารวอาจหมายถึง

- สำนักงานสอบสวนคดีอาญา สำนักงานพนักงานสอบสวนและ/หรือผู้ตรวจการ
- สำนักงานเจ้าหน้าที่อาวุโส
- ฝ่ายธุรการ

เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรพยายามเข้าไปในสำนักงานของพนักงานสอบสวนและสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สอบสวนสองสามคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสำนักงานของพวกเขาถูกใช้เป็นห้องสอบปากคำผู้ถูกควบคุมตัว

ผู้ตรวจเยี่ยมอาจต้องตรวจสอบตู้เก็บของ ตู้เก็บอุปกรณ์ และพื้นที่อื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของภารกิจของคณะ การตัดสินใจว่าผู้ตรวจเยี่ยมควรใช้อำนาจตรวจสอบตามนี้หรือไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ คณะตรวจเยี่ยมควรไตร่ตรองว่าจะใช้อำนาจเหล่านี้เมื่อใดและบ่อยเพียงใด การตรวจสอบเช่นนี้อาจไม่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากนักกับผลกระทบที่อาจเกิดกับความสัมพันธ์และความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

7 คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม, ความเห็นทั่วไปที่ 12, UN Doc. E/C.12/1999/5, เจเนวา, 12 พฤษภาคม 1999. เข้าถึงได้ที่ http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/0/3_d02758c707031d58025677f003b73b9

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

หลักการที่คล้ายกันนี้ใช้กับหอพักและห้องพักส่วนตัวในสถานที่ตำรวจที่เจ้าหน้าที่อาศัยอยู่ในสถานหรือมีการจัดหาที่พักสำหรับนอนให้ คณะตรวจเยี่ยมไม่ควรเข้าไปบริเวณดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันควร อย่างไรก็ตามหากได้รับเชิญจากตำรวจ ผู้ตรวจเยี่ยมก็ควรเข้าตรวจสอบตามคำเชิญ การแสดงความสนใจในสภาพการทำงานและ/หรือสภาพความเป็นอยู่ของตำรวจมักเป็นแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน

ในระหว่างการเข้าเยี่ยม หากผู้ตรวจเยี่ยมพบหลักฐานการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย หรือพบเห็นอาวุธหรือเครื่องมืออื่นๆ ที่พวกเขาเชื่อว่าถูกใช้เพื่อทรมานหรือปฏิบัติอย่างโหดร้ายต่อผู้ถูกควบคุมตัว พวกเขาควรติดตามประเด็นตามจำเป็นภายในขอบเขตภารกิจและอำนาจหน้าที่ของตน ดังนั้นหากผู้ตรวจเยี่ยมพบไม่เบาะสบล ไม้ยาง หรืออุปกรณ์ที่คล้ายกันในสำนักงานของพนักงานสอบสวน และเครื่องมือดังกล่าวสอดคล้องกับข้อกล่าวหาว่ามีการปฏิบัติอย่างโหดร้ายที่สถานที่ตำรวจนั้น การที่ผู้ตรวจเยี่ยมจะขอเปิดลิ้นชักโต๊ะ ตู้เก็บเอกสาร และเข้าตรวจสอบพื้นที่ส่วนบุคคลอื่นๆ ในสำนักงานย่อมเป็นการดำเนินการที่เหมาะสม การตรวจค้นดังกล่าวควรขยายไปยังสำนักงานอื่นในแผนกเดียวกันหรือพื้นที่อื่นในสถานที่ตำรวจหรือไม่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ตรวจเยี่ยมตามข้อมูลที่ได้รับ การกัก และกลยุทธ์ของคณะตรวจเยี่ยม

👏 หากมีเหตุเชื่อถือว่าหลักฐานการทรมานถูกซ่อน ผู้ตรวจเยี่ยมอาจซักถามให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดให้เข้าถึงพื้นที่ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ได้ ทีมต้องแน่ใจเสมอว่าเจ้าหน้าที่ที่อาศัยอยู่ด้วยขณะตรวจค้น เพื่อช่วยหลีกเลี่ยงข้อกล่าวหาที่ว่าทีมเข้าเยี่ยมสร้างความเสียหาย นำสิ่งใดๆ ออกไปอย่างผิดกฎหมาย หรือปลอมแปลงหลักฐาน ในบางกรณี ควรเรียกหน่วยงานระดับชาติอื่นๆ เพื่อจัดการกับสถานการณ์ทันที ในระหว่างการเตรียมการสำหรับการเข้าเยี่ยม หน่วยงานตรวจเยี่ยมควรพิจารณาวิธีการรับมือหากพบสถานการณ์ประเภทนี้ โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษกับผลทางตุลาการที่อาจเกิดขึ้นจากข้อค้นพบ

โดยปกติแล้ว การตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวจะมุ่งไปที่การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในทางที่ดีขึ้น เพื่อทำให้การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นมีโอกาสเกิดขึ้นน้อยลงในอนาคต แต่ถ้าคณะตรวจเยี่ยมมีโอกาสที่จะป้องกันการทรมานได้ก็ควรดำเนินการให้ทันทันที

บริเวณอื่นที่เกี่ยวข้อง

สถานที่ตำรวจอาจมีพื้นที่ดังต่อไปนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดและที่ตั้ง⁸

- บริเวณเก็บสัมภาระที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเก็บเครื่องแบบและอุปกรณ์ส่วนตัวได้
- ห้องสื่อสาร ควบคุม และ/หรือวิทยุ
- คลังอาวุธ
- โรงอาหาร ห้องรับประทานอาหาร และ/หรือห้องครัว
- พื้นที่สันทนากการที่ตำรวจสามารถพักได้
- สำนักงานที่สอบสวนที่เกิดเหตุและ/หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจเทคนิค
- ห้องบรรยายสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรับการบรรยายสรุปและการให้ข้อมูลเหตุการณ์และข่าวกรองล่าสุด

8 รายการดังกล่าวไม่ได้ครอบคลุมทุกบริเวณ.

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäรจว

- ห้องเขียนรายงานที่เจ้าหน้าที่ดำรจวสามารถทำงานเอกสารได้
- ห้องจัดเก็บเอกสารตุลาการหรือทรัพย์สินที่สูญหาย (ซึ่งควรติดป้ายอย่างถูกต้อง)
- โรงจอดรถสำหรับจอดและบำรุงรักษารถดำรจว
- รถดำรจว รวมทั้งรถติดแปลงสำหรับขนส่งผู้ถูกควบคุมตัว

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภารกิจและทักษะทางการทูตของผู้ตรวจเยี่ยมทั้งหมดว่าจะสามารถเข้าไปตรวจสอบพื้นที่เหล่านี้ได้หรือไม่ และจะตัดสินใจเข้าไปตรวจสอบพื้นที่เหล่านั้นหรือไม่

ดูปท 3, ส่วน 3

ห้องสำนักงานในสถานitäสำหรับคณะตรวจเยี่ยม

คณะตรวจเยี่ยมมีแนวโน้มที่ต้องพูดคุยกันระหว่างการเข้าเยี่ยม

- เพื่อตรวจสอบทะเบียนและเอกสารโดยละเอียด
- เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่รวบรวมทั้งหมด โดยเฉพาะการเข้าเยี่ยมสถานitäรจวขนาดใหญ่

บริเวณควบคุมตัวอาจไม่สะดวกสำหรับขั้นตอนนี้เนื่องจากขนาดและความวุ่นวาย ดังนั้นผู้ตรวจเยี่ยมควรขอให้เจ้าหน้าที่จัดห้องสำนักงานให้

ผู้ตรวจเยี่ยมควรทำงานอย่างเป็นความลับ เพื่อเป็นประโยชน์และง่ายต่อการหาหรือเกี่ยวกับปัญหาและข้อมูลได้อย่างอิสระ อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ติดตามคณะอาจยังคงอยู่กับคณะ เพื่อเป็นการแนะนำให้เจ้าหน้าที่เลิกติดตามคณะโดยหลีกเลี่ยงการกระทบกระทั่งความสัมพันธ์ ผู้ตรวจเยี่ยมสามารถชี้ให้เจ้าหน้าที่เห็นว่าคณะน่าจะใช้เวลาพอสมควร และไม่ประสงค์จะให้เจ้าหน้าที่เสียเวลาปฏิบัติหน้าที่ หากเจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจว่าคณะต้องการความเป็นส่วนตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรยอมรับให้เจ้าหน้าที่อยู่กับคณะขณะหารือกัน หากจำเป็นต้องหารือเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นความลับ ผู้ตรวจเยี่ยมคนหนึ่งอาจพยายามเบี่ยงเบนความสนใจของเจ้าหน้าที่ดำรจว อีกทางหนึ่ง หากก่อนเริ่มการเข้าเยี่ยม มีเหตุให้ผู้ตรวจเยี่ยมเชื่อว่าคณะต้องหารือกันหรือตรวจสอบเอกสารอย่างเป็นความลับ คณะสามารถพูดคุยกับหัวหน้าสถานitäรจวและขอให้มีการจัดสำนักงานส่วนตัวให้คณะสามารถใช้ได้

4. การตรวจสอบทะเบียนควบคุมตัวและเอกสารอื่น

ส่วนนี้จะสำรวจทะเบียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวบางส่วน เฉพาะทะเบียนและเอกสารที่กล่าวถึงบางรายการเท่านั้นที่ต้องได้รับการตรวจสอบในการเข้าเยี่ยมทุกครั้งนอกจากนี้ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักไว้เสมอว่าขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพวกเขาอาจจำกัดประเภทของเอกสารที่คณะอาจตรวจสอบได้

เมื่อผู้ตรวจเยี่ยมคุ้นเคยกับบันทึกการควบคุมตัว ประเภทของข้อมูลที่เก็บและวิธีการบันทึกพวกเขาจะสังเกตเห็นกรณีที่มีข้อมูลหายไปหรือผิดปกติดังกล่าวได้รวดเร็วขึ้น โดยทั่วไปแล้ว การบันทึกทะเบียนด้วยข้อมูลไม่ถูกต้องมีข้อผิดพลาดและ/หรือคลาดเคลื่อนจำนวนมากเป็นเหตุให้เกิดความกังวลต่อการเก็บข้อมูล การขาดความใส่ใจในรายละเอียดเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาจบ่งบอกถึงปัญหาอื่นที่ร้ายแรงในความประพฤติ

✎ ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรแค่จัดทำรายการของบันทึกที่มีอยู่ทั้งหมดในแต่ละสถานที่ควบคุมตัวแล้วจึงตรวจสอบว่ามีการกรอกรายการครบหรือไม่แต่ควรวิเคราะห์ว่าข้อมูลในทะเบียนสอดคล้องกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องหรือไม่แม้ว่าทะเบียนที่บันทึกข้อมูลอย่างถูกต้องไม่ได้บ่งบอกว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัวอย่างเป็นธรรมหรือบันทึกข้อมูลที่ไม่ได้รับการเก็บรักษาอย่างดีไม่อาจบ่งบอกได้ชัดเจนว่ามีการละเมิดสิทธิเกิดขึ้น แต่บันทึกเหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่ควรรวบรวมไว้ในการตรวจสอบข้อมูล

✎ รูปท 3, ส่วน 2.9

4.1. คำสั่งและข้อปฏิบัติท้องถิ่น

การขอข้อมูลคำสั่งและข้อปฏิบัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารบริเวณห้องขังมีประโยชน์อย่างมากผู้ตรวจเยี่ยมควรทำความเข้าใจกับกฎหมายและ/หรือระเบียบข้อบังคับภายในประเทศที่ควบคุมประเด็นเหล่านี้ในระหว่างการเตรียมการตรวจเยี่ยมแต่ผู้บังคับบัญชาท้องถิ่นอาจออกคำสั่งเพิ่มเติมจากกฎหมายดังกล่าวได้ ประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาได้แก่ จำนวนผู้ถูกควบคุมตัวสูงสุดในแต่ละห้องขัง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ความถี่ในการค้นตัวบุคคล และสภาพความสะอาดของห้องขัง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้มักพบได้ตามผนังหรือป้ายประกาศซึ่งสถานีตำรวจตั้งนั้นผู้ตรวจเยี่ยมควรใช้เวลาเก็บข้อมูลเหล่านี้ด้วย

4.2. บันทึกการควบคุมตัว

ทะเบียนการควบคุมตัวอาจแตกต่างกันไปตามความซับซ้อนและครอบคลุมในแต่ละประเทศ และแม้กระทั่งจากสถานีตำรวจแห่งหนึ่งจากอีกสถานี ทะเบียนในบางสถานีมีข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด และเวลาที่ผู้ถูกควบคุมตัวเดินทางมาถึง ส่วนทะเบียนในบางสถานีมีรายละเอียดเกี่ยวกับช่วงเวลาควบคุมตัวบุคคลอย่างครบถ้วน(เช่นเวลาที่ให้อาหารและอนุญาตให้ออกกำลังกายได้)เจ้าหน้าที่ในสถานีตำรวจแต่ละแห่งอาจเล็งเห็นว่าควรเก็บบันทึกจำนวนครั้งที่ผู้ถูกควบคุมตัวถูกเคลื่อนย้ายจากสถานีตำรวจไปโรงพยาบาลแยกเป็นทะเบียนเฉพาะอย่างไรก็ตามอาจเป็นไปได้ว่าไม่มีทะเบียนดังกล่าวอยู่ในสถานีตำรวจใกล้เคียง ดังนั้นคณะตรวจเยี่ยมต้องทราบข้อมูลทะเบียนและเอกสารทั้งสองประเภทที่ตำรวจมีหน้าที่ตามกฎหมายและ/หรือระเบียบข้อบังคับภายในที่ต้องเก็บรักษา และทะเบียนและเอกสารที่คณะ

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีตำรวจ

ตรวจเยี่ยมอาจเคยพบเห็นในการเข้าเยี่ยมครั้งก่อนแต่ไม่ใช่เอกสารที่บังคับโดยกฎหมายหรือข้อบังคับ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากมักพบได้ในทะเบียน «ที่ไม่เป็นทางการ» เหล่านี้ นอกจากนี้ การดำเนินการเหล่านี้อาจเป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดีที่สามารถเน้นย้ำและแบ่งปันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละสถานีได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมควรระลึกไว้เสมอว่าต้องปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลตลอดเวลา และการมีอยู่ของทะเบียนดังกล่าวอาจละเมิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

การตรวจสอบทะเบียนควบคุมตัวอย่างละเอียดถือเป็นหนึ่งในขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการตรวจเยี่ยมตามสถานีตำรวจ ข้อมูลที่รวบรวมควรได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วนกับข้อมูลที่ได้รับระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวเจ้าหน้าที่และหัวหน้าสถานีถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการระบุตำแหน่งข้อมูล (ดูบท 2, ส่วน B, ส่วนที่ 1.4 ด้านบน)

ผู้ตรวจเยี่ยมมักพบบันทึกการควบคุมตัวโดยทั่วไป ซึ่งมีรายการรับเข้าบุคคลและปล่อยตัวตามลำดับเวลาตลอดจนบันทึกส่วนบุคคลของผู้ถูกควบคุมตัวแต่ละคนการเปรียบเทียบข้อมูลในเอกสารทั้งสองฉบับนี้มักจะมีความหมายอย่างมากบันทึกการควบคุมตัวให้ข้อมูลที่แม่นยำเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของผู้ถูกควบคุมตัวทุกคนที่เข้าและออกจากสถานีตำรวจ ดังนั้นจึงถือเป็นหนึ่งในมาตรการป้องกันที่สำคัญที่สุดเพื่อต่อต้านการบังคับให้สูญหายและการควบคุมตัวโดยพลการ

บันทึกเหล่านี้ยังให้ภาพรวมความเคลื่อนไหวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในและรอบบริเวณห้องซึ่งอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ตำรวจอาจต้องเข้าเยี่ยมห้องซึ่งทุกชั่วโมงและบันทึกการเข้าเยี่ยมไว้ในทะเบียน อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักต่อข้อเท็จจริงที่ว่าบางครั้งตำรวจกรอกข้อมูลเท็จในทะเบียนบันทึกจึงอาจไม่ถูกต้องเสมอไป

มาตรฐานของบันทึกการควบคุมตัวได้แก่ความเที่ยงตรง ความละเอียด และข้อมูลที่ทันสมัย เหล่านี้เป็นมาตรฐานที่เปิดเผยมโนทัศน์ของเจ้าหน้าที่สถานีต่อผู้ถูกควบคุมตัว หากบันทึกการควบคุมตัวมีข้อมูลไม่เพียงพออาจชี้ให้เห็นปัญหาระดับนโยบายหรือปัญหาเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับงานของผู้ตรวจเยี่ยม อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักไว้เสมอว่าบันทึกที่ถูกต้องและได้รับการเก็บรักษาไว้อย่างดีไม่อาจรับประกันว่าไม่มีการละเมิดสิทธิหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายจากมุมมองเชิงป้องกัน คณะตรวจเยี่ยมควรให้ความสำคัญประเภทของข้อมูลที่ถูกบันทึก และผู้ตรวจเยี่ยมสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลจากทะเบียนอื่นและโดยการวิเคราะห์ข้อค้นพบจากแหล่งข้อมูลอื่น

ในระหว่างการประชุมคุยเบื้องต้นกับผู้กำกับสถานีควรระบุตัวเจ้าหน้าที่คนใดเป็นผู้รับผิดชอบต่อทะเบียนต่าง ๆ และเป็นผู้รับผิดชอบเก็บกุญแจของตู้ที่จัดเก็บทะเบียนไว้เมื่อไม่ได้ใช้งานไม่ใช่เรื่องแปลกที่คณะตรวจเยี่ยมอาจไม่สามารถติดตามกุญแจได้หากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่ได้ปฏิบัติงานขณะนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนกลางคืนหรือวันหยุดสุดสัปดาห์ อย่างไรก็ตาม ตำรวจมีหน้าที่ตามพันธกรณีระหว่างประเทศในการจัดทำทะเบียนที่เหมาะสมและมีข้อมูลทันสมัย หมายความว่าทะเบียนควรเข้าถึงได้ตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืนประเด็นนี้ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่หน่วยงานตรวจเยี่ยมควรเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจในเวลาและวันที่ต่างกัน

9 ตามข้อบังคับมาตรฐานระหว่างประเทศ เช่น ตามปฏิญญาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ UN Doc. A/RES/47/133, 18 ธันวาคม 1992, ข้อ 10.3. เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/law/disappearance.htm>

👏 การวิเคราะห์บันทึกการควบคุมตัว รวมถึงการระบุกลุ่มบุคคลที่ตกอยู่ในสถานการณ์
เฝ้าระวัง อาจเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการคัดเลือกผู้ถูกควบคุมตัวเพื่อสัมภาษณ์กับข้อมูล

นอกจากมาตรฐาน กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติภายในประเทศแล้ว ผู้ตรวจเยี่ยมสามารถใช้หลักการที่กำหนดไว้ใน UN ICAPED¹⁰ เป็นแนวทางในการประเมินข้อมูลที่รวบรวมในทะเบียน แม้ว่าสนธิสัญญาดังกล่าวจะมีผลผูกพันเฉพาะกับรัฐที่ให้สัตยาบันเท่านั้นก็ตาม ตาม ICAPED ข้อมูลดังต่อไปนี้ควรถูกรวบรวมอยู่ในทะเบียนของบุคคลที่ถูกไล่อพยพ

- ตัวตนของบุคคล
- วัน เวลา และสถานที่ซึ่งบุคคลถูกไล่อพยพและตัวตนของเจ้าหน้าที่ที่ไล่อพยพ
- เจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งให้ไล่อพยพและเหตุแห่งการไล่อพยพ
- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต่อการกำกับดูแลการไล่อพยพ
- สถานที่แห่งการไล่อพยพ วันที่และเวลาที่เข้าสู่สถานที่นั้นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสถานที่ดังกล่าว
- รายละเอียดเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของผู้ถูกไล่อพยพ
- กรณีบุคคลเสียชีวิตระหว่างการไล่อพยพ พฤติการณ์การตาย รายละเอียดการสอบสวนสาเหตุและลักษณะการตาย ปลายทางของศพ
- วันที่และเวลาที่ปล่อยตัวหรือเคลื่อนย้ายบุคคลไปยังสถานควบคุมตัวอื่น ปลายทาง และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต่อการเคลื่อนย้าย (หากบุคคลนั้นไม่ได้รับการปล่อยตัว)

เนื่องจากข้อมูลที่จำเป็นดังกล่าวมีส่วนช่วยในการปกป้องสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวจาก
การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นได้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบการบันทึกข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์
หรือไม่ถูกต้องในทะเบียนการควบคุมตัวระหว่างสนทนากับเจ้าหน้าที่

ทะเบียนคอมพิวเตอร์

ผู้ตรวจเยี่ยมควรทราบว่าในบางประเทศอาจมีการบันทึกข้อมูลบนกระดาษเพียงเล็กน้อย
หรืออาจไม่มีการบันทึกข้อมูลเลย ทะเบียนอาจถูกจัดเก็บในไฟล์คอมพิวเตอร์ทั้งหมด ดังนั้นควรให้สมาชิก
คณะตรวจเยี่ยมอย่างน้อยหนึ่งคนที่มีความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศตรวจสอบข้อมูลเหล่านี้
นอกจากนี้ควรให้สมาชิกทุกคนทำความเข้าใจกับประเภทของระบบคอมพิวเตอร์ที่ตำรวจใช้

4.3. ข้อมูลที่ต้องตรวจสอบในทะเบียนควบคุมตัว

ชื่อ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าการทำรายการบุคคลที่ถูกควบคุมตัวแยกเป็นรายคนหรือไม่
แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดคือมีการทำบันทึกทันทีที่ผู้ถูกควบคุมตัวเดินทางมาถึงสถานีตำรวจ ผู้ตรวจเยี่ยม
ควรแสดงความกังวลต่อความล่าช้า การละเว้นข้อมูล หรือความไม่สอดคล้องในข้อมูลใดๆ เนื่องจาก
เหตุผลสองประการ

¹⁰ ดูข้อ 17.3. เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/law/disappearance-convention.htm>

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรวจ

- ผู้ถูกควบคุมตัวซึ่งไม่ถูกบันทึกอยู่ในสถานีดำรวจมักมีความเสี่ยงที่จะถูกทรมาน ปฏิบัติที่โหดร้าย หรือบังคับให้สูญหาย
- ทะเบียนการควบคุมตัวที่ข้อมูลไม่ถูกต้องอาจส่งผลให้ผู้ต้องสงสัยถูกควบคุมตัวนานกว่าระยะเวลาที่กฎหมายอนุญาต

ผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณากรณีตัวอย่างของผู้ถูกควบคุมตัวที่ไม่ถูกบันทึกอย่างละเอียดถี่ถ้วน ควรแจ้งกรณีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบบริเวณควบคุมตัว หัวหน้าสถานี และ/หรือเจ้าหน้าที่อาวุโสคนอื่นโดยเร็วที่สุด คณะตรวจเยี่ยมควรเขียนรายละเอียดข้อมูลในทะเบียนดังกล่าวในรายงานการตรวจเยี่ยม พร้อมทั้งคำอธิบายใดๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่

วันและเวลา

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าวันที่และเวลาทั้งหมดถูกรับการบันทึกอย่างถูกต้อง ขณะเข้าเยี่ยมควรตรวจสอบความถูกต้องของระบบบันทึกเวลาอย่างเป็นทางการของสถานีนั้น ควรพิจารณาแนวโน้มที่เจ้าหน้าที่จะบันทึกวันที่และเวลาโดยประมาณเป็นพิเศษ เนื่องจากมีความเสี่ยงที่บุคคลจะถูกควบคุมตัวเกินระยะเวลาตามกฎหมาย บันทึกที่เวลาดูเหมือนจะถูกปัดเศษขึ้นหรือลงให้ลงห้าหรือสิบนาที (เช่น หากรายการเป็นไปตามรูปแบบ 11.25 น., 11.40 น., 12.15 น.) อาจบ่งชี้ได้ว่าการบันทึกเวลาเหล่านั้นอาจไม่ถูกต้อง

ผู้ตรวจเยี่ยมควรมีข้อกังวลหากบันทึกระบุว่าบุคคลถูกปล่อยตัว ณ เวลาสั้นสุดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดพอดี หากตำรวจมีอำนาจในการควบคุมตัวบุคคลในขั้นต้นเป็นเวลา 24 ชั่วโมงในประเทศหนึ่งและผู้ถูกควบคุมตัวส่วนใหญ่ถูกบันทึกว่าได้รับการปล่อยตัวหลังจาก 24 ชั่วโมงพอดี ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบประเด็นดังกล่าวเพิ่มเติมทันที

ประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ ช่วงเวลาที่บันทึกในทะเบียนเป็นไปได้จริงหรือไม่ ตัวอย่างเช่น หากบุคคลถูกบันทึกว่าถูกจับกุม ณ สถานที่แห่งหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากสถานีดำรวจไปพอสมควร และบันทึกระบุว่าถูกนำตัวมาถึงสถานีดำรวจทันทีหลังการจับกุม ผู้ตรวจเยี่ยมควรเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบด้วยว่ารายการบันทึกเรียงตามลำดับเวลาหรือไม่ บุคคลที่ถูกจับกุมเมื่อเวลา 16.00 น. ไม่ควรปรากฏในทะเบียนก่อนหน้าบุคคลที่ถูกจับกุมในเวลา 15.50 น. หากผู้ตรวจเยี่ยมพบความผิดปกติของลำดับเวลา ควรแจ้งเรื่องดังกล่าวกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบบริเวณควบคุมตัวและผู้นำกับสถานี ผู้ตรวจเยี่ยมอาจได้ประโยชน์จากการเปรียบเทียบเวลาจับกุมที่บันทึกในทะเบียนควบคุมตัวทั่วไประหว่างเวลาที่บันทึกในแฟ้มข้อมูลของผู้ถูกควบคุมตัว พร้อมข้อมูลในทะเบียนประเภทอื่น และ/หรือเปรียบเทียบข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวตามเหมาะสม

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าทะเบียนมีข้อมูลที่จำเป็นจริงหรือไม่ ตัวอย่างเช่น หากตารางการบันทึกในทะเบียนกำหนดให้ระบุวันที่และเวลาของการเคลื่อนย้ายผู้ถูกควบคุมตัวต้องบันทึกพร้อมกับวิธีการเคลื่อนย้าย (เช่น ไปที่ศาลหรือไปที่สถานีดำรวจแห่งอื่น) ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าข้อมูลครบถ้วนหรือไม่ หากไม่ครบถ้วนก็ควรสอบถามเจ้าหน้าที่ว่าเหตุใดจึงไม่มีการบันทึก

ข้อมูลที่ให้แก่ผู้ถูกควบคุมตัว

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าข้อมูลประเภทใดที่แจ้งแก่ผู้ถูกควบคุมตัวโดยตรวจสอบเวลาที่ให้ข้อมูลเหล่านี้ด้วย นอกจากนี้ผู้ตรวจเยี่ยมควรยืนยันว่าทั้งผู้ถูกควบคุมตัวและตำรวจได้ลงนามรับทราบในบันทึก ผู้ถูกควบคุมตัวควรได้รับข้อมูลดังต่อไปนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา
- ตัวเลือกที่จะให้สมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลที่สามได้รับแจ้งถึงการถูกควบคุมตัว
- การเข้าถึงทนายความ
- การเข้าพบแพทย์¹¹

การปรับเปลี่ยนข้อมูลที่ผิดปกติ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่ามีข้อผิดพลาดใดๆ ปรากฏในรายการถูกลบออกหรือไม่ พวกเขาอาจพบว่าข้อผิดพลาดดังกล่าวถูกลบด้วย ‘หมึกสีขาว’ หรือนายาลบคำผิดทำให้อ่านไม่ออกแม้ว่าการปรับเปลี่ยนข้อมูลนี้อาจทำโดยสุจริตแต่ก็เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เพราะอาจก่อให้เกิดความสงสัยว่ามีข้อมูลที่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงแต่ ‘ไม่สะดวก’ แก่การเปิดเผยถูกซ่อนโดยเจตนา แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดคือควรขีดฆ่าคำผิดด้วยปากกาเส้นเดียวเพื่อให้ยังสามารถอ่านข้อมูลเดิมได้ควรเติมข้อมูลที่ถูกต้องควรเติมด้านบนหรือด้านหลังข้อมูลที่ขีดฆ่า บุคคลที่แก้ไขควรลงนามในรายการด้วย

รูปแบบ

ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรจำกัดการตรวจสอบบันทึกการควบคุมตัวเพียงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกควบคุมตัวในขณะที่เข้าเยี่ยมแต่ควรตรวจสอบบันทึกก่อนหน้านี้ด้วยบันทึกเหล่านี้จะช่วยให้มุมมองภาพรวมของมาตรฐานการจับกุมบันทึกทั่วไปของสถานีดำรวจมากกว่าบันทึกที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกควบคุมตัวในกรณีเดียวกันนั้น นอกจากนี้บันทึกก่อนหน้านี้อาจเปิดเผยรูปแบบการปฏิบัติที่สำคัญ ตัวอย่างเช่นเป็นประโยชน์ที่จะรู้ว่าสถานีรับมือกับกรณีผู้ถูกควบคุมตัวมีจำนวนเกินที่ห้องซึ่งจะรองรับอย่างไรเจ้าหน้าที่อาจบอกผู้ตรวจเยี่ยมว่าห้องซึ่งของสถานีไม่เคยแออัดแต่การตรวจสอบทะเบียนในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมาอาจให้ข้อมูลในทางตรงกันข้าม

เมื่อเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจในช่วงสุดสัปดาห์หรือนอกเวลาทำการปกติ ควรสอบถามถึงบันทึกการตั้งแตในช่วงแรกของการเข้าเยี่ยมอาจเป็นไปได้ว่าบันทึกเหล่านี้ถูกจัดเก็บในพื้นที่เฉพาะและมีเพียงเจ้าหน้าที่คนเดียวที่มีกุญแจเนื่องจากเจ้าหน้าที่คนดังกล่าวอาจไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ขณะที่คณะตรวจเยี่ยมเข้าเยี่ยม ตำรวจจึงอาจจำเป็นต้องดำเนินการให้ได้กฏหมาย

สุขภาพของผู้ถูกควบคุมตัว

ทะเบียนควบคุมตัวควรระบุสุขภาพของผู้ถูกควบคุมตัวแต่ละคนขณะมาถึงสถานีตำรวจด้วยข้อมูลสุขภาพเบื้องต้นควรพิจารณาดังต่อไปนี้

- คำตอบของผู้ถูกควบคุมตัวต่อการสอบถามตามมาตรฐานคำถามที่ต้องสอบถามโดยเจ้าหน้าที่ควบคุมตัว

11 ดู CPT Standards, CPT, CoE Doc. CPT/Inf/E (2002) 1, 2002 (revised 2011), หน้า 8. เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/En/documents/eng-standards.pdf>

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรง

- การสังเกตโดยตรงของเจ้าหน้าที่ควบคุมตัว

ทั้งนี้ ควรบันทึกข้อมูลสุขภาพเบื้องต้นของผู้ถูกควบคุมตัวพร้อมกับวันที่ตรวจสอบ

ขั้นตอนนี้คุ้มครองทั้งผู้ถูกควบคุมตัวและเจ้าหน้าที่ตำรวจ อย่างน้อยก็ด้วยการระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ถูกควบคุมตัวขณะอยู่ในความควบคุมของตำรวจ ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวควรถามว่าผู้ถูกควบคุมตัวมีอาการป่วยหรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่ แล้วบันทึกคำตอบที่ได้รับ หากคำตอบคือใช่ เจ้าหน้าที่ควรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมว่าขณะนี้ผู้ถูกควบคุมตัวอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์และ/หรือรับประทานยาเป็นประจำหรือไม่ สิ่งสำคัญคือต้องบันทึกอาการเจ็บป่วย (เช่น โรคหอบหืด เบาหวาน โรคลมบ้าหมู และโรคหัวใจ) ที่รักษาด้วยยาเป็นประจำ เจ้าหน้าที่ควรบันทึกด้วยว่าผู้ถูกควบคุมตัวที่ต้องใช้ยาเป็นประจำมียาติดตัวมาด้วยหรือไม่ และมีเพียงพอหรือไม่สำหรับช่วงเวลาควบคุมตัวที่สถานีดำรงทั้งหมด และตลอดระยะเวลาที่อาจเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ควบคุมตัวอื่น ความจำเป็นในการใช้ยาเป็นประจำเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวอาจต้องส่งตัวบุคคลไปขอคำปรึกษาทางการแพทย์ เพื่อให้แพทย์หรือพยาบาลสามารถประเมินและตรวจสอบอาการที่กล่าวอ้างได้ และหากจำเป็น ให้ส่งจ่ายยา

เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวอาจเพิ่มเติมข้อมูลได้ หากคิดว่าผู้ถูกควบคุมตัวมีอาการมินเมา ไม่ว่าจะเกิดจากยาเสพติดหรือแอลกอฮอล์ ในกรณีนี้ควรมีการส่งต่อไปยังสถานพยาบาลเฉพาะทาง การใช้แอลกอฮอล์และ/หรือยาเสพติดอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการทำร้ายตนเอง พฤติกรรมรุนแรง หรือแม้แต่การฆ่าตัวตาย ดังนั้นการแทรกแซงทางการแพทย์จึงอาจมีความจำเป็นเพื่อป้องกันเหตุการณ์ร้ายแรง

เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวอาจพิจารณาด้วยว่าผู้ถูกควบคุมตัวอาจมีความพิการทางร่างกาย มีปัญหาสุขภาพจิต หรือความบกพร่องทางสติปัญญาบางรูปแบบที่อาจได้รับผลกระทบจากการถูกควบคุมตัว ในกรณีเช่นนั้น ผู้ถูกควบคุมตัวควรถูกส่งต่อไปรับการประเมินโดยบุคลากรทางการแพทย์

ในเขตอำนาจศาลบางแห่ง ระบบการรักษายาบาลในท้องถื่นอาจให้บริการด้านการรักษายาบาลเฉพาะสำหรับผู้ถูกควบคุมตัว (เช่น สำหรับบุคคลที่มีอาการมินเมาหรือบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพจิต) เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ควบคุมตัว หรือผู้ถูกควบคุมตัวถูกส่งต่อโดยพยาบาลหรือแพทย์ มักมีระบบเคลื่อนย้ายผู้มีปัญหาสุขภาพจิตออกจากการควบคุมตัวของตำรวจไปยังสถานพยาบาลในท้องที่เพื่อรับการประเมินอาการ มาตรการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองผู้ถูกควบคุมตัวดังกล่าวอาจระบุในบันทึกการควบคุมตัวของบุคคล (เช่น บุคคลนั้นอาจได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อลดความเสี่ยงในการฆ่าตัวตายหรือการทำร้ายตนเอง) ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบเปรียบเทียบข้อมูลและวิเคราะห์ว่ามี การปฏิบัติตามขั้นตอนหรือไม่ (เช่น พยาบาลหรือแพทย์เป็นผู้เฝ้าติดตามอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอหรือไม่)

4.4. ข้อมูลอื่น

ข้อมูลประเภทต่อไปนี้มีแนวโน้ม¹² ที่จะถูกบันทึกไว้ในทะเบียนควบคุมตัวและ/หรือทะเบียนอื่นๆ

12 ผู้ตรวจเยี่ยมควรบันทึกในกรณีที่ไม่มีบันทึกดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับการเข้าเยี่ยม นอกจากนี้ การรายงานข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวในรายงาน และ/หรือในบทสนทนา กับเจ้าหน้าที่อาจส่งเสริมให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่ดีในอนาคต

4.4.1. การติดต่อกับโลกภายนอก

การโทรศัพท์และการเยี่ยมชม

อาจมีการบันทึกการโทรโดยหรือในนามของผู้ถูกควบคุมตัว ในกรณีเช่นนั้น ควรบันทึกรายละเอียดการโทรโดยหรือในนามของผู้ถูกควบคุมตัวถึงบุคคลดังต่อไปนี้

- หน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากได้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย
- แพทย์หรือพยาบาล
- นักสังคมสงเคราะห์ สถาบันสุขภาพจิต โครงการบำบัดยาเสพติด และหน่วยงานที่ใกล้เคียง
- สถานกงสุลและ/หรือล่ามสำหรับชาวต่างชาติที่ถูกควบคุมตัว
- ภาคทัณฑ์หรือบุคลากรทางศาสนาอื่นๆ

เจ้าหน้าที่ควรเก็บบันทึกการเข้าเยี่ยมผู้ถูกควบคุมตัวด้วยรายละเอียดผู้เข้าเยี่ยมตามหมวดหมู่ที่ระบุไว้ข้างต้น

การกำกับดูแล

ผู้ตรวจเยี่ยมควรวิเคราะห์บันทึกเวลาและวันที่ของการเข้าเยี่ยมตรวจสอบบริเวณควบคุมตัวโดยเจ้าหน้าที่อาวุโส กลไกการควบคุมภายใน ผู้พิพากษา และอัยการ บันทึกเหล่านี้อาจมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการควบคุมตัวที่พบขณะเยี่ยม จำนวนผู้ถูกควบคุมตัว และบางทีอาจระบุชื่อของผู้ถูกควบคุมตัวด้วย

หากมีหน่วยงานตรวจสอบระดับชาติ เช่น NPM หรือ NGO ที่ได้รับการรับรองหรือได้รับอนุญาตให้เข้าถึงสถานีดำรวจ ควรมีการบันทึกการเข้าเยี่ยมตรวจเยี่ยมโดยหน่วยงานเหล่านี้ การตรวจสอบโดยสถาบันระดับสากลหรือระดับภูมิภาคควรถูกบันทึกด้วย

ศาลและอัยการ

คณะตรวจเยี่ยมควรขอข้อมูลบันทึกสำเนาคดีที่ส่งไปยังอัยการและศาล พร้อมทั้งชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสำเนาคดีนั้น ในบันทึกควรระบุรายละเอียดว่าเมื่อใดที่ผู้ถูกควบคุมตัวถูกนำตัวขึ้นศาลหรือเมื่อใดที่พวกเขาถูกนำไปปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษา

4.4.2. บันทึกเหตุการณ์

เหตุการณ์และการบาดเจ็บ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรวิเคราะห์บันทึกเหตุการณ์ใดๆ ที่เกิดขึ้นในบริเวณควบคุมตัว โดยรวมถึงการพยายามฆ่าตัวตาย ผู้ถูกควบคุมตัวทำร้ายตัวเอง และความผิดปกติใดๆ ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ามีรอยฟกช้ำหรือการบาดเจ็บอื่นๆ เกิดขึ้นก่อนผู้ถูกควบคุมตัวมาถึงบริเวณควบคุมตัวควรถูกบันทึกไว้ โดยระบุอย่างชัดเจนว่าการบาดเจ็บดังกล่าวได้รับการกล่าวอ้างว่าเกิดจากการปฏิบัติที่โหดร้ายโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนหน้านี้ (เช่น ระหว่างการเคลื่อนย้ายตัวไปยังสถานีดำรวจ) หรือเหตุการณ์อื่นไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการควบคุมตัว การร้องเรียนเรื่องการใช้ความรุนแรงจากผู้ถูกควบคุมตัวคนอื่นๆ ควรถูกบันทึกไว้ด้วย

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรวจ

การใช้กำลัง

บันทึกการใช้กำลังและการใช้วิธีใดๆ เพื่อบังคับบุคคล (เช่น สเปรย์พริกไทยหรือ CS/ แก๊สน้ำตา) ควรได้รับการตรวจสอบและวิเคราะห์ร่วมกับบันทึกเหตุการณ์และการบาดเจ็บ

4.4.3. บันทึกขั้นตอนและการปฏิบัติงานของตำรวจ

ตรวจค้นร่างกาย

คณะตรวจเยี่ยมควรขอดูบันทึกการตรวจค้นร่างกายด้วย บันทึกดังกล่าวควรระบุตัวตนของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและเจ้าหน้าที่ตรวจค้นในแต่ละกรณี เมื่อตรวจสอบบันทึกประเภทนี้หรือหาหรือประเด็นการตรวจค้นร่างกายกับตำรวจและผู้ถูกควบคุมตัว ควรตรวจสอบลักษณะการตรวจค้นจำนวนและเพศของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ในระหว่างการตรวจค้นเสมอ นอกจากนี้ คณะตรวจเยี่ยมควรสืบหาข้อมูลการตรวจค้นร่างกายผู้เข้าเยี่ยมบุคคลที่สถานีตำรวจด้วย

บันทึกการสอบปากคำ

ในประเทศที่มีการบันทึกการสอบปากคำทางอิเล็กทรอนิกส์ควรมีการเก็บบันทึกเทปวิดีโอ เทปเสียง ซีดี หรือสื่อบันทึกข้อมูลอื่นๆ ทั้งหมด ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าบันทึกนี้ให้รายละเอียดของผู้ถูกควบคุมตัวที่ถูกสอบปากคำในแต่ละครั้งหรือไม่ บันทึกดังกล่าวยังอาจรวมถึงเวลาที่เบิกใช้เครื่องมือ บันทึกแต่ละรายการและเวลาที่ส่งคืนเครื่องมือที่ไม่ได้ใช้ กรณีที่มีเจ้าหน้าที่ภายนอกตรวจสอบการสอบปากคำทั้งหมด บันทึกที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวควรได้รับการตรวจสอบความถูกต้อง รายละเอียดข้อมูลเพื่อประเมินว่า (และในสถานการณ์ใด) เจ้าหน้าที่ที่ตัดสินใจแทรกแซง (หรือล้มเหลวในการแทรกแซง) การสอบปากคำหรือไม่ ในฐานะบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุดในการหยุดหรือป้องกันการทรมานทันที ควรประเมินว่าเจ้าหน้าที่คนนี้จะทำทนายพฤติกรรมของเพื่อนร่วมงานให้ได้รับการประเมินอย่างเคร่งครัดหรือไม่ แทนที่จะบันทึกข้อมูลเฉยๆ

ลายนิ้วมือและรูปถ่าย

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบบันทึกของทุกคนที่พิมพ์ลายนิ้วมือและถ่ายภาพ บ่อยครั้งที่สำเนาภาพถ่ายของผู้ถูกควบคุมตัวจะถูกเก็บไว้ด้วยและอาจควรค่าแก่การตรวจสอบ หากผู้ตรวจเยี่ยมสงสัยว่ามีบุคคลถูกทำร้ายร่างกายและได้รับบาดเจ็บที่ใบหน้า อย่างไรก็ตาม การบาดเจ็บเหล่านี้อาจไม่ได้เกิดจากตำรวจ หรือไม่ใช่ว่าตำรวจที่สถานีที่ตรวจเยี่ยม แนวปฏิบัติที่ดีคือการตรวจสอบหลักฐานภาพถ่ายของการบาดเจ็บและบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรใดที่ระบุเวลาและสถานที่ที่เกิดการบาดเจ็บขึ้น (ดูต้นฉบับบท 2 ส่วนที่ B ส่วนที่ 4.4.2 ด้านบน)

สิ่งของที่ตำรวจยึด

เจ้าหน้าที่ควรบันทึกหากพบยาเสพติด อาวุธต้องห้าม ทรัพย์สินที่ถูกขโมย และสิ่งของอื่นๆ ที่ยึดจากบุคคล บันทึกเหล่านี้ควรแสดงเวลาและวันที่ยึด และชื่อของผู้ถูกควบคุมตัวผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกยึด พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งของที่ยึด

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

บันทึกของใช้ส่วนตัว

คณะตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบบันทึกของใช้ส่วนตัวที่ตำรวจยึดไว้ รวมทั้งควรสังเกตเวลาและวันที่จับกุมและชื่อผู้ถูกควบคุมตัวที่เกี่ยวข้องบันทึกดังกล่าวควรลงนามโดยตำรวจและผู้ถูกควบคุมตัวที่เป็นเจ้าของสิ่งของ

พยานและผู้เข้าเยี่ยม

ในทำนองเดียวกัน ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบประวัติบุคคลที่มาที่สถานีตำรวจโดยไม่ได้ถูกควบคุมตัวอย่างเป็นทางการบันทึกนี้อาจรวมถึงผู้เข้าเยี่ยมทั้งหมดหรือเฉพาะผู้ที่เคยถูกสอบปากคำในคดีอาญาหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการของตำรวจ

ความต้องการพิเศษ

เจ้าหน้าที่อาจใช้บันทึกรายชื่อที่พักที่ที่เหมาะสมกับผู้ถูกควบคุมตัวที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจเพื่อช่วยสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรกับผู้ถูกควบคุมตัวที่มีความต้องการพิเศษ (เช่น เกี่ยวกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างรุนแรง หรือเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่าบุคคลที่ได้รับผลกระทบจาก Tourette's Syndrome หรือความผิดปกติที่คล้ายคลึงกันซึ่งอาจมีการระเบิดอารมณ์) ในประเทศส่วนใหญ่กฎหมายภายในประเทศกำหนดให้มีความช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับผู้ถูกควบคุมตัวที่มีความต้องการพิเศษถ้าเป็นเช่นนั้นบันทึกควรระบุว่าเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้หรือไม่ (เช่น ได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่หรือผู้ดูแลคนอื่น ผู้พูดหรือล่ามภาษามือ)

การร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ควรมีการวิเคราะห์บันทึกคำร้องเรียนต่อตำรวจด้วยข้อมูลเหล่านี้ อาจชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มการปฏิบัติที่โหดร้ายและ/หรือการละเมิดสิทธิอื่นๆ หรือข้อเท็จจริงที่ว่ามีการร้องเรียนเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งมากเป็นพิเศษ คณะตรวจเยี่ยมต้องตรวจสอบว่ามีกรณีการดำเนินการใดบ้างเกี่ยวกับการร้องเรียน และเจ้าหน้าที่อาวุโสนำประสบการณ์การร้องเรียนมาดำเนินการป้องกันการปฏิบัติที่โหดร้ายอย่างไร

5. การสัมภาษณ์บุคคลที่ถูกกีดรอนเสรีภาพเป็นการส่วนตัว

การสัมภาษณ์บุคคลที่ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจเป็นภารกิจพื้นฐานที่สุดภารกิจหนึ่งของคณะตรวจเยี่ยมอีกทั้งยังเป็นหนึ่งภารกิจที่ซับซ้อนที่สุดเนื่องจากต้องใช้ความคิดและการจัดการอย่างรอบคอบ หากดำเนินการอย่างไม่ถูกต้อง อาจมีความเสี่ยงที่จะได้ข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือถูกทำให้เข้าใจผิด หรือแม้แต่ส่งผลให้ผู้ถูกควบคุมตัวตกอยู่ในความเสี่ยง

การสัมภาษณ์บุคคลเหล่านี้เป็นส่วนตัวถือเป็นรากฐานที่สำคัญของการเข้าเยี่ยมตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวแทบทุกแห่ง ความเป็นส่วนตัวทำให้ภารกิจหลักสองประการนี้สมบูรณ์

- ให้โอกาสผู้ถูกควบคุมตัวได้แสดงความเห็นต่อบุคคลภายนอกอย่างเสรี
- อนุญาตให้ผู้ตรวจเยี่ยมรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัวและสภาพการควบคุมตัวได้โดยตรง

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäารวจ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ขณะเข้าเยี่ยมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการสัมภาษณ์

- บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจมักมีความเครียดสูง พวกเขาอาจตกใจ หวาดกลัว สับสน บอบข้ำ จิตใจว้าวุ่น รุนแรง ซึมเศร้า อยู่ภายใต้อิทธิพลของยาเสพติด/แอลกอฮอล์ หรือมีความประสาบางอื่นๆ เนื่องจากอายุหรือเพราะเป็นสมาชิกของกลุ่มประสาบาง ผู้ถูกควบคุมตัวอาจไม่บอกความจริงแก่ผู้ตรวจเยี่ยมและ/หรือตั้งข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จเกี่ยวกับการปฏิบัติของตน
- เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจเยี่ยมการควบคุมตัวเชิงป้องกัน ไม่ว่าผู้ถูกกสิรอนเสรีภาพจะมีความผิดตามข้อกล่าวหาจริงหรือไม่ ก็ไม่ควรเป็นหนึ่งในข้อกังวลในการตรวจเยี่ยม เว้นแต่จะเกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจน
- บุคคลที่ถูกกสิรอนเสรีภาพอาจมองว่าผู้ตรวจเยี่ยมอาจให้ความช่วยเหลือสนับสนุนตนได้ ดังนั้น พวกเขาอาจพูดในสิ่งที่ตนคิดว่าผู้ตรวจเยี่ยมต้องการได้ยินเพื่อให้ตนได้รับความช่วยเหลือประการสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือ (ก) ดำเนินการสัมภาษณ์โดยคอยตรวจสอบข้อมูลให้ผู้ถูกควบคุมตัวให้และ (ข) ตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับเมื่อมีโอกาสในทางกลับกัน ผู้ถูกควบคุมตัวอาจมองว่าผู้ตรวจเยี่ยมเป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการที่ไม่น่าเชื่อถือจึงจำเป็นต้องอย่างยั้งที่ผู้ตรวจเยี่ยมต้องอธิบายภารกิจของคณะตรวจเยี่ยมให้ชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงความคาดหวังที่ผิดๆ และสร้างความไว้วางใจ
- เมื่ออธิบายภารกิจของคณะตรวจเยี่ยมแล้ว ผู้สัมภาษณ์ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกเขาได้รับความยินยอมจากผู้ถูกควบคุมตัวในการพูดคุยเป็นการส่วนตัว หากผู้ถูกควบคุมตัวปฏิเสธ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมควรเคารพการตัดสินใจนี้
- ผู้ตรวจเยี่ยมต้องระมัดระวังต่อความจำเป็นในกระบวนการตำรวจและระบบกฎหมาย โดยต้องคำนึงว่าเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีให้เสร็จสิ้นนั้นมีจำกัดและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ภายใต้แรงกดดัน ตัวอย่างเช่น หากตำรวจต้องการสอบปากคำผู้ถูกควบคุมตัวรายใดรายหนึ่ง ผู้ตรวจเยี่ยมควรพยายามสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวคนอื่นหรือดำเนินการตรวจสอบอื่นๆ เช่น การวิเคราะห์ทะเบียนในระหว่างนั้น อย่างไรก็ตาม คณะตรวจเยี่ยมสามารถขอสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวได้ในเวลาต่อมา ผู้ตรวจเยี่ยมควรเตรียมพร้อมมีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์และปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติการเมื่อมีความจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงไม่รบกวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ ในขณะเดียวกัน ผู้ตรวจเยี่ยมต้องมั่นใจว่าสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้
- การใช้ผู้ให้ข้อมูลเป็นกลวิธีทั่วไปของตำรวจ ในสถานitäารวจมักมีผู้ให้ข้อมูลถูกควบคุมตัวในห้องขังเดียวกับผู้ต้องสงสัยเพื่อรายงานสิ่งที่เขาพูดและทำ ดังนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ที่อ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติอย่างโหดร้ายหรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับตนอาจอยู่ในอันตรายได้ หากผู้ตรวจเยี่ยมสัมภาษณ์บุคคลดังกล่าวต่อหน้าหรือในบริเวณที่ผู้ถูกควบคุมตัวรายอื่นอาจได้ยิน
- ด้วยเหตุผลหลายประการคำให้การที่บุคคลกล่าวต่อหน้าผู้ถูกควบคุมตัวรายอื่นอาจไม่ถูกต้องเสมอไป แม้ว่าจะไม่มีกร «แอบ» ให้ผู้ให้ข้อมูลอยู่ร่วมในห้องขังก็ตาม การสัมภาษณ์จะถือเป็นการส่วนตัวก็ต่อเมื่อผู้ตรวจเยี่ยมสามารถพูดคุยกับผู้ถูกควบคุมตัวเพียงคนเดียวเท่านั้น และไม่มีบุคคลอื่นอยู่ในบริเวณที่อาจได้ยินหรือสังเกตการสัมภาษณ์ได้ หากมีผู้ถูกควบคุมตัวเข้าร่วม ในการสัมภาษณ์มากกว่าหนึ่งราย ถือว่าเป็นการสัมภาษณ์กลุ่ม

5.1. การรักษาความลับของการสัมภาษณ์

การรักษาความลับถือเป็นหนึ่งในหลักการสำคัญของการตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน การรับประกันรักษาความลับและการอธิบายให้ผู้ถูกควบคุมตัวทราบว่าข้อมูลที่เราจะได้นำไปใช้อย่างไร มีความสำคัญอย่างยิ่งในการคุ้มครองผู้ถูกควบคุมตัวและสร้างความไว้วางใจ ผู้ตรวจเยี่ยมควรใช้เวลาพอสมควรในการอธิบายหลักการรักษาความลับก่อนจะดำเนินการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งควรแน่ใจว่าได้รับความยินยอมจากผู้ถูกควบคุมตัวให้สัมภาษณ์ได้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าการสัมภาษณ์อยู่ในบริเวณที่พ้นสายตาและการได้ยินของบุคคลอื่นๆ ทั้งหมด

ผู้ตรวจเยี่ยมอาจพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจแอบฟังสนทนาบริเวณประตูห้องที่สัมภาษณ์ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรยืนยันการกีดขวางตนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างสุภาพแต่หนักแน่น หากผู้ตรวจเยี่ยมสองคนกำลังสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวอยู่ คนหนึ่งควรออกจากห้องซึ่งและพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจคนดังกล่าว เพื่อรับประกันความเป็นส่วนตัวของการสัมภาษณ์ และในขณะที่เดียวกันก็ใช้โอกาสสอบถามรับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่

หากไม่สามารถรับประกันการรักษาความลับได้ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ ในระหว่างการสัมภาษณ์ส่วนตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณาไม่ดำเนินการสัมภาษณ์เลย ในกรณีเช่นนี้ ควรพิจารณาความคิดเห็นของผู้ถูกควบคุมตัวด้วย ก่อนที่ผู้ตรวจเยี่ยมจะตัดสินใจว่าจะดำเนินการสัมภาษณ์ต่อไปหรือไม่ หากผู้ถูกควบคุมตัวดูเหมือนจะตระหนักถึงความเสี่ยงใดๆ ที่ตนกำลังเผชิญอยู่และยังคงต้องการให้สัมภาษณ์ต่อไป ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรปฏิเสธโอกาสพูดคุยและรับฟังผู้ถูกควบคุมตัว

5.2. การสัมภาษณ์เดี่ยวหรือคู่

ในหน่วยงานตรวจเยี่ยมส่วนใหญ่ ผู้ตรวจเยี่ยมจะจัดสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลหรือเป็นคณะละสองคน ไม่ควรมีผู้สัมภาษณ์มากกว่าสามคนในการสัมภาษณ์ครั้งใดเรื่องหนึ่งซึ่งในจำนวนนี้รวมถึงด้วยเนื่องจากมีแนวโน้มทำให้ผู้ถูกควบคุมตัวหวาดกลัวได้และทำให้ยากต่อการจัดการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เป็นคู่มีประโยชน์อย่างยิ่งเมื่อคาดการณ์ได้ว่าผู้ถูกควบคุมตัวอาจร้องเรียน เนื่องจากคนสองคนที่ทำงานร่วมกันสามารถใช้การถ่วงดุลที่เป็นอิสระได้ นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์เมื่อผู้ตรวจเยี่ยมกำลังสอนงานแก่ผู้ตรวจเยี่ยมใหม่ เมื่อคณะตรวจเยี่ยมเข้าเยี่ยมสถานีดำรวจแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นประจำ มักไม่ค่อยพบปัญหาเหล่านี้

เมื่อทำงานเป็นคู่ ควรแบ่งหน้าที่ดังต่อไปนี้

- สมาชิกคนหนึ่งควรทำหน้าที่เป็นผู้สัมภาษณ์หลักและถามคำถามส่วนใหญ่
- สมาชิกคนที่สองควรจดบันทึก แต่หลังจากได้รับความยินยอมจากผู้ให้สัมภาษณ์แล้วเท่านั้น ควรอธิบายแก่ผู้ให้สัมภาษณ์ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการจดบันทึกการสัมภาษณ์ และควรเน้นหลักการรักษาความลับของบันทึกเหล่านี้
- ผู้จดบันทึกไม่ควรถามคำถามขัดจังหวะผู้สัมภาษณ์หลัก เว้นแต่จะถูกเรียกให้ถามคำถาม เนื่องจากอาจเป็นการรบกวนผู้สัมภาษณ์หลักและอาจทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์หวาดกลัว
- เมื่อผู้สัมภาษณ์หลักถามคำถามทั้งหมดเสร็จสิ้น ควรเชิญผู้จดบันทึก (ก) หยิบยกประเด็นเฉพาะเพื่อเก็บรายละเอียดเพิ่มเติมจากผู้ถูกควบคุมตัวและ (ข) หยิบยกประเด็นอื่นเพิ่มเติม ผู้จดบันทึกมักมีโอกาสดำเนินการทำความเข้าใจข้อมูลโดยไม่ต้องนึกถึงแนวคำถาม ด้วยเหตุนี้ ผู้จดบันทึก

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäรารว

จึงมักสังเกตเห็นรายละเอียดที่ผู้สัมภาษณ์หลักพลาดไป ซึ่งสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ (หากเหมาะสม)

- อาจเป็นประโยชน์หากผู้สัมภาษณ์หลักและผู้จัดบันทึกสลับบทบาทในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง แต่คณะอาจตกลงไม่สลับตำแหน่งก็ได้ด้วยเหตุผลหลายประการ

5.3. การคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์

เนื่องจากสถานitäรารวมักจะเป็นสถานที่ขนาดเล็กที่มีผู้ถูกควบคุมตัวจำนวนที่จำกัด โดยทั่วไปแล้วผู้ตรวจเยี่ยมควรใช้หลักการ ‘เลือกทั้งหมดหรือไม่เลือกเลย’¹³ กล่าวคือ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตัดสินใจว่าจะสัมภาษณ์ทุกคนที่ถูกกักขังหรือเลือกสัมภาษณ์บางคน ซึ่งเป็นแนวทางช่วยลดความเสี่ยงของการโดนลงโทษหรือการตอบโต้โดยตำรวจ¹⁴

ในสถานitäรารวส่วนใหญ่จะมีจำนวนผู้ถูกควบคุมตัวน้อยจนไม่ต้องมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ อย่างไรก็ตาม ในสถานitäรารวที่มีผู้ถูกควบคุมตัวเป็นจำนวนมาก เป็นไปไม่ได้ที่คณะตรวจเยี่ยมจะสัมภาษณ์ทุกคน ดังนั้นผู้ตรวจเยี่ยมต้องตัดสินใจว่าจะสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวรายใด การคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์มักใช้วิธีสุ่มหรือขึ้นอยู่กับ การตรวจสอบทะเบียนควบคุมตัวมาก่อน นอกจากนี้ยังสามารถยึดตามเกณฑ์อื่นๆ ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าโดยคณะตรวจเยี่ยมตัวอย่างเช่น การเข้าเยี่ยมอาจเน้นไปที่เด็กที่ถูกควบคุมตัวหรือสมาชิกของกลุ่มบุคคลชายขอบหรือกลุ่มที่ถูกสังคมนิยม (เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ ผู้กระทำความผิดทางเพศ ผู้ให้บริการทางเพศ หรือผู้ที่ต้องสงสัยว่าก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย) อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่ากระบวนการคัดเลือกถูกมองว่าเป็นกลางเพื่อไม่ให้ผู้ถูกควบคุมตัวตกอยู่ในความเสี่ยงหลังจากที่ผู้ตรวจเยี่ยมเสร็จสิ้นการเข้าเยี่ยมแล้ว

 ผู้ตรวจเยี่ยมควรเป็นผู้เลือกบุคคลที่จะสัมภาษณ์เสมอ มิใช่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้เลือก

ไม่ว่าผู้ตรวจเยี่ยมจะดำเนินการด้วยวิธีใด ควรตระหนักว่าไม่ใช่ผู้ถูกควบคุมตัวทุกคนพร้อมให้สัมภาษณ์ บางรายอาจอยู่ระหว่างการสอบปากคำโดยตำรวจ บางรายอาจกำลังเข้ารับการตรวจจากแพทย์หรือพยาบาล บางรายอาจอยู่ที่ศาลหรือพูดคุยกับทนายความของตน และรายอื่นๆ อาจหลับอยู่¹⁵ ยิ่งกว่านั้น ไม่ใช่ผู้ถูกควบคุมตัวทุกคนจะต้องการให้สัมภาษณ์ และคณะตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องได้รับ

13 ดู The Selection of Persons to Interview in the Context of Preventive Detention Monitoring (Detention Monitoring Briefing N°2), APT, เจนีวา, เมษายน 2009, หน้า 5. เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=269&Itemid=259&lang=en

14 ดู Mitigating the Risks of Sanctions Related to Detention Monitoring (Detention Monitoring Briefing N°4), APT, เจนีวา, มกราคม 2012. เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_k2&view=item&id=1169:sanctions&Itemid=229&lang=en

15 ผู้ถูกควบคุมตัวต้องได้รับอนุญาตให้พักผ่อน ในบางประเทศ ลักษณะและระยะเวลาการพักผ่อนถูกกำหนดในกฎหมาย เพื่อให้ผู้ถูกควบคุมตัวจะได้รับความคุ้มครองจากการสอบปากคำโดยบีบบังคับหรือขั้นตอนอื่นที่ใกล้เคียง การรบกวนผู้ถูกควบคุมตัวระหว่างการพักผ่อนยังอาจเป็นอันตรายต่อพวกเขาได้ และอาจเป็นปัญหาทางกฎหมายแก่ตำรวจในภายหลัง ดังนั้นผู้ตรวจเยี่ยมควรหลีกเลี่ยงไม่ปลุกผู้ถูกควบคุมตัว ยกเว้นพิจารณาแล้วว่ามีความจำเป็นอย่าง ในกรณีที่มีการปฏิบัติดังกล่าวมีความชอบธรรม

ความยินยอมเพื่อดำเนินการต่อ การตัดสินใจของผู้ถูกควบคุมตัวว่าจะให้หรือเพิกถอนความยินยอมต้องได้รับการเคารพ ผู้ตรวจเยี่ยมจะลดประสิทธิภาพและความชอบธรรมของงานตนเอง หากถูกมองว่าจะแสวงหาข้อมูลโดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงใด และ/หรือเต็มใจที่จะบังคับให้บุคคลเข้าร่วมในการสัมภาษณ์ การเคารพหลักการให้ความยินยอมเป็นปัจจัยที่ช่วยแยกแยะผู้ตรวจเยี่ยมออกจากตำรวจ

อาจมีบางครั้งที่ผู้เข้าเยี่ยมสถานีตำรวจและไม่มีผู้ถูกควบคุมตัวในเวลานั้น การเข้าเยี่ยมควรดำเนินต่อไปเพื่อประเมินสภาพการควบคุมตัวและทะเบียนควบคุมตัว นอกจากนี้ ผู้ตรวจเยี่ยมยังสามารถพูดคุยสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจที่กำลังปฏิบัติงานได้และอาจพบว่ามีผู้ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจขณะนั้น

5.4. ผู้ถูกควบคุมตัวที่อาจเป็น ‘อันตราย’

ในบางครั้งผู้ตรวจเยี่ยมอาจได้รับแจ้งว่าผู้ถูกควบคุมตัวคนใดคนหนึ่งเป็นอันตราย พวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่ตามลำพังกับบุคคลเหล่านี้ และ/หรือไม่สามารถแม้แต่จะเปิดประตูห้องขังของบุคคลดังกล่าวได้ นี่อาจเป็นเพราะเหตุแห่งความรุนแรงหรือความกังวลการหลบหนี หรือเพราะผู้ถูกควบคุมตัวเป็นโรคติดต่อ ผู้ตรวจเยี่ยมควรขอหลักฐานยืนยันเหตุแห่งความอันตรายดังกล่าวเสมอ และตรวจสอบข้อมูลให้ได้มากที่สุดในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวรายอื่น และ/หรือการตรวจสอบเอกสารที่สถานีตำรวจ

เมื่อรับทราบถึงหลักฐานแล้ว ผู้ตรวจเยี่ยมต้องตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไร คณะตรวจเยี่ยมควรคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าตามสถิติแล้วผู้ตรวจเยี่ยมไม่ค่อยตกอยู่ในอันตรายในสถานการณ์แบบนี้ ผู้ตรวจเยี่ยมอาจตัดสินใจปฏิเสธคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพยายามประนีประนอมตัวอย่างเช่น อาจขอพูดคุยกับผู้ถูกควบคุมตัวในสายตาของตำรวจ แต่ไม่ให้อำนาจได้ยินบทสนทนา ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักไว้เสมอว่าเมื่อเจรจาประนีประนอม วิธีการพูดคุยย่อมได้ผลลัพธ์ดีกว่า การเผชิญหน้า ตำรวจอาจไม่มีความชอบธรรมในการแนะนำดังกล่าวเสมอไป แต่ก็อาจกระทำไปโดยสุจริตใจ ท้ายที่สุดผู้ตรวจเยี่ยมควรเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวที่อาจเป็น ‘อันตราย’ หรือไม่ หากมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น ผู้ตรวจเยี่ยมควรรับผิดชอบทั้งหมด โดยเน้นย้ำประเด็นนี้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในระหว่างการเจรจา

5.5. สถานที่สัมภาษณ์

ควรพิจารณาสถานที่สัมภาษณ์อย่างรอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการรักษาความปลอดภัย ผู้ตรวจเยี่ยมบางคนอาจชอบสัมภาษณ์ในห้องซึ่งร่วมกับผู้ถูกควบคุมตัว บางคนอาจชอบสัมภาษณ์ที่อื่น โดยปกติทางเลือกในสถานีดำรวจมักมีจำกัด ทุกฝ่ายในการสัมภาษณ์ควรรู้สึกสบายใจกับสถานที่ระหว่างสัมภาษณ์ ถือเป็นสภาวะที่ดีที่สุดหากทุกคนสามารถนั่งในห้องที่มีแสงสว่างเพียงพอซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ไม่รู้สึกรอหวาดกลัว อาจจะมียี่ห้อสัมภาษณ์อยู่ในหรือใกล้กับบริเวณห้องขัง ผู้ตรวจเยี่ยมอาจตัดสินใจขอใช้สถานที่เหล่านี้โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ถูกควบคุมตัวที่จะให้สัมภาษณ์พอใจกับสถานที่ดังกล่าว หากมีลานออกกำลังกาย ก็อาจเป็นสถานที่ที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์ หากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าห้องบางห้อง รวมทั้งสำนักงานของเจ้าหน้าที่อาวุโส อาจทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความทรงจำไม่ดีเกี่ยวกับสถานที่ที่กระหอบกระเหือนจิตใจ หรือเชื่อมโยงสถานที่ดังกล่าวกับการใช้อำนาจในทางที่ผิด การเพิกเฉยต่อประเด็นนี้อาจทำลายภาพลักษณ์ความเป็นอิสระของคณะตรวจเยี่ยมได้ นอกจากนี้ ควรพิจารณาว่ามียี่ห้อและ/หรือไม่ใครเฝ้าตามสถานที่สัมภาษณ์ด้วยหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากใช้ห้องสอบปากคำของตำรวจ

 ตามหลักทั่วไป การสัมภาษณ์ควรทำในสถานที่ที่ผู้ถูกควบคุมตัวรู้สึกสบายใจมากที่สุด

5.6. เริ่มสัมภาษณ์

เพื่อวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้สัมภาษณ์ เมื่อผู้ตรวจเยี่ยมเข้าไปในห้องขังของผู้ถูกควบคุมตัว และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ออกไปแล้ว ผู้ตรวจเยี่ยมควรแนะนำตัวเอง โดยให้ชื่อ หน้าที่ และอธิบายภารกิจของผู้ตรวจเยี่ยม จากนั้นพวกเขาควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ถูกควบคุมตัวเต็มใจที่จะพูดคุยกับพวกเขาหรือไม่หากยังไม่เคยถูกสัมภาษณ์มาก่อน หากผู้ตรวจเยี่ยมได้รับความช่วยเหลือจากล่าม คณะตรวจเยี่ยมควรชี้แจงให้ชัดเจนว่า

- ล่ามมีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยเช่นเดียวกับคณะตรวจเยี่ยม
- ล่ามทำงานให้กับคณะตรวจเยี่ยมไม่ได้เป็นลูกจ้างของตำรวจหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับตำรวจในลักษณะใด

ผู้ถูกควบคุมตัวส่วนใหญ่มักตกลงที่จะให้สัมภาษณ์แก่ผู้ตรวจเยี่ยมแม้ว่าจะลังเลหรือหวาดกลัวในตอนแรกก็ตาม อย่างไรก็ตามหากผู้ถูกควบคุมตัวระบุว่าไม่ต้องการพูดคุยกับคณะตรวจเยี่ยมก็ไม่ควรกดดันให้บุคคลดังกล่าวเปลี่ยนใจ หากผู้ตรวจเยี่ยมได้อธิบายแล้วว่าพวกเขาเป็นใคร เน้นย้ำถึงความเป็นอิสระและการรักษาความปลอดภัยของบทสนทนาระหว่างสัมภาษณ์ ถือว่าผู้ตรวจเยี่ยมได้ทำทุกอย่างเท่าที่ทำได้แล้ว ผู้ตรวจเยี่ยมควรขอบคุณผู้ถูกควบคุมตัวที่ปฏิเสธที่จะให้สัมภาษณ์สำหรับเวลาของพวกเขาแล้วปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมมีเป้าหมายรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากผู้ถูกควบคุมตัวว่าปฏิบัติหน้าที่ตำรวจปฏิบัติตนเองอย่างไร ผู้ตรวจเยี่ยมมักจะมียี่ห้อประสงค์เฉพาะในการเข้าเยี่ยมแต่ละครั้ง (เช่น เพื่อประเมินการใช้กำลังในระหว่างการจับกุมโดยตำรวจ หรือมีการให้ข้อถึงหนายความในทางปฏิบัติหรือไม่) และจะปรับแต่งการสัมภาษณ์ให้เหมาะสม ในบางสถานการณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมอาจพิจารณาวัตถุประสงค์เบื้องต้นของพวกเขาใหม่หากข้อมูลที่ได้รับข้อมูลที่น่าสนใจ นอกจากนี้ ควรนำข้อมูลที่รวบรวมระหว่างการสัมภาษณ์ควรแยกแยะและตรวจสอบเปรียบเทียบกับข้อมูลที่รวบรวมจากแหล่งอื่น เพื่อยืนยันความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูล

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวคุมขังที่สถานีตำรวจ ผู้ตรวจเยี่ยมต้อง

- แนะนำตัวเอง
- สร้างความมั่นใจให้ผู้ถูกควบคุมตัวว่าข้อมูลที่รวบรวมระหว่างการสัมภาษณ์เป็นความลับ เว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น
- พยายามสร้างความไว้วางใจจากผู้ถูกควบคุมตัว
- สอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว
- สอบถามข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์หรือข้อเท็จจริงที่อาจซับซ้อนมาก
- ตั้งคำถามที่ออกแบบมาเพื่อทดสอบและชี้แจงข้อมูลที่ได้รับ
- จัดการความคาดหวังที่คลาดเคลื่อนใดๆ ของผู้ถูกควบคุมตัวเกี่ยวกับการเข้าถึงของผู้ตรวจเยี่ยม

ผู้ตรวจเยี่ยมต้องดำเนินการทั้งหมดนี้ให้สำเร็จภายในระยะเวลาอันสั้น

การให้ข้อมูลที่จำเป็น

ผู้ตรวจเยี่ยมต้องให้ข้อมูลแก่ผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนตามที่เขาหรือเธอต้องการเพื่อตัดสินใจว่าจะให้สัมภาษณ์หรือไม่และด้วยวิธีใด ในช่วงแรกของการสัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมควรแนะนำตัวเองเป็นรายบุคคล ตลอดจนหน่วยงานตรวจเยี่ยมและภารกิจของตน พวกเขาควรอธิบายกระบวนการตรวจเยี่ยมและสัมภาษณ์ ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการเข้าเยี่ยมและความสำคัญของการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวเป็นการส่วนตัว

แทนที่จะกำหนดเวลาหรือบอกว่าการสัมภาษณ์จะใช้เวลานานแค่ไหน (ซึ่งอาจจะระบุล่วงหน้า) ผู้ตรวจเยี่ยมอาจอธิบายว่าพวกเขาจะคำนึงถึงเรื่องเวลาเนื่องจากต้องสัมภาษณ์ให้ได้มากที่สุด ผู้ตรวจเยี่ยมควรอธิบายด้วยว่าการสัมภาษณ์ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ถือเป็นมาตรการป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจลงโทษผู้ถูกควบคุมตัวคนใดคนหนึ่ง

ผู้ตรวจเยี่ยมควรอธิบายขอบเขตที่พวกเขาสามารถเคารพหลักการรักษาความลับของข้อมูลใดๆ จากผู้ให้สัมภาษณ์ รวมถึงอธิบายความเสี่ยงที่ผู้ให้สัมภาษณ์อาจเผชิญจากการให้สัมภาษณ์

การความไว้วางใจ

ช่วงแรกของการสัมภาษณ์ไม่ควรเป็นการสื่อสารข้อมูลฝ่ายเดียว ผู้ตรวจเยี่ยมควรพยายามให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีส่วนร่วมในการสนทนา และอาจเริ่มต้นด้วยการสนทนาประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริบทการควบคุมตัวเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์รู้สึกสบายใจ โดยอาจพูดคุยในประเด็นที่ไม่คุกคามจนเกินไป แต่ประเด็นสนทนาย่อมขึ้นอยู่กับการสนทนา ตัวอย่างเช่น หากผู้ตรวจเยี่ยมเห็นหนังสือที่ผู้ถูกควบคุมตัวกำลังอ่านอยู่ พวกเขาอาจแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้น บางคนอาจถามคำถามที่ส่วนตัวจนเกินไปเพื่อสร้างความสัมพันธ์เบื้องต้น บริบทจะเป็นตัวกำหนดว่าประเด็นใดเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการสร้างความไว้วางใจได้ดีที่สุด การพูดถึงห้องขังมักจะไม่เป็นประเด็นที่คุกคามจนเกินไปสำหรับผู้ถูกควบคุมตัวส่วนใหญ่ วิธีสร้างความไว้วางใจจะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดตามเพศ อายุ ภูมิหลังทางสังคม เชื้อชาติ ภาษาแม่ สภาวะทางจิตใจ และอื่นๆ ของผู้ถูกควบคุมตัว (เช่นเดียวกับผู้ตรวจเยี่ยม) ผู้ตรวจเยี่ยมควร

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäรารว

ไตร่ตรงประเด็นเหล่านี้ทั้งก่อนและระหว่างการเข้าเยี่ยม พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนแนวทางของตนเองให้เหมาะสม

การสร้างควมไว้วางใจเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากผู้ถูกควบคุมตัวอาจหวาดกลัวต่อผลที่จะตามมาจากการให้สัมภาษณ์ อย่างไรก็ตาม การสร้างควมไว้วางใจถือเป็นมากกว่าแค่การให้ความมั่นใจว่าสิ่งที่พูดระหว่างการสัมภาษณ์จะถูกเก็บเป็นความลับ แต่ต้องใช้การพูดคุยส่วนตัวที่เป็นมิตรและเป็นประโยชน์ทั้งผ่านคำพูดของผู้ตรวจเยี่ยมและการสื่อสารทางภาษากาย ตัวอย่างเช่น ควรหลีกเลี่ยงการยืนล้อมรอบผู้ถูกควบคุมตัวในห้องซึ่งขณะที่เขาหรือเธอนั่งอยู่บนม้านั่ง มีความอดทนและความเห็นอกเห็นใจในขณะที่ยกผู้ถูกควบคุมตัวพูดไม่เข้าประเด็น ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักไว้เสมอว่าผู้ที่เคยถูกทรมานหรือได้รับการปฏิบัติอย่างโหดร้ายมีบาดแผลทางจิตใจ พวกเขาอาจไม่เต็มใจจะพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเกี่ยวข้องกับกรล่วงละเมิดทางเพศ การแสดงออกทางสีหน้า วิธีการนั่งของผู้ตรวจเยี่ยมและการจดบันทึกด้วยปากกาและสมุดจด ส่วนแล้วแต่สร้างควมประทับใจในเชิงลบแก่ผู้ถูกควบคุมตัว จึงจำเป็นต้องจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ตรวจเยี่ยมพยายาม ‘สังเกต’ พฤติกรรมของตนเอง (และคำพูดและการกระทำของพวกเขา) จากมุมมองของผู้ถูกควบคุมตัวตลอดเวลา

ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมควรนำเสนอข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาสนใจความคิดเห็นของผู้ถูกควบคุมตัวอย่างแท้จริง ควรโต้ตอบผู้ให้สัมภาษณ์ขณะรับฟังข้อมูล ภาษากายมีความสำคัญอย่างยิ่งในประเด็นนี้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรเรียนรู้ว่าการสบตาเหมาะสมหรือไม่ในประเทศที่ตนตรวจเยี่ยมเนื่องจากว่าวัฒนธรรมการสบตานั้นแตกต่างกันไปตามแต่ละกลุ่มวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ ผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณาการสื่อสารทางกายอย่างรอบคอบ (เช่น ควรพยักหน้าหรือไม่และเมื่อใด) หากผู้ได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มจำเป็นต้องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหันไปหาผู้ถูกควบคุมตัวไม่ใช่กลุ่ม

การประเมินสถานการณ์

ขณะพูดคุยกับผู้ถูกควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรประเมินประเด็นต่างๆ ได้แก่ พฤติกรรมของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลที่ให้ ผู้ถูกควบคุมตัวอาจได้รับอันตรายอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมสัมภาษณ์หรือไม่ และ/หรือผู้ถูกควบคุมตัวมีความหวาดกลัวต่อการลงโทษหรือไม่ ผู้ถูกควบคุมตัวอาจได้รับการข่มขู่ไม่ให้เข้าร่วมการสัมภาษณ์หรือถูกบังคับให้เข้าสัมภาษณ์ ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถูกบังคับให้เข้าสัมภาษณ์มีความเป็นไปได้สูงว่าผู้ถูกควบคุมตัวจะยืนยันกับผู้ตรวจเยี่ยมว่าทุกอย่างเรียบร้อยดีแม้ความจริงจะไม่ใช่ก็ตาม สถานการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาเป็นรายกรณี หากผู้ตรวจเยี่ยมสงสัยว่าการบังคับเกิดขึ้นและ/หรือหากสงสัยว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลกับทางการ ผู้ตรวจเยี่ยมอาจต้องส่งเสริมให้ผู้ถูกควบคุมตัวสื่อสารข้อมูลที่ละเอียดอ่อนผ่านการเขียนหรือการวาดภาพ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบด้วยว่าผู้ให้สัมภาษณ์เข้าใจสิ่งที่กำลังสนทนาอยู่ หากไม่เป็นเช่นนั้น ผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณาว่าเป็นเพราะอุปสรรคเรื่องของภาษา ผลลัพธ์ของสภาพจิตใจ ไม่เข้าใจเนื้อหาของคำถาม ขาดสมาธิ หรือผลลัพธ์จากการบกพร่องทางการได้ยิน ผู้ตรวจเยี่ยมสามารถปรับเปลี่ยนโทนเสียงและรูปแบบการพูดคุยได้ตามเหมาะสม

ผู้ตรวจเยี่ยมควรระมัดระวังสภาพจิตใจของผู้ถูกควบคุมตัวตลอดเวลาสัมภาษณ์ และต้องรู้ว่าเมื่อใดที่การสัมภาษณ์ต่อไปอาจเป็นอันตรายต่อจิตใจของผู้ให้สัมภาษณ์ได้ ตัวอย่างเช่น หากผู้ให้สัมภาษณ์เริ่มแสดงสัญญาณการบาดแผลทางจิตที่ร้ายแรง ผู้ตรวจเยี่ยมต้องตัดสินใจว่าจะดำเนินการสัมภาษณ์อย่างไร หรือควรยุติการสัมภาษณ์

5.7. การสัมภาษณ์ผ่านล่าม¹¹⁶

หากคณะตรวจเยี่ยมทำงานกับล่าม สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือบทบาทของล่ามต้องชัดเจน ทั้งในระหว่างการสนทนากับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสถานที่ตำรวจและระหว่างการสัมภาษณ์ส่วนตัวกับผู้ถูกควบคุมตัว หน่วยงานตรวจเยี่ยมควรรับทราบด้วยว่าอาจมีประเด็นความปลอดภัยเกี่ยวกับล่ามเนื่องจากล่ามอาจถูกมองว่าไม่มีมาตรการคุ้มครองเทียบเท่ากับสมาชิกคณะตรวจเยี่ยม

คณะตรวจเยี่ยมต้องระมัดระวังไม่ให้ล่ามเป็นผู้นำทสนทนาใดๆ รวมถึงแม้ว่าคณะตรวจเยี่ยมจะเคยใช้ตรวจเยี่ยมหลายครั้งโดยได้รับความช่วยเหลือจากล่ามคนเดียวกันก็ตาม ทั้งนี้ด้วยสาเหตุดังต่อไปนี้ ประการแรก การนำบทสนทนาไม่ใช้งานของล่าม ประการที่สอง ถ้าล่ามเป็นผู้พูดทั้งหมด เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจดจำล่ามในฐานะผู้นำคณะตรวจเยี่ยมแม้คณะอาจสามารถแก้ไขความเข้าใจผิดนี้ได้ทันที่ แต่ในบางประเทศก็อาจทำให้ล่ามเผชิญอุปสรรคได้ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากล่ามมาจากห้องที่หรือภูมิภาคเดียวกันกับสถานที่ตำรวจ ตำรวจอาจถือว่าล่ามกับหน่วยงานตรวจเยี่ยมมีความสัมพันธ์มากกว่าแค่การให้ความช่วยเหลือทางภาษาอย่างมืออาชีพและเป็นกลาง หากเป็นเช่นนั้น

ตำรวจอาจใช้มาตรการตอบโต้ล่ามได้ ประการที่สามหากผู้ตรวจเยี่ยมมอบความรับผิดชอบในการเจรจากับตำรวจและ/หรือผู้ถูกควบคุมตัว ล่ามอาจไม่สื่อสารสิ่งที่ผู้ตรวจเยี่ยมต้องการชี้แจงอย่างตรงไปตรงมา

นอกจากนี้หากคณะตรวจเยี่ยมทำงานกับล่ามคนเดิมเป็นเวลานาน หรือในระหว่างการเยี่ยมหลายครั้ง ล่ามอาจคุ้นเคยกับแนวทางคำถามโดยทั่วไประหว่างการสัมภาษณ์ ในบางกรณีล่ามสามารถคาดการณ์ได้ว่าคำถามต่อไปคืออะไร และถามคำถามโดยผู้ตรวจเยี่ยมไม่ได้บอก หากเป็นเช่นนั้นผู้ตรวจเยี่ยมควรพูดคุยกับล่ามเป็นการส่วนตัวหลังจากการสัมภาษณ์สิ้นสุดลง หรือในเวลาอื่นที่สะดวกเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ขึ้นอีก

แม้ว่าล่ามจะเป็นสมาชิกของคณะอย่างชัดเจน แต่คณะตรวจเยี่ยมควรอธิบายบทบาทของล่ามให้ทุกคนที่ทีมพบปะในแต่ละขั้นตอนของการเข้าเยี่ยม แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับผู้ตรวจเยี่ยมคือการสรุปคำสำคัญและวิธีที่ซับซ้อนในระหว่างการเข้าเยี่ยมกับล่ามไว้ล่วงหน้า (โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากล่ามยังไม่มีประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับประเด็นตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน)

คณะตรวจเยี่ยมควรพิจารณาด้วยว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจมีข้อสงสัยเกี่ยวกับตัวล่ามเป็นพิเศษ ตัวอย่างเช่น หากทั้งล่ามและผู้ถูกควบคุมตัวมาจากกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกัน ผู้ถูกควบคุมตัวอาจมีข้อกังวลในตัวล่ามด้วยเช่นกัน เพราะภาษากลางหรือเชื้อชาติไม่ได้แสดงถึงจุดรวมอื่นๆ ระหว่างทั้งสองคน ดังนั้นการเลือกล่ามจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินการตรวจเยี่ยมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงหลักการ ‘ไม่ทำอันตราย’ การมีล่ามไม่ควรทำให้ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับความเสี่ยงจากการปฏิบัติที่โหดร้ายมากขึ้น ขณะเดียวกัน ล่ามไม่ควรถูกลงโทษใดๆ จากการทำงานกับหน่วยงานตรวจเยี่ยม

16 ประเด็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ตรวจเยี่ยมและล่ามสามารถดูเพิ่มเติมได้ที่ Detention Monitoring Briefing, N°3: Using Interpreters in Detention Monitoring, APT, เจนีวา, พฤษภาคม 2009. เข้าถึงได้ที่ http://www.aptr.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=270&Itemid=259&lang=en

5.8. การถามคำถาม

ผู้สัมภาษณ์ไม่ควรเริ่มต้นคำถามเป็นชุดทันทีหลังจากแนะนำตัว โดยทั่วไปขั้นตอนที่ดีที่สุดคือการถามคำถามที่ไม่ชัดเจน เช่น “ทำไมถึงมาอยู่ที่นี่ได้” และให้ผู้ถูกควบคุมตัวอธิบายด้วยคำพูดของตนเอง¹⁷ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งกับบุคคลที่ยังอายุน้อยและ/หรือบุคคลในกลุ่มเปราะบาง หากผู้ถูกควบคุมตัวเล่าเหตุการณ์เสร็จสิ้น ผู้ตรวจเยี่ยมควรถามต่อในเชิงว่า ‘แล้วเกิดอะไรขึ้นต่อ’ เพื่อให้ผู้ถูกควบคุมตัวเริ่มเล่าเหตุการณ์ต่อ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตั้งคำถามต่อไปก็ต่อเมื่อผู้ถูกควบคุมตัวเล่าเหตุการณ์จบแล้ว

สิ่งสำคัญคือต้องถามคำถามตามลำดับตรรกะและถามคำถามทั้งหมดที่คณะตั้งใจจะถามผู้ถูกควบคุมตัว แม้ว่าบางคำถามจะได้รับคำตอบแล้วจากคำให้การของผู้สัมภาษณ์ก่อนหน้า ผู้ถูกควบคุมตัวบางครั้งอาจสับสนเกี่ยวกับวันที่และเวลา และลำดับคำถามเชิงตรรกะ ซึ่งอาจนำไปสู่ความไม่สอดคล้องกันและ/หรือกระตุ้นให้พวกเขาจดจำสิ่งที่พวกเขาลืมไปหรือเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเข้าใจผิดในคำตอบก่อนหน้า

วิธีที่ดีที่สุดในการตั้งคำถามขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้ให้สัมภาษณ์ อย่างไรก็ตามเนื้อหาของการถามจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเข้าเยี่ยมที่ผู้ตรวจเยี่ยมต้องการวิเคราะห์

ผู้ตรวจเยี่ยมควรระมัดระวังในการใช้คำถามอย่างง่าย แม้ว่าผู้ตรวจเยี่ยมจะรู้คำตอบ (เช่น ว่าผู้ถูกควบคุมตัวได้รับการตรวจทางการแพทย์หรือไม่แม้จะได้เห็นใบรับรองการแพทย์แล้ว) พวกเขาควรหลีกเลี่ยงทำที่ว่ามีคำตอบที่ต้องการในใจ คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการเข้าพบแพทย์อาจนำไปสู่คำตอบที่ขัดแย้งกับข้อมูลที่ผู้ตรวจเยี่ยมรวบรวมมาก่อนหน้า (เช่น ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการตรวจทะเบียนหรือพูดคุยกับตำรวจ) คำถามปลายเปิดช่วยให้ผู้ตรวจเยี่ยมสามารถเจาะลึกประเด็นได้หลากหลายและหากจำเป็น อาจท้าทายเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยข้อมูลที่รับจากผู้ถูกควบคุมตัว

คำถามปลายเปิดช่วยให้ผู้ถูกควบคุมตัวนึกย้อนกลับไปถึงเหตุการณ์เพื่อให้คำตอบถูกต้องและเชื่อถือได้ ดังนั้นแนวทางนี้จึงลดความเป็นไปได้ว่าผู้ตรวจเยี่ยมจะเป็นผู้ป้อนคำตอบให้กับผู้ให้สัมภาษณ์ (เช่น ลดโอกาสที่ผู้ถูกควบคุมตัวจะให้คำตอบที่พวกเขาคิดว่าผู้ตรวจเยี่ยมต้องการมากกว่าข้อมูลตามความเป็นจริง)

โดยทั่วไปแล้ว ควรหลีกเลี่ยงทั้งคำถามปลายปิดและคำถามขึ้นนำ คำถามปลายปิดคือคำถามที่ต้องการคำตอบแบบง่ายๆ จากตัวเลือกสั้นๆ ที่ผู้ตรวจเยี่ยมให้ คำถามปลายปิดจำนวนมากต้องการคำตอบแค่ใช่หรือไม่ใช่ แม้คำถามปลายปิดจะมีประโยชน์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ควรใช้ด้วยความระมัดระวังและความเชี่ยวชาญ ในทางกลับกัน คำถามขึ้นนำมักเป็นคำตอบที่ให้ข้อมูลเสนอแนะซึ่งบ่งชี้ถึงคำตอบที่ผู้ถามคาดหวัง ตัวอย่างเช่น ‘เมื่อคุณมาถึงสถานีดารวจมีใครแจ้งข้อมูลใดให้คุณทราบไหม’ ดีกว่า ‘คุณบอกว่าคุณเข้าถึงหน่วยความเมื่อคุณมาถึงสถานีดารวจใช่ไหม’ คำถามที่สองเป็นคำถามปิด ส่วนคำถาม ‘ตำรวจไม่ได้บอกคุณว่าคุณสามารถมีหน่วยความได้หรือไม่’ เป็นคำถามนำที่ไม่เหมาะสม

 ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรตั้งคำถามขึ้นนำว่าผู้ถูกควบคุมตัวเคยถูกรุขหมายหรือถูกปฏิบัติอย่างโหดร้าย

17 อย่างไรก็ตาม การถามคำถามปิดสั้นๆ เช่น ‘ถูกควบคุมตัวมานานเท่าไรแล้ว’ มักไม่มีผลร้าย คำถามเหล่านี้ยังเป็นการเริ่มสัมภาษณ์ที่ดี เนื่องจากไม่มีกฎตายตัวในการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัว ประสบการณ์ของผู้ตรวจเยี่ยมจะเป็นตัวกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

โดยทั่วไปแล้ว ควรถามคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า ‘ใคร’, ‘อะไร’, ‘ที่ไหน’, ‘เมื่อ’, ‘อย่างไร’ หรือ ‘ทำไม’

หากผู้ถูกควบคุมตัวแสดงสัญญาณการบาดเจ็บอย่างชัดเจน ผู้ตรวจเยี่ยมจำเป็นและควรอย่างยิ่งที่จะถามว่า อาการบาดเจ็บเกิดขึ้นได้อย่างไร ในทำนองเดียวกัน หากข้อมูลทางการแพทย์ที่ผู้ตรวจเยี่ยมรวบรวมมาบ่งชี้ว่าผู้ถูกควบคุมตัวมีอาการบาดเจ็บที่ไม่แสดงอาการ/มองไม่เห็น พวกเขาก็ควรถามข้อมูลเกี่ยวกับอาการเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ไม่ควรถามคำถามที่สนับสนุนให้ผู้สัมภาษณ์สร้างข้อกล่าวหาว่าถูกทรมานหรือปฏิบัติอย่างโหดร้าย เว้นแต่จะมีหลักฐานว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นหรือผู้ถูกควบคุมตัวระบุว่าเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นโดยตรงหรือโดยอ้อม

ควรหลีกเลี่ยงการถามคำถามหลายข้อพร้อมกัน (เช่น ‘เกิดอะไรขึ้นเมื่อคุณไปถึงสถานีตำรวจ คุณได้รับแจ้งหรือไม่ว่าคุณเข้าถึงทนายความได้และมีคนแจ้งครอบครัวแล้วว่าคุณถูกจับกุม หรือคุณเพิ่งถูกค้นตัวและถูกนำตัวเข้าห้องขัง?’) คำถามเช่นนี้อาจทำให้ผู้ถูกควบคุมตัวสับสน และทำให้ต้องซักถามเพิ่มเติมเนื่องจากผู้สัมภาษณ์มักจะตอบคำถามหลายข้อเพียงบางส่วนเท่านั้น

มีหลายสาเหตุที่ผู้ถูกควบคุมตัวอาจให้เรื่องราวที่ดูเหมือนไม่สอดคล้องกัน ความไม่สอดคล้องกันไม่ได้แปลว่าผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ได้พูดความจริง (หรืออย่างน้อยที่สุด ว่าเขาหรือเธอไม่ได้พยายามบอกความจริง) ความซื่อ ความบอบช้ำทางจิตใจ และความงุนงงอาจทำให้เกิดความสับสนได้ นอกจากนี้ ผู้ถูกควบคุมตัวอาจพยายามให้คำตอบที่ ‘สอดคล้อง’ กับคำถามที่สุด กล่าวคือคำตอบที่พวกเขาคิดว่าผู้ตรวจเยี่ยมต้องการได้ยิน หากมีความไม่สอดคล้องกันในคำตอบของผู้ถูกควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบดังนี้

- โดยการถามคำถามเดิมในรูปแบบประโยคอื่น
- โดยการถามคำถามเพื่อขยายละเอียดเพิ่มเติม
- โดยเปรียบเทียบคำตอบของคำถามต่างๆ ในประเด็นเดียวกัน และ/หรือ
- โดยการดึงความสนใจไปที่ความไม่สอดคล้องของคำตอบด้วยท่าทีที่เป็นกลาง

ข้อมูลบางอย่างสามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับพยานอื่น หรือแหล่งข้อมูลอื่น โดยยังคงคำนึงถึงหลักการรักษาความลับ อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกควบคุมตัวโกหก ข้อมูลที่ถือว่าไม่น่าเชื่อถือควรถูกบันทึกไว้เช่นนั้น

นอกจากนี้ยังจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ตรวจเยี่ยมดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนในการรวบรวมข้อมูลซึ่งสามารถทำได้โดย

- วางแผนและเตรียมการอย่างรอบคอบ
- ดำเนินการตามแผน (เว้นแต่จะมีเหตุผลเพียงพอให้เปลี่ยนแปลงไปจากแผน)
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าถามคำถามตามลำดับตรรกะ
- ให้เวลาตอบคำถามเพียงพอ
- เชื่อมโยงและตรวจสอบคำตอบ

5.9. การยุติการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ควรยุติลงเมื่อผู้ตรวจเยี่ยมรู้สึกว่าได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้ว หรือหากมีสัญญาณบ่งชี้ว่าผู้ถูกควบคุมตัวประสงค์ที่จะหยุดการสัมภาษณ์ ในตอนท้ายของการสัมภาษณ์ ควรสอบถามผู้ถูกควบคุมตัวว่ามีข้อมูลใดที่ต้องการแบ่งปันอีกหรือไม่ และควรขอบคุณผู้ถูกควบคุมตัวที่สละเวลาให้สัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมอาจต้องการยืนยันอีกครั้งว่าการสัมภาษณ์เป็นความลับ

ควรระมัดระวังและใช้เวลาในการยุติการสัมภาษณ์เทียบเท่ากับช่วงเวลาที่ใช้ในการเปิดการสัมภาษณ์ นี่เป็นขั้นตอนสำคัญอย่างยิ่งหากบทสนทนามีเนื้อหาที่อาจสร้างบาดแผลทางจิตใจ หรือความวิตกกังวลแก่ผู้ถูกควบคุมตัว ตัวอย่างเช่น หากมีการพูดคุยเรื่องข้อกล่าวหาการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย การถามคำถามเหล่านี้เป็นการสะกิดบาดแผลเก่าอีกครั้งและอาจส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้ถูกควบคุมตัว ดังนั้นผู้ตรวจเยี่ยมควรเตือนตัวว่าอาจเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นได้

บางครั้งผู้ถูกควบคุมตัวอาจถามคำถามเฉพาะกับผู้ตรวจเยี่ยมเกี่ยวกับคดีของตน ในบางครั้งซึ่งเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก ผู้ตรวจเยี่ยมอาจถูกขอให้ส่งข้อความ (ซึ่งมักเป็นข้อความธรรมดา) ถึงเพื่อนหรือญาติ หรือขอให้ดำเนินการใดที่ดูเหมือนเป็นเรื่องปกติธรรมดาและไม่มีปัญหาใด ผู้ตรวจเยี่ยมต้องไม่ตกลงดำเนินการให้และอธิบายให้ชัดเจนว่าตนไม่สามารถปฏิบัติตามคำขอได้ไม่ว่าในกรณีใดๆ การส่งข้อความในนามของผู้ถูกควบคุมตัวอาจทำให้ผู้ตรวจเยี่ยมถูกกล่าวหาว่าพยายามแทรกแซงการสอบสวนและ/หรือกระบวนการยุติธรรม ดังนั้นจึงอาจทำลายความน่าเชื่อถือของผู้ตรวจเยี่ยมทั้งหมด ในฐานะผู้เชี่ยวชาญภายนอก ผู้ถูกควบคุมตัวอาจขอให้ผู้ตรวจเยี่ยมแสดงความเห็นหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับกรณีของตน สิ่งสำคัญคือผู้ตรวจเยี่ยมต้องตระหนักว่าการให้คำแนะนำดังกล่าวจะเป็นการปฏิบัติงานนอกเหนือไปจากขอบข่ายหน้าที่ของผู้ตรวจเยี่ยม จึงต้องอธิบายประเด็นนี้แก่ผู้ถูกควบคุมตัวอย่างชัดเจนหากมีประเด็นดังกล่าว

หากผู้ถูกควบคุมตัวระบุว่าต้องการร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเกี่ยวกับสภาพการควบคุมตัวอย่างเป็นทางการ ผู้ตรวจเยี่ยมอาจปฏิบัติดังต่อไปนี้ ขึ้นอยู่อำนาจของผู้ตรวจเยี่ยม

- แนะนำให้ผู้ถูกควบคุมตัวติดต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่เหมาะสมหรือกลไกการร้องเรียนอิสระที่คล้ายคลึงกัน
- ส่งต่อกรณีของผู้ถูกควบคุมตัวโดยตรงไปยังหน่วยงานเหล่านั้นอย่างน้อยหนึ่งหน่วยงาน

ผู้ตรวจเยี่ยมอาจแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสถานที่ตำรวจว่าผู้ถูกควบคุมตัวหนึ่งคนหรือมากกว่าต้องการยื่นคำร้องเรียน โดยกระทำได้ก็ต่อเมื่อผู้ถูกควบคุมตัวให้ความยินยอมแล้ว¹⁸

ในการยุติการสัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรทำให้ผู้ถูกควบคุมตัวมีความคาดหวังที่คลาดเคลื่อนกับความเป็นจริง ผู้ถูกควบคุมตัวไม่ควรรู้สึกว่าสถานการณ์ของตนกำลังจะดีเพราะผลลัพธ์โดยตรงจากการเข้าเยี่ยมของผู้ตรวจเยี่ยมอย่างไรก็ตาม พวกเขาควรรู้สึกประทับใจที่ได้มีส่วนสนับสนุนให้ข้อมูลแก่คณะตรวจเยี่ยม ในบางบริบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อหน่วยงานตรวจเยี่ยมมีสถานะทางการถาวรในประเทศ การให้หมายเลขติดต่อของคณะตรวจเยี่ยมหรือสำนักงานใหญ่ของหน่วยงานจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกควบคุมตัว

18 แนวทางปฏิบัติที่ดีของหน่วยงานตรวจเยี่ยม โดยเฉพาะ NPM คือการแยกแยะระหว่างการตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน และการจับเรื่องร้องเรียน การตรวจเยี่ยมเชิงป้องกันเกี่ยวข้องกับการระบุของวาระเชิงระบบมากกว่าการจัดการกรณีรายบุคคล (แม้ว่าการเฝ้าระวังบุคคลจะเป็นประโยชน์ต่องานของผู้ตรวจเยี่ยมก็ตาม)

6. การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจและบุคลากรอื่น

เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับผู้ตรวจเยี่ยม ข้อมูลที่ได้รับจากตำรวจเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตรวจสอบเรียงข้อมูล เนื่องจากช่วยสร้างความเข้าใจสถานที่ที่เข้าตรวจเยี่ยมครอบคลุมขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่คณะตรวจเยี่ยมต้องพยายามใช้โอกาสพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่ตำแหน่งไม่สูง พร้อมทั้งพยายามแสดงความเห็นอกเห็นใจเจ้าหน้าที่ตลอดเวลา เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ควรขอสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เป็นการส่วนตัว เช่นเดียวกับการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัว อย่างไรก็ตาม ควรสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจในลักษณะเป็นกันเองและไม่เป็นทางการมากกว่าการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ

การสำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับสภาพของอาคารสถานที่นั้นเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้อาจมีข้อเท็จจริงแตกต่างไปจากสิ่งที่ผู้ตรวจเยี่ยมได้รับการบอกกล่าวระหว่างการพูดคุยเบื้องต้นกับบุคคลที่รับผิดชอบ ทศนคติของเจ้าหน้าที่ต่องานของตนและความท้าทายในชีวิตประจำวันที่พวกเขาเผชิญ อาจมีทั้งรูปแบบที่เป็นแง่บวกและแง่ลบ

ผู้ตรวจเยี่ยมมักจะพบว่าเจ้าหน้าที่อาจระแคะระวังการปฏิสัมพันธ์กับตนในเบื้องต้น บางครั้งพวกเขาอาจมีท่าทีไม่เป็นมิตร ผู้ตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องใช้ทักษะที่พวกเขาใช้กับผู้ถูกควบคุมตัวในปฏิสัมพันธ์กับตำรวจด้วยเพื่อสร้างความมั่นใจและความไว้วางใจ ผู้มักได้รับข้อมูลย้อนแย้งตั้งแต่ประเด็นค่าจ้างต่ำไปจนถึงการทำงานหนักเกินไป หรือจากการขาดทรัพยากรไปจนถึงปัญหาแรงกดดันจากเจ้าหน้าที่อาวุโสให้ ‘สร้างผลงาน’ ปัจจัยเชิงระบบดังกล่าวเพิ่มระดับความเครียดและสภาพการทำงานที่ย่ำแย่แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งอาจเพิ่มความเสี่ยงที่ผู้ถูกควบคุมตัวจะได้รับการปฏิบัติอย่างโหดร้าย

นอกจากการตั้งคำถามกับเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ผู้ตรวจเยี่ยมควรให้การต้อนรับและสนับสนุนให้ตำรวจตั้งคำถามกับคณะตรวจเยี่ยมด้วย อาจมีกรณีที่ตำรวจถามคำถามกลางๆเล็กน้อย เช่น «แล้วสิทธิมนุษยชนของเราละ» คณะตรวจเยี่ยมควรอธิบายว่าพวกเขามีความกังวลเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ เทียบเท่ากับสิทธิมนุษยชนของผู้ถูกควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมต้องทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมั่นใจว่าพวกเขาไม่ใช่ ‘ศัตรู’ ตำรวจควรได้รับการสนับสนุนให้มีแนวคิดที่สิทธิมนุษยชนไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อทำให้งานของพวกเขาง่ายขึ้น แต่เป็นองค์ประกอบสำคัญและเป็นหัวใจของการปฏิบัติงานตามวิชาชีพประจำวันของพวกเขา

ท้ายที่สุดผู้ตรวจเยี่ยมต้องตระหนักว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่เลือกเส้นทางอาชีพนี้ด้วยเหตุผลว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติและต้องการปฏิบัติงานได้ดีและมีมืออาชีพ ส่วนหนึ่งของบทบาทของหน่วยงานตรวจเยี่ยมคือการช่วยให้พวกเขาสามารถปฏิบัติงานเช่นนั้นได้

☞ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักไว้เสมอว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจเสี่ยงต่อการถูกลงโทษ หรือการได้ตบจากผู้บังคับบัญชาระดับสูง หากพวกเขาติดต่อกับผู้ตรวจเยี่ยมอิสระ คณะตรวจเยี่ยมจึงควรใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งหมดเพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ตำรวจจากการตอบโต้ทุกรูปแบบที่อาจเกิดจากการมีส่วนร่วมในการตรวจเยี่ยม

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรง

คำถามหลักต่อเจ้าหน้าที่

- มีเจ้าหน้าที่ทำงานในสถานีดำรงกี่คน (ก) ขณะเข้าเยี่ยมและ (ข) ทั้งหมด อัตราส่วนของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ถูกควบคุมตัวเป็นเท่าใด
- เจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดบ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการควบคุมตัว
- มีเจ้าหน้าที่หญิงกี่คน (ก) ขณะเข้าเยี่ยมและ (ข) ทั้งหมด อัตราส่วนของเจ้าหน้าที่หญิงต่อผู้ถูกควบคุมตัวเป็นเท่าใด เจ้าหน้าที่หญิงมีอำนาจระดับใด
- จะเกิดอะไรขึ้นหากผู้ถูกควบคุมตัวหญิงถูกนำตัวไปที่สถานีดำรงเมื่อไม่มีเจ้าหน้าที่ดำรงหญิงที่สถานี (เช่น ในช่วงสุดสัปดาห์)
- ขั้นตอนการเปลี่ยนมืออะไรบ้าง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกะอย่างไร¹⁹
- มีขั้นตอนอย่างไร เมื่อผู้ถูกควบคุมตัวถูกนำตัวมายังสถานีดำรงเป็นครั้งแรก
- มีขั้นตอนอย่างไร ในการจัดการกับผู้ถูกควบคุมตัวจำนวนมากที่ถูกนำตัวเข้ามาในช่วงเวลาเร่งด่วน
- การตรวจสอบสุขภาพมีขั้นตอนอย่างไร
- หนังสือเวียน/บันทึกรัฐมนตรีฉบับล่าสุดจากสำนักงานดำรงใหญ่ และ/หรือระเบียบข้อบังคับล่าสุดมีอะไรบ้าง
- กฎพื้นฐานในการใช้กำลังมีอะไรบ้าง
- มีวิธีการลดระดับความรุนแรงใดก่อนการใช้กำลัง
- เจ้าหน้าที่ดำรงอธิบายการปฏิบัติของตนต่อผู้ถูกควบคุมตัวอย่างไร
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้งเกี่ยวกับขั้นตอนการร้องเรียนหรือไม่ ถ้าได้รับแจ้ง อย่างไร
- มีการเตรียมการอะไรบ้างสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางจิตใจ/การเรียนรู้ หรือความพิการทางร่างกาย/ประสาทสัมผัส
- เจ้าหน้าที่ดำรงตรวจสอบผู้ถูกควบคุมตัวในบริเวณควบคุมตัวบ่อยแค่ไหน การตรวจสอบเหล่านี้ถูกบันทึกไว้หรือไม่
- เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวสามารถได้ยินสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องขังได้หรือไม่ หากเจ้าหน้าที่ได้ยินเสียงเรียกจากผู้ถูกควบคุมตัวจะตอบสนองตามขั้นตอนอย่างไร ขั้นตอนนี้มีการปฏิบัติจริงหรือไม่
- ปัญหาที่ท้าทายที่สุดที่เจ้าหน้าที่ต้องเผชิญคืออะไร
- เจ้าหน้าที่บรรยายการทำงานในแต่ละวันอย่างไร
- เงินเดือนเฉลี่ยของเจ้าหน้าที่คือเท่าไร เจ้าหน้าที่ได้รับเงินเดือนเมื่อใด ตรงเวลาหรือไม่
- มีการฝึกอบรมภายในหรือไม่

19 ยกตัวอย่างเช่น ในการประชุมหรือเกี่ยวกับกรณีผู้ถูกควบคุมตัวที่อาจต้องได้รับการคุ้มครองเพิ่มเติมหรือได้รับการรักษาแบบอื่น เช่น ผู้ถูกควบคุมตัวที่มีทุพพลภาพอาจต้องถูกจัดให้อยู่ในสถานที่ควบคุมตัวพิเศษ หรือผู้ถูกควบคุมตัวที่มีข้อจำกัดด้านอาหาร

ท้ายที่สุด สถานีตำรวจอาจจ้างพนักงานหลายประเภท ไม่ใช่ทุกคนที่จะมีหน้าที่ควบคุมตัว บางคนอาจไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการควบคุมตัวเลย อาจมีพนักงานสอบสวน แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา และเจ้าหน้าที่ประเภทอื่นในสถานีตำรวจหนึ่งแห่ง แม้ว่าในกรณีส่วนใหญ่ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์จะไม่ทำงานถาวรในสถานีตำรวจแห่งหนึ่ง แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานีตำรวจมักเก็บข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับสถานที่ที่พวกเขาทำงานอยู่ บุคคลเหล่านี้จึงควรค่าแก่การสัมภาษณ์หากปฏิบัติงานในระหว่างการตรวจเยี่ยมในตนเองเดียวกัน บุคคลอื่นที่มาเข้าเยี่ยมบุคคลภายในเรือนจำ ซึ่งไม่ได้ทำงานให้กับสถานีตำรวจ (เช่น สมาชิกครอบครัวของผู้ถูกควบคุมตัว ภาคพันธบัตร สมาชิกขององค์กรตรวจเยี่ยมอื่น และบริษัทต่างๆ) ก็สามารถเป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้เช่นกัน

7. ประเด็นเฉพาะที่ต้องพิจารณา

7.1. สาธารณสุข

เป็นเรื่องปกติที่บุคลากรสาธารณสุข เช่น แพทย์หรือพยาบาล จะประจำการอยู่ที่สถานีตำรวจ เว้นแต่สถานีตำรวจที่มีขนาดใหญ่เป็นพิเศษหรือตั้งอยู่ภายในอาคารกองบัญชาการตำรวจขนาดใหญ่ ในกรณีนี้ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์อาจประจำการเพื่อดูแลรักษาพยาบาลเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากไม่มียาเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำการอยู่ขณะเข้าตรวจเยี่ยมโดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้า ผู้ตรวจเยี่ยมอาจสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบให้เรียกเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ประจำเข้ามาพบคณะตรวจเยี่ยมที่สถานีตำรวจได้อีกทางเลือกหนึ่งคือการติดต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ในสถานที่อื่น ซึ่งพวกเขาอาจรู้ที่สามารถพูดคุยกับผู้ตรวจเยี่ยมได้อย่างอิสระมากขึ้น ผู้ตรวจเยี่ยมในทีมที่เหมาะสมจะพูดคุยกับบุคลากรทางการแพทย์ที่สุดต้องเป็นสมาชิกทีมที่มีความเชี่ยวชาญทางการแพทย์หากมี

7.1.1. การตรวจสุขภาพ

ในสถานที่ควบคุมตัว แพทย์อาจถูกขอให้เข้าพบผู้ถูกควบคุมตัวด้วยเหตุผลหลักสองประการ ประการแรกแพทย์อาจถูกขอให้

- รักษากรณีฉุกเฉินหรือ
- ประเมินอาการเจ็บป่วยที่มีอยู่หรือคาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อพิจารณาว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนต้องเข้าหา หรือรับการรักษาอื่นๆ หรือต้องเคลื่อนย้ายไปยังสถานพยาบาลหรือไม่

โดยทั่วไปเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ยื่นคำขอให้แพทย์ตรวจรักษา แต่ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่า หากผู้ถูกควบคุมตัวได้ขอเข้าพบแพทย์ คำขอเหล่านี้ได้รับการดำเนินการทันทีหรือไม่ และผู้ถูกควบคุมตัวมีโอกาสเลือกว่าจะตรวจกับแพทย์คนไหนได้หรือไม่ (เช่น บ่อยครั้งที่ผู้ถูกควบคุมตัวหญิงต้องการพบแพทย์หญิง)

ประการที่สอง ในเขตอำนาจศาลบางแห่ง แพทย์อาจถูกขอให้ทำหน้าที่ทางนิติเวชเพื่อประเมินสภาพร่างกายของผู้ถูกควบคุมตัวในส่วนที่เกี่ยวกับการจับกุม ตัวอย่างเช่น แพทย์อาจถูกขอให้ประเมินการการบาดเจ็บ (และประเภท) ที่ถูกกล่าวหาว่าถูกทำร้าย อาการมีนเมา หรือหลักฐานการล่วงละเมิดทางเพศ

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäรารวจ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรขอคหองพยาบาล พิจารณาว่ามีอุปกรณ์ใดบ้าง การตรวจร่างกายควรทำในส่วนตัวและไม่มีการใช้เครื่องมือพันธนาการ หากมีข้อกังวลด้านความปลอดภัยเป็นพิเศษและเร่งด่วน ในบางกรณีตำรวจอาจต้องอยู่ในพื้นที่ที่ไดยันเสียง หรือมองเห็นคหองพยาบาลได้ ข้อมูลทั้งหมดนี้ควรได้รับการตรวจสอบระหว่างการประชุมเป็นการส่วนตัวและผ่านการวิเคราะห์เอกสารและทะเบียน

7.1.2. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

โดยปกติการรักษาพยาบาลสำหรับผู้ถูกควบคุมตัวที่สถานitäรารวจจะมีการให้บริการ

- โดยแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปในคหองที่
- โดยเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่เรียกให้ไปตรวจที่สถานitäรารวจเป็นรายกรณี
- โดยเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์จากคลินิกสุขภาพตองถิ่นหรือโรงพยาบาลที่อาจส่งผู้ถูกควบคุมตัวในกรณีที่ต้องได้รับการประเมินหรือการรักษาต่อไป

ในเขตอำนาจศาลบางแห่งพยาบาลอาจเป็นเจ้าหน้าที่คนแรกที่ติดต่อกับผู้ถูกควบคุมตัว แต่ผู้ถูกควบคุมตัวควรได้รับอนุญาตให้ขอความช่วยเหลือจากและ/หรืออ้างอิงถึงแพทย์ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าพยาบาล

ในบางประเทศตำรวจมีบริการด้านสุขภาพเป็นของตนเองโดยเฉพาะ หากเป็นเช่นนั้นเจ้าหน้าที่สาธารณสุขของตำรวจอาจมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสภาพของผู้ถูกควบคุมตัวด้วย ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าใครเป็นผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่สถานitäรารวจ และบุคคล/หน่วยงานดังกล่าวเป็นอิสระจากสถาบันตำรวจหรือไม่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ทำงานภายใต้กระทรวงสาธารณสุขมีแนวโน้มที่จะเป็นอิสระมากกว่าบุคคลที่ทำงานในกระทรวงเดียวกันกับตำรวจ

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญคือต้องตรวจสอบว่าบุคลากรทางการแพทย์ได้รับการฝึกอบรมเพื่อจัดการกับปัญหาเฉพาะที่เกิดขึ้นในการควบคุมตัวของตำรวจหรือไม่ เช่น บุคลากรทางการแพทย์ควรมีการอบรมเกี่ยวกับ

- วิธีจัดการกับบุคคลที่มีจิตฟ้งซ่านและผู้ใช้ยา
- เอกสารทางการแพทย์เกี่ยวกับการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ²⁰

7.1.3. การส่งต่อบุคคลไปยังบุคลากรทางการแพทย์

ทะเบียนควบคุมตัวควรระบุวันที่และเวลาที่เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวหรือผู้ถูกควบคุมตัวขอคำปรึกษาจากแพทย์ ในทำนองเดียวกันผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณาวันที่และเวลาที่เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวขอคำปรึกษาด้านสุขภาพจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น บริการสุขภาพจิตหรือโครงการบำบัดยาเสพติด เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลควรระบุวันที่และเวลาของการให้คำปรึกษาด้านการรักษาพยาบาล เช่นเดียวกับรายละเอียดของการเคลื่อนย้ายตัวบุคคลไปจากและกลับจากศูนย์ดูแลสุขภาพในตองถิ่น โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ

20 ดู The Istanbul Protocol: Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (Professional Training Series N°8), สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, เจนีวา, 1999 (แก้ไข 2004). เข้าถึงได้ที่ <http://www.ohchr.org/Documents/Publications/training8Rev1en.pdf>

ผู้ตรวจเยี่ยมควรพยายามตรวจสอบรายละเอียดเหล่านี้ (รวมถึงหารือและ/หรือการยืนยันเกิดขึ้นจริงหรือไม่) รวมถึงผู้ถูกควบคุมตัวที่ยังตกค้างอยู่ที่สถานีตำรวจ

คณะตรวจเยี่ยมควรสอบถามถึงขั้นในกรณีเหตุฉุกเฉินทางการแพทย์ เช่น ด้วยสภาวะสุขภาพ ผู้ถูกควบคุมตัวต้องการย้ายออกจากโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุดโดยด่วนหรือไม่ คณะตรวจเยี่ยมควรสอบถามว่ากรณีดังกล่าวครั้งล่าสุดเกิดขึ้นเมื่อใด และมีวิธีการจัดการอย่างไร ในทำนองเดียวกันผู้ตรวจเยี่ยมควรถามว่ามีผู้เสียชีวิตในการควบคุมตัวในปีที่แล้วหรือนับตั้งแต่การเข้าเยี่ยมครั้งสุดท้ายหรือไม่ สิ่งสำคัญคือต้องกำหนดขั้นตอนปฏิบัติงานให้ชัดเจนกรณีมีผู้เสียชีวิตในการควบคุม รวมถึงผลของการตรวจสอบกรณีดังกล่าว

7.1.4. เวชระเบียน

แพทย์และพยาบาลที่ตรวจสุขภาพผู้ถูกควบคุมตัวต้องเก็บรักษาเวชระเบียนที่ข้อมูลถูกต้องและทันสมัย บันทึกเหล่านี้ควรเก็บเป็นความลับเนื่องจากอาจไม่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวบุคคล ตำรวจไม่ควรจะสามารถเข้าถึงเวชระเบียนเหล่านี้ได้ ดังนั้นผู้ตรวจเยี่ยมอาจจำเป็นต้องติดต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อตรวจสอบบันทึกเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ในเขตอำนาจศาลบางแห่งอาจเก็บบันทึกตำรวจในระบบคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอาจเก็บเวชระเบียนไว้โดยใส่ป้องกันด้วยรหัสผ่านและสามารถเข้าถึงได้โดยบุคลากรทางการแพทย์เท่านั้น

ขณะการตรวจร่างกาย แพทย์รับบทบาทหน้าที่แพทย์-ผู้ป่วยแบบปกติ แพทย์ควรอธิบายให้ผู้ถูกควบคุมตัวทราบว่า จะเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพที่จำเป็นต่อการรักษาสุขภาพของพวกเขาระหว่างการควบคุมตัวเท่านั้นต่อตำรวจ เช่น แพทย์ควรแจ้งตำรวจว่าผู้ถูกควบคุมตัวเป็นเบาหวานหรือไม่ และต้องกินและ/หรือฉีดอินซูลินทุกวัน ตำรวจอาจเก็บทะเบียนเหล่านี้แยกต่างหากหรือจดบันทึกในสำเนาคดีส่วนบุคคลบุคคลเมื่อผู้ถูกควบคุมตัวต้องการยาหรือการรักษาเฉพาะตามที่แพทย์กำหนด ทะเบียนนี้แตกต่างจากเวชระเบียน แต่ควรเป็นทะเบียนที่ตำรวจใช้งานได้จริงเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ถูกควบคุมตัวได้รับยาหรืออาหารตามอาการ

เมื่อทำหน้าที่ทางนิติเวช แพทย์จะรวบรวมหลักฐานทางการแพทย์ที่อาจนำไปใช้ในกระบวนการยุติธรรม แพทย์ควรอธิบายให้ผู้ถูกควบคุมตัวทราบว่าข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำไปใช้แตกต่างจากข้อมูลด้านสุขภาพส่วนบุคคลอื่นๆ ข้อมูลดังกล่าวจะถูกส่งไปยังตำรวจและ/หรือหน่วยงานตุลาการ ดังนั้น ข้อมูลจึงอาจถูกเปิดเผยต่อสาธารณะระหว่างการดำเนินคดีในชั้นศาลได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติกฎหมายแต่ละประเทศ

7.1.5. คลังยาและอุปกรณ์ปฐมพยาบาล

เนื่องจากโดยปกติไม่มีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์อยู่ประจำที่สถานีตำรวจ ยาที่ส่งจ่ายให้แก่ผู้ถูกควบคุมตัวควรมีฉลากระบุชื่อผู้ถูกควบคุมตัวไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งปริมาณและเวลาที่ในการรับประทานที่แพทย์กำหนด ยาทั้งหมดควรเก็บไว้ในตู้ที่ล็อก กุญแจอยู่ที่ และต้องเก็บในสถานีตำรวจตลอดเวลา ทั้งกลางวันและกลางคืน รวมทั้งในวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเก็บชุดปฐมพยาบาลไว้ที่สถานีตำรวจ และต้องหยิบใช้ได้ภายในบางประเทศ อาจจัดให้มีเครื่องกระตุ้นหัวใจไว้ที่สถานีตำรวจด้วย ในกรณีนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจควรได้รับการฝึกอบรมในการใช้งานเครื่องกระตุ้นหัวใจ นอกจากนี้ควรมีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลา ทั้งกลางวันและกลางคืน รวมทั้งวันหยุดสุดสัปดาห์และในวันหยุดนักขัตฤกษ์

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäรารว

7.1.6. ข้อกล่าวหาเรื่องการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ

แพทย์และพยาบาลผู้รับผิดชอบตรวจสอบผู้ถูกควบคุมตัว อาจตรวจร่างกายบุคคลผู้เคยถูกทรมานหรือปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ รวมถึงความรุนแรงทางเพศตลอดจนผู้ที่เผชิญความรุนแรงจากผู้ถูกควบคุมตัวรายอื่น บุคลากรทางการแพทย์มีหน้าที่ทางวิชาชีพและจริยธรรมในการจดบันทึกสัญญาณหรืออาการทางร่างกายหรือจิตใจที่เกิดจากการปฏิบัติที่โหดร้ายและ/หรือการทรมาน ไม่เพียงแต่เมื่อผู้ป่วยได้ร้องเรียนว่าถูกปฏิบัติที่โหดร้ายโดยตรง แต่ยังรวมถึงกรณีแพทย์หรือพยาบาลสงสัยว่าการปฏิบัติที่โหดร้ายเกิดขึ้นที่สำคัญ แพทย์และพยาบาลยังมีหน้าที่รายงานผลการตรวจและข้อสงสัยว่าการปฏิบัติที่โหดร้ายกลไกการรายงานภายในควรคุ้มครองตัวตนของผู้เสียหายและทุกคนที่เกี่ยวข้องในการเปิดเผยกรณีการปฏิบัติที่โหดร้าย อย่างไรก็ตาม ทุกฝ่ายควรทราบว่าการสื่อสารทางการแพทย์เกี่ยวกับการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายอาจถูกนำไปใช้ในการดำเนินคดีอาญาในอนาคต

ผู้ตรวจเยี่ยมควรประเมินว่าบุคลากรทางการแพทย์ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนในเรื่องนี้เพียงใด และกฎหมายและ/หรือระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับสถานที่ควบคุมตัวมีอะไรบ้าง (ถ้ามี) ในเรื่องนี้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบอย่างโดยเฉพาะว่ารายงานทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องและหลักฐานอื่นๆ (เช่น การตรวจทดสอบทางการแพทย์) ถูกบันทึกและจัดเก็บ โดยคำนึงถึงหลักการรักษาความลับและการคุ้มครองผู้เสียหายหรือไม่ ผู้ตรวจเยี่ยมควรสอบถามด้วยว่ามีการกลไกการรายงานครั้งสุดท้ายเมื่อใดและผลลัพธ์ของกรณีที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างไร

 ดูปท 3, ส่วน 2.3

7.2. ประเด็นอื่น

7.2.1. ความปลอดภัย

ผู้ตรวจเยี่ยมมีหน้าที่ต้องตระหนักถึงประเด็นด้านความปลอดภัยและความมั่นคงตลอดการเข้าเยี่ยมสถานitäรารว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อติดต่อกับผู้ถูกควบคุมตัว คณะตรวจเยี่ยมต้องตื่นตัวต่อภัยอันตรายใดที่อาจเกิดกระทบต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของตนเองและสมาชิกของคณะ ตลอดจนผู้ถูกควบคุมตัว เจ้าหน้าที่itäรารว และประชาชนทั่วไป

หลักการพื้นฐานเหล่านี้ถูกออกแบบมาเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดภัยอันตราย

- ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบให้แน่ใจเสมอว่า พวกเขาารู้สมาชิกคนอื่นในคณะอยู่ที่ไหนหรือตั้งใจจะตรวจเยี่ยมบริเวณใด
- เมื่อสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าตนอยู่ใกล้ประตูมากกว่าผู้ถูกควบคุมตัว
- หากผู้ตรวจเยี่ยมต้องออกจากห้องขณะยังสัมภาษณ์ไม่เสร็จสิ้น พวกเขาควรนำของใช้ส่วนตัวไปด้วย แม้ว่าจะไปเพียงครู่เดียวก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรทิ้งกระเป๋าเอกสารหรือสิ่งของชิ้นเล็กๆ (เช่น ปากกา) ไว้ในห้องขังหรือห้องสัมภาษณ์
- เมื่อเดินไปหรือกลับจากห้องสัมภาษณ์พร้อมกับผู้ถูกควบคุมตัว โดยทั่วไปผู้ตรวจเยี่ยมควรเดินตามหลังผู้ถูกควบคุมตัวเล็กน้อย และปล่อยให้เขาหรือเธอเดินเข้าห้องก่อน

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

- เมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรปล่อยให้ผู้ถูกควบคุมตัวออกจากห้องเพียงลำพัง ผู้ตรวจเยี่ยมควรออกจากห้องก่อนแล้วแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าสัมภาษณ์เสร็จสิ้น และสามารถนำผู้ถูกควบคุมตัวกลับห้องขังได้
- ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรให้สิ่งของใดๆ แก่ผู้ถูกควบคุมตัว โดยเฉพาะไม้ขีดไฟ ไฟแช็ก หรือปากกา
- ผู้ตรวจเยี่ยมควรหลีกเลี่ยงการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวที่ตกอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา ยาเสพติด หรือของมึนเมาอื่นๆ หากมีบุคลากรทางการแพทย์ในทีม ผู้ตรวจเยี่ยมควรให้บุคคลดังกล่าวตรวจสอบสถานะของผู้ถูกควบคุมตัว หากมีข้อสงสัย
- หากผู้ตรวจเยี่ยมวางแผนที่จะสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวหลายคนพร้อมกันในห้องขังหรือสถานที่อื่น เช่น ลานออกกำลังกาย พวกเขาควรสัมภาษณ์พร้อมกับสมาชิกคนอื่นในคณะตรวจเยี่ยม

 กฎหลักของผู้ถูกควบคุมตัวคือการใช้สัญชาตญาณ โดยทั่วไปแล้วมีโอกาสน้อยมากที่จะเกิดเหตุการณ์อันตรายขึ้น ผู้ตรวจเยี่ยมจึงไม่ควรกังวลหรือหวาดกลัวต่อภัยอันตราย หากผู้ตรวจเยี่ยมแสดงความกังวลให้ปรากฏ ผู้ถูกควบคุมตัวและเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจรับรู้ได้ และลดประสิทธิภาพของการตรวจเยี่ยม

7.2.2. เครื่องมือที่อาจใช้ในการทรมาน

ขณะที่ผู้ตรวจเยี่ยมอยู่ที่สถานีตำรวจ พวกเขาควรตื่นตัวต่อสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณควบคุมตัว หากตำรวจได้รับแจ้งล่วงหน้าว่าจะมีการเข้าตรวจเยี่ยม มีแนวโน้มว่าตำรวจอาจปกปิดหรือทำลายวัตถุใดก็ตามซึ่งถึงการใช้ปฏิบัติที่โหดร้าย แต่อาจไม่ทราบถึงเสมอไปและผู้ตรวจเยี่ยมอาจพบวัตถุต่างๆ ที่ให้พบกับผู้ถูกควบคุมตัว เช่น ผ้าปิดตา ไม่เบสบอล และสายไฟ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรมองหาอาวุธและเครื่องมือที่อาจใช้ในการทรมานได้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจอธิบายว่าทำไมจึงปรากฏวัตถุต้องสงสัย โดยเฉพาะกรณีที่พบวัตถุในบริเวณดังนี้

- บริเวณควบคุมตัว
- ห้องที่ผู้ถูกควบคุมตัวได้เข้าออกตลอดเวลาระหว่างการควบคุมตัว
- สำนักงานสืบสวนสอบสวน

หากวัตถุถูกยึดเพื่อเป็นหลักฐาน โดยปกติจะมีฉลากหรือเครื่องหมายอื่นใดระบุไว้ หากไม่มี ผู้ตรวจเยี่ยมควรสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าวัตถุดังกล่าวถูกยึดเมื่อไหร่และพฤติการณ์การยึดเป็นอย่างไร ผู้ตรวจเยี่ยมควรตั้งข้อสงสัยหากเจ้าหน้าที่อ้างว่า ‘ลืม’ หรือ ‘ยังไม่ได้’ กรอเอกสารที่จำเป็นหรือติดป้ายวัตถุไว้เป็นหลักฐาน

 ปัจจุบันยังไม่มีการเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่อาจใช้ในการทรมานหรือปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นที่ละเอียด ผู้ตรวจเยี่ยมควรตื่นตัวตลอดเวลาการเข้าเยี่ยม เพื่อสังเกตและเก็บข้อมูลเชิงลึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวเป็นการส่วนตัว

7.2.3. การตรวจเยี่ยมการสอบปากคำโดยตำรวจ

บางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจเรียนเชิญให้ผู้ตรวจเยี่ยมเข้าร่วมการสอบปากคำผู้ต้องสงสัยด้วย ซึ่งโดยปกติจะเป็นการเรียนเชิญโดยเจ้าหน้าที่อาวุโส ผู้ตรวจเยี่ยมควรปฏิเสธคำเชิญดังกล่าวเสมอ

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานitäรจ

กรณีเจ้าหน้าที่เริ่มสอบปากคำแล้ว หากผู้ตรวจเยี่ยมเข้าร่วมด้วยอาจเป็นการขัดจังหวะการสอบปากคำได้ กรณีเจ้าหน้าที่ยังไม่เริ่มสอบปากคำ เจ้าหน้าที่มีแนวโน้มจะไม่พอใจหากผู้ตรวจเยี่ยมเข้าร่วม ผู้ตรวจเยี่ยมจะรบกวนเจ้าหน้าที่ผู้สอบปากคำ รวมทั้งผู้ถูกควบคุมตัวและทนายความด้วย ผู้ตรวจเยี่ยมไม่มีบทบาทเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกระบวนการสอบสวน นอกจากนี้ผู้ตรวจเยี่ยมควรระลึกไว้เสมอว่าพวกเขาอาจกลายเป็นพยานในอนาคต ด้วยเหตุนี้จึงอาจถูกเรียกตัวไปให้ปากคำในคดีอาญาถ้าเข้าร่วมการสอบปากคำ

หากผู้ตรวจเยี่ยมเห็นว่ามีความจำเป็นต้องตรวจเยี่ยมการสอบปากคำด้วยเหตุผลใดก็ตาม ในบางประเทศที่บันทึกภาพและเสียงการสอบปากคำผู้ต้องสงสัย จะจับเก็บบันทึกไว้ที่สถานีตำรวจ และหน่วยงานตรวจเยี่ยมอาจขอตรวจสอบบันทึกเหล่านี้ได้ ตามหลักการแล้ว การดูหรือฟังบันทึกการสอบปากคำเป็นวิธีที่เหมาะสมกว่าเพื่อวัตถุประสงค์ของการตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน

8. พุดคุยปิดท้ายกับหัวหน้าสถานีตำรวจ

คณะตรวจเยี่ยมควรพบปะกับหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อจบการเข้าเยี่ยมเสมอ บ่อยครั้งที่คณะตรวจเยี่ยมอาจได้แสดงท่าทีที่บ่งชี้ให้เจ้าหน้าที่เห็นประเด็นบางอย่างจากข้อค้นพบ แต่การพุดคุยปิดท้ายดังกล่าวอาจใช้เพื่อยุติการเข้าเยี่ยมอย่างเป็นทางการเมื่อผู้ตรวจเยี่ยมไม่ต้องการชี้ให้เห็นประเด็นใดๆ ณ ขณะนั้น ผู้ตรวจเยี่ยมอาจไม่ยากแสดงท่าทีใดเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ แก่เจ้าหน้าที่ จนกว่าจะมีเวลาไตร่ตรองและพิจารณาข้อค้นพบกับสมาชิกในคณะ อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ตรวจเยี่ยมเข้าเยี่ยมแล้วจากไปโดยไม่ให้ข้อมูลใดแก่เจ้าหน้าที่ อาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่พอใจหรือพิจารณาว่าคณะตรวจเยี่ยมไม่สุภาพได้

หากผู้ตรวจเยี่ยมจะวิพากษ์วิจารณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจอาวุโส จากพฤติกรรมที่พวกเขาสังเกตเห็น ผู้ตรวจเยี่ยมต้องไม่วิจารณ์ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ตำแหน่งต่ำกว่า เนื่องจากสถาบันตำรวจเป็นองค์กรที่กึ่งทหาร ที่เคร่งครัดระเบียบวินัย การดักเตือนเจ้าหน้าที่อาวุโสต่อหน้าผู้ใต้บังคับบัญชาจะไม่ได้รับการตอบรับที่ดี

หากคณะตรวจเยี่ยมจะนำเสนอข้อค้นพบหลักและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานควบคุมตัว เป็นรายงานทางการ การพุดคุยครั้งสุดท้ายเป็นโอกาสที่จะหยิบยกประเด็นเร่งด่วนที่สุดและ/หรืออธิบายขั้นตอนการรายงานของหน่วยงานตรวจเยี่ยมอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมควรพยายามใช้บทสนทนานี้ กระชับความสัมพันธ์กับตำรวจด้วย โดยเน้นย้ำแนวทางการร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ซึ่งจำเป็นต้องการตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน

✋ ตลอดเวลาระหว่างการพุดคุยปิดท้าย ผู้ตรวจเยี่ยมต้องตระหนักถึงหลักการ ‘อย่าก่อให้เกิดอันตราย’ แก่ผู้ถูกควบคุมตัว พวกเขาควรระมัดระวังเมื่อแบ่งปันข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลที่สามารถระบุตัวตนของผู้ให้ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นข้อมูลจากผู้ถูกควบคุมตัวคนใดโดยเฉพาะ ผู้ตรวจเยี่ยมต้องหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้ถูกควบคุมตัวโดนลงโทษหรือตอบโต้โดยเจ้าหน้าที่ในทุกรณี

ส่วน C หลังการเข้าตรวจเยี่ยม

การเข้าเยี่ยมสถานีตำรวจไม่ใช่ขั้นตอนเพียงอย่างเดียวของการตรวจเยี่ยม แต่เป็นเพียงขั้นตอนแรกในกระบวนการระยะยาวของการปรับปรุงการปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัวและสภาพการควบคุมตัว ผ่านการปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

หลังการเข้าตรวจเยี่ยมมีสองภารกิจสำคัญมากที่ผู้ตรวจเยี่ยมควรดำเนินการ ภารกิจแรกคือการไต่ตรองถึงผลการดำเนินงานของคณะตรวจเยี่ยมระหว่างการเข้าเยี่ยม ขั้นตอนนี้มีความสำคัญเทียบเท่ากับการพิจารณาข้อค้นพบจากการเข้าเยี่ยมชม แต่ละคณะตรวจเยี่ยมควรประชุมทุกครั้งหลังการเยี่ยมชมเพื่อพิจารณาการดำเนินงานของตน หากผู้ตรวจเยี่ยมแต่ละคนคิดค้นพบทวนและหารือร่วมกันถึงแนวทางปฏิบัติที่ดีและไม่ดีระหว่างการเข้าเยี่ยมครั้งสุดท้าย ประสิทธิภาพการจะพัฒนาอย่างมากในอนาคต ภารกิจที่สองคือการจัดทำรายงานการตรวจเยี่ยมพร้อมข้อเสนอแนะ ขั้นตอนดังกล่าวควรจัดการให้แล้วเสร็จไม่นานหลังจากการตรวจเยี่ยม จากนั้นคณะควรส่งรายงานไปยังผู้รับผิดชอบต่อสถานที่ควบคุมตัว รวมทั้งหน่วยงานระดับสูงที่รับผิดชอบดูแล หากเห็นว่าเหมาะสม รายงานจะมีความน่าเชื่อถือต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ มากขึ้นหากถูกส่งโดยทันที วิธีการที่พบเห็นอีกประการหนึ่งคือการร่างรายงานภายในที่จะไม่ถูกส่งไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยตรง แต่ให้รายละเอียดข้อค้นพบทั่วไปจากการเข้าตรวจเยี่ยมหลายครั้ง และเผยแพร่หรืออย่างน้อยก็แบ่งปันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถานที่ควบคุมตัวแต่ละแห่ง

👏 หากผู้ตรวจเยี่ยมมีข้อสงสัยว่าผู้ถูกควบคุมตัวเสี่ยงต่อการถูกตอบโต้หรือลงโทษโดยเจ้าหน้าที่ อันเนื่องมาจากติดต่อกับหน่วยงานตรวจเยี่ยม คณะตรวจเยี่ยมควรพิจารณาเข้าเยี่ยมติดตามที่สถานีตำรวจดังกล่าวอีกครั้ง ภายหลังจากการเข้าเยี่ยมครั้งแรก หากคณะตรวจเยี่ยมมีความเห็นว่าการเข้าเยี่ยมดังกล่าวจะไม่มีประสิทธิภาพ เพราะผู้ถูกควบคุมตัวได้รับการปล่อยตัวแล้วหรือถูกเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ควบคุมตัวแห่งอื่น ผู้ตรวจเยี่ยมอาจพยายามเข้าเยี่ยมสถานที่ใหม่เพื่อตรวจสอบสถานการณ์ของผู้ถูกควบคุมตัวรายดังกล่าว

รายงาน

หลังการเข้าตรวจเยี่ยม คณะตรวจเยี่ยมควรจัดทำรายงานที่เชื่อถือได้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายงานควรประกอบด้วยข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง และคณะควรติดตามการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะเหล่านั้นอย่างใกล้ชิด

ระดับการเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับในรายงานอาจแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ของหน่วยงานตรวจเยี่ยมและพันธมิตรที่มีผลผูกพันต่อรัฐที่เกี่ยวข้อง อาจจัดทำรายงานเป็นความลับหรือเปิดเผยต่อสาธารณะ หรือเปิดเผยต่อสาธารณะโดยมีภาคผนวกที่เป็นความลับ นอกจากนี้ยังเป็นไปได้ที่จะส่งรายงานแก่หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความเห็น ก่อนเผยแพร่รายงานสาธารณะ

👏 กลไกการเข้าเยี่ยมต้องรับประกันว่า ข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกควบคุมตัวที่เผยแพร่ในรายงานได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้งจากผู้ให้ข้อมูลแล้วเท่านั้น นอกจากนี้ กลไกไม่ควรให้ข้อมูลทั่วไปในเนื้อหาของรายงาน (ทั้งรายงานการเข้าเยี่ยม รายงานตามหัวข้อหรือรายงานประจำปี) กระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลใดๆ

บทที่ 2 : การตรวจเยี่ยมสถานีดำรง

1. การรายงานภายใน

เช่นเดียวกับการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวประเภทอื่น ข้อมูลที่รวบรวมระหว่างการตรวจเยี่ยมสถานีดำรงควรรวบรวมไว้รับวิเคราะห์ จัดระเบียบ และจัดเก็บในลักษณะที่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด การจัดเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกันและเป็นระบบจะช่วยให้คณะตรวจเยี่ยมสามารถระบุข้อมูลอ้างอิงและตัวบ่งชี้ถึงพัฒนาการสภาพการควบคุมตัวที่สถานีดำรงที่มีการเข้าเยี่ยมเป็นประจำได้ ท้ายที่สุด การจัดเก็บข้อมูลที่ดีจะเป็นผลให้กลไกตรวจเยี่ยมมีภาพรวมประเด็นหรือรูปแบบการปฏิบัติงานของสถานีดำรงต่างๆ อย่างครอบคลุมขึ้น

คณะตรวจเยี่ยมควรจัดทำรายงานการเข้าเยี่ยมแยกเป็นรายบุคคล ในรูปแบบเดียวกัน รายงานดังกล่าวและบันทึกขณะตรวจเยี่ยมใดๆ มีส่วนช่วยให้เกิดระบบข้อมูลสถาบันของหน่วยงานตรวจเยี่ยมเป็นจุดเริ่มต้นที่มีประโยชน์ในการจัดการและเตรียมการการเข้าเยี่ยมในอนาคต

รายงานภายในควรมีข้อมูลอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานีดำรง
- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะการตรวจเยี่ยม
- ข้อมูลสำคัญที่ได้รับระหว่างการเข้าเยี่ยม (เช่น ปัญหาหลักที่พบ ต้องติดตามประเด็นใดบ้าง และประเด็นที่ต้องตรวจสอบในระหว่างการเข้าเยี่ยมครั้งต่อไป)
- ข้อมูลที่เป็นความลับซึ่งไม่สามารถแบ่งปันภายนอกได้ แต่จำเป็นต้องบันทึกไว้เพื่อใช้ในการติดตามผลต่อไป

2. รายงานการตรวจเยี่ยม

รายงานน่าจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่หน่วยงานตรวจเยี่ยมสามารถใช้เพื่อคุ้มครองผู้ถูกควบคุมตัวและปรับปรุงสถานการณ์การควบคุมตัวได้ รายงานการเข้าเยี่ยมสถานีดำรงหนึ่งแห่งควรนำเสนอข้อเท็จจริงและประเด็นสำคัญที่ปรากฏขณะการเข้าเยี่ยม ตลอดจนประเด็นสำคัญใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการพูดคุยปิดท้ายกับหัวหน้าสถานีดำรง รายงานการเข้าเยี่ยมประเภทนี้อาจมีเนื้อหาสั้นและควรจัดส่งแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลังจากการเข้าเยี่ยมไม่นาน รายงานดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ โดยการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ ควรส่งรายงานการตรวจเยี่ยมไปยังเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบสถานที่ควบคุมตัวตามเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้

- ข้อเสนอแนะถูกเผยแพร่และนำไปปฏิบัติ
- ตำรวจพิจารณาว่าหน่วยงานตรวจเยี่ยมมีความน่าเชื่อถือและเป็นมืออาชีพ

หน่วยงานตรวจเยี่ยมควรพิจารณาว่าจะส่งรายงานการตรวจเยี่ยมแก่เจ้าหน้าที่อย่างเป็นทางการหรือไม่ การตีพิมพ์รายงานสู่สาธารณะอาจมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานตรวจเยี่ยมและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ด้วยเหตุนี้หน่วยงานตรวจเยี่ยมบางแห่งจึงส่งรายงานของตนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยไม่เปิดเผยต่อสาธารณะในช่วงแรก แล้วจึงค่อยตีพิมพ์รายงานต่อสาธารณะในภายหลัง ซึ่งรวมถึงความเห็นหรือจุดยืนของเจ้าหน้าที่ด้วย

รายงานการตรวจเยี่ยมควรมีเนื้อหาบทหนึ่งครอบคลุมข้อมูลทั่วไป อย่างน้อยได้แก่หัวข้อ

ดังต่อไปนี้

- รายละเอียดองค์ประกอบของคณะตรวจเยี่ยม
- วันและเวลาในการเข้าเยี่ยม
- วัตถุประสงค์เฉพาะของการเข้าเยี่ยม
- คำอธิบายวิธีการรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลก่อน ระหว่าง และหลังการเข้าเยี่ยม

เนื้อหาหลักของรายงานควรแบ่งตามหัวข้อ ไม่ใช่ตามช่วงเวลา พร้อมทั้งนำเสนอข้อกังวลหลักอย่างน้อยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- การปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัว
- มาตรการป้องกันที่ใช้
- สภาพสถานที่ควบคุมตัว
- ประเด็นเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในละหัวข้อรายงานควร

- อธิบายข้อสังเกตการณ์ที่เป็นกลางของสถานการณ์
- นำเสนอบทวิเคราะห์ความเสี่ยง
- จัดทำข้อเสนอแนะ

รายงานควรประกอบด้วยบทวิเคราะห์ข้อค้นพบเสมอ โดยคำนึงถึงมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องหรือเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รายงานควรเน้นย้ำตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีและกล่าวถึงสภาพการควบคุมตัวที่เหมาะสม เนื้อหาดังกล่าวจะเสริมสร้างแนวทางความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่แสดงจุดยืนเป็นกลางของหน่วยงานตรวจเยี่ยมและอำนวยความสะดวกให้เจ้าหน้าที่รับฟังข้อวิพากษ์วิจารณ์ได้ดีขึ้น

คณะตรวจเยี่ยมควรระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งเมื่อรายงานข้อกล่าวหาเรื่องการทรมาน การปฏิบัติที่โหดร้าย หรือสถานการณ์ใดๆ ที่คณะตรวจเยี่ยมไม่ได้เป็นประจักษ์พยานเอง คำศัพท์ที่นำมาใช้ควรแยกแยะความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ ‘เกิดขึ้นจริง’ กับข้อกล่าวหาหรือได้รับรายงานอย่างชัดเจน (เช่น ระหว่างข้อเท็จจริงและคำร้องเรียนหรือรายงาน) ทั้งนี้วัตถุประสงค์หลักในการรายงานดังกล่าวควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเรียกร้องดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ มีบทลงโทษตามความเหมาะสม และดำเนินการตามขั้นตอนทั้งหมดที่จำเป็นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ

3. รายงานตามหัวข้อ

แนวทางปฏิบัติในการรายงานหลังการเข้าตรวจเยี่ยมยังรวมถึงการจัดทำรายงานตามหัวข้อด้วย รายงานดังกล่าวมักมีข้อมูลการตรวจเยี่ยมที่สถานitäรจวหลายแห่ง แต่เน้นย้ำประเด็นใดประเด็นหนึ่ง (เช่น การเข้าถึงทนายความหรือการละเมิดสิทธิที่เกี่ยวข้องกับการตรวจค้นร่างกาย) ในหลายกรณี ประเด็นที่ค้นพบระหว่างการเข้าเยี่ยมจะไม่ใช่ประเด็นที่พบเฉพาะสถานitäรจวแห่งเดียวเท่านั้น แต่มีความเกี่ยวข้องกับช่องว่างเชิงระบบ ดังนั้นปัญหาที่คณะตรวจเยี่ยมพบเห็นในสถานitäรจวแห่งหนึ่ง อาจเผยให้เห็นรูปแบบการดำเนินการที่มีปัญหาจาก

- วัฒนธรรมสถาบันของตำรวจ (เช่น จากปัญหาคอร์รัปชันที่แพร่หลาย การจัดประเภทบุคคลตามชาติพันธุ์ การไม่คำนึงถึงประเด็นอ่อนไหวทางเพศ หรือรูปแบบการปฏิบัติที่โหดร้ายและการทรมาน)
- เฉพาะสายงานของตำรวจ (เช่น กองปราบปรามยาเสพติด)

รายงานตามหัวข้อควรพิจารณาประเด็นให้ไกลเกินกว่าการเข้าตรวจเยี่ยมเพื่อชี้ให้เห็นถึง ปัญหาเชิงระบบเป็นองค์รวม รายงานที่ไม่ได้ ‘ขึ้นีว’ ไปที่สถานitäรจวแห่งใดแห่งหนึ่งมีแนวโน้มที่จะ สนับสนุนการปฏิรูปเชิงระบบมากกว่าการกล่าวหาเป็นรายสถานี

4. รายงานประจำปี

กลไกหลายแห่งที่ตรวจเยี่ยมสถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจ ยังมีหน้าที่ตรวจเยี่ยมสถานที่อื่น ๆ ด้วย เช่น ในกรณีที่ประเทศจัดตั้ง NPM ขึ้นภายใต้สัญญาเลือก OPCAT สำหรับกลไก เหล่านี้และหน่วยงานอื่นๆ ข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับสภาพการควบคุมตัวในสถานitäรจวมักจะถูกรวม ไว้ในรายงานประจำปีซึ่งมีเนื้อหากว้างกว่ารายงานประเภทอื่น²¹

เมื่อมีการเผยแพร่รายงานการตรวจเยี่ยมเป็นประจำ เนื้อหาหลักของรายงานประจำปี อาจสรุปประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ควบคุมตัวประเภทต่างๆ (เช่น สถานitäรจว) หรืออาจ วิเคราะห์ประเด็นตามหัวเฉพาะ โดยปกติรายงานมักมีเนื้อหาบทวิเคราะห์ครอบคลุมสภาพ การควบคุมตัวและการปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัวในสถานitäรจว มากกว่าเนื้อหาเชิงข้อเท็จจริง

5. การจัดทำข้อเสนอแนะ²²

สามารถประเมินคุณภาพและประโยชน์ของข้อเสนอที่พัฒนาขึ้นหลังจากการตรวจเยี่ยม สถานที่ควบคุมตัว ได้จากเกณฑ์ที่สัมพันธ์และส่งเสริมกันสี่ประการตามแบบแม่แบบ SMART คู

21 ภายใต้ข้อ 23 ของ OPCAT รัฐภาคีมีพันธกรณีต้อง “จัดทำและเผยแพร่รายงานประจำปีของ NPM” เข้าถึงได้ที่ <http://www.2ohchr.org/english/law/cat-one.htm>

22 ประเด็นวิธีการร่างข้อเสนอแนะสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ Making Effective Recommendations (Detention Monitoring Briefing N°1), APT, เจนีวา, พฤศจิกายน 2008. เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=268&Itemid=259&lang=en

เฉพาะเจาะจง :

ข้อเสนอแนะแต่ละข้อควรกล่าวถึงประเด็นเฉพาะประเด็นเดียวเท่านั้น

วัดผลได้ :

สามารถประเมินผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะแต่ละข้อได้ง่าย

ปฏิบัติได้จริง²³ :

ข้อเสนอแนะแต่ละข้อเหมาะสมกับความเป็นจริงและปฏิบัติได้

มุ่งเน้นผลลัพธ์ :

การดำเนินการตามข้อเสนอแนะควรนำไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม

กำหนดเวลา :

ข้อเสนอแนะแต่ละข้อควรระบุกรอบเวลาสำหรับการดำเนินการ

แนะนำวิธีแก้ปัญหา :

หากเป็นไปได้ ข้อเสนอแนะควรเสนอวิธีแก้ปัญหาที่น่าเชื่อถือ

คำนึงถึงการจัดลำดับความสำคัญ การจัดลำดับ และความเสี่ยง :

เมื่อมีข้อเสนอแนะจำนวนมาก ควรชี้ให้เห็นว่าข้อเสนอแนะใดควรเร่งดำเนินการก่อน ข้อเสนอแนะที่เร่งด่วนน้อยกว่าอาจส่งมอบสำหรับรายงานฉบับถัดไป

มีหลักการ :

ข้อเสนอแนะควรอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานและการวิเคราะห์ และควรอ้างอิงถึงมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

ตอบสนองต่อปัญหาที่แท้จริง :

ข้อเสนอแนะควรกล่าวถึงสาเหตุของปัญหา มากกว่าที่อาการ หรือผลลัพธ์ของปัญหานั้น

มีเป้าหมาย :

ข้อเสนอแนะควรระบุสถาบันและ/หรือผู้ดำเนินการที่เฉพาะเจาะจงมากกว่าที่จะส่งไปยัง ‘หน่วยงาน’ เพื่อให้ชัดเจนว่าผู้ใดต้องรับผิดชอบดำเนินการ

23 บางครั้งการตั้งเป้าหมายที่ไม่อาจปฏิบัติได้จริงในระยะสั้น แต่ผลักดันให้เกิดกลยุทธ์ระยะยาว อาจเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตาม หลักการทั่วไปในการจัดทำข้อเสนอแนะคือต้องเหมาะสมกับความเป็นจริงและปฏิบัติได้

ตัวอย่างข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตรวจค้นร่างกายโดยถอดเสื้อผ้า ซึ่งร่างได้ไม่มีประสิทธิภาพ การตรวจค้นร่างกายโดยถอดเสื้อผ้าควรปฏิบัติตามหลักความได้สัดส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีตรวจค้นร่างกายผู้หญิง

ข้อเสนอแนะแบบ SMART

การตรวจค้นร่างกายควรใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น และต้องเป็นไปตามหลักการความจำเป็น ความสมเหตุสมผล และความได้สัดส่วน การตรวจค้นร่างกายแบบถอดเสื้อผ้าควรดำเนินการในสองขั้นตอนเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้บุคคลเปลือยทั้งร่างกาย

ตามที่ระบุไว้ในกฎข้อที่ 19 ของกฎสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงและมาตรการไม่ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดสตรี (เช่น ‘กฎกรุงเทพ’) การตรวจค้นร่างกายผู้หญิง “ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ผู้หญิงที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมเท่านั้น”

ควรยุติการตรวจค้นร่างกายที่ไม่สอดคล้องกับหลักการเหล่านี้ทันที

ผู้บัญชาการตำรวจควรปฏิบัติและเผยแพร่ระเบียบภายใน ที่ระบุรูปแบบ ความรับผิดชอบ และข้อกำหนดในการตรวจสอบการตรวจค้นร่างกายภายในหกเดือน

กระทรวงมหาดไทยและสถาบันฝึกอบรมตำรวจแห่งชาติควรรับประกันว่าหลักสูตรการฝึกอบรมของโรงเรียนนายร้อยตำรวจครอบคลุมวิธีการการตรวจค้นร่างกายที่เหมาะสมพร้อมทั้งควรมีหัวข้อในหลักสูตรการศึกษาหลังโรงเรียนนายร้อยตำรวจด้วย การเพิ่ม/เปลี่ยนแปลงหลักสูตรเหล่านี้ควรทำก่อนเริ่มปีการศึกษาถัดไป (กล่าวคือ ภายในสิบเดือน)

ในทางปฏิบัติ อาจเป็นเรื่องยากที่จะร่างข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับเกณฑ์ SMART คู่มือฉบับนี้อาจปฏิบัติตามหน่วยงานตรวจเยี่ยมควรใช้เวลาพิจารณาเกณฑ์ทั้งหมดอย่างรอบคอบ การร่างข้อเสนอแนะที่ดีเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากข้อเสนอแนะที่ดีจะสร้างพื้นฐานความสัมพันธ์อย่างตึงเครียดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ยังเป็นผลให้หน่วยงานตรวจเยี่ยมสามารถติดตามผลการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้อมูลเหล่านี้สามารถใช้เป็นตัวชี้วัดความคืบหน้าได้ในภายหลัง

6. ติดตามผลข้อเสนอแนะ รวมทั้งผ่านการพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้อง

เมื่อคณะตรวจเยี่ยมจัดส่งรายงานการตรวจเยี่ยมไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว คณะต้องเริ่มสนทนาประเด็นการดำเนินการตามข้อเสนอแนะตามรายงานทันที นอกจากนี้หน่วยงานตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมตามลำดับการปฏิบัติการ (เช่น สถานีดำรง หน่วยงานท้องถิ่น หรือระดับภูมิภาค หรือกระทรวง) หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (เช่น กระทรวงยุติธรรมหรือกระทรวงสาธารณสุข) หน่วยงานตรวจเยี่ยมควรระบุผู้เกี่ยวข้องรายอื่นที่สามารถเผยแพร่ข้อเสนอแนะและ/หรือช่วยเหลือในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะได้

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

คำตอบและปฏิกิริยาตอบสนองของเจ้าหน้าที่ต่อรายงานการตรวจเยี่ยมจะช่วยให้หน่วยงานตรวจสอบให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการตรวจเยี่ยมได้อย่างเหมาะสม ในการตรวจเยี่ยมครั้งต่อไปทั่วโลกตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่า หนังสือชี้แจงต่อรายงานโดยเจ้าหน้าที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเป็นจริงหรือไม่ พร้อมทั้งควรตรวจสอบด้วยว่าการใช้มาตรการหรือการดำเนินการใดๆ อันเป็นผลมาจากข้อเสนอแนะจากรายงานการตรวจเยี่ยมก่อนหน้านี้หรือไม่

หน่วยงานตรวจเยี่ยมต้องหาวิธีสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรายอื่น รายงานถือเป็นวิธีที่ติดต่อเจรจาอย่างต่อเนื่องแต่อาจยังไม่เพียงพอทั้งหมด คณะตรวจเยี่ยมอาจใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติม เช่น

- พบปะหรือประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ เพื่อหารือข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจเยี่ยมและประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติและการควบคุมตัวโดยตำรวจ
- แจ้งเตือนเจ้าหน้าที่ถึงภารกิจที่ต้องชี้แจงต่อรายงานและข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจเยี่ยมบางแห่ง รวมทั้งหน้าที่ซึ่งภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยหลักแล้วหน้าที่ดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่มีต่อกลไกการตรวจเยี่ยมทั้งหมดที่ทำงานภายในเขตอำนาจศาลที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ควรบัญญัติหน้าที่ดังกล่าวในกฎหมายภายในประเทศหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (เช่น ข้อปฏิบัติของตำรวจ) ทั้งนี้ควรระบุกรอบเวลาสำหรับการดำเนินการตามข้อเสนอแนะกับเจ้าหน้าที่ การปฏิบัติดังกล่าวมักช่วยให้สามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่อง
- การเจรจาที่สร้างสรรค์และต่อเนื่องกับผู้เกี่ยวข้องหลักอื่นๆ (เช่น สมาชิกวุฒิสภา ภาคประชาสังคม องค์กรระดับภูมิภาคหรือสากล หรือสื่อ) ที่อาจมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ ผู้เกี่ยวข้องรายอื่นอาจมีบทบาทสำคัญในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจพิจารณารายงานและข้อเสนอแนะ
- สนทนากับผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ (เช่น สภภาพแรงงานตำรวจและสมาคมเจ้าหน้าที่)

แนวทางปฏิบัติดังกล่าวช่วยสร้างและรักษาการเจรจาที่สร้างสรรค์กับเจ้าหน้าที่ นอกเหนือไปจาก การเข้าตรวจเยี่ยมแต่ละครั้ง พร้อมทั้งมุ่งเน้นการตัดสินใจในระดับนโยบายตำรวจ ตัวอย่างเช่น หากหน่วยงานตรวจเยี่ยมเป็นที่รู้จักและเชื่อถือได้จากหน่วยงานรัฐ รัฐอาจปรึกษารีบบกับหน่วยงานตรวจเยี่ยมก่อนจะออกกฎหมาย เพื่อรับประกันว่ากฎหมายใหม่จะสอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนในทางองเดียวกัน หน่วยงานตรวจเยี่ยมอาจมีส่วนร่วมในการอภิปรายที่สำคัญในประเด็นต่างๆ เช่น การสร้างสถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

หน่วยงานตรวจเยี่ยมควรสนทนากับผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสื่อ ในฐานะส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การสื่อสารในวงกว้างนอกเหนือไปจากการตีพิมพ์รายงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง การสนทนาและการสื่อสารไม่ควรทำในเชิงรับ ในระยะยาว หน่วยงานตรวจเยี่ยมต้องเป็นที่รู้จักและมีความน่าเชื่อถือ ผ่านการสื่อสารต่อสาธารณะและผู้เกี่ยวข้องในเชิงรุก ท้ายที่สุดการสื่อสารนี้อาจส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อความรวดเร็วและประสิทธิภาพการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะโดยเจ้าหน้าที่

👏 การได้รับความไว้วางใจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นผลให้ทางการหารือกับหน่วยงานตรวจเยี่ยมก่อนดำเนินการตัดสินใจเชิงนโยบาย ประเด็นนี้สำคัญต่อความสำเร็จของแนวทางการตรวจเยี่ยมเชิงป้องกันในระยะยาว ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนอย่างครอบคลุมมากกว่าการตอบสนองต่อเหตุการณ์เฉพาะและประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตำรวจเท่านั้น

บทที่ 3

มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจ
และการควบคุมตัวโดยตำรวจ

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

ผู้อ่านสามารถใช้บท 3 เป็นคู่มือแยกขาดจากส่วนอื่นได้ เพราะเป็นกรอบการปฏิบัติงานจริงที่เกิดจากมาตรฐานสากลและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ บทนี้เสนอข้อพิจารณาในทางปฏิบัติและคำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับแง่มุมเฉพาะของงานของผู้ตรวจเยี่ยมก่อนการเข้าตรวจเยี่ยมสถานที่ตำรวจ (เช่น เมื่อเตรียมการสำหรับการเข้าตรวจเยี่ยม) ระหว่างการตรวจเยี่ยมและหลังการตรวจเยี่ยมเพื่อติดตามผลอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐานที่กล่าวถึงยังเกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวโดยตำรวจหรือการควบคุมตัวโดยทั่วไปตราบเท่าที่ใช้ได้กับการควบคุมตัวของตำรวจ

การควบคุมตัวโดยตำรวจ: ข้อสรุปปัจจัยเสี่ยงและมาตรการป้องกัน¹

การควบคุมตัวโดยตำรวจ

ขั้นตอนสำคัญของการควบคุมตัวโดยตำรวจ ความเสี่ยง และมาตรการป้องกัน

ขั้นตอนที่มีความเสี่ยง

การใช้กำลังและอาวุธ
วิธีการหน่วงเหนี่ยว
สอบปากคำ
ค้นตัว
สถานที่ควบคุมตัวลับ/ไม่เป็นทางการ
/ไม่อาจติดต่อบุคคลภายนอกได้
ระยะเวลาควบคุมตัว
สภาพสถานที่ควบคุมตัวที่ย่ำแย่

มาตรการป้องกัน

ข้อมูลสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัว
การเข้าถึงทนาย
การเข้าถึงแพทย์
สิทธิที่จะได้ปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษา
การแจ้งให้บุคคลที่สามารถรับทราบถึงการควบคุมตัว
บันทึกการควบคุมตัว
สิทธิในการร้องเรียน
การบันทึกเสียงหรือรูปภาพขณะถูกควบคุมตัว

มาตรฐานดังกล่าวแบ่งออกเป็น 6 ประเภท ซึ่งแสดงถึงประเด็นสำคัญ 6 ประการที่หน่วยงานสังเกตการตรวจตรวจสอบ แต่ละรายการจะได้รับการจัดการในส่วนต่างๆ ของบทนี้ดังนี้ :

1 รูปภาวดังกล่าวไม่ได้ให้รายละเอียดกระบวนการควบคุมตัวอย่างแม่นยำ แต่เป็นแนวทางขั้นตอนความเสี่ยงและมาตรการป้องกันทั่วไปในกระบวนการ

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

การปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัว

การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น
สถานที่ควบคุมตัวที่ติดต่อบุคคลภายนอกไม่ได้
การใช้กำลังและอาวุธปืน
เครื่องมือพันธนาการ
การจับกุมตัว
การตรวจค้นร่างกาย
การสอบปากคำ
การเคลื่อนย้ายตัวบุคคล
ส่วนร่วมของตำรวจในการผลักดันส่งกลับ

หลักประกันขั้นพื้นฐาน

สิทธิในการเข้าถึงข้อมูล
การแจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่สามทราบถึงการลิดรอนเสรีภาพ
การเข้าถึงแพทย์
การเข้าถึงทนาย

กระบวนการทางกฎหมาย

ระยะเวลาในการควบคุมตัวโดยตำรวจ
การเข้าถึงผู้พิพากษา
การได้รับการปล่อยตัวอย่างถูกต้องตามกระบวนการ

มาตรการป้องกันเชิงกระบวนการ

การบันทึกภาพและเสียงขณะควบคุมตัว
บันทึกการควบคุมตัว
การร้องเรียน
การตรวจสอบและการตรวจเยี่ยม

สภาพการควบคุมตัว

บุคลากรตำรวจ

จรรยาบรรณ
การสรรหาบุคลากร
การฝึกอบรม
เครื่องแบบและการระบุตัวตน

การตรวจเยี่ยม การควบคุมตัวโดยตำรวจ - คู่มือปฏิบัติ

ในแต่ละส่วนมีตารางที่อ้างอิงมาตรฐานที่เกี่ยวข้องมากที่สุดแบบคำต่อคำ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจะระบุไว้ที่ด้านล่างของตาราง ทั้งนี้ยังมีความเห็นที่เกี่ยวกับผลกระทบในทางปฏิบัติของมาตรฐานสำหรับหน่วยงานตรวจเยี่ยมแต่ละส่วนได้สรุปเนื้อหาในกล่องข้อเสนอแนะให้ผู้ตรวจเยี่ยมนำไปใช้ได้จริง โดยสามารถใช้เป็นรายการตรวจสอบระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวหรือตำรวจ

บันทึกเกี่ยวกับมาตรฐานในบทนี้

บทนี้มีได้รวบรวมรายการมาตรฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวโดยตำรวจ แต่ให้รายละเอียดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องมากที่สุด มาตรฐานในบทนี้รวมถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระดับสากลและระดับภูมิภาค² เครื่องมือทางกฎหมายในระดับสากลและระดับภูมิภาค³ (เช่น ประกาศ มติ และหลักการ) และแนวทางและคำแถลงอื่นๆ โดยหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชนสากลและระดับภูมิภาค

ในแต่ละตารางมาตรฐานสากลมีความสำคัญเหนือมาตรฐานระดับภูมิภาค มาตรฐานที่มีผลผูกพันตามกฎหมายมีความสำคัญกว่ามาตรฐานที่ไม่มีผลผูกพัน และมาตรฐานเฉพาะเหนือมาตรฐานทั่วไป ในบางกรณีมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเฉพาะ (เช่น ผู้หญิง เยาวชน หรือผู้ทุพพลภาพ) จะรวมอยู่ที่ท้ายตาราง

ผู้อ่านควรสังเกตว่ามาตรฐานสากลเกี่ยวกับตำรวจยังขาดแคลนอยู่ ดังนั้นอาจมีช่องว่างในมาตรฐานตำรวจในปัจจุบัน ในทำนองเดียวกัน มาตรฐานเรือนจำอาจใช้ได้กับการควบคุมตัวโดยตำรวจเพียงบางส่วนเท่านั้น ผู้ตรวจเยี่ยมควรคำนึงถึงหลักนี้เมื่ออ่านบทนี้

มาตรฐานเรือนจำไม่เหมือนกับมาตรฐานการควบคุมตัวโดยตำรวจไปทั้งสิ้น (โดยเฉพาะการจับกุมตัวครั้งแรก) ด้วยเหตุผลหลายประการ

- ตำรวจต้องจัดการกับหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องที่ไม่เคยรู้จัก ขณะที่ผู้ต้องขังใหม่ที่เพิ่งเข้าจำคุกมีเอกสารระบุข้อมูลครบถ้วน การขาดข้อมูลและความคาดเดาไม่ไ้ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจเริ่มเพิ่มความตึงเครียดของสถานการณ์และความเสี่ยงของทั้งสองฝ่าย

- 2 สนธิสัญญาไม่ผลผูกพันเฉพาะรัฐที่สัดยับันหรือเข้าภาคยานุวัติแก่สนธิสัญญาเท่านั้น อย่างไรก็ตามแม้ว่ารัฐจะไม่ได้ตกลงเข้าผูกพันต่อสนธิสัญญาฉบับใด แต่สนธิสัญญาดังกล่าวก็ยังคงถูกใช้อ้างอิงในฐานะมาตรฐานระหว่างประเทศได้
- 3 “soft law” หรือกติกาความประพฤติเป็นคำศัพท์ที่ใช้อธิบายเอกสารใดที่ไม่มีผลผูกพันในระดับกฎหมายระหว่างประเทศ (กล่าวคือ มีสถานะต่ำกว่ากติกากฎหมายที่ผูกพันได้ขอบเขตของสนธิสัญญาเวียนนาว่าด้วยหลักสนธิสัญญาปี 1969) ยกตัวอย่างเช่น มติขององค์กรดังเช่นสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ และคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ รวมทั้งแผนการดำเนินงาน หลักการปฏิบัติ แนวทางปฏิบัติ กฎ หรือแถลงการณ์หลักการซึ่งเป็นผลจากการประชุมของผู้เชี่ยวชาญระดับสากลหรือภูมิภาค เขตอำนาจขององค์กรตามสนธิสัญญาและความเห็นโดยสรุปอาจถูกพิจารณาเป็นแนวทางการปฏิบัติได้เช่นกัน เครื่องมือดังกล่าว รวมทั้งข้อเสนอแนะ มีคุณค่าเชิงจริยธรรมอย่างปฏิเสธไม่ได้และเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่รัฐ คุณค่าของเครื่องมือเหล่านี้ขึ้นอยู่กับการยอมรับโดยรัฐจำนวนมาก แม้จะไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย แต่อาจถูกพิจารณาในฐานะเป้าหมายที่ได้รับการยอมรับโดยประกาศหรือหลักการที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางภายในประชาคมระหว่างประเทศ” Preventing Torture: An operational guide for national human rights institutions, APT, Asia Pacific Forum และสำนักข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, UN Doc. HR/PUB/10/1, เจนีวา, พฤษภาคม 2010, หน้า 5 (เชิงอรรถ 12). เข้าถึงได้ที่ http://www.apth.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=237&Itemid=250&lang=en

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

- ในช่วงเริ่มต้นของการลิดรอนเสรีภาพ ตำรวจมักจะติดต่อกับบุคคล (อาจหลายคน) ที่อยู่ในสภาพตึงเครียดสูง ความผันผวนระหว่างช่วงแรกในการควบคุมตัวโดยตำรวจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมสถานการณ์ได้ยากกว่าเจ้าหน้าที่เรือนจำ
- สถานที่ที่ตำรวจลิดรอนเสรีภาพของประชาชนมักไม่แน่นอน (จากการหลบหนี) หรือไม่ปลอดภัย (จากอันตราย) เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจอยู่ตามลำพังขณะจับกุมตัว ยิ่งกว่านั้นพวกเขาอาจปฏิบัติงานตามท้องถนน ทำให้ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงต่อสมาชิกคนอื่นๆ ในที่สาธารณะ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณากฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และมาตรฐานระดับประเทศที่เกี่ยวข้องก่อน หลายประเทศได้รวมมาตรฐานสากลและ/หรือระดับภูมิภาคทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ในกฎหมายภายในประเทศ ในบางกรณีกฎหมายและมาตรฐานภายในประเทศอาจเข้มงวดกว่ากฎหมายระหว่างประเทศ

ไม่มีกรรมกฎหมายระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศไว้ในบทนี้ ด้วยวัตถุประสงค์ของคู่มือเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านควรทบทวนหมายเหตุที่เกี่ยวข้องเมื่อให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. การปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัว

การเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ถูกควบคุมตัวควรเป็นคุณค่าทางจริยธรรมพื้นฐานของผู้ปฏิบัติงานที่สถานีตำรวจและหน่วยงานที่มาเยี่ยม หลักการพื้นฐานนี้ระบุไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 10 ของ ICCPR : “บุคคลทุกคนที่ถูกลิดรอนเสรีภาพจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมและเคารพในศักดิ์ศรีโดยกำเนิดของมนุษย์”

ที่สำคัญที่สุดการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีเป็นข้อห้ามเด็ดขาดและไม่อาจให้เหตุผลเพื่อสร้างความชอบได้ไม่ว่ากรณีใด

มาตรการบางอย่างอาจเทียบได้กับการทรมาน หรือการปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีภายใต้สถานการณ์บางอย่าง ได้แก่ การขังเดี่ยว การใช้เครื่องหน่วงเหนี่ยว และการใช้กำลังและ/หรืออาวุธ จึงเป็นเหตุผลที่ต้องใช้มาตรการดังกล่าวควบคู่ไปกับมาตรการป้องกันต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่ามาตรการเหล่านี้จะไม่ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่เป็นการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย กลไกการเข้าตรวจเยี่ยมควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับประเด็นเหล่านี้

1.1. การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
“บุคคลจะถูกทรมาน หรือได้รับการปฏิบัติ หรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้ามิได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะถูกใช้ในการทดลองทางการแพทย์หรือทางวิทยาศาสตร์โดยปราศจากความยินยอมอย่างเสรีของบุคคลนั้นมิได้” ICCPR, ข้อ 7
“ไม่มีพฤติการณ์พิเศษใด ไม่ว่าจะเป็นภาวะสงคราม หรือสภาพคุกคามที่เกิดจากสงคราม การขาดเสถียรภาพทางการเมืองภายในประเทศ หรือสภาวะฉุกเฉินสาธารณะอื่นใดที่ยกขึ้นมาเป็นข้ออ้างที่มีเหตุผลสำหรับการทรมานได้” UNCAT, ข้อ 2
“ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐประกันว่า เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจของตนดำเนินการสืบสวนโดยพลันและปราศจากความล่าเอียง เมื่อใดก็ตามที่มีมูลเหตุอันสมเหตุสมผลอันจะเชื่อได้ว่า ได้มีการกระทำการทรมานเกิดขึ้นในอาณาเขตใดที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตน” UNCAT, ข้อ 12
“[บุคคลทุกคน] ต้องได้รับความคุ้มครองจากการข่มขู่และการกระทำใดที่เป็นการทรมาน การประหารชีวิต การบังคับให้สูญหาย การปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี ความรุนแรงทางเพศ การลงโทษทางร่างกาย การลงโทษเป็นกลุ่ม การบังคับแบกรับ หรือการบังคับขู่เข็ญ จากวิธีการใดที่มุ่งหมายจะลบล้างตัวตนหรือลดความสามารถทางร่างกายหรือจิตใจของพวกเขา” PBPA, หลักการ 1
⇒ <i>ดูเพิ่มเติม</i> ● ICCPR, ข้อ 4, 10 ● UNCAT, ข้อ 1, 4, 13 ● BPP, หลักการ 6 ● CCLEO, ข้อ 2, 5 ● ECHR, ข้อ 3 ● Inter-American Convention to Prevent and Punish Torture, ข้อ 1, 2 ● ACHPR, ข้อ 4, 5

- Arab Charter on Human Rights, ข้อ 8
- ECPE, §36
- SARPPCO Code of Conduct for Police Officials, ข้อ 4
- Principles on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, ข้อ 1, 2
- มติ UNGA, A/RES/64/153, §6

คนพิการ

“ให้รัฐภาคีดำเนินการทั้งปวงตามกฎหมาย ทางปกครอง ทางศาล หรือมาตรการอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันคนพิการจากการเป็นเหยื่อของการกระทำความผิด ปฏิบัติหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น”

CRPD, ข้อ 15(2)

เยาวชน

“จะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติ หรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้า จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ จะไม่มีโอกาสได้รับการปล่อยตัวสำหรับความผิดที่กระทำความผิดโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี”

CRC, ข้อ 37

ดูเพิ่มเติม

- RPJD, Annex, §87(a)

ความเห็น

UNCAT ให้คำจำกัดความการทรมานว่าเป็นการจงใจทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมาน ไม่ว่าทางกายหรือทางใจ ความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานจะต้องถูกกระทำแก่บุคคลเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เช่น ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำสารภาพจากเหยื่อหรือบุคคลที่สาม หรือเพื่อลงโทษ ข่มขู่ หรือบีบบังคับเหยื่อหรือบุคคลที่สาม หรือเพื่อการเลือกปฏิบัติใดๆ นอกจากนี้จะต้องกระทำโดยหรือได้รับความยินยอมหรืออนุญาตจากหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่นๆ ที่ทำหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่รัฐ

การทรมานอาจมีหลายรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น ไฟฟ้าช็อต การทุบตี การทุบตีฝ่าเท้า การบังคับให้อยู่ในท่าที่เจ็บปวด การข่มขืน การทำให้หายใจไม่ออก การเอาบุหรี่จี้ การข่มขู่ การประหารชีวิตปลอม หรือการไม่ให้อาหาร ให้นอน หรือให้เสื้อผ้า

การควบคุมตัวช่วงแรกสุด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจับกุม การสอบปากคำ และการสอบสวน มักเป็นช่วงเวลาที่มีความเสี่ยงต่อการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ สูงที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำนาจศาลที่ใช้การทรมานเป็นแนวทางให้ได้มาซึ่งคำสารภาพ

การทรมานเป็นหนึ่งในประเด็นที่ยากที่สุดที่ผู้ตรวจเยี่ยมต้องรับมือ เนื่องจากต้องใช้วิธีการที่รอบคอบ มีการเตรียมการและการฝึกอบรม การสัมภาษณ์ผู้ถูกทรมาน เป็นงานที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ผู้ตรวจเยี่ยมที่เข้าเยี่ยมสถานีตำรวจอาจพบบุคคลที่ถูกทรมานเมื่อไม่นานมานี้

การรับมือกับข้อกล่าวหาการทรมาน

ในระหว่างการสัมภาษณ์ส่วนตัว ผู้ตรวจเยี่ยมอาจได้รับฟังข้อกล่าวหาที่อ้างถึงวิธีการที่ตำรวจปฏิบัติต่อผู้ถูกควบคุมตัว ระหว่างการเคลื่อนย้ายบุคคลในรถตำรวจ หรือในสถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจ (เช่น ในระหว่างการสอบสวน) อย่างไรก็ตามผู้ถูกควบคุมตัวบางคนอาจไม่เต็มใจแจ้งให้ทราบถึงข้อกล่าวหาดังกล่าวในทันที ไม่ว่าจะเป็นด้วยเหตุผลจากความบอบช้ำทางจิตใจที่พวกเขาได้รับ หรือเพราะกลัวว่าจะถูกลงโทษหรือเผชิญการตอบโต้จากตำรวจ ผู้ตรวจเยี่ยมมักจะได้รับฟังข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างถูกควบคุมตัวโดยตำรวจ ก็ต่อเมื่อผู้ถูกควบคุมตัวได้รับการปล่อยตัวหรือเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่อื่นแล้ว

ผู้ที่เคยถูกทรมานหรือเผชิญการปฏิบัติที่โหดร้ายมักพบว่า การพูดถึงประสบการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจอย่างนี้เหล่านี้เป็นเรื่องยากมาก การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์เหล่านี้จึงต้องการความละเอียดอ่อนอย่างมากจากผู้ตรวจเยี่ยมพวกเขาควรได้รับการฝึกอบรมพิเศษในประเด็นดังนี้

- จัดการกับข้อกล่าวหา
- พัฒนาการความแม่นยำในการพิจารณาว่าควรถามคำถามแค่ไหน
- เข้าใจว่าเมื่อไหร่ที่จะเรียกผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเข้ามา

การสร้างความสมดุลระหว่างการได้มาซึ่งข้อมูลและการหลีกเลี่ยงความเป็นไปได้ที่จะกระทบกระเทือนจิตใจของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นขั้นตอนที่ยากอย่างยิ่ง

บุคลากรทางการแพทย์ในคณะตรวจเยี่ยมต้องจัดทำเอกสารบันทึกข้อกล่าวหาการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ โดยเร็วที่สุด ควรตรวจร่างกายเพื่อเก็บหลักฐานทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าบทบาทของผู้ตรวจเยี่ยมที่จะตัดสินใจว่าการปฏิบัติที่ผู้ถูกควบคุมตัวอ้างว่าเผชิญถือเป็น การทรมานหรือไม่

ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้เสียหาย ผู้ตรวจเยี่ยมควรถามว่าผู้ให้สัมภาษณ์จะสามารถใช้ข้อกล่าวหาและ/หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องได้หรือไม่และอย่างไร ในกรณีที่หน่วยงานตรวจเยี่ยมมีอำนาจดำเนินการตามข้อร้องเรียน หน่วยงานควรส่งต่อข้อกล่าวหาเรื่องการปฏิบัติที่โหดร้าย (ยกเว้นข้อสงสัยร้ายแรงว่ามีการแจ้งข้อมูลเท็จ) ไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือทางอาญาที่รับผิดชอบต่อการสอบสวนข้อร้องเรียน ควรใช้มาตรการให้บุคคลอื่นเป็นตัวแทนในนามของผู้ร้องเรียนเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ถูกควบคุมตัวและอดีตผู้ถูกควบคุมตัวจะไม่ได้รับการลงโทษหรือเผชิญการตอบโต้จากเจ้าหน้าที่ ผู้ตรวจเยี่ยมควรกำหนดขั้นตอนในการส่งข้อกล่าวหาที่ไม่เป็นอันตรายต่อเหยื่อหรือผู้ถูกกล่าวหา

โดยทั่วไปหน่วยงานตรวจเยี่ยมเชิงป้องกันควรส่งต่อกรณีดังกล่าวไปยังหน่วยงานอื่น (เช่น สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่เกี่ยวข้อง) ที่มีอำนาจเฉพาะในการจัดการกับข้อกล่าวหารายบุคคล

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

ข้อห้ามในการใช้คำให้การที่ได้จากการทรมาน⁴

คำให้การที่ได้จากการทรมานต้องไม่อาจใช้เป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีใดๆ เว้นแต่ใช้กับบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ข้อห้ามนี้รวมถึงคำให้การของจำเลยและพยานอื่นๆ

การเข้าถึงทนายความตั้งแต่ช่วงแรกที่ถูกควบคุมตัว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตลอดการสอบปากคำถือเป็นมาตรการป้องกันที่สำคัญต่อการบังคับให้รับสารภาพ ในปี พ.ศ. 2546 ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านการทรมาน (SRT) มีข้อเสนอแนะว่า คำสารภาพที่ได้รับขณะที่ทนายหรือผู้พิพากษาไม่อยู่ด้วย ไม่ควรมี “น้ำหนักต่อการพิสูจน์ในชั้นศาล เว้นแต่เป็นหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้มาซึ่งคำสารภาพด้วยวิธีการที่ผิดกฎหมาย”⁵

ความรุนแรงระหว่างผู้ถูกควบคุมตัว

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าการกระทำของตำรวจรวมถึงหน้าที่ดูแลรับผิดชอบปกป้องผู้ถูกควบคุมตัวจากกันและกัน การกระทำที่ใช้ความรุนแรง (เช่น การทุบตีและความรุนแรงทางเพศ) ที่เกิดจากผู้ถูกควบคุมตัวคนอื่นไม่ควรถูกเพิกเฉยเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายมักไม่รายงานความรุนแรงระหว่างผู้ถูกควบคุมตัว เพราะกลัวว่าจะเผชิญการตอบโต้ในภายหลัง บุคคลจากกลุ่มชาติพันธุ์เชื้อชาติ และชนกลุ่มน้อยอื่นๆ มักมีความเสี่ยงที่จะเผชิญความรุนแรงจากผู้ถูกควบคุมตัวคนอื่นมากกว่า ในเขตอำนาจศาลและสิ่งอำนวยความสะดวกบางแห่ง เจ้าหน้าที่อาจยอมรับการใช้ความรุนแรงระหว่างผู้ถูกควบคุมตัว โดยพิจารณาว่าเป็นเรื่องของผู้ถูกควบคุมตัวที่ต้องจัดการตามควรเอง อย่างไรก็ตามผู้ตรวจเยี่ยมควรทราบว่าการเพิกเฉยของตำรวจอาจเทียบเท่าการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ในสถานปฏิบัติหน้าที่ตำรวจขนาดเล็ก ตำรวจอาจเสนอข้อโต้แย้งว่ามีจำนวนห้องขังจำกัด จึงเป็นไปได้ที่จะหลีกเลี่ยงความรุนแรงระหว่างผู้ถูกควบคุมตัวขึ้น แต่ประเด็นนี้ไม่อาจถือเป็นข้อแก้ตัวที่ต้องพิจารณาเพราะจะเป็นการละเมิดภารกิจในการดูแลของตำรวจ ในทำนองเดียวกัน ข้อโต้แย้งทางการเงินและการจัดการก็ไม่อาจอ้างเป็นเหตุแห่งความรุนแรง ต่อบุคคลที่ถูกกลั่นแกล้ง

4 ดูข้อ 15 ของ UNCAT, ข้อ 14(3g) ของ ICCPR, และ § 41 ความเห็นทั่วไปของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่ 32 (UN Doc. CCPR/C/GC/32, 23 สิงหาคม 2007. เข้าถึงได้ที่ <http://www.unhcr.org/refworld/type,GENERAL,HRC,,478b2b2f2,0.html>).

5 ข้อเสนอแนะทั่วไปของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003/68, 17 ธันวาคม 2002, §26(e). เข้าถึงได้ที่ [http://www.unhcr.ch/Huridocda/Huridocda.nsf/\(Symbol\)/E.CN.4.2003.68.En?Opendocument](http://www.unhcr.ch/Huridocda/Huridocda.nsf/(Symbol)/E.CN.4.2003.68.En?Opendocument)

แนวทางตรวจเยี่ยม

เมื่อมีข้อกล่าวหาการกระทำความผิดหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย โดยทั่วไปผู้ตรวจเยี่ยมควรรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้ :

- ข้อมูลเกี่ยวกับตัวตนของผู้กล่าวหาและผู้เสียหาย (ถ้าต่างกัน) อย่างครบถ้วน
- ข้อมูลเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมตัว
- วันที่ เวลา และสถานที่ที่เกิดการปฏิบัติที่โหดร้าย
- ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อการปฏิบัติที่โหดร้าย
- พฤติการณ์ของการปฏิบัติที่โหดร้าย
- ข้อมูลของพยาน
- คำอธิบายการปฏิบัติที่โหดร้าย (รวมถึง เกิดอะไรขึ้น อย่างไร การปฏิบัติที่โหดร้ายนานแค่ไหน เกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน และกระทำกับใคร) และผลกระทบทางร่างกายและจิตใจต่อเหยื่อ

กรณีที่คณะผู้ตรวจเยี่ยมมีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ ควรเก็บข้อมูลดังนี้เพิ่มเติม

- หลักฐานทางกายภาพ
- หลักฐานทางสภาพจิต
- การรักษาทางการแพทย์
- หากมีผู้ติดตามข้อร้องเรียนสถานการณ์ ผู้ใดหรือหน่วยงานใดเป็นผู้ติดตามและผลลัพธ์เป็นอย่างไร
- ผู้ถูกควบคุมตัวสามารถร้องเรียนทางปกครอง วินัย และ/หรือทางอาญาได้หรือไม่
- หากมีการร้องเรียนแล้ว ผลลัพธ์เป็นอย่างไร มีผลกระทบต่อผู้กระทำผิดและเหยื่ออย่างไร
- ผู้ถูกควบคุมตัวที่ร้องเรียนถึงข้อกล่าวหาได้ตรวจสอบข้อกล่าวหาหรือไม่ เขาหรือเธอได้จำกัดการเข้าถึงข้อมูลการร้องเรียนหรือไม่
- มีคำตัดสินต่อข้อกล่าวหาอย่างเป็นทางการหรือไม่
- ข้อกล่าวหาเป็นกรณีเฉพาะ หรือผู้ตรวจเยี่ยมระบุรูปแบบพฤติกรรมปฏิบัติที่โหดร้ายได้
- หากมีรูปแบบการปฏิบัติที่โหดร้าย รูปแบบเหล่านี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยงหรือไม่ (เช่น การจับกุมตัว การเคลื่อนย้าย หรือการสอบปากคำ) หรือเกี่ยวข้องกับหน่วยงานตำรวจหรือสถานีตำรวจใดเป็นพิเศษหรือไม่

1.2. การควบคุมตัวที่ไม่สามารถติดต่อบุคคลภายนอกได้ ⁶
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
“(1) จะไม่มีใครถูกควบคุมตัวในสถานที่ลับ (2) โดยปราศจากอคติต่อพันธุกรรมระหว่างประเทศของรัฐบาลก็เกี่ยวกับการลิดรอนเสรีภาพ รัฐบาลก็ต้อง ในบทบัญญัติกฎหมายของตน : [...] (c) รับประกันว่าบุคคลผู้ถูกลิดรอนเสรีภาพต้องถูกควบคุมตัวเฉพาะในสถานที่ที่ได้รับการยอมรับและกำกับดูแลในฐานะสถานที่ลิดรอนเสรีภาพ” ICPAPED, ข้อ 17(1-2) [รัฐควร] “ห้ามการใช้สถานที่ควบคุมตัวโดยไม่ได้รับอนุญาตและรับรองว่าเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมตัวบุคคลไว้ในที่ลับและ/หรือสถานที่ควบคุมตัวที่ไม่เป็นทางการมีความผิดและได้รับโทษ” RIG, ส่วน 2, §233 “ผู้ถูกควบคุมตัวหรือถูกคุมขัง [...] จะได้รับโอกาสเพียงพอในการสื่อสารกับโลกภายนอก ภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่สมเหตุสมผลตามที่กฎหมายกำหนดหรือข้อบังคับทางกฎหมาย” BPP, หลัก 19
“กฎหมายห้ามในทุกกรณีในการควบคุมตัวบุคคลและการลิดรอนเสรีภาพโดยไม่ให้สื่อสารต่อโลกภายนอก เนื่องจากการกระทำดังกล่าวถือเป็นการปฏิบัติที่โหดร้ายและไร้มนุษยธรรม บุคคลพึงถูกลิดรอนเสรีภาพในสถานที่ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการว่าลิดรอนเสรีภาพ” PBPA, หลัก 3(1)

6 เพื่อความเข้าใจง่าย ส่วนนี้ของคู่มือกล่าวถึงเฉพาะการควบคุมตัวที่ไม่สามารถติดต่อบุคคลภายนอกได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่า ‘สถานที่ควบคุมตัวที่ไม่เป็นทางการ’ ‘การควบคุมตัวที่ไม่สามารถติดต่อบุคคลภายนอกได้’ และ ‘สถานที่ควบคุมตัวลับ’ มีความหมายใกล้เคียงแต่แตกต่างกัน ‘การควบคุมตัวที่ไม่สามารถติดต่อบุคคลภายนอกได้’ ในคู่มือฉบับนี้หมายถึงสถานการณ์ที่ “ผู้ถูกควบคุมตัวไม่สามารถติดต่อกับบุคคลใดได้นอกจากผู้ที่จับกุมตนเองหรือผู้ถูกควบคุมตัวรายอื่น” ในบางกรณี ‘การควบคุมตัวที่ไม่สามารถติดต่อบุคคลภายนอกได้’ อาจรวมถึงกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัว “สามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตุลาการที่เป็นอิสระได้โดยตรง” Incommunicado, Unacknowledged and Secret Detention Under International Law, APT, เจนีวา, มีนาคม 2006, หน้า 1-2. เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=280&Itemid=260&lang=en ‘สถานที่ควบคุมตัวลับ’ คือกรณีการควบคุมตัวที่ไม่สามารถติดต่อบุคคลภายนอกได้หรือไม่ถูกยอมรับว่าเป็นการควบคุมตัว การควบคุมตัวอาจเกิดขึ้นในสถานที่ควบคุมตัวที่ไม่ความลับหรือไม่เป็นทางการจึงจะเข้าคานียามของ ‘สถานที่ควบคุมตัวลับ’ Joint Study on Global Practices in Relation to Secret Detention in the Context of Countering Terrorism, UN Doc. A/HRC/13/42, 19 กุมภาพันธ์ 2010, 58-10..

⇒ ดูเพิ่มเติม

- ICPAPED, ข้อ 18, 19, 2, 22
- UN Declaration on the Protection of all Persons from Enforced Disappearance, ข้อ 10(1)
- มติ UNGA, UN Doc. A/RES/66/150, §22
- ความเห็น Human Rights Committee ที่ 20 on ข้อ 7 ICCPR, §11
- ความเห็น Human Rights Committee ที่ 29 ข้อ 4 ICCPR, §13(b)
- รายงานของ SRT, UN Doc. A/59/324, §22
- รายงานของ the Special Rapporteur on the Independence of Judges and Lawyers, UN Doc. A/63/271, §24-25
- Inter-American Convention on Forced Disappearance of Persons, ข้อ XI(1)
- Joint Study on Global Practices in Relation to Secret Detention in the Context of Countering Terrorism, UN Doc. A/HRC/13/42

⇒ ดูเพิ่มเติมมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการคุมขังเดี่ยว

- BR, rule 22 (ผู้หญิง)
- RPJDL, Annex (เยาวชน), §67
- ความเห็น Human Rights Committee ที่ 20 ข้อ 7 ICCPR, §6
- รายงานของ SRT, UN Doc. A/66/268, III(A), III(C), IV(86)
- CPT 21st General Report, CoE Doc. CPT/Inf (2011) 28, pp. 37-50
- PBPA, หลัก 12

ความเห็น

แม้ว่าสถานีดำรวจมักเป็นสถานที่ควบคุมตัวอย่างเป็นทางการ ผู้ตรวจเยี่ยมอาจทราบถึงสถานที่ลับหรือที่ไม่เป็นทางการภายในสถานีดำรวจที่มีการควบคุมตัวบุคคลด้วย (เช่น ห้องใต้ดินหรือห้องลับ) การควบคุมตัวบุคคลในสถานที่ควบคุมตัวที่ไม่เป็นทางการเป็นข้อห้ามและไม่สามารถใช้เหตุแห่งความชอบธรรมได้ ไม่ว่าในสถานการณ์ใด รวมถึงในระหว่างการสู้รบหรือภาวะฉุกเฉิน⁷ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติหากมีการขัดกันทางอาวุธ การลิดรอนเสรีภาพอาจเกิดขึ้นในขั้นต้นในสนามรบ ในสถานควบคุมตัวชั่วคราวและต่อมาในสถานควบคุมตัวอย่างเป็นทางการเท่านั้น

7 Joint Study on Global Practices in Relation to Secret Detention in the Context of Countering Terrorism, UN Doc. A/HRC/13/42, 19 กุมภาพันธ์ 2010. เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrcouncil/docs/13session/A-HRC-13-42.pdf>. ดูเพิ่มเติม ข้อ 17(1-2) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการรับขังให้หายสาบสูญ, รับร่าง 20 ธันวาคม 2006, มีผลบังคับใช้ 23 ธันวาคม 2010. เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/law/disappearance-convention.htm>

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

ผู้ตรวจเยี่ยมอาจพบบุคคล ที่แม้จะถูกควบคุมตัวในส่วนที่เป็นทางการของสถานีดำรวจ แต่ที่ถูกควบคุมตัวโดยไม่ติดต่อสื่อสารกับบุคคลใด การควบคุมตัวแบบ Incommunicado ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการทรมานและการละเมิดสิทธิมนุษยชนร้ายแรงอื่นๆ มากขึ้น แท้จริงแล้วมันสามารถก่อให้เกิดการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ที่สุดศรีในตัวของมันเอง ไม่เพียงแต่สำหรับผู้ถูกคุมขังเท่านั้น แต่ยังรวมถึงครอบครัวและเพื่อนของเขาด้วย⁸

การควบคุมตัวในสถานที่อื่นไม่อาจสื่อสารกับบุคคลภายนอกได้อย่างได้รับอนุญาตภายใต้สถานการณ์ที่จำกัดและเฉพาะเจาะจงอย่างยิ่ง การควบคุมตัวจะต้องมีการคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้เป็นขั้นพื้นฐาน

- การให้อำนาจโดยเฉพาะภายใต้กฎหมายภายในประเทศ
- เป็นการควบคุมตัวในระยะเวลายาว
- มีความจำเป็น ได้สัดส่วน และมีวัตถุประสงค์ชัดเจน
- อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้พิพากษา

บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยไม่ติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกควรเข้าถึงที่ปรึกษาทางกฎหมายและการรักษาทางการแพทย์ที่เป็นอิสระ⁹ เนื่องจากสถานการณ์อนุญาตให้ควบคุมตัวในสถานที่ที่สื่อสารไม่ได้ กระทำได้ค่อนข้างจำกัด ผู้ตรวจเยี่ยมอาจต้องการปรึกษากับที่ปรึกษากฎหมายหากพบบุคคลที่สงสัยว่าถูกควบคุมตัวโดยไม่ติดต่อสื่อสารหรือบุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยไม่มีใครรับทราบ

 ปัญหาการคุมขังเดี่ยวอาจไม่เกี่ยวข้องกับสถานีดำรวจมากนัก เพราะการคุมขังเดี่ยวเกี่ยวข้องกับเรือนจำและการควบคุมตัวระยะยาวในสถานการณ์อื่นในประเทศส่วนใหญ่ บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจจะถูกปล่อยตัวหรือเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ควบคุมตัวอื่นที่เป็นทางการภายในระยะเวลาสองสามวันขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในประเทศ อย่างไรก็ตามในบางบริบทอาจมีการคุมขังตัวบุคคลที่โดยตำรวจนานกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ นอกจากนี้ในบางประเทศเนื่องจากความแออัดของสถานที่ควบคุมตัวทางการ สถานที่ควบคุมตัวของตำรวจจึงถูกใช้เป็นเรือนจำ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการคุมขังเดี่ยวจึงมีผลกับการควบคุมตัวของตำรวจในสถานการณ์เหล่านี้

- 8 Joint Study on Global Practices in Relation to Secret Detention, §34-35. ดูเพิ่มเติม ความเห็นทั่วไปของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่ 20 ข้อ 7 ICCPR, 10 มีนาคม 1992, §11. เข้าถึงได้ที่ [http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/6924291970754969c12563ed004c8ae5?Opendocument](http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/6924291970754969c12563ed004c8ae5?Opendocument)
- 9 Incommunicado, Unacknowledged and Secret Detention Under International Law, APT, เจนีวา, 2 มีนาคม 2006. เข้าถึงได้ที่ http://www.aptr.ch/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=280&Itemid=260&lang=en

แนวทางตรวจเยี่ยม

- บุคคลถูกควบคุมตัวโดยไม่อาจติดต่อสื่อสารได้หรือไม่ ถ้าใช่ถูกควบคุมตัวเป็นเวลานานเท่าไรและด้วยข้อกล่าวหาใด
- บุคคลถูกนำตัวไปปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาทันทีหรือไม่
- บุคคลสามารถติดต่อทนายเป็นส่วนตัวได้หรือไม่
- บุคคลได้รับโอกาสให้ติดต่อโลกภายนอกหรือไม่
- บุคคลสามารถให้ครอบครัวเข้าเยี่ยมได้หรือไม่
- หากบุคคลที่ถูกควบคุมตัวเป็นชาวต่างชาติ เขาหรือเธอได้รับโอกาสติดต่อผู้แทนของรัฐบาลประเทศบ้านเกิดหรือไม่

1.3. การใช้กำลังและอาวุธปืน

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอาจใช้กำลังเมื่อจำเป็นอย่างยิ่งและเท่าที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

CCLEO, ข้อ 3

ความเห็น

(ก) บทบัญญัตินี้เน้นว่าการใช้กำลังโดยเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายควรเกิดขึ้นเฉพาะกรณียกเว้นแต่บอกเป็นนัยว่าเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอาจได้รับอนุญาตให้ใช้กำลังตามความจำเป็นตามสมควรภายใต้สถานการณ์ในการป้องกันอาชญากรรมหรือในการบังคับใช้หรือช่วยเหลือในการจับกุมผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องสงสัยอย่างถูกกฎหมาย จะไม่มีการใช้กำลังเกินกว่านั้น

(ข) กฎหมายภายในประเทศมักจำกัดการใช้กำลังโดยเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายตามหลักความได้สัดส่วน ในการตีความข้อกำหนดนี้ต้องกระทำควบคู่ไปกับหลักความได้สัดส่วนระดับชาติ ไม่ว่าในกรณีใด บทบัญญัตินี้ไม่ควรถูกตีความเพื่อให้ความชอบธรรมแก่การใช้กำลังของเจ้าหน้าที่โดยไม่ได้สัดส่วน แม้ว่าจะมีวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม

(ค) การใช้อาวุธปืนถือเป็นมาตรการที่รุนแรง [เจ้าหน้าที่] ควรทำทุกวิถีทางเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้อาวุธปืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็ก โดยทั่วไปแล้วไม่ควรมีการใช้อาวุธปืนเว้นแต่กรณีผู้ต้องสงสัยขัดขวางการจับกุมด้วยอาวุธหรือก่ออันตรายแก่ชีวิตผู้อื่น และเมื่อมาตรการที่รุนแรงน้อยกว่านั้นไม่เพียงพอที่จะยับยั้งหรือจับกุมผู้ต้องสงสัยได้ ในทุกกรณีที่มีการยิงอาวุธปืน ควรรายงานให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบโดยทันที”

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

“เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย ในการปฏิบัติหน้าที่ต้องใช้วิธีการที่ไม่ใช้ความรุนแรงให้มากที่สุด ก่อนที่จะหันไปใช้กำลังและอาวุธปืน พวกเขาอาจใช้กำลังและอาวุธปืนก็ต่อเมื่อวิธีการอื่นยังคงใช้ไม่ได้ผลหรือไม่อาจจะบรรลุผลตามที่ตั้งใจไว้”

BPUFF, §4

“เมื่อใดก็ตามที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงการใช้กำลังและอาวุธปืนโดยชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจะต้อง

- (ก) ใช้ความยับยั้งชั่งใจในการใช้ [กำลังและอาวุธปืน] และใช้ [กำลังและอาวุธปืน] ให้ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิดและวัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายที่ต้องการบรรลุ
- (ข) จำกัดให้เกิดความเสียหายและการบาดเจ็บให้น้อยที่สุด และเคารพและรักษาไว้ซึ่งชีวิตมนุษย์
- (ค) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีความช่วยเหลือและบริการทางการแพทย์แก่ผู้บาดเจ็บหรือได้รับผลกระทบโดยเร็วที่สุด
- (ง) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าญาติหรือเพื่อนสนิทของผู้บาดเจ็บ หรือผู้ได้รับผลกระทบได้รับแจ้งโดยเร็วที่สุด”

BPUFF, §5

“เมื่อใดก็ตามที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงการใช้กำลังและอาวุธปืนโดยชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจะต้อง

- (ก) ใช้ความยับยั้งชั่งใจในการใช้ [กำลังและอาวุธปืน] และใช้ [กำลังและอาวุธปืน] ให้ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิดและวัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายที่ต้องการบรรลุ
- (ข) จำกัดให้เกิดความเสียหายและการบาดเจ็บให้น้อยที่สุด และเคารพและรักษาไว้ซึ่งชีวิตมนุษย์
- (ค) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีความช่วยเหลือและบริการทางการแพทย์แก่ผู้บาดเจ็บหรือได้รับผลกระทบโดยเร็วที่สุด
- (ง) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าญาติหรือเพื่อนสนิทของผู้บาดเจ็บหรือผู้ได้รับผลกระทบได้รับแจ้งโดยเร็วที่สุด”
- (จ) จัดให้มีการแจ้งเตือน ในกรณีที่มีการให้อาวุธปืน
- (ฉ) จัดให้มีระบบการรายงานเมื่อใดที่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายใช้อาวุธปืนในระหว่างปฏิบัติหน้าที่”

BPUFF, §11

“ในประเด็นเกี่ยวกับบุคคลผู้ถูกควบคุมตัว เจ้าหน้าที่บังคับใช้ถึงไม่ใช้กำลัง เว้นแต่กรณีจำเป็นอย่างยิ่งในการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในสถาบัน หรือเมื่อความปลอดภัยส่วนบุคคลถูกคุกคาม”

BPUFF, §15

“ในประเด็นเกี่ยวกับบุคคลผู้ถูกควบคุมตัว เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายพึงไม่ใช้อาวุธปืน เว้นแต่เพื่อป้องกันตนเองหรือป้องกันผู้อื่นจากอันตรายอันใกล้จะถึงแก่ชีวิตหรือการบาดเจ็บสาหัส หรือเมื่อจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อป้องกันการหลบหนีของผู้ถูกควบคุมตัวหรือกักขังซึ่งอาจก่อให้เกิดภัยอันตรายตามหลักการข้อ 9”

BPUFF, §16

อาวุธที่ดำเนินการโดยไฟฟ้า (Electrical discharge weapons - EDW)

“การพัฒนาและการใช้อาวุธที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายถึงชีวิตควรได้รับการประเมินประสิทธิภาพอย่างรอบคอบ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเป็นอันตรายต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง และการใช้อาวุธดังกล่าวควรได้รับการควบคุมอย่างระมัดระวัง”

BPUFF, ข้อ 3

“CPT พิจารณาว่าการใช้อาวุธที่ดำเนินการโดยไฟฟ้าควรอยู่ภายใต้หลักการความจำเป็น ความเกี่ยวข้อง ความได้สัดส่วน การเตือนล่วงหน้า (หากเป็นไปได้) และความระมัดระวัง หลักการเหล่านี้รวมถึงกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับอาวุธดังกล่าวต้องได้รับการฝึกอบรมที่เพียงพอในการใช้งาน สำหรับ EDW ที่เจาะจงมากขึ้นที่สามารถมีลักษณะปล่อยอาวุธเป็นเส้นแนวตรงได้ เกณฑ์ที่ควบคุมการใช้งานควรมาจากเกณฑ์ที่ใช้กับอาวุธปืนโดยตรง”

มาตรฐาน CPT, หน้า 101, §69

⇒ ดูเพิ่มเติม

- SMR, §54
- BPUFF, §1
- รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2006/6, §38
- รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2004/56, §44
- ECPE, §37
- PBPA, หลัก XXIII
- SARPPCO, Code of Conduct for Police Officials, ข้อ 3

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

ความเห็น

การใช้อำนาจและอาวุธปืนเป็นหนึ่งในอำนาจเชิงบังคับของตำรวจ เนื่องจากการใช้อำนาจและ/หรืออาวุธปืนทำให้เกิดความเสี่ยงในการละเมิดสิทธิ มาตรการดังกล่าวจึงสามารถใช้ได้โดยชอบด้วยกฎหมายก็ต่อเมื่อปฏิบัติตามหลักความชอบด้วยกฎหมาย ความจำเป็น และความไม่ได้รับเลือกอย่างเคร่งครัดเท่านั้น

เมื่อใดก็ตามที่มีการใช้อำนาจ ไม่ว่าในขณะจับกุมหรือระหว่างการควบคุมตัวโดยตำรวจ ผู้ตรวจเยี่ยมจะเผชิญกับความท้าทายในการประเมินว่ามีการใช้อำนาจมากเกินไปหรือไม่

จากมุมมองแบบองค์รวม คณะตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าการใช้อำนาจและการใช้อาวุธปืนถือเป็นการตอบสนองในกรณีที่เฉพาะเจาะจงอย่างยิ่งหรือเป็นบรรทัดฐานการปฏิบัติงานในบางสถานการณ์หรือไม่ ในระหว่างการสัมภาษณ์ส่วนตัว ผู้ตรวจเยี่ยมควรพยายามเก็บข้อมูลขอบเขตของการใช้อำนาจและอาวุธปืนในระหว่างการชุมนุมหรือการรวมตัวในที่สาธารณะ (หากเกี่ยวข้องกับบริบท)¹⁰

ผู้ตรวจเยี่ยมควรพิจารณาว่าวิธีการและข้อจำกัดการใช้อำนาจและอาวุธปืนได้ถูกบรรจุอยู่ในข้อบังคับของตำรวจหรือไม่ พร้อมทั้งควรตรวจสอบด้วยว่าเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมทางเทคนิควิธีการใช้และการควบคุมอะไรบ้าง ที่จะส่งผลให้พวกเขาควบคุมสถานการณ์โดยหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ถูกควบคุมตัวหรือตนเองบาดเจ็บ และหลีกเลี่ยงการใช้อำนาจหรืออาวุธปืน

เหตุการณ์ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจหรืออาวุธปืนควรรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรจดบันทึกไว้ในทะเบียน และผ่านการตรวจสอบ

10 รายงานของผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการสังหารอย่างรวบรัด หรือโดยพลการและนอกกระบวนการยุติธรรม UN Doc. A/HRC/17/28, 23 พฤษภาคม 2011, หน้า 11-12. เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrcouncil/docs/17session/A-HRC-17-28.pdf>

แนวทางตรวจเยี่ยม

- มีข้อบังคับใดที่ระบุเวลา ความถี่ และสถานการณ์ที่ตำรวจสามารถเบิกจ่ายอาวุธปืนได้
- มีข้อบังคับใดที่นิยามประเภทอาวุธปืนและกระสุนที่อนุญาตให้ใช้
- ในทางปฏิบัติ ระบบการควบคุม จัดเก็บ และเบิกจ่ายอาวุธปืนและกระสุนแก่เจ้าหน้าที่จัดการอย่างไร
- เหตุการณ์ที่ปรากฏการใช้อาวุธปืนบ่อยแค่ไหน ด้วยข้อมูลจาก
 - ผู้ถูกควบคุมตัว
 - ทะเบียน
 - เจ้าหน้าที่
 - แหล่งข้อมูลอื่นๆ
- การใช้อาวุธปืนมีการบันทึกอย่างไร
- มีขั้นตอนใดในการรับประกันว่าตำรวจต้องรับผิดชอบต่อการใช้อาวุธปืนของตน
- มีหลักฐานใดที่บ่งชี้ว่ามีการใช้อาวุธปืนเกินจำเป็นต่อกลุ่มใดในสถานการณ์ประเภทบางหรือไม่
- หากมีการใช้อาวุธที่ดำเนินการด้วยไฟฟ้า มีมาตรการป้องกันใดบ้าง เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมการใช้อาวุธดังกล่าวเป็นพิเศษหรือไม่

1.4. เครื่องมือพันนาการ

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“เครื่องมือพันนาการ เช่น กุญแจมือ โซ่ โซ่ตรวนเหล็ก และชุดพันนาการ ห้ามให้นำมาใช้เป็นการลงโทษ นอกจากนี้ห้ามใช้โซ่หรือโซ่ตรวนเหล็กในการหน่วงเหนี่ยวกักขัง ห้ามใช้เครื่องมือพันนาการอื่นๆ ยกเว้นในกรณีต่อไปนี้

(ก) เพื่อป้องกันการหลบหนีระหว่างการเคลื่อนย้ายตัวบุคคล โดยจะต้องถูกปลดเครื่องพันนาการออกเมื่อผู้ต้องขังปรากฏตัวต่อหน้าหน่วยงานตุลาการหรือฝ่ายปกครอง

(ข) ตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์

(ค) ในกรณีวิธีการพันนาการอื่นล้มเหลว ให้ทำตามคำสั่งของผู้อำนวยการเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน ในกรณีเช่นนี้ ผู้อำนวยการพึงปรึกษากับเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ทันทีและรายงานต่อเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูง”

SMR, §33

“รูปแบบและลักษณะการใช้เครื่องมือพันนาการต้องถูกตัดสินโดยหน่วยงานเรือนจำกลาง เครื่องมือดังกล่าวจะต้องไม่ถูกใช้เป็นเวลานานเกินกว่าความจำเป็นที่ได้รับการควบคุมอย่างเข้มงวด”

SMR, §34

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

“การใช้เทคนิคและ/หรือเครื่องมือในการพันนาการเพื่อควบคุมผู้ถูกควบคุมตัวอาจเทียบเท่ากับเป็นการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายในรูปแบบอื่น เมื่อใช้ในลักษณะที่ย่ำยีศักดิ์ศรีและทำให้เจ็บปวด [...] การใช้เทคนิคหรือเครื่องมือพันนาการจะต้องไม่ถูกนำมาใช้เพื่อการลงโทษ”

รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/ 2004/56, §45

➡ ดูเพิ่มเติม

- BR, กฎ 24
- RPJDL, ภาคผนวก, §63-65

ความเห็น

การใช้เครื่องมือพันนาการ เช่นเดียวกับการใช้กำลัง เป็นส่วนหนึ่งของอำนาจเชิงบังคับที่ตำรวจอาจต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ จึงต้องมีขอบเขตของดุลยพินิจในการใช้เครื่องมือพันนาการ ในช่วงเริ่มต้นของการลิดรอนเสรีภาพ ช่องว่างในการใช้เครื่องมือพันนาการนี้สัมพันธ์กับช่องว่างของมาตรฐานสากลเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือพันนาการ ในปัจจุบัน โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับตำรวจ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานการณ์ที่ปลอดภัยแล้ว เจ้าหน้าที่ต้องหยุดใช้เครื่องมือพันนาการตราบไต่บุคคลนั้นไม่ก่อความรุนแรงและไม่เป็นความเสี่ยงอันตรายต่อผู้อื่นหรือตนเอง

เครื่องมือบางอย่าง เช่นกุญแจมือและโซ่ตรวนเหล็กถือเป็นข้อห้ามเด็ดขาด เครื่องมือพันนาการควรใช้เฉพาะกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น และไม่ควรถูกใช้ในการลงโทษ

กรณีการควบคุมตัวบุคคลเพียงคนเดียวในห้องนั้นไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายด้วยกฎหมายเพื่อใช้เครื่องมือพันนาการได้ หากบุคคลใดถูกพิจารณาว่ามีความเสี่ยงต่อการทำร้ายตนเอง ควรให้บุคคลดังกล่าวเข้ารับการรักษาพยาบาลและเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ที่เหมาะสมกว่าหากจำเป็น กรณีห้องซึ่งที่บรรจุบุคคลหลายคน หากผู้ถูกควบคุมตัวมีความเสี่ยงจะทำร้ายผู้อื่น ควรเคลื่อนย้ายบุคคลดังกล่าวไปยังห้องซึ่งเดี่ยวซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือพันนาการ

หลังจากการจับกุมและ/หรือระหว่างเคลื่อนย้ายบุคคลด้วยรถตำรวจ ตำรวจอาจใช้เครื่องมือพันนาการในลักษณะเจตนาให้ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับความเจ็บปวด (เช่น ตีงัดใส่กุญแจมือแน่นเกินไปบนข้อมือ) แม้ว่าการตรวจสอบกรณีนี้อาจทำได้ยาก แต่ก็เป็นอย่างที่ชัดเจนของประเด็นที่ผู้ตรวจเยียมต้องตรวจสอบโดยไม่เพิกเฉย

บทบาทของแพทย์ในการใช้เครื่องมือพันนาการมีความละเอียดอ่อนเป็นพิเศษ SMR และกฎเกณฑ์อื่นๆ ระบุว่าแพทย์สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับมาตรการบางอย่างบนพื้นฐานของข้อมูลทางการแพทย์ได้ ตามที่ CPT ได้ชี้แจงอย่างชัดเจนว่าการใช้เครื่องมือพันนาการ ผู้ถูกควบคุมตัวมีสิทธิได้รับการตรวจจากแพทย์ทันที ไม่ว่ากรณีใดก็ตามการเจ้าหน้าที่ไม่สามารถตีความการตรวจทางการแพทย์นี้ให้รวมถึงการวินิจฉัยเพื่อยืนยันว่าผู้ถูกควบคุมตัว “เหมาะสมที่จะถูกลงโทษ”¹¹

11 CPT Standards, CPT, CoE Doc. CPT/Inf/E (2002) 1, 2002 (แก้ไข 2011), หน้า 47, §73. เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/En/documents/eng-standards.pdf>

โดยปกติการสัมภาษณ์ขณะที่บุคคลถูกควบคุมตัวจะไม่สอดคล้องกับบทบาทของคณะตรวจเยี่ยมที่ต้องเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในสถานที่ควบคุมตัว

แนวทางตรวจเยี่ยม

- เครื่องมือพยานการได้รับอนุญาตให้ใช้ในสถานการณ์ใดบ้าง
- มีการเครื่องมือพยานการถูกใช้ขณะจับกุมตัวหรือไม่ ถ้ามีการใช้เครื่องมือดังกล่าวมีอำนาจตามกฎหมายและมีการบันทึกไว้หรือไม่
- มีการใช้เครื่องมือพยานการเป็นระยะเวลานานเท่าไร
- มีหลักฐานใดที่บ่งชี้ว่าเครื่องมือพยานการถูกใช้โดยไม่ได้สัดส่วนต่อกลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือไม่
- มีการใช้กุญแจมือในสถานการณ์ใดบ้าง มีหลักฐานใดบ่งชี้ว่ากุญแจมือถูกใช้เพื่อก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือเจ็บปวดต่อผู้ถูกควบคุมตัว
- เจ้าหน้าที่ปลดเครื่องมือพยานการทันทีที่บุคคลถูกเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ควบคุมตัวหรือไม่ (เช่นห้องขังในสถานีตำรวจ)
- มีการใช้เครื่องมือพยานการเพื่อลงโทษหรือไม่

1.5. การจับกุมตัว ¹²

การจับกุมตัว

“ทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย บุคคลจะถูกจับกุมหรือควบคุมโดยอำเภอใจมิได้ บุคคลจะถูกสิทธิเสรีภาพมิได้ ยกเว้นโดยเหตุและโดยกระบวนการที่เป็นไปตามกฎหมาย”

ICCPR, ข้อ 9(1)

“โดยปราศจากอคติต่อพันธกรณีระหว่างประเทศของภูมิภาคี่เกี่ยวกับการสิทธิเสรีภาพ ภูมิภาคี่แต่ละรัฐจะต้อง

(ก) กำหนดเงื่อนไขที่อาจออกคำสั่งสิทธิเสรีภาพ

(ข) ระบุหน่วยงานที่มีอำนาจออกคำสั่งสิทธิเสรีภาพ”

ICPAPE, ข้อ 17(2)

12 ในคู่มือฉบับนี้ คำว่า ‘จับกุมตัว’ หมายถึงช่วงเวลาและกระบวนการที่บุคคลถูกสิทธิเสรีภาพ ไม่ว่าจะตั้งอยู่บนฐานความผิดทางอาญาหรือปกครอง

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

“บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิในเสรีภาพส่วนบุคคลและได้รับความคุ้มครองจากการลิดรอนเสรีภาพโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือตามอำเภอใจ”

PBPA, หลัก III

“(1) แต่ละรัฐต้องกำหนดกฎหมายภายใต้กฎหมายภายในประเทศของตน ซึ่งระบุเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งลิดรอนเสรีภาพ กำหนดเงื่อนไขภายใต้คำสั่งดังกล่าว และกำหนดบทลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมโดยไม่มีเหตุสมควรตามกฎหมาย

(2) แต่ละรัฐจะต้องรับประกันการกักขังอย่างเข้มงวด ซึ่งรวมถึงสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายทั้งหมดที่รับผิดชอบต่อการจับกุม การควบคุมตัว การดูแล การเคลื่อนย้ายและการจำคุก และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้กำลังและอาวุธปืน”

UN Declaration on the Protection of all Persons from Enforced

Disappearance, ข้อ 12

⇒ ดูเพิ่มเติม

- BBP, หลัก 2
- ECHR, ข้อ. 5
- ACHR, ข้อ 7
- African Charter on Human and Peoples’ Rights, ข้อ 6
- Arab Charter on Human Rights, ข้อ 14
- Cairo Declaration on Human Rights in Islam, ข้อ 20
- PBPA, หลัก III, IV, IX

เยาวชน

“ต้องไม่มีเด็กคนไหนถูกลิดรอนเสรีภาพโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือตามอำเภอใจ การจับกุม ควบคุมตัว หรือจำคุกเด็กพึงเป็นไปตามกฎหมาย และให้ใช้เป็นเพียงมาตรการสุดท้ายและในระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุด”

CRC, ข้อ 37(b)

ความเห็น

ในทุกกรณีของการลิดรอนเสรีภาพต้อง (ก) ปฏิบัติตามหลักความชอบด้วยกฎหมายและ (ข) ไม่ปฏิบัติตามอำเภอใจ ตำรวจควรจับกุมบุคคลในกรณีที่มีหลักการระบุไว้ในกฎหมายภายในประเทศเท่านั้น นอกจากนี้ควรปฏิบัติตามขั้นตอนทั้งหมดเกี่ยวกับการจับกุมที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ในระบบกฎหมายส่วนใหญ่ จึงหมายความว่าตำรวจสามารถจับกุมบุคคลที่ก่อเหตุเมื่อมีหมายจับ ในขณะที่บุคคลกำลังก่ออาชญากรรม หรือทันทีหลังจากนั้น นอกจากนี้ บุคคลต้องไม่ตกเป็นเป้าหมายในการจับกุม หรือถูกสั่งให้หยุดบนท้องถนน หรือค้นตัวด้วยเหตุผลการเลือกปฏิบัติ เช่น การจัดประเภทบุคคลตามเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์¹³

ผู้ตรวจเยี่ยมควรทบทวนกฎหมาย ข้อบังคับ และขั้นตอนเกี่ยวกับการจับกุมและลิดรอนเสรีภาพ จากนั้นพวกเขาควรยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวต่อบุคคลที่ถูกควบคุมตัวในช่วงเวลาที่กำหนดขึ้น โดยคณะตรวจเยี่ยมควรระบุช่วงเวลาที่จะเข้าเยี่ยมตรวจสอบก่อนปฏิบัติงาน

แม้ว่าจะไม่น่าเป็นไปได้ที่ผู้ตรวจเยี่ยมจะอยู่ในระหว่างสถานการณ์การจับกุม แต่ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าบุคคลที่ถูกจับกุมมีความเสี่ยงจะถูกละเมิดสิทธิสูงเป็นพิเศษในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความเสี่ยงที่เจ้าหน้าที่ใช้กำลังมากเกินไป (ดูบท 3 ส่วนที่ 1.3 ด้านบน) หรือเครื่องมือพันธนาการอาจถูกใช้ในลักษณะที่เป็นข้อห้าม (ดูบท 3 ส่วนที่ 1.4 ด้านบน) เงื่อนไขและรูปแบบการจับกุม รวมทั้งจำนวนตำรวจที่เข้าร่วมปฏิบัติการแต่ละครั้ง (เช่น เจ้าหน้าที่สองคนหรือทั้งหมด) เครื่องมือที่ใช้ (เช่น แบตเตอรี่หรือแบบทหาร) และระยะเวลาในการจับกุม (เช่น กลางดึกหรือตอนบ่าย) เป็นตัวบ่งชี้ที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งสถานการณ์การจับกุมและทัศนคติของตำรวจที่มีต่อผู้ถูกจับกุม ผู้ตรวจเยี่ยมควรพยายามรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจับกุมในระหว่างการสัมภาษณ์ส่วนตัวให้มากที่สุด

13 การจัดประเภทบุคคลตามเชื้อชาติถูกนิยามว่าเป็นการ “ปฏิบัติต่อบุคคลใดแยกจากบุคคลอื่นผู้ตกอยู่ในสถานการณ์คล้ายคลึงกัน (กล่าวคือ การเลือกปฏิบัติ) ยกตัวอย่างเช่น โดยใช้อำนาจตำรวจในการหยุดและตรวจค้นบุคคล กรณีการตัดสินใจใช้อำนาจตำรวจบนพื้นฐานของเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือศาสนาของบุคคลนั้นโดยลำพังหรือเป็นหลัก” Towards More Effective Policing Understanding and Preventing Discriminatory Ethnic Profiling: A guide, European Union Agency for Fundamental Rights, Publications Office of the European Union, ลักเซมเบิร์ก, 2010, หน้า 15. เข้าถึงได้ที่ [http://fra.europa.eu/fraWebsite/ attachments/Guide_ethnic_profiling.pdf](http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/Guide_ethnic_profiling.pdf)

แนวทางตรวจเยี่ยม

- การจับกุมตัวมีขั้นตอนอย่างไรบ้าง
- เจ้าหน้าที่ใดมีอำนาจออกคำสั่งหรือปฏิบัติการจับกุมตัว
- เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามขั้นตอนการจับกุมตัวขณะการเข้าตรวจเยี่ยมหรือไม่
- มีหมายจับหรือไม่ (ไม่จำเป็นในบางประเทศ)
- ผู้ถูกควบคุมตัวถูกแจ้งเหตุในการจับกุมหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของตนเองขณะถูกจับกุมหรือไม่
- มีการใช้กำลังขณะจับกุมตัวหรือไม่ ถ้ามี ได้จดบันทึกการใช้กำลังไว้หรือไม่
- มีการใช้เครื่องมือพันธนาการขณะจับกุมตัวหรือไม่ ถ้ามี ได้จดบันทึกการใช้ไว้หรือไม่
- มีข้อกังวลเกี่ยวกับการจัดประเภทบุคคลตามเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ที่เชื่อมโยงกับการจับกุมหรือไม่

1.6. การตรวจค้นร่างกาย

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“เมื่อใดก็ตามที่กฎหมายอนุญาตให้ตรวจค้นร่างกาย [...] เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักความจำเป็น ความสมเหตุสมผล และความได้สัดส่วน

การตรวจค้นร่างกายของผู้ถูกกีดรอนเสรีภาพและผู้เข้าเยี่ยมสถานที่กีดรอนเสรีภาพ จะต้องดำเนินการภายใต้มาตรฐานอนามัยที่เพียงพอโดยบุคลากรเพศเดียวกันที่มีความเชี่ยวชาญ และต้องสอดคล้องกับหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการเคารพสิทธิขั้นพื้นฐาน ตามที่กล่าวมาแล้ว ประเทศสมาชิกพึงใช้วิธีทางเลือกอื่น [นอกจากการตรวจค้นร่างกาย] ผ่านเครื่องมือและขั้นตอนทางเทคโนโลยี หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสม

กฎหมายต้องห้ามไม่ให้มีการค้นร่างกายด้วยการล้วงล้ำช่องคลอดหรือทางทวารหนัก

การตรวจสอบหรือค้นในหน่วยหรืออาคารภายในสถานที่กีดรอนเสรีภาพให้ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามขั้นตอนที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม”

PBPA, หลัก XXI

“บุคคลที่ถูกกลืนตรอนเสรีภาพควรถูกตรวจค้นร่างกายโดยเจ้าหน้าที่เพศเดียวกันเท่านั้นและ [...] การตรวจค้นร่างกายใดที่กำหนดให้ผู้ต้องขังต้องถอดเสื้อผ้าควรดำเนินการให้พ้นสายตาเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวที่เป็นเพศตรงข้าม หลักการเหล่านี้ยังต้องบังคับใช้ในกรณีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

CPT Standards, หน้า 85, §26¹⁴

ผู้หญิง

“ต้องใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับประกันการคุ้มครองศักดิ์ศรีและแสดงความเคารพแก่ผู้ต้องขังหญิงในระหว่างการตรวจค้นตัวบุคคล ซึ่งจะต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ผู้หญิงที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมเท่านั้น”

BR, กฎ 19

“วิธีการคัดกรองทางเลือก เช่น การสแกนร่างกาย จะต้องได้รับการพัฒนาเพื่อแทนที่การตรวจค้นร่างกายโดยให้ถอดเสื้อผ้าหรือการตรวจค้นร่างกายที่มีลักษณะล่วงล้ำ เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางจิตใจและทางกายภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการตรวจค้นร่างกายที่ล่วงล้ำ”

BR, กฎ 20

➡ ผู้เพิ่มเติม

- ICCPR, ข้อ 17
- ความเห็นทั่วไปของ Human Rights Committee ข้อ 16 เกี่ยวกับข้อ 17 ICCPR, §3-4, 8
- ECPE, §41

ความเห็น

การตัดสินใจว่าจะตรวจค้นร่างกายหรือไม่ควรพิจารณาโดยยึดหลักการของความจำเป็น ความสมเหตุสมผล และความได้สัดส่วนเสมอ ทั้งนี้เพราะมีความเสี่ยงของการละเมิดสิทธิทั้งในแง่ของการออกคำสั่งตรวจค้นหาที่ไม่จำเป็นและวิธีการตรวจค้นร่างกาย คณะตรวจเยี่ยมควรสอบถามบุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจเกี่ยวกับวิธีการและเหตุผลในการตรวจค้น

เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการดำเนินการค้นร่างกายควรได้รับการฝึกอบรมเป็นการเฉพาะ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ควรปฏิบัติตามขั้นตอนการตรวจค้นร่างกายทั้งหมดอย่างเคร่งครัด ไม่ควรขอให้ผู้ถูกควบคุมตัวถอดเสื้อผ้าทั้งหมด กรณีต้องค้นตัวโดยถอดเสื้อผ้าบางส่วนควรดำเนินการสองขั้นตอน อันดับแรก ตำรวจควรขอให้ผู้ถูกควบคุมตัวถอดเสื้อผ้าที่อยู่นอกเอวออกทั้งหมด จากนั้นเมื่อใส่กลับเข้าทั้งหมดแล้วจึงขอให้ผู้ถูกควบคุมตัวถอดเสื้อผ้าทั้งหมดที่อยู่ต่ำกว่าเอวออก

หากเป็นไปได้ ควรใช้วิธีการทางเลือกแทนการตรวจค้นร่างกายแบบถอดเสื้อผ้า ควรแนะนำให้เจ้าหน้าที่พิจารณาตัวเลือกต่างๆ เช่น การใช้เครื่องเอ็กซเรย์ในการตรวจค้นร่างกาย

14 หลักการนี้ยังสะท้อนถึงประเด็นผู้หญิงในหน้า 91, §23

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

ผู้ตรวจเยี่ยมควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการตรวจค้นร่างกายกลุ่มบุคคลที่อาจถูกเลือกปฏิบัติ (เช่น ผู้หญิง เยาวชน กลุ่มชาติพันธุ์หรือกลุ่มเชื้อชาติ คนพิการ และผู้มีความหลากหลายทางเพศ¹⁵)

แนวทางตรวจเยี่ยม

- มีระเบียบวิธีการตรวจค้นร่างกายหรือไม่
- เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ตรวจค้นร่างกายเคยได้รับการอบรมโดยเฉพาะหรือไม่
- การตรวจค้นร่างกายแบบถอดเสื้อผ้าดำเนินการเป็นสองขั้นตอนหรือไม่
- มีวิธีคัดกรองทางเลือกใดแทนที่การตรวจค้นร่างกายแบบถอดเสื้อผ้าหรือไม่
- การตรวจค้นร่างกายผู้หญิงดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ผู้หญิงหรือไม่
- การตรวจค้นร่างกายดำเนินการโดยลับสายตาจากเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวเพศตรงข้ามหรือไม่
- มีหลักฐานบ่งชี้ว่าสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเผชิญการเลือกปฏิบัติหรือการละเมิดสิทธิระหว่างการตรวจค้นร่างกายหรือไม่

1.7. การสอบปากคำ

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณาทบทวนอย่างเป็นระบบสำหรับกฎเกณฑ์ คำสั่ง วิธีการและแนวทางปฏิบัติในการไต่สวน ตลอดจนวิธีการจัดระเบียบทั้งปวงสำหรับการควบคุมและการปฏิบัติต่อบุคคลที่ตกอยู่ในภาวะของการจับ การกักขัง และการจำคุกไม่ว่าในรูปแบบใด ในอาณาเขตที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตน เพื่อที่จะป้องกันมิให้เกิดมีกรณีการทรมานใดขึ้น”

UNCAT, ข้อ 11

“(1) ห้ามมิให้ใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ของผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกโดยไม่เหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการบังคับให้รับสารภาพ กล่าวหาโทษต่อตนเอง หรือให้การเป็นพยานกล่าวหาโทษบุคคลอื่น
(2) ขณะถูกสอบปากคำ ห้ามมิให้ผู้ถูกควบคุมตัวเผชิญความรุนแรง การข่มขู่ หรือวิธีการสอบสวนที่บั่นทอนความสามารถในการตัดสินใจหรือดุลพินิจของเขา”

BPP, พัลก 21

15 เลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล ทรานส์เจนเดอร์/ทรานส์เซ็กชวล และคนข้ามเพศ.

“(1) ระยะเวลาการสอบปากคำของผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุก และระยะเวลาระหว่างการสอบปากคำตลอดจนตัวตนของเจ้าหน้าที่ที่ทำการสอบสวนและบุคคลอื่นที่อยู่ด้วยให้บันทึกและรับรองตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด

(2) ผู้ถูกควบคุมตัวหรือถูกจำคุก หรือที่ปรึกษาทางกฎหมายของเขากรณีที่กฎหมายกำหนดต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลพื้นฐานในวรรค 1 ของหลักการนี้”

BPP, หลัก 23

“เมื่อมีการค้นพบ ทดสอบ และระบุได้ว่ามีวิธีการป้องกันรูปแบบใหม่ (เช่น การบันทึกภาพวิดีโอของการสอบปากคำทั้งหมด [...]) ข้อ 2 [UNCAT] ให้อำนาจหน้าที่พัฒนาจากหลักการที่เหลือนี้อย่าง UNCAT] และขยายขอบเขตของมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันการทรมาน”

ความเห็นทั่วไป CAT ที่ 2 ข้อ 2 UNCAT, §14

“สิทธิของบุคคลในการเข้าถึงทนายระหว่างถูกควบคุมตัวโดยตำรวจรวมถึง [...] สิทธิของบุคคลดังกล่าวที่จะให้ทนายเข้าร่วมระหว่างการสอบปากคำด้วย”

CPT Standards, หน้า 6, §38

รัฐควร “รับประกันว่าการสอบปากคำทุกครั้งมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้อย่างละเอียดรวมทั้งตัวตนของบุคคลทั้งหมดที่เข้าร่วมการสอบปากคำ และพิจารณาความเป็นไปได้ของการอื้อฉาวและ/หรืออันตรายการสอบปากคำ”

RIG, ส่วน II, §28

“เวลาและสถานที่ในการสอบปากคำต้องมีการบันทึกไว้พร้อมกับชื่อของทุกคนที่เข้าร่วมการสอบปากคำ และข้อมูลดังกล่าวควรเปิดเผยได้เพื่อจุดประสงค์ในการพิจารณาคดีหรือกระบวนการทางปกครอง”

ความเห็นทั่วไป Human Rights Committee ที่ 20 ข้อ 7 ICCPR, §11

⇒ ดูเพิ่มเติม

- รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003/68, §26(ง)
- ECPE, §50

ความเห็น

การสอบปากคำ และการจับกุมตัว เป็นหนึ่งในช่วงเวลาที่ผู้ถูกควบคุมตัวอาจมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกปฏิบัติอย่างโหดร้ายหรือทารุณ ในสถานที่ที่ตำรวจมีศักยภาพในการสอบสวนคืออาญาศาล ความเสี่ยงที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะหันไปปฏิบัติอย่างโหดร้ายนั้นสูงขึ้นมากขั้นตอนการสอบปากคำที่ชัดเจนจึงถือเป็นมาตรการป้องกันที่สำคัญ

เนื่องจากความเสี่ยงที่จะถูกละเมิดสิทธิ การสอบปากคำทั้งหมดควรเริ่มต้นด้วยการระบุตัวตนของทุกคนที่เข้าร่วมการสอบปากคำ การสอบปากคำควรถูกบันทึกอย่างเหมาะสมและควรบันทึกไว้ (ดูบท 3 ส่วนที่ 2.7 ด้านล่าง) บันทึกการสอบปากคำที่เป็นลายลักษณ์อักษรควรมีข้อมูลบุคคลที่ร่วมในการสอบปากคำ เวลาและสถานที่สอบปากคำ และระยะเวลาของการสอบปากคำและช่วงเวลาพัก

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

หมายความของผู้ถูกควบคุมตัวควรได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมการสอบปากคำด้วย ห้ามมิให้มีการใช้ผ้าปิดตาบุคคลผู้ถูกสอบปากคำระหว่างการสอบสวนโดยเด็ดขาด¹⁶

ตามคำแนะนำทั่วไปของ CPT แนวทางในการสอบปากคำควรให้รายละเอียดประเด็นดังนี้ “การแจ้งตัวตน (ชื่อและ/หรือหมายเลข) ของผู้ถูกควบคุมตัวในระหว่างการสอบปากคำ ระยะเวลาที่อนุญาตให้สอบปากคำได้ ช่วงเวลาที่กระหว่างการสอบปากคำ สถานที่สอบปากคำ ผู้ถูกควบคุมตัวถูกขอให้ยืนยันขณะถูกสอบปากคำหรือไม่ การสอบปากคำผู้ติดยาเสพติด แอลกอฮอล์ ฯลฯ”¹⁷

นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจควรได้รับการฝึกอบรมการซักถามพยานและผู้ต้องสงสัยในคดีอาญาอย่างเพียงพอ วัตถุประสงค์ของการสอบปากคำไม่ควรมุ่งใช้วิธีการใดก็ได้ให้บุคคลรับสารภาพ แต่ควรเป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อที่จะค้นพบความจริงเกี่ยวกับกรณีที่ถูกสอบสวน¹⁸

แม้ว่าผู้ตรวจเยี่ยมแทบจะไม่เคยเข้าร่วมการสอบปากคำได้ (ดูบท 2 ส่วนที่ 7.2.3) ในระหว่างการสัมภาษณ์ส่วนตัวภายหลัง ผู้ตรวจเยี่ยมอาจพยายามสอบถามข้อมูลว่ามีวิธีการสอบปากคำอย่างไร และผู้ถูกควบคุมตัวถูกบังคับให้รับสารภาพหรือไม่ ผู้ตรวจเยี่ยมสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญหลังจากการสอบปากคำ ทั้งที่สถานีตำรวจและเมื่อผู้ถูกควบคุมตัวได้รับการปล่อยตัวหรือเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ควบคุมตัวอื่น หากเห็นว่าเหมาะสม ผู้ตรวจเยี่ยมสามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำกับดูแลการสอบปากคำได้

เมื่อบุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจประสงค์จะแจ้งข้อกล่าวหาว่ามีการละเมิดทางร่างกายหรือจิตใจในระหว่างการสอบปากคำ ผู้ตรวจเยี่ยมไม่ควรลืมนที่จะรวบรวมข้อมูลที่ “เป็นกลาง” เกี่ยวกับการสอบปากคำที่อาจช่วยในการพิสูจน์ (หรือพิสูจน์หักล้าง) ข้อกล่าวหาดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ผู้ตรวจเยี่ยมอาจรวบรวมข้อมูลที่ประโยชน์เกี่ยวกับเวลา ระยะเวลา และสถานที่สอบปากคำ และชื่อของผู้สอบสวน

16 CPT Standards, CPT, CoE Doc. CPT/Inf/E (2002) 1, 2002 (แก้ไข 2011), หน้า 10, §38. เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/En/documents/eng-standards.pdf>. ดูเพิ่มเติม รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003/68, 17 ธันวาคม 2002, §26(g). เข้าถึงได้ที่ [http://www.unhchr.ch/Huridocda/Huridoca.nsf/\(Symbol\)/E.CN.4.2003.68.En?Opendocument](http://www.unhchr.ch/Huridocda/Huridoca.nsf/(Symbol)/E.CN.4.2003.68.En?Opendocument)

17 CPT Standards, CPT, หน้า 7, §39.

18 CPT Standards 2011, หน้า 9, §34

แนวทางตรวจเยี่ยม

- มีแนวปฏิบัติ กฎ และ/หรือหลักจรรยาบรรณในการสอบปากคำของตำรวจหรือไม่
- มีทะเบียนการสอบปากคำหรือไม่ ถ้ามี ทะเบียนได้ระบุชื่อบุคคลที่ทำการสอบปากคำ ระยะเวลาในการสอบปากคำ และการพักระหว่างสอบปากคำหรือไม่
- การสอบปากคำทั้งหมดมีการบันทึกหรือถูกอัดวิดีโอไว้หรือไม่ ถ้ามีนโยบายเกี่ยวกับการรักษาและจัดเก็บทะเบียนดังกล่าวมีอะไรบ้าง ใครเป็นผู้รับผิดชอบการจดบันทึก
- หน่วยงานตำรวจที่รับผิดชอบต่อการสอบปากคำเป็นหน่วยงานเดียวกับที่มีหน้าที่ควบคุมตัวหรือไม่
- พฤติการณ์การสอบปากคำเป็นอย่างไร
- การสอบปากคำมีระยะเวลานานเท่าไร
- ห้องสอบปากคำมีลักษณะอย่างไร (เช่น มีลักษณะข่มขู่หรือเป็นกลาง)
- ทนายของบุคคลที่ถูกสอบปากคำ ถ้ามี เข้าร่วมการสอบปากคำหรือไม่
- บุคคลที่ถูกสอบปากคำถูกบิดาหรือคลุมหน้าขณะสอบปากคำหรือไม่
- บุคคลดังกล่าวได้แจ้งข้อกล่าวหาการใช้ความรุนแรงระหว่างการสอบปากคำหรือไม่
- บุคคลดังกล่าวเผชิญกับความรุนแรงทางจิตใจหรือไม่ (เช่น การข่มขู่)

1.8. การเคลื่อนย้ายตัวบุคคล

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“(1) เมื่อผู้ต้องขังถูกเคลื่อนย้ายไปยังหรือไปสู่อสถานที่ใด พวกเขาควรอยู่ในสภาพเปิดเผยต่อสาธารณชนให้น้อยที่สุด และต้องใช้มาตรการป้องกันที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองพวกเขาจากการดูถูก ความอยากรู้อยากเห็น และการเปิดเผยตัวตน [ต่อสาธารณะ] ในรูปแบบใดๆ

(2) ห้ามเคลื่อนย้ายผู้ถูกควบคุมตัวในยานพาหนะที่มีอากาศถ่ายเทหรือแสงไม่เพียงพอ หรือในทางใดทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับความทุกข์ยากทางร่างกายโดยไม่จำเป็น

(3) การเคลื่อนย้ายเคลื่อนย้ายผู้ต้องขังต้องดำเนินการโดยฝ่ายบริหารเป็นผู้รับผิดชอบ และต้องจัดให้สภาพเคลื่อนย้ายเท่าเทียมกันสำหรับผู้ต้องขังทั้งหมด”

SMR, §45

“สามารถติดตั้งกล้องวงจรปิดได้ในพื้นที่ต่างๆ (ทางเดินติดห้องขัง, เส้นทางที่เจ้าหน้าที่ผู้กำกับดูแลใช้ และเส้นทางไปสู่ยานพาหนะที่ใช้สำหรับเคลื่อนย้าย)”

CPT Standards, หน้า 82, §44

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

⇒ ดูเพิ่มเติม

- CPT Standards, หน้า 7, §40 และหน้า 20, §57
- รายงานของ SRT (การตรวจเยี่ยมปากีสถาน), UN Doc. E/CN.4/1997/7/ Add.2, §106

ความเห็น

การเคลื่อนย้ายตัวบุคคลรวมถึงการขนส่งบุคคลจากสถานที่จับกุมไปยังสถานีตำรวจ และจากสถานีตำรวจไปยังสถานที่อื่นๆ รวมถึงศาลหรือสถานที่ควบคุมตัวก่อนการพิจารณาคดี ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าการเคลื่อนย้ายสามารถทำได้ในยานพาหนะพิเศษหรือรถตำรวจ

ถึงแม้ว่าการเคลื่อนย้ายอาจถูกมองข้ามไปโดยง่ายในระหว่างการเข้าเยี่ยมโดยหน่วยงานตรวจเยี่ยม แต่กระบวนการที่สำคัญเหล่านี้ควรถูกพิจารณาอย่างรอบคอบในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้ถูกควบคุมตัวเป็นส่วนตัว ในระหว่างการเคลื่อนย้าย ผู้ถูกควบคุมตัวตกอยู่ในอำนาจของตำรวจโดยปราศจากการควบคุมดูแล ดังนั้นความเสี่ยงที่จะถูกละเมิดสิทธิจึงสูงเป็นพิเศษ มีรายงานของบุคคลที่ได้รับการปฏิบัติที่โหดร้ายระหว่างการเคลื่อนย้าย บ่งชี้ถึงความสำคัญของมาตรการปกป้องขณะเคลื่อนย้ายตัวบุคคล มีตัวอย่างของผู้ถูกควบคุมตัวที่ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจงใจขับรถเคลื่อนย้ายในลักษณะรุนแรง หรือถูกทิ้งไว้ในรถที่จอดกลางแดดเป็นเวลาหลายชั่วโมงโดยไม่เปิดหน้าต่างยานพาหนะ ในระหว่างการเคลื่อนย้ายบุคคล ตำรวจยังอาจใช้เครื่องมือพันนาการที่ผิดกฎหมาย

หน่วยงานรัฐควรรับประกันให้มีการควบคุมดูแลผู้ถูกควบคุมตัวและเจ้าหน้าที่ผู้กำกับดูแลการเคลื่อนย้ายตลอดการเดินทาง หน่วยงานรัฐควรตรวจสอบให้แน่ใจด้วยว่าวิธีการเคลื่อนย้ายปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์ในการเคลื่อนย้ายตัวบุคคล พร้อมทั้งควรจัดทำแนวปฏิบัติเพื่อบันทึกรายละเอียดการเคลื่อนย้ายบุคคลทั้งหมด

หน่วยงานตรวจเยี่ยมอาจพบกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถูกเคลื่อนย้ายตัวหลายครั้ง หรือถูกส่งตัวไปยังสถานที่ห่างไกลจากบ้านของพวกเขา ซึ่งอาจถือเป็นแนวทางการลงโทษหรือเป็นวิธีการกดดันให้พวกเขาสารภาพหรือให้ข้อมูล จึงควรเก็บข้อมูลประเด็นเหล่านี้ด้วย

แนวทางตรวจเยี่ยม

- ยานพาหนะที่ใช้เคลื่อนย้ายบุคคลมีการติดตั้งอุปกรณ์ไม่ให้ผู้ถูกควบคุมตัวถูกเปิดเผยตัวต่อสาธารณะขณะเดินทางหรือไม่
- ยานพาหนะมีการติดตั้งอุปกรณ์ใดเพื่อจำกัดบาดแผลของผู้ถูกควบคุมตัวกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นหรือไม่ มีขั้นตอนปล่อยตัวบุคคลอย่างรวดเร็วในกรณีฉุกเฉินหรือไม่
- ยานพาหนะมีแสงสว่าง ความอบอุ่น การระบายอากาศ เครื่องปรับอากาศ และพื้นที่เพียงพอสำหรับผู้ถูกควบคุมตัวหรือไม่ ระบบเหล่านี้ใช้การได้หรือไม่ขณะเคลื่อนย้ายตัวบุคคล
- กรณีการเคลื่อนย้ายตัวบุคคลที่ใช้ระยะเวลานาน มีการหยุดพักระหว่างเดินทางหรือไม่
- บันทึกการเคลื่อนย้ายตัวบุคคลระบุเหตุผลในการเคลื่อนย้ายและข้อมูลของสถานที่ปลายทางหรือไม่
- ได้แนบเวชระเบียนของผู้ถูกควบคุมตัวมากับเอกสารการถ่ายโอนหรือไม่
- มีกระบวนการแจ้งผู้ถูกควบคุมตัวและตัวแทนทางกฎหมายของพวกเขาถึงการเคลื่อนย้ายตัวบุคคลก่อนการเดินทางหรือไม่
- สภาพทั่วไปของการเคลื่อนย้ายเป็นอย่างไร
- ระยะเวลาในการเคลื่อนย้ายนานเท่าไร
- ผู้ถูกควบคุมตัวถูกคุมขัง/พันธนาการอย่างไรระหว่างการเคลื่อนย้าย
- ผู้ถูกควบคุมตัวมีความสะดวกสบายระหว่างเคลื่อนย้ายหรือไม่
- ได้นำของใช้ส่วนตัวของผู้ถูกควบคุมตัวไปพร้อมกับการหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจกจ่ายอาหารและเครื่องดื่มระหว่างการเดินทางหรือไม่ (บางครั้งก็ไม่จำเป็น)
- เจ้าหน้าที่รับผิดชอบต่อการเคลื่อนย้ายสามารถตรวจเยี่ยมผู้ถูกควบคุมตัวระหว่างเดินทางได้หรือไม่ มีการสื่อสารกันได้เข้าใจหรือไม่

1.9. การมีส่วนร่วมของตำรวจในการผลักดันส่งกลับ

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“ห้ามรัฐภาคีใดทำสัญญาขับไล่หรือส่งกลับ (“refouler”) ผู้ลี้ภัยในลักษณะใด ไปยังพรมแดนอาณาเขตที่ชีวิตหรือเสรีภาพของเขาจะถูกคุกคามอันเนื่องมาจากจากเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ สมาชิกภาพของกลุ่มสังคมใดกลุ่มหนึ่ง หรือความคิดเห็นทางการเมือง”

Convention Relating to the Status of Refugees, ข้อ 33

“(1) เจ้าหน้าที่ของรัฐปลายทางมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการกระทำของผู้ดูแลที่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะเป็นพนักงานของรัฐหรือถูกอ้างว่าเป็นการส่วนตัว

(2) เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลควรได้รับการคัดเลือกอย่างรอบคอบและได้รับการฝึกอบรมที่เพียงพอ รวมทั้งเทคนิคการใช้เครื่องมือพันธนาการอย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลควรได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกส่งกลับให้เพียงพอ เพื่อสามารถดำเนินการส่งกลับได้อย่างปลอดภัย และควรจะสามารถสื่อสารกับผู้ถูกส่งกลับได้ ประเทศสมาชิกควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลอย่างน้อยหนึ่งคนควรเป็นเพศเดียวกันกับผู้ถูกส่งกลับ

(3) ควรมีการติดต่อยกเว้นเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลและผู้ถูกส่งกลับก่อนกระบวนการส่งกลับ

(4) ควรสามารถระบุตัวตนผู้ดูแลได้ ห้ามมิให้สวมหมวกหรือหน้ากาก เมื่อมีการร้องขอพวกเขาควรเปิดเผยตัวตนทางใดทางหนึ่งต่อผู้ถูกส่งกลับ”

Guidelines of the Committee of Ministers of the Council of Europe on Forced Return, หลักปฏิบัติ 18

“(1) รูปแบบเดียวของเครื่องมือพันธนาการที่ได้รับการยอมรับคือเครื่องมือใดที่ใช้เพื่อตอบสนองต่อผู้ถูกส่งกลับที่ต่อต้านหรือที่คาดการณ์ได้ว่าจะต่อต้าน เพื่อจุดประสงค์ในการควบคุมตัวโดยยึดตามหลักความได้สัดส่วนอย่างเคร่งครัด

(2) ห้ามใช้เทคนิคการหน่วงเหนี่ยวหรือและมาตรการบังคับที่อาจขัดขวางทางเดินหายใจบางส่วนหรือทั้งหมด หรือบังคับให้ผู้ถูกส่งกลับอยู่ในตำแหน่งที่เสี่ยงต่อการขาดอากาศหายใจ

(3) สมาชิกของคณะเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลควรได้รับการฝึกอบรมที่กำหนดวิธีการและสถานการณ์ที่อาจใช้เครื่องมือพันธนาการได้ สมาชิกของคณะเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลควรได้รับแจ้งถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากวิธีการแต่ละชนิดในฐานะส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมเฉพาะทาง หากไม่มีการจัดฝึกอบรม ระเบียบหรือแนวทางขั้นต่ำควรกำหนดวิธีการและสถานการณ์ที่อาจใช้เครื่องมือพันธนาการได้ และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือดังกล่าว

(4) การให้ยาจะต้องจ่ายแก่บุคคลในระหว่างการถูกส่งตัว บนพื้นฐานคำแนะนำทางการแพทย์แล้วแต่กรณี”

Guidelines of the Committee of Ministers of the Council of Europe

on Forced Return, หลักปฏิบัติ 19

➡ ดูเพิ่มเติม

- ความเห็นทั่วไป CAT ที่ 1 ของข้อ 3 UNCAT ในกรณีของข้อ 22
- แนวทางของ Committee of Ministers of the Council of Europe on Forced Return แนวทางที่ 17
- มาตรฐาน CPT หน้าที่ 67-68 §32-36

ความเห็น

ในบางบริบท ตำรวจจะดำเนินการผลักดันส่งกลับผู้อพยพ โดยอาจดำเนินการผ่านเที่ยวบิน การผลักดันส่งกลับพบมากขึ้นเรื่อยๆ ในประเทศอุตสาหกรรม ในบางประเทศ กลไกป้องกันระดับชาติ (National Preventive Mechanisms – NPM) และ/หรือองค์กรภาคประชาสังคมจะตรวจสอบวิธีการผลักดันส่งกลับดังกล่าว มาตรฐานการผลักดันส่งกลับปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นของยุโรป จาก CPT และ คณะกรรมการรัฐมนตรีของสภายุโรป ดังนั้นจึงมีผลผูกพันกับประเทศสมาชิกของสภายุโรปเท่านั้น

อย่างไรก็ตามมาตรฐานเหล่านี้สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับภูมิภาคอื่นๆ ที่เผชิญประเด็นการผลักดันส่งกลับได้เช่นกัน

คณะตรวจเยี่ยมที่ติดตามการผลักดันส่งกลับควรประเมินรูปแบบเครื่องมือพินนาการ เมื่อผู้ถูกส่งกลับต่อต้าน บนพื้นฐานของหลักความได้สัดส่วน CPT ได้ชี้แจงอย่างชัดเจนว่า “หากสามารถทำได้ ควรหลีกเลี่ยงการใช้กำลังและ/หรือเครื่องมือพินนาการที่อาจก่อให้เกิดภาวะขาดอากาศหายใจ และการใช้เครื่องมือดังกล่าวในสถานการณ์พิเศษจะต้องสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่ออกแบบมาเพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องให้เหลือน้อยที่สุด”¹⁹

เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลอย่างน้อยหนึ่งคนควรเป็นเพศเดียวกันกับผู้ถูกส่งกลับ

บุคคลใดที่จะถูกผลักดันส่งกลับควรได้รับโอกาสให้แพทย์ตรวจก่อนดำเนินการเคลื่อนย้ายตัวคนที่ “เคยเข้ากระบวนการผลักดันส่งกลับที่ไม่สำเร็จ [ควร] ให้แพทย์ตรวจทันทีที่ถูกเคลื่อนย้ายกลับสู่สถานที่ควบคุมตัว”²⁰ ทั้งนี้ที่พวกเขาถึงประเทศปลายทาง ผู้ถูกส่งกลับควรได้รับการตรวจร่างกาย มาตรการเหล่านี้เป็นมาตรการป้องกันที่สำคัญไม่ให้เกิดข้อกล่าวหาการละเมิดสิทธิโดยผู้ดูแล

19 CPT standards, CPT, CoE Doc. CPT/Inf/E (2002) 1, 2002 (แก้ไข 2011), หน้า 78, §34. เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/En/documents/eng-standards.pdf>

20 รายงานของรัฐบาลเนเธอร์แลนด์จากการตรวจเยี่ยมโดย CPT วันที่ 10 ถึง 21 ตุลาคม 2011, CoE Doc. CPT/Inf (2012) 21, สตาร์บูร์ก, 9 สิงหาคม 2012, หน้า 63. เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/documents/nld/2012-21-inf-eng.htm>

แนวทางตรวจเยี่ยม

- มีการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดำเนินการผลักดันส่งกลับอย่างรอบคอบหรือไม่ พวกเขาได้รับการฝึกอบรมเพียงพอหรือไม่
- การใช้เครื่องมือพันธนาการสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่ถูกออกแบบเพื่อลดความเสี่ยงการละเมิดสิทธิให้น้อยที่สุดหรือไม่
- เป็นไปได้หรือไม่ที่จะยุติวิธีการใดที่จำกัดเสรีภาพการเคลื่อนไหวของผู้ถูกส่งกลับในกรณีฉุกเฉิน
- ผู้ถูกส่งกลับได้เข้ารับการตรวจร่างกายก่อนการส่งกลับหรือไม่ กรณีที่การผลักดันส่งกลับระงับไป ผู้ถูกส่งกลับได้เข้ารับการตรวจร่างกายเมื่อถูกส่งตัวไปยังสถานที่ควบคุมตัวหรือไม่
- กรณีมีการให้ยา แพทย์เป็นผู้สั่งยาหรือไม่
- วิธีการส่งกลับ (ตั้งแต่เวลาที่บุคคลถูกนำตัวจากการควบคุมดูแลของตำรวจไปยังสถานที่ควบคุมตัว ถึงเวลาที่บุคคลไปถึงประเทศปลายทาง) เป็นอย่างไร
- ในบรรดาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดูแลผู้ถูกผลักดันส่งกลับ มีเจ้าหน้าที่อย่างน้อยหนึ่งคนเป็นเพศเดียวกับผู้ถูกส่งกลับหรือไม่

2. การประกันสิทธิขั้นพื้นฐาน

2.1. สิทธิในการเข้าถึงข้อมูล

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับกุมตัวและตั้งข้อกล่าวหา

“ในขณะที่จับกุม บุคคลใดที่ถูกจับกุมจะต้องได้รับแจ้งถึงเหตุผลในการจับกุม และจะต้องไปรับแจ้งถึงข้อหาที่ถูกจับกุมโดยพลัน”

ICCPR, ข้อ.9(2)

“รัฐควร]

25. รับประกันให้ผู้ถูกควบคุมตัวทุกคนได้รับแจ้งถึงเหตุผลในการควบคุมตัวโดยพลัน

26. รับประกันให้ผู้ถูกจับกุมตัวทุกคนได้รับแจ้งถึงข้อกล่าวหาที่ถูกจับกุมโดยพลัน”

RIG, Part II, §§ 25-26

ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิ

“(1) ผู้ต้องขังทุกคนจะต้องได้รับข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามประเภท ข้อกำหนดทางวินัยของหน่วยงาน วิธีการขอข้อมูลที่ได้รับอนุญาต ระบบการร้องเรียน และเรื่องอื่นที่จำเป็นให้บุคคลสามารถเข้าใจทั้งสิทธิและหน้าที่ของตน และปรับตัวให้เข้ากับชีวิตในสถานที่ควบคุมตัวได้

(2) หากผู้ต้องขังไม่รู้หนังสือ ให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้ต้องขังด้วยวาจา”

SMR, §35

“บุคคลใด ในขณะที่จับกุมและเมื่อเริ่มควบคุมตัวหรือจำคุก หรือหลังจากนั้นทันที ต้องได้รับข้อมูลและคำอธิบายเกี่ยวกับสิทธิของเขาและวิธีการใช้สิทธิดังกล่าว จากหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการจับกุมควบคุมตัว หรือจำคุก ตามลำดับ”

BBP, Principle 13

“บุคคลที่ไม่เข้าใจหรือพูดภาษาที่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบต่อการจับกุม ควบคุมตัว หรือจำคุกไม่เพียงพอ มีสิทธิได้รับข้อมูลที่อ้างถึงในหลักการข้อ 10, 11, วรรค 2, 12, วรรค 1 และ 13 [เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของเขา การจับกุมและการควบคุมตัว] ในภาษาที่เขาเข้าใจได้ และเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือจากล่ามในกระบวนการทางกฎหมายภายหลังการจับกุม ในกรณีที่เป็น โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย”

BBP, หลัก 14

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

“เพื่อให้มั่นใจว่า บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจได้รับแจ้งสิทธิทั้งหมดของตนอย่างชัดเจนทันที CPT พิจารณาว่าตำรวจควรมอบแบบฟอร์มที่กำหนดสิทธิเหล่านั้นอย่างชัดเจนให้กับบุคคลที่ถูกควบคุมตัวตั้งแต่มุ่งหน้าไปเริ่มควบคุมตัว นอกจากนี้ ควรขอให้บุคคลที่เกี่ยวข้องลงนามในเอกสารยืนยันว่าตนได้รับแจ้งถึงสิทธิ”

CPT Standards, หน้า 8, §16

⇒ ดูเพิ่มเติม

- ICCPR, ข้อ 14(3)
- BBP, หลัก 10, 16
- Basic principles on the Role of Lawyers, §5
- ECHR, ข้อ 5
- ACHR, ข้อ 7(4)
- Arab Charter, ข้อ 14(3)
- PBPPA, หลัก V
- รายงานของผู้รายงานพิเศษด้านความเป็นอิสระของผู้พิพากษาและทนายความ, UN Doc. A/HRC/8/a, §27

ความเห็น

บุคคลที่ถูกไลรอนเสรีภาพมีสิทธิได้รับข้อมูลหลายประเภท ประการแรก ในช่วงเวลาของการจับกุม พวกเขาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งถึงเหตุผลในการจับกุมและเนื้อหาข้อกล่าวหา ประการที่สอง พวกเขาจะมีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของตน (เช่น สิทธิในการคัดค้านการควบคุมตัวและสิทธิในการเข้าถึงแพทย์และทนายความ) ประการที่สาม ถ้าขณะจับกุมไม่มีข้อกล่าวหาทางอาญา แต่มีการตั้งข้อหาในภายหลัง²¹ ผู้ถูกควบคุมตัวมีสิทธิได้รับแจ้งข้อกล่าวหาทันที ในส่วนเนื้อหาของข้อกล่าวหาทางอาญา (ถ้ามี) อย่างน้อยที่สุดผู้ถูกควบคุมตัวต้องได้รับทราบ “รายละเอียดทั้งหมดของข้อกล่าวหาและคดี หลักฐาน ช่วงเวลา และบุคคลฝ่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง สิทธิที่จะได้รับแจ้งถึงเนื้อหาและสาเหตุของข้อกล่าวหาควรแจ้งอย่างละเอียด รวดเร็ว และเข้าใจได้”²² ควรแจ้งข้อมูลเหล่านั้นทันทีที่มีการตั้งข้อหา

บุคคลที่ถูกนำตัวไปที่สถานีตำรวจมักมีอาการสับสนและหวาดกลัว เจ้าหน้าที่ตำรวจควรคำนึงถึงสภาพเปราะบางในวิธีการแจ้งข้อแก่พวกเขา ผู้ถูกควบคุมตัวควรได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของตนในภาษาที่เขาเข้าใจได้

ในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่า

- ผู้ถูกควบคุมตัวตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของพวกเขาเพียงใด
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้งถึงเหตุผลสำหรับการจับกุมตัวเพียงใด
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้งถึงข้อกล่าวหาเพียงใด

นอกจากนี้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบความเหมาะสมของวิธีการที่ใช้ในการแจ้งข้อมูลแก่ผู้ถูกควบคุมตัว ยกตัวอย่างเช่น ผู้ตรวจเยี่ยมอาจสอบถามข้อมูลดังนี้

- มีการแจ้งข้อมูลในภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายหรือไม่
- มีการแจ้งข้อมูลในภาษาที่ผู้ถูกควบคุมตัวเข้าใจได้หรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวเข้าใจข้อมูลที่ได้รับแค่ไหน และสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นได้หรือไม่

21 รายงานของสำนักงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยความอิสระของผู้พิพากษาและทนายความ, UN Doc. A/63/271, 12 สิงหาคม 2008, §24-25. เข้าถึงได้ที่ <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/SP/Pages/GA63session.aspx>

22 รายงานของสำนักงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยความอิสระของผู้พิพากษาและทนายความ, §24-25

แนวทางตรวจเยี่ยม

- มีข้อบังคับเฉพาะเกี่ยวกับสถานที่ควบคุมตัวในหลายภาษาหรือไม่ ถ้ามี เจ้าหน้าที่ใช้เกณฑ์ใดในการเลือกภาษาดังกล่าว
- มีโปสเตอร์ แผ่นพับ หรือสื่อเผยแพร่อื่นเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้งข้อมูลอย่างไรบ้างขณะถูกจับกุม และ/หรือเมื่อถูกส่งตัวถึงสถานีตำรวจ
- ข้อมูลที่แจ้งถูกถ่ายทอดผ่านสื่อประเภทใด
- ข้อมูลที่แจ้งแก่ผู้ถูกควบคุมตัวมีลักษณะชัดเจนและเข้าใจง่ายหรือไม่
- ข้อมูลแจ้งแก่ผู้ถูกควบคุมตัวในภาษาที่เข้าใจได้หรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้งถึงเหตุผลในการจับกุมหรือไม่ หากมีการแจ้งข้อกล่าวหาขณะจับกุม ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้งถึงเนื้อหาข้อกล่าวหาดังกล่าวหรือไม่
- ถัดข้อหาหลังจากจับกุมบุคคล ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้งเนื้อหาของข้อกล่าวหาเมื่อไหร่
- ตำรวจได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและสิทธิเพิ่มเติมสำหรับเยาวชนหรือไม่ (เช่น ให้แจ้งสมาชิกครอบครัวหรือบุคคลที่ไว้ใจถึงการควบคุมตัวทันที และให้พวกเขาเข้าร่วมการสอบปากคำ)
- ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวเป็นชาวต่างชาติ ตำรวจได้ให้ข้อมูลต่างๆ ในภาษาที่พวกเขาเข้าใจได้หรือไม่ พวกเขาได้รับการแจ้งถึงสิทธิในการติดต่อกับตัวแทนฝ่ายกงสุลของพวกเขาหรือไม่
- มีการพิจารณาถึงกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวไม่สามารถอ่านออกเขียนได้หรือพิการหรือไม่

2.2. การแจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่สามทราบถึงการลิดรอนเสรีภาพ

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“ผู้ต้องขังที่ยังไม่ได้เข้ากระบวนการพิจารณาคดีต้องได้รับอนุญาตให้แจ้งครอบครัวทราบว่าถูกควบคุมตัวโดยพลัน และต้องได้รับการอำนวยความสะดวกตามสมควรในการติดต่อสื่อสารกับครอบครัวและเพื่อนฝูง และสามารถให้พวกเขาเข้าเยี่ยมได้ ภายใต้ข้อจำกัดและการควบคุมดูแลเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของการบริหารงานยุติธรรม ความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยของสถานที่”

SMR, 592

(1) ในทันทีหลังจากการจับกุมและการเคลื่อนย้ายบุคคลจากสถานที่ควบคุมตัวหรือจำคุกที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกจะต้องได้รับการแจ้งหรือขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งแก่สมาชิกครอบครัวหรือบุคคลที่เหมาะสมอื่นที่ผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกไว้วางใจถึงการจับกุม ควบคุมตัว หรือจำคุก หรือการเคลื่อนย้าย และสถานที่ซึ่งผู้ถูกควบคุมตัว

(2) หากผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกเป็นคนต่างชาติ พวกเขาจะต้องได้รับแจ้งทันทีผ่านวิธีการที่เหมาะสมถึงสิทธิในการติดต่อสถานทำการทางกงสุลหรือคณะผู้แทนทางการทูตของรัฐที่บุคคลนั้นเป็นพลเมือง หรือที่มีสิทธิได้รับการติดต่อให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ ในกรณีของผู้ลี้ภัยหรือบุคคลที่ได้รับคุ้มครองภายใต้องค์การระหว่างประเทศ ให้ติดต่อกับตัวแทนขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ

(3) หากผู้ถูกควบคุมตัวหรือถูกจำคุกเป็นเยาวชนหรือไม่สามารถเข้าใจถึงสิทธิของตนได้ หน่วยงานที่มีอำนาจต้องริเริ่มดำเนินการแจ้งหลักการนี้ให้ทราบ โดยคำนึงถึงในการแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองทราบเป็นพิเศษ

(4) การแจ้งใดที่อ้างถึงในหลักการนี้จะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า อย่างไรก็ตาม หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจเลื่อนการแจ้งออกไปในระยะเวลาที่เหมาะสมได้ กรณีมีความจำเป็นพิเศษในการสอบสวน”

BPP, หลัก 16

“โดยหลักการแล้ว ควรรับประกันสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวที่จะแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการควบคุมตัวของตนต่อบุคคลที่สามตั้งแต่เริ่มต้นการควบคุมตัวโดยตำรวจ แน่นอนว่า CPT ตระหนักดีว่าการใช้สิทธินี้อาจต้องมีข้อยกเว้นบางประการ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ที่ข้อบด้วยกฎหมายของการสอบสวนโดยตำรวจ อย่างไรก็ตาม ข้อยกเว้นดังกล่าวควรกำหนดไว้อย่างชัดเจนและมีระยะเวลาจำกัด และควรปฏิบัติตามมาตรการป้องกันที่เหมาะสม (เช่น ความล่าช้าในการแจ้งการควบคุมตัวเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมเหตุผล และต้องได้รับอนุมัติจากเจ้าหน้าที่อาวุโสที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดีหรือพนักงานอัยการ”

CPT Standards, หน้า 12, 543

ผู้หญิง

“ก่อนหรือขณะเข้ารับการรักษา ผู้หญิงผู้มีหน้าที่ดูแลบุตรต้องได้รับอนุญาตให้เตรียมการให้บุตรได้รับความดูแล รวมทั้งความเป็นไปได้ของการระงับการควบคุมตัวตามสมควร โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กด้วย”

BR, หลัก 2(2)

⇒ ดูเพิ่มเติม

- SMR, §§ 38, 44(3)
- BPP, หลัก 19
- UN Declaration on the Protection of all Persons from Enforced Disappearance ข้อ 10(2)
- ความเห็นทั่วไป CAT ที่ 2 ของข้อ 2 UNCAT, §13
- PBPA, หลัก 5
- RIG, ส่วนที่ 2, §31

ความเห็น

สิทธิที่จะให้สมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลที่สามได้รับแจ้งเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของการจับกุม การควบคุมตัว และ/หรือการเคลื่อนย้าย และเกี่ยวกับสถานที่ควบคุมตัว ถือเป็นมาตรการป้องกันที่จำเป็นเพื่อป้องกันการปฏิบัติที่โหดร้ายและการควบคุมตัวโดยขาดการสื่อสารกับโลกภายนอก ควรดำเนินการแจ้งเตือนตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการลิดรอนเสรีภาพ SRT ให้ข้อเสนอแนะว่า ในทุกกรณีควรแจ้งให้ญาติทราบถึงการจับกุมและสถานที่ควบคุมตัวภายใน 18 ชั่วโมง²³

มีความสำคัญอย่างยิ่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับคำสั่งให้แจ้งให้ผู้ถูกควบคุมตัวทราบถึงสิทธิของตนในการแจ้งให้บุคคลที่สามทราบ เจ้าหน้าที่ควรอนุญาตให้ผู้ถูกควบคุมตัวใช้สิทธินี้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ในความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไรก็ตามผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่ากฎหมายระหว่างประเทศไม่ได้กำหนดให้ผู้ถูกควบคุมตัวต้องได้รับอนุญาตให้สื่อสารกับญาติโดยตรง (เนื่องจากอาจทำให้การสอบสวนที่ดำเนินอยู่หยุดชะงักได้) ตำรวจเพียงมีหน้าที่แจ้งให้ครอบครัวของผู้ถูกควบคุมตัวทราบ (หรือบุคคลที่สาม) ถึงข้อเท็จจริงและสถานที่ควบคุมตัวบุคคลนั้น

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าคนต่างชาติได้รับอนุญาตให้ติดต่อกับญาติหรือสถานกงสุลของรัฐที่พวกเขาเป็นพลเมืองหรือไม่

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่ามีการให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่ผู้เยาว์และผู้มีความบกพร่องทางจิต ซึ่งอาจมีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจต้องเป็นผู้แจ้งญาติหรือบุคคลที่สามในนามของพวกเขา

23 ข้อเสนอแนะทั่วไปของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003/68, 17 ธันวาคม 2002, §9. เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/issues/docs/recommendations.doc>

แนวทางตรวจเยี่ยม

- บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจมีโอกาสแจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่สามทราบถึงการจับกุมตัวหรือไม่
- ตำรวจมีระบบการแจ้งผู้ถูกควบคุมตัวทุกคนให้ทราบถึงสิทธิหรือไม่
- ตำรวจให้ผู้ถูกควบคุมตัวแจ้งสถานการณ์แก่ญาติเมื่อไหร่
- เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับคำสั่งให้แจ้งสิทธิแก่ผู้ถูกควบคุมตัวหรือไม่
- ชาวต่างชาติผู้ถูกควบคุมตัวมีโอกาสติดต่อผู้แทนทางการทูตของประเทศที่ตนเป็นพลเมืองหรือไม่ สิทธินี้ถูกแจ้งแก่ผู้ถูกควบคุมตัวในภาษาที่เข้าใจได้หรือไม่
- ถ้าผู้ถูกควบคุมตัวเป็นผู้รับผิดชอบต่อผู้ได้ปกครองแต่เพียงผู้เดียว มีการเตรียมการใดเพื่อช่วยเหลือการดูแลบุตรระหว่างถูกควบคุมตัวหรือไม่
- บุคคลได้รับผิดชอบต่อการติดต่อสมาชิกครอบครัวหรือบุคคลที่สามในกรณีควบคุมตัวเด็กหรือบุคคลที่บกพร่องทางจิตหรือมีความพิการ

2.3. การเข้าถึงแพทย์
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
“24. ให้จัดหาทางเลือกการตรวจสุขภาพที่เหมาะสมแก่ผู้ถูกควบคุมตัวหรือถูกจำคุกโดยเร็วที่สุดหลังจากที่บุคคลดังกล่าวถูกรับตัวที่สถานที่ควบคุมตัวหรือจำคุก และหลังจากนั้นต้องจัดให้มีการพยาบาลและการรักษาเมื่อจำเป็น การรักษาพยาบาลต้องจัดให้โดยไม่ค่าใช้จ่าย 25. บุคคลผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุก หรือที่ปรึกษาทางกฎหมายของเขา มีสิทธิที่จะร้องขอหรือยื่นคำร้องต่อศาลหรือหน่วยงานอื่นๆ ให้มีการตรวจสุขภาพหรือขอความเห็นทางแพทย์เพิ่มเติมภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสมเพื่อประกันความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในสถานที่ควบคุมตัวหรือจำคุก 26. เมื่อผู้ถูกควบคุมตัวหรือถูกจำคุกเข้ารับการตรวจร่างกาย ต้องมีการบันทึกชื่อของแพทย์และผลตรวจอย่างถูกต้อง โดยบันทึกดังกล่าวต้องเข้าถึงได้ วิธีการดำเนินการยังต้องสอดคล้องกับกฎหมายของกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง” BPP, หลัก 24-25-26 “บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจควรมีสหิธิอันชอบด้วยกฎหมายในการเข้าถึงแพทย์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากบุคคลร้องขอตรวจสุขภาพ ควรสามารถเข้าพบแพทย์ได้โดยไม่ชักช้า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ควรพยายามคัดกรองคำขอดังกล่าว นอกจากนี้ สิทธิในการเข้าถึงแพทย์ควรรวมถึงสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวที่จะได้รับการตรวจร่างกายโดยแพทย์ที่ตนเลือกเอง (นอกเหนือจากการตรวจสุขภาพที่ดำเนินการโดยแพทย์ที่ตำรวจเรียก) กรณีบุคคลที่เกี่ยวข้องประสงค์ร้องขอ การตรวจร่างกายของบุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจทั้งหมดจะต้องดำเนินการให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายไม่อาจได้อินบเทสนทนาได้ และให้พ้นสายตาเจ้าหน้าที่ดังกล่าว เว้นแต่แพทย์จะร้องขอเป็นอย่างอื่นในกรณีพิเศษ (เฉพาะในกรณีหลัง) นอกจากนี้ บุคคลที่ถูกปล่อยตัวจากการควบคุมตัวโดยตำรวจโดยไม่ได้นำตัวปรากฏต่อหน้าศาล มีสิทธิขอตรวจร่างกาย/ใบรับรองจากแพทย์จากนิติเวชที่เป็นที่ยอมรับได้โดยตรง” CPT Standards, หน้า 11-12, 542
“ไม่ควรมีอุปสรรคขัดขวางการติดต่อระหว่างบุคคลที่กล่าวหาว่ามีการปฏิบัติที่โหดร้าย (ซึ่งอาจถูกปล่อยตัวโดยไม่ได้นำตัวปรากฏต่อหน้าอัยการหรือผู้พิพากษา) กับแพทย์ผู้สามารถจัดทำรายงานทางนิติเวชที่เจ้าหน้าที่อัยการและหน่วยงานตุลาการรับรองได้ ตัวอย่างเช่น การเข้าถึงแพทย์ดังกล่าวไม่ควรต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าจากหน่วยงานสอบสวน” CPT Standards, หน้า 96, 530

ผู้หญิง

“หากผู้ต้องขังหญิงขอให้แพทย์หรือพยาบาลหญิงตรวจหรือรักษา แพทย์หรือพยาบาลหญิงต้องจัดให้มีการรักษาตามขอบเขตที่เป็นไปได้ ยกเว้นในสถานการณ์ที่ต้องมีการแทรกแซงทางการแพทย์อย่างเร่งด่วน ถ้าผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ชายทำการตรวจโดยขัดต่อความประสงค์ของผู้ต้องขังหญิง ให้พนักงานหญิงอยู่ในระหว่างการตรวจด้วย”

BR, กฎ 10(2)

“(1) ต้องให้บุคลากรทางการแพทย์อยู่ด้วยในระหว่างการตรวจสุขภาพ เว้นแต่แพทย์จะเห็นว่ามิพหุติการณ์พิเศษหรือแพทย์ร้องขอให้เจ้าหน้าที่เรือนจำอยู่ด้วยด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัย หรือผู้ต้องขังหญิงร้องขอเฉพาะให้พนักงานอยู่ด้วยตามที่ระบุไว้ในกฎข้อ 10 วรรค 2 ข้างต้น

(2) หากมีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่เรือนจำที่ไม่ใช่แพทย์ต้องอยู่ด้วยในระหว่างการตรวจร่างกาย เจ้าหน้าที่ดังกล่าวควรเป็นผู้หญิงและการตรวจร่างกายจะต้องดำเนินการในลักษณะที่คุ้มครองความเป็นส่วนตัว ศักดิ์ศรี และหลักการรักษาความลับ [ของผู้ต้องขัง]”

BR, กฎ 11

⇒ ดูเพิ่มเติม

- SMR, §10
- BR, กฎ 6-9
- ความเห็นทั่วไป Human Rights Committee ที่ 20 ข้อ 7 ICCPR, §111
- ความเห็นทั่วไป CAT ที่ 2 ข้อ 2 UNCAT, §13
- รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003, §26(g)
- RIG, ส่วนที่ II, §31
- RPJDL, §§ 49-55
- PBPA, หลัก IX(3)

ความเห็น

สิทธิในการเข้าถึงแพทย์ไม่เพียงแต่จำเป็นสำหรับผู้ถูกควบคุมตัวที่ต้องการได้รับการรักษาพยาบาลเท่านั้น แต่ยังเป็นกุญแจสำคัญในมาตรการป้องกันการปฏิบัติที่โหดร้ายต่อผู้ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจ ถือเป็นสิทธิพื้นฐานที่ควรมีตั้งแต่เริ่มควบคุมตัว

เมื่อบุคคลร้องขอตรวจสุขภาพ “เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ควรพยายามคัดกรองคำขอดังกล่าว” บุคคลนั้นควรมีสิทธิเข้ารับการตรวจโดยแพทย์ที่ตนเองเลือก นอกเหนือไปจากการตรวจใดที่แพทย์ประจำการตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ²⁴

24 CPT standards, CPT, CoE Doc. CPT/Inf/E (2002) 1, 2002 (แก้ไข 2011), หน้า 11-12, §42.เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/En/documents/eng-standards.pdf>

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

การตรวจสอบสุขภาพควรทำตามหลักการรักษาความลับทางการแพทย์เสมอ SPT มีข้อเสนอแนะว่า

นอกจากผู้ป่วยแล้ว ไม่ควรให้บุคคลที่ไม่ใช่แพทย์อยู่ระหว่างการตรวจด้วยในกรณีพิเศษที่แพทย์ร้องขอ อาจพิจารณาจัดเตรียมการรักษาความปลอดภัยพิเศษที่เกี่ยวข้องได้ เช่น ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่บริเวณที่ให้เรียกได้ แพทย์ควรจดบันทึกการวินิจฉัยไว้ รวมทั้งข้อมูลชื่อของบุคคลทั้งหมดที่อยู่ระหว่างการตรวจ อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ตำรวจควรอยู่ห่างจากการได้ยินและให้พ้นสายตาขณะตรวจสอบสุขภาพ²⁵

SPT ยังมีข้อเสนอแนะว่า

การตรวจสอบสุขภาพตามปกติทุกครั้งควรดำเนินการโดยใช้แบบฟอร์มมาตรฐานที่มีข้อมูล (ก) ประวัติทางการแพทย์ (ข) คำให้การของบุคคลที่ตรวจร่างกายเพื่อวินิจฉัยประเด็นเผชิญความรุนแรงใดๆ (ค) ผลการตรวจร่างกายอย่างละเอียดรวมถึงคำอธิบายของบาดแผล และ (ง) การประเมินความสอดคล้องระหว่างสามรายการแรก กรณีที่แพทย์มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ดังกล่าว เมื่อมีการร้องขอจากผู้ถูกควบคุมตัว ควรมีการจัดหาเวชระเบียนให้แก่ผู้ถูกควบคุมตัวหรือทนายความ²⁶

บันทึกอาการบาดเจ็บของบุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจถือเป็นมาตรการป้องกันที่สำคัญต่อการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย ควรมีการตรวจสอบสุขภาพเมื่อมีข้อกล่าวหาว่าการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้อกล่าวหาเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่โหดร้ายทางจิตใจ เช่น การใช้การคุมขังเดี่ยว การลิดรอนความสามารถทางประสาทสัมผัส หรือการข่มขู่ เมื่อผู้ถูกควบคุมตัวถูกปล่อยตัวจากการควบคุมตัวโดยไม่ได้ถูกนำตัวปรากฏต่อผู้พิพากษา พวกเขาควรมีสสิทธิต้องขอให้ทำการตรวจร่างกายโดยแพทย์นิติเวชที่ได้รับการยอมรับ

25 รายงานการเยี่ยมขมข่มประเทศมัลดีฟโดย SPT, UN Doc. CAT/OP/MDV/1, 26 กันยายน 2009, §111. เข้าถึงได้ที่ <http://www.unhcr.org/refworld/country,,CAT,,MDV,4562d8cf2,49eed8ae2,0.html>

26 รายงานการเยี่ยมขมข่มประเทศมัลดีฟโดย SPT, §112

แนวทางตรวจเยี่ยม

การตรวจร่างกายโดยแพทย์

- มีระบบอะไรสำหรับการส่งตัวผู้ถูกควบคุมตัวไปยังสถานพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน
- การควบคุมตัวได้ทำทะเบียนที่มีการบันทึกข้อมูล (ก) วันและเวลาที่แพทย์หรือพยาบาลถูกเรียกตัว และ (ข) วันและเวลาที่ตรวจร่างกายหรือที่ผู้ถูกควบคุมตัวเคลื่อนย้ายจากสถานพยาบาลท้องถิ่น ไว้หรือไม่
- ผู้หญิงมีตัวเลือกให้เข้าพบแพทย์หรือพยาบาลหญิงหรือไม่ พวกเขาทราบถึงสิทธิขอเข้าพบแพทย์หรือพยาบาลผู้หญิงหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวถูกตรวจร่างกายโดยบุคลากรทางการแพทย์เมื่อมาถึงสถานที่ควบคุมตัวหรือไม่ ถ้าใช่ ถูกตรวจเมื่อไหร่และด้วยเหตุผลอะไร
- ผู้ถูกควบคุมตัวมีโอกาสเข้าตรวจ (เพิ่มเติม) โดยแพทย์ที่ตนเลือกหรือไม่
- การตรวจร่างกายโดยแพทย์หรือพยาบาลเกิดขึ้นที่สถานีตำรวจ หรือหลังจากการส่งผู้ถูกควบคุมตัวไปยังสถานพยาบาลแล้ว
- ผู้ถูกควบคุมตัวต้องรอนานเท่าไรก่อนจะได้เข้ารับการตรวจ
- การตรวจร่างกายเกิดขึ้นโดยที่เจ้าหน้าที่ไม่ได้ยื่นและพันสายตาของเจ้าหน้าที่หรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวถูกพันธนาการในทางใดทางหนึ่งขณะตรวจร่างกายหรือไม่
- มีการจัดหาลมให้เมื่อจำเป็นหรือไม่

การรักษาพยาบาล

- มีการจัดเก็บยาที่จ่ายให้กับผู้ถูกควบคุมตัวเป็นประจำอย่างไร (เช่น ในตู้ที่ปิดล็อก ติดป้ายผู้ถูกควบคุมตัวที่เกี่ยวข้อง เวลา และปริมาณยาที่ใช้) ใครสามารถเข้าถึงยาเหล่านี้ได้
- มีทะเบียนแยกสำหรับการจ่ายยาหรือไม่ ถ้าไม่มี มีบันทึกรายละเอียดในเอกสารของผู้ถูกควบคุมเป็นรายบุคคลทุกครั้งที่มีการจ่ายยาหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวเข้ารับการรักษายาหรือไม่ ถ้าใช่ การให้บริการดังกล่าวมีค่าใช้จ่ายหรือไม่

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

เวชระเบียน

- เวชระเบียนของผู้ถูกควบคุมตัวถูกเก็บเป็นความลับหรือไม่ เฉพาะแพทย์และพยาบาลที่เข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ได้ ใช่หรือไม่
- ข้อมูลทางการแพทย์อะไรที่ตำรวจเข้าถึงได้
- มีขั้นตอนทางการใดในกรณีที่ถูกควบคุมตัวต้องการร้องเรียนต่อการรักษา บุคลากรทางการแพทย์มีบทบาทอย่างไรในขั้นตอนนี้
- มีบันทึกที่ตำรวจสามารถจดรายละเอียดการกระทำความรุนแรงหรือเหตุการณ์อื่นได้หรือไม่
- กรณีมีข้อกล่าวหาการปฏิบัติที่โหดร้าย รายละเอียดในเวชระเบียนของผู้ถูกควบคุมตัวยืนยันข้อกล่าวหาดังกล่าวหรือไม่

บุคลากรทางการแพทย์

- มีบุคลากรทางการแพทย์พร้อมให้บริการเสมอหรือไม่ มีบุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติงานตลอดหรือไม่
- มีบุคลากรทางการแพทย์ที่ดูแลผู้ถูกควบคุมตัวอย่างเป็นอิสระจากตำรวจหรือไม่ บุคลากรทางการแพทย์อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงสาธารณสุข หรือภายใต้สังกัดกระทรวงเดียวกับตำรวจ บุคลากรทางการแพทย์รายงานขึ้นตรงต่อหน่วยงานใด
- มีนโยบายกำกับดูแลการรักษาพยาบาลในสถานี่ตำรวจหรือไม่
- บุคลากรทางการแพทย์ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องหรือไม่

ปัญหาด้านสุขภาพเฉพาะ

- มีขั้นตอนในการระบุตัวผู้ถูกควบคุมตัวที่มีอาการป่วยทางจิตและส่งต่อไปยังสถานพยาบาลสุขภาพจิตหรือไม่
- มีมาตรการป้องกันการฆ่าตัวตายหรือการทำร้ายตัวเองในรูปแบบอื่นหรือไม่
- มีขั้นตอนการขอเข้ารับรักษาหรือให้ความช่วยเหลืออาการติดแอลกอฮอล์หรือการใช้สารเสพติดหรือภาวะเสพติดอื่นหรือไม่
- เมื่อเหมาะสม ตำรวจขอคำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์เกี่ยวกับมาตรการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของผู้ถูกควบคุมตัวที่มีความทุพพลภาพหรือไม่
- มีขั้นตอนอะไรในกรณีฉุกเฉินทางการแพทย์ที่อาจต้องส่งตัวผู้ถูกควบคุมตัวไปยังคลินิกหรือโรงพยาบาลอย่างเร่งด่วน

2.4. การเข้าถึงหมาย
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
“บุคคลใดที่ถูกไลรอนเสรีภาพจะได้รับอนุญาตให้สื่อสารและได้รับการเยี่ยมเยียนโดย [...] ที่ปรึกษา [ทางกฎหมาย]” ICPAPEd, 17(2d) “ถ้าผู้ถูกควบคุมตัวไม่มีที่ปรึกษาทางกฎหมายตามที่เขาเลือก ให้มีสิทธิได้รับที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานตุลาการหรือหน่วยงานอื่น ในทุกกรณีซึ่งจำเป็นต่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหากผู้ถูกควบคุมตัวไม่มีช่องทางจ่ายเพียงพอ” BPP, หลัก 17(2) “(1) ผู้ถูกควบคุมตัวหรือถูกจำคุกมีสิทธิติดต่อและปรึกษากับที่ปรึกษากฎหมายของตน (2) ผู้ถูกควบคุมตัวหรือถูกจำคุกต้องได้รับเวลาและสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอสำหรับการปรึกษาหารือกับที่ปรึกษากฎหมายของตน (3) สิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกในการได้รับเยี่ยมเยียนเพื่อปรึกษาและสื่อสารกับที่ปรึกษากฎหมายของตน โดยไม่ชักช้าหรือถูกเซ็นเซอร์และในลักษณะเป็นความลับ ต้องไม่ถูกระงับหรือจำกัด เว้นแต่ในกรณีพิเศษตามที่กำหนดในกฎหมายหรือระเบียบที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อตุลาการหรือหน่วยงานอื่นเห็นว่าการรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย [...] (4) การสื่อสารระหว่างผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกกับที่ปรึกษากฎหมายของตนที่กล่าวถึงในหลักการนี้ ไม่อาจยอมรับพิจารณาเป็นหลักฐานพิสูจน์ความผิดของบุคคลที่ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกได้ เว้นแต่จะเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่ดำเนินอยู่หรือกำลังไต่ตรอง” BPP, หลัก 18
“เพื่อวัตถุประสงค์ในการต่อสู้คดี ผู้ต้องขังที่ยังไม่ได้เข้ารับการพิจารณาคดีจะได้รับอนุญาตให้สมัครขอความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเมื่อมีบริการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวและรับการเยี่ยมเยียนจากที่ปรึกษากฎหมายเพื่อเตรียมข้อต่อสู้คดีและให้คำสั่งอันเป็นความลับให้แก่ที่ปรึกษา เพื่อจุดประสงค์เหล่านี้เอง หากต้องการ เขาอาจขอให้จัดหาอุปกรณ์การเขียนได้ บทสนทนาระหว่างผู้ต้องขังและที่ปรึกษากฎหมายต้องไม่อยู่ในสายตาหรือการได้ยินของตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของสถานที่ควบคุมตัว” SMR, §93 “บุคคลทุกคนที่ถูกไลรอนเสรีภาพมีสิทธิต่อสู้คดีและได้รับคำปรึกษาทางกฎหมายตามที่ตนเลือกหรือครอบครัวแต่งตั้งให้ หรือที่รัฐจัดให้ พวกเขาสิทธิสื่อสารกับที่ปรึกษาของตนอย่างเป็นส่วนตัวโดยปราศจากการแทรกแซงหรือการเซ็นเซอร์ โดยไม่ชักช้าหรือจำกัดเวลาอย่างไม่ชอบธรรมนับตั้งแต่เวลาจับกุมและก่อนปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” BPBA, หลัก V

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

“สิทธิในการเข้าถึงทนายความไม่ควรเป็นสิทธิของผู้ต้องสงสัยในคดีอาญาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบุคคลที่อยู่ภายใต้การผูกพันทางกฎหมายต้องเข้าร่วมและพักอาศัยในสถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจด้วย เช่น เป็น 'พยาน'”

CPT Standards, หน้า 11, §41

⇒ ดูเพิ่มเติม

- ความเห็นทั่วไป CAT ที่ 2 ข้อ 2 UNCAT §13
- Basic Principles on the Role of Lawyers §1, 5-8
- ความเห็นทั่วไป HUMAN Rights Committee ที่ 2 ข้อ 7 ICCPR §11
- รายงานของ SRT, UN Doc.A/57/173, §18
- รายงานของ SRT, UN Doc.E/CN.4/2003/68, §26(g)
- รายงานของ SRT, UN Doc.A/56/156, §34
- RIG ส่วนที่ 2 §31
- CPT Standards, หน้า 6, §36-38, หน้า 8, §15

2

ศูนย์พัฒนาและฝึกอบรม
ผู้ปฏิบัติงาน

ความเห็น

เมื่อนายเพียงปรากฏตัวในสถานตำรวจ ก็ทำหน้าที่เป็นมาตรการป้องกันการปฏิบัติที่โหดร้ายแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงชั่วโมงแรกๆ ของการควบคุมตัวซึ่งมีความสำคัญที่สุด เมื่อเกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนความสามารถแนะนำผู้ต้องขังทราบถึงกลไกการร้องเรียนและการเยียวยาได้²⁷

CPT ระบุว่า การเข้าถึงทนายความเป็นมาตรการป้องกันขั้นพื้นฐาน “ซึ่งควรใช้ตั้งแต่แรกเริ่มของการลิดรอนเสรีภาพ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าของบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (การจับกุม ฯลฯ)”²⁸ นอกจากนี้ สิทธินี้ควรใช้กับ “ใครก็ตามที่อยู่ภายใต้ข้อผูกพันทางกฎหมายในการเข้าร่วม และอยู่ที่สถานที่ปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ เช่น ในฐานะที่เป็น “พยาน”²⁹ ขณะที่มาตรฐานบางประการพูดถึง “การเข้าถึง [ทนายความ] โดยทันที” ในมุมมองของ APT ควรปฏิบัติตามมาตรฐานที่เข้มงวดยิ่งขึ้น โดยให้เข้าถึงได้ตั้งแต่ช่วงแรกของการควบคุมตัว³⁰

CPT ตระหนักว่า

เพื่อผลประโยชน์แห่งความยุติธรรม อาจมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเลื่อนช่วงเวลาให้ผู้ถูกควบคุมตัวสามารถเข้าถึงทนายความที่ตนเลือกได้ออกไป อย่างไรก็ตาม ประเด็นนี้ไม่ควรส่งผลให้สิทธิในการเข้าถึงทนายความถูกปฏิเสธโดยสิ้นเชิงในช่วงเวลาดังกล่าว ในกรณีเช่นนี้ ควรจัดให้มีทนายความอิสระที่สามารถเชื่อถือได้ว่าจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประโยชน์อันชอบด้วยกฎหมายของการสอบสวนของตำรวจ³¹

สิทธิในการเข้าถึงทนายความควรรวมถึงการมีทนายความอยู่ในระหว่างการซักถามหรือการสอบปากคำ³² SPT เน้นว่า “การมีทนายความอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจอาจไม่เพียงพอที่ยังตำรวจไม่ให้ใช้การปฏิบัติที่โหดร้ายหรือการละเมิดสิทธิอื่นๆ แต่อาจช่วยป้องกันเจ้าหน้าที่ตำรวจกรณีถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติที่โหดร้ายไม่มีมูล”³³

27 CPT standards, CPT, CoE Doc. CPT/Inf/E (2002) 1, 2002 (แก้ไข 2011), หน้า 11, §41. เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/En/documents/eng-standards.pdf>

28 CPT Standards, หน้า 6, 36.

29 CPT Standards, หน้า 11, 41

30 The Right of Access to Lawyers for Persons Deprived of Their Liberty (Legal Briefing N°2), APT, เจนีวา, มีนาคม 2010, หน้า 5-7. เข้าถึงได้ที่ http://www.apr.ch/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=283&Itemid=260&lang=en

31 CPT Standards, หน้า 8, §15

32 CPT Standard, หน้า 6, §38; The Right of Access to Lawyers, APT, หน้า 8 (อังกฤษ).

33 Report on the Visit of the SPT to the Maldives, UN Doc. CAT/OP/MDV/1, 26 February 2009, §62. Available at <http://www.unhcr.org/refworld/country,,CAT,,MDV,4562d8cf2,49eed8ae2,0.html> รายงานการเยี่ยมขมข่มมัลดีฟส์โดย SPT, UN Doc. CAT/OP/MDV/1, 26 กุมภาพันธ์ 2009, §62. เข้าถึงได้ที่ <http://www.unhcr.org/refworld/country,,CAT,,MDV,4562d8cf2,49eed8ae2,0.html>

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

ตำรวจควรแจ้งสิทธิเข้าถึงที่ปรึกษาทางกฎหมายแก่บุคคลที่ถูกลิดรอนเสรีภาพอย่างเป็นระบบ พวกเขาควรได้รับ “โอกาส เวลา และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ” เพื่อพบกับที่ปรึกษาทางกฎหมาย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บทสนทนากับที่ปรึกษาทางกฎหมายจะต้องพ้นจากการได้ยินและสายตาเจ้าหน้าที่ บังคับใช้กฎหมาย³⁴

ท้ายที่สุดหากผู้ถูกควบคุมตัวไม่มีที่ปรึกษาทางกฎหมายที่ตนเลือก ควรมีการแต่งตั้งที่ปรึกษาทางกฎหมายให้ ทั้งนี้ รัฐควรออกค่าใช้จ่ายให้กรณีผู้ถูกควบคุมตัวไม่มีเงินเพียงพอจะชำระ

หากมีทนายความไม่เพียงพอหรือไม่มีการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายในประเทศ เป็นเรื่องยากที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานที่สำคัญนี้ได้ ในสถานการณ์เช่นนี้ หน่วยงานตรวจเยี่ยมอาจให้ข้อเสนอแนะตามที่ SPT ระบุในกรณีของประเทศเบนินว่า ตำรวจควรอนุญาตให้ผู้ถูกควบคุมตัวมีบุคคลที่สาม (เช่น บุคลากรภาคประชาสังคมที่ได้รับการฝึกอบรมหรือผู้ช่วยทนายความ) อยู่ในระหว่างการสอบปากคำระหว่างถูกควบคุมตัวโดยตำรวจ³⁵

แนวทางตรวจเยี่ยม

- มีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรบ้างในการพบที่ปรึกษาทางกฎหมาย การพบนี้เป็นส่วนตัวหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวมีสิทธิพบที่ปรึกษาทางกฎหมายได้นานแค่ไหน
- พยานที่ถูกเรียกตัวไปยังสถานีตำรวจมีสิทธิเข้าถึงทนายเช่นเดียวกันหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับแจ้งถึงสิทธิเข้าถึงทนายหรือไม่ ถ้าใช่ ได้รับแจ้งสิทธิมานานแค่ไหน หลังการจับกุมตัว
- ทนายความอยู่ด้วยขณะตำรวจสอบสวนผู้ถูกควบคุมตัวหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวเข้าถึงทนายที่ตนเลือกได้หรือไม่ หากไม่ได้ ตำรวจได้จัดให้มีที่ปรึกษาทางกฎหมายโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือไม่
- ถ้าการเข้าถึงทนายมีความล่าช้า อะไรเป็นเหตุแห่งความล่าช้านั้น และมีการจดบันทึกความล่าช้าไว้หรือไม่ (พร้อมทั้งเหตุ)

34 UN Basic Principles on the Role of Lawyers, 27 สิงหาคมถึง 7 กันยายน 1990, หลักการ 5 และ 8. เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/law/lawyers.htm>

35 รายงานการเยี่ยมชมนประเทศเบนินโดย SPT, มีนาคม 2011, UN Doc. CAT/OP/BEN.1,15 มีนาคม 2011, S86. เข้าถึงได้ที่ http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/opcat/docs/CAT_OP.BEN.1_en.doc

3. กระบวนการทางกฎหมาย

3.1. ระยะเวลาในการควบคุมตัวโดยตำรวจ

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“วรรค 3 ของข้อ 9 กำหนดให้ในคดีอาญา บุคคลที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวต้องถูกนำตัวไปปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่มีอำนาจตุลาการตามกฎหมาย โดยทันที ในรัฐภาคีส่วนใหญ่ มีการกำหนดเวลาที่ชัดเจน และในความเห็นของคณะกรรมการ ต้องล่าช้าไม่เกินสองสามวัน”

ความเห็นทั่วไป HRC ที่ 8(16) ข้อ 9 ICCPR, §2

“ผู้ที่ถูกจับกุมอย่างถูกกฎหมายไม่ควรถูกควบคุมตัวในสถานที่ได้รับการกำบังดูแลของผู้สอบปากคำหรือพนักงานสอบสวนเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ได้มาซึ่งหมายศาลควบคุมตัวก่อนการพิจารณาคดี ไม่ว่ากรณีใดๆ ไม่ควรเกิน 48 ชั่วโมง ดังนั้นบุคคลดังกล่าวควรถูกส่งตัวไปยังสถานที่ควบคุมตัวก่อนการพิจารณาคดีภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานอื่นทันที หลังจากนั้นไม่อนุญาตให้มีการติดต่อกับผู้สอบปากคำหรือพนักงานสอบสวนโดยไม่ได้รับการดูแลอีกต่อไป”

รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003/68, §26

➔ ดูเพิ่มเติม

- รายงานของ SRT, UN Doc. A/HRC/13/39/Add.5, §156

ความเห็น

บุคคลที่ถูกจับกุมหรือถูกควบคุมตัวด้วยข้อกล่าวหาทางอาญาจะต้องถูกนำตัวไปปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาหรือหน่วยงานตุลาการโดยทันที ซึ่งจะเป็นผู้ตัดสินให้ปล่อยตัวหรือส่งตัวไปยังสถานที่ควบคุมตัวก่อนการพิจารณาคดี สิทธิที่จะถูกนำตัวปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาหรือผู้มีอำนาจตุลาการ ตลอดจนสิทธิทั่วไปของผู้ถูกควบคุมตัวทุกคนในการคัดค้านการควบคุมตัว (habeas corpus) เป็นส่วนช่วยป้องกันมิให้บุคคลถูกควบคุมตัวโดยตำรวจเป็นเวลานานเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต³⁶

36 รายงานการเยี่ยมชมประเทศมัลดีฟส์โดย SPT, UN Doc. CAT/OP/MDV/1, 26 กุมภาพันธ์ 2009, §78. เข้าถึงได้ที่ <http://www.unhcr.org/refworld/country,,CAT,,MDV,4562d8cf2,49eed8ae2,0.html>

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

แนวทางตรวจเยี่ยม

- กฎหมายกำหนดให้ตำรวจควบคุมตัวบุคคลได้นานที่สุดเป็นระยะเวลานานเท่าไร
- โดยเฉลี่ย ระยะเวลาคควบคุมตัวบุคคลที่สถานีตำรวจหนึ่งแห่งหรือหลายแห่งรวมกันนานเท่าไร
- ผู้ให้สัมภาษณ์ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจนานเท่าไร
- มีการบันทึกเวลาจับกุมอย่างถูกต้องหรือไม่
- หากผู้ถูกควบคุมตัวเผชิญข้อกล่าวหาทางอาญา ได้ถูกนำไปปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาหรือหน่วยงานตุลาการอื่นหรือไม่
- หากระยะเวลาควบคุมตัวโดยตำรวจยาวนานกว่าที่กฎหมายกำหนด เจ้าหน้าที่ให้เหตุผลใดในการกระทำดังกล่าว
- ผู้ให้สัมภาษณ์มีโอกาสใช้สิทธิโต้แย้งระยะเวลาควบคุมตัวที่ยาวนาน (ผิดกฎหมาย) ตามหลัก habeas corpus หรือไม่

3.2. การเข้าถึงผู้พิพากษา

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

Habeas corpus

“ผู้ใดถูกลิดรอนเสรีภาพโดยการจับกุมหรือควบคุม มีสิทธินำคดีขึ้นสู่ศาลเพื่อให้ตัดสินโดยไม่ชักช้าถึงความชอบด้วยกฎหมายของการควบคุมผู้นั้น และหากการควบคุมไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัว”

ICCPR, ข้อ 9(4)

“บุคคลใดที่ถูกลิดรอนเสรีภาพ หรือในกรณีที่สงสัยว่าถูกบังคับให้สูญหาย เนื่องจากบุคคลที่ถูกลิดรอนเสรีภาพไม่สามารถใช้สิทธินี้ได้ บุคคลใด ที่มีผลประโยชน์อันชอบด้วยกฎหมาย เช่น ญาติของผู้ถูกลิดรอนเสรีภาพ ตัวแทนของพวกเขา หรือ ที่ปรึกษาทางกฎหมายมีสิทธินำคดีขึ้นสู่ศาลในทุกกรณี เพื่อให้ศาลตัดสินโดยไม่ชักช้าถึงความชอบด้วยกฎหมายของการลิดรอนเสรีภาพ และหากการลิดรอนเสรีภาพไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัว”

ICPAPED, ข้อ 17(2f)

“(1) ผู้ถูกควบคุมตัวหรือที่ปรึกษาทางกฎหมายของเขามีสิทธินำคดีขึ้นสู่ศาลหรือหน่วยงานอื่นตามกฎหมายภายในประเทศ เพื่อคัดค้านความชอบด้วยกฎหมายของการควบคุมตัว ด้วยจุดประสงค์ให้ได้รับการปล่อยตัวโดยไม่ชักช้าหากเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(2) กระบวนการพิจารณาที่อ้างถึงในวรรค 1 ของหลักการนี้ต้องง่ายและรวดเร็ว และไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ถูกควบคุมตัวผู้ไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอ หน่วยงานควบคุมตัวต้องนำตัวผู้ถูกควบคุมตัวไปปรากฏต่อหน้าหน่วยงานตรวจสอบโดยไม่ชักช้าหากไม่มีเหตุผลอันสมควร”

BPP, หลัก 32

การจับกุมหรือควบคุมตัวด้วยข้อหาทางอาญา : สิทธิถูกนำตัวไปปรากฏต่อหน้าศาลหรือหน่วยงานตุลาการโดยพลัน

“บุคคลใดที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวในข้อหาทางอาญา จะต้องถูกนำตัวโดยพลันไปยังศาลหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะใช้อำนาจตุลาการ และจะต้องมีสิทธิได้รับการพิจารณาคดีในเวลาอันสมควร หรือได้รับการปล่อยตัวไป มิให้ถือเป็นหลักทั่วไปว่าจะต้องควบคุมตัวบุคคลที่รอการพิจารณาคดี แต่ในการปล่อยตัวอาจกำหนดให้มีการประกันว่าจะมาปรากฏตัวในการพิจารณาคดี ในขั้นตอนอื่นของกระบวนการพิจารณา และจะมาปรากฏตัวเพื่อบังคับตามคำพิพากษา เมื่อถึงวาระนั้น”

ICCPR, ข้อ 9(3)

“บุคคลที่ถูกควบคุมตัวในข้อกล่าวหาทางอาญาจะถูกนำตัวไปปรากฏต่อหน้าศาลหรือหน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดทันทีหลังจากการจับกุม หน่วยงานที่มีอำนาจดังกล่าวจะตัดสินใจโดยไม่ชักช้าถึงความชอบด้วยกฎหมายและความจำเป็นในการควบคุมตัว ห้ามมิให้บุคคลใดถูกควบคุมตัวในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี เว้นแต่จะได้รับคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรจากหน่วยงานที่มีอำนาจดังกล่าว เมื่อผู้ถูกควบคุมตัวถูกนำตัวมาปรากฏต่อหน้าหน่วยงานผู้มีอำนาจ มีสิทธิให้การถึงการปฏิบัติที่เขาได้รับขณะถูกควบคุมตัว”

BPP, หลัก 37

“ตามปกติแล้ว ผู้พิพากษาจะต้องดำเนินการตามความเหมาะสมเมื่อมีข้อสงสัยว่าอาจมีการปฏิบัติที่โหดร้ายโดยตำรวจ ในกรณี เมื่อใดก็ตามที่ผู้ต้องสงสัยในคดีอาญาที่ถูกนำตัวมาปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาเมื่อสิ้นสุดการควบคุมตัวโดยตำรวจ กล่าวหาว่ามีการปฏิบัติที่โหดร้าย ผู้พิพากษาควรบันทึกข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร มีคำสั่งให้ตรวจร่างกายบุคคลดังกล่าวทันที และดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่ามีการสอบสวนข้อกล่าวหาอย่างเหมาะสม ควรยึดถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว ไม่ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีการบาดเจ็บที่เห็นได้บนร่างกายหรือไม่ก็ตาม นอกจากนี้ แม้ในกรณีที่ไม่ใช่ข้อกล่าวหาอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติที่โหดร้าย ผู้พิพากษาควรให้มีการตรวจร่างกายเมื่อใดก็ตามที่มีเหตุอันน่าสงสัยว่าบุคคลที่ถูกนำตัวมาปรากฏต่อหน้าอาจเป็นเหยื่อของการปฏิบัติที่โหดร้าย”

CPT Standards, หน้า 12, §45

⇒ ดูเพิ่มเติม

- ICCPR, ข้อ 9(4)
- ความเห็นทั่วไป Human Rights Committee ที่ 29 ข้อ 4 ICCPR, §15-16
- HRC Resolution 13/19, UN Doc. A/HRC/RES/13/19, §5
- รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2004/56, §39
- รายงานของ SRT, UN Doc. A/59/324, §22
- Inter-American Convention on Forced Disappearance of Persons, ข้อ XI(1)
- PBPA, หลัก V
- Joint Study on Global Practices in Relation to Secret Detention in the Context of Countering Terrorism, UN Doc. A/HRC/13/42, §292(B)

ความเห็น

ในขณะที่ผู้ตรวจเยี่ยมที่สถานีตำรวจมักพบบุคคลที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวในข้อหาทางอาญา พวกเขาอาจพบบุคคลที่ถูกคุมขังด้วยเหตุอื่น ในส่วนนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสองรูปแบบการกักขังโดยตุลาการที่แตกต่างกัน

การจับกุมหรือควบคุมตัวด้วยข้อหาทางอาญา : สิทธิถูกนำตัวไปปรากฏต่อหน้าศาลหรือหน่วยงานตุลาการ

ทุกคนที่ “ถูกจับหรือควบคุมตัวด้วยข้อหาอาญา” จะต้อง “จะต้องถูกนำตัวโดยพลันไปยังศาลหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะใช้อำนาจตุลาการ”³⁷

ความหมายของคำว่า “โดยพลัน”³⁸ ได้รับการชี้แจงโดยศาลและหน่วยงานตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศให้หมายถึงระยะเวลาไม่เกินสองสามวัน ผู้ตรวจเยี่ยมควรศึกษาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในประเทศของตน เนื่องจากรัฐส่วนใหญ่มีกฎหมายกำหนดระยะเวลาที่บุคคลอาจถูกควบคุมตัวก่อนที่จะถูกนำตัวมาปรากฏต่อหน้า ผู้พิพากษาหรือหน่วยงานที่มีอำนาจตุลาการ ช่วงเวลานี้อาจสั้นกว่าที่กฎหมายระหว่างประเทศกำหนดในปัจจุบันก็ได้

ข้อกำหนดในการนำตัวบุคคลที่ถูกจับกุมด้วยข้อหาอาญามาปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาโดยพลันเป็นมาตรการป้องกันที่สำคัญเพื่อยับยั้งการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายในสถานีตำรวจ SRT แนะนำแนวทางว่า นอกเหนือจากการพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายของการควบคุมตัวบุคคลแล้ว หน่วยงานตุลาการสามารถ “ตรวจสอบได้ว่าผู้ถูกควบคุมตัวมีสิทธิทั้งหมดของตน รวมถึงสิทธิ

37 ICCPR, ข้อ 9(3). In States that have adopted the ACHR, การคุ้มครองลักษณะนี้ครอบคลุมถึงการควบคุมตัวทุกประเภท ไม่ใช่เฉพาะการควบคุมตัวที่เกี่ยวข้องกับข้อหาทางอาญาเท่านั้น (ดูข้อ 7(5))

38 ดูตัวอย่างเช่น Louise Doswald-Beck, Human Rights in Times of Conflict and Terrorism, Oxford University Press, Oxford, 2011, หน้า 287.

ที่จะไม่ถูกรังแกหรือกระทำโดยโหดร้ายรูปแบบอื่น”³⁹ ผู้พิพากษาหรือหน่วยงานตุลาการควรมีคำสั่งให้สอบสวนและตรวจร่างกาย หากมีข้อกล่าวหาการทรมาน หรือมีเหตุใดที่เชื่อได้ว่าการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย (แม้ว่าจะไม่มีข้อกล่าวหาว่าถูกกระทำทารุณก็ตาม)

การควบคุมตัวทุกรูปแบบ: habeas corpus

กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศกำหนดว่าบุคคลที่ถูกลิดรอนเสรีภาพด้วยเหตุใดก็ตาม (เช่น การควบคุมตัวทางปกครองหรือโดยหน่วยตรวจคนเข้าเมือง) มีสิทธิคัดค้านการควบคุมตัวของตน ผู้ถูกควบคุมตัวทุกคน

จะต้องผ่านการพิจารณาของศาล เพื่อให้ศาลตัดสินโดยไม่ชักช้าถึงความชอบด้วยกฎหมายของการควบคุมผู้นั้น และหากการควบคุมไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัว⁴⁰

สิทธินี้เรียกกันว่าสิทธิ habeas corpus

ผู้ถูกควบคุมตัวควรอยู่ต่อหน้าศาลขณะการพิจารณาด้วย⁴¹

สิทธิ habeas corpus เป็นสิทธิที่ไม่สามารถลิดรอนได้ และต้องไม่ถูกระงับระหว่างสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น เหตุการณ์ร้ายหรือความขัดแย้งทางอาวุธ⁴²

39 รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2004/56, 23 ธันวาคม 2002, §39. เข้าถึงได้ที่ [http:// www.unhchr.ch/huridocda/huridoca.nsf/0/fbb99d8c59470878c1256e78002ec4de?Ope nDocument](http://www.unhchr.ch/huridocda/huridoca.nsf/0/fbb99d8c59470878c1256e78002ec4de?Ope nDocument)

40 ICCPR, ข้อ 9(4). เข้าถึงได้ที่ <http://www2.ohchr.org/english/law/ccpr.htm>

41 Nigel Rodley and Matt Pollard, *The Treatment of Prisoners under International Law*, Oxford University Press, Oxford, 2009, หน้า 475.

42 Judicial Guarantees in States of Emergency, Inter-American Court of Human Rights, Advisory Opinion OC-9/87, 6 ตุลาคม 1987. เข้าถึงได้ที่ http://www1.umn.edu/humanrts/iachr/b_11_4i.htm; Nigel Rodley and Matt Pollard, *The Treatment of Prisoners under International Law*, Oxford University Press, Oxford, 2009, หน้า 481-91. In the Arab Charter on Human Rights (ข้อ 4(2)), สิทธิ habeas corpus อยู่ในรายการของสิทธิที่ไม่อาจจحدเว้นได้ตาม Arab Charter on Human Rights, รับร่าง 15 กันยายน 1994 (แก้ไข 2004), มีผลบังคับใช้ 24 มกราคม 2008. เข้าถึงได้ที่ <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3ae6b38540.html>

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

แนวทางตรวจเยี่ยม

- บุคคลมีโอกาสดัดค้านการควบคุมตัวหรือไม่
- หากถูกควบคุมตัวด้วยข้อหาทางอาญา บุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งถึงสิทธิถูกนำตัวไปปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาหรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหรือไม่
- มีการนำตัวผู้ถูกควบคุมตัวไปปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษาหรือไม่ (ตรงข้ามกับการปรากฏตัวผ่านวิดีโอ) ถ้าไม่มี เพราะเหตุใด
- หากมีการนำผู้ถูกควบคุมตัวไปปรากฏต่อหน้าผู้พิพากษา บุคคลดังกล่าวถูกควบคุมตัวโดยตำรวจกี่ชั่วโมงก่อนจะถูกนำตัวไป
- บุคคลดังกล่าวมีโอกาสแจ้งการปฏิบัติที่โหดร้ายหรือยื่นคำร้องเรียนหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวมีโอกาสแถลงคำให้การหรือไม่
- ในกรณีจำเป็น มีการจัดล่ามให้ชาวต่างชาติหรือกลุ่มชาติพันธุ์หรือไม่

3.3. การได้รับการปล่อยตัวอย่างถูกต้องตามกระบวนการ
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
“รัฐภาคีต้องใช้มาตรการที่จำเป็นใดๆ เพื่อรับรองให้บุคคลที่ถูกลิดรอนเสรีภาพถูกปล่อยตัวในลักษณะที่อนุญาตให้มีการตรวจสอบที่เชื่อถือได้ว่าพวกเขาได้รับการปล่อยตัวแล้วจริง รัฐภาคียังต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็นใดๆ เพื่อประกันความสมบูรณ์พร้อมทางกายภาพของบุคคลดังกล่าวและความสามารถของพวกเขาในการใช้สิทธิของตนอย่างเต็มที่ ณ เวลาปล่อยตัว โดยไม่กระทบต่อพันธกรณีใดๆ ที่บุคคลดังกล่าวอาจมีภายใต้กฎหมายของประเทศ” ICPAPED, ข้อ 21
“ทุกคนที่ถูกลิดรอนเสรีภาพต้องถูกปล่อยตัวในลักษณะที่อนุญาตให้มีการตรวจสอบที่เชื่อถือได้ว่าพวกเขาได้รับการปล่อยตัวแล้วจริง และยิ่งไปกว่านั้น ได้รับการปล่อยตัวในสภาพที่รับประกันความสมบูรณ์พร้อมทางกายภาพและความสามารถในการใช้สิทธิอย่างเต็มที่” Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearances, ข้อ 11

ความเห็น

ตำรวจต้องมีกระบวนการควบคุมการปล่อยตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องมีวิธีการยืนยันว่าบุคคลนั้นถูกปล่อยตัวแล้วจริง ถือเป็นมาตรการป้องกันที่สำคัญต่อการบังคับให้สูญหาย นอกจากนี้บุคคลต้องถูกปล่อยตัวภายใต้เงื่อนไขที่รับรองความสมบูรณ์พร้อมของร่างกาย ตัวอย่างเช่น ไม่ควรปล่อยตัวในยามดึกในพื้นที่อันตราย หรือปล่อยทิ้งไว้ตามลำพังในพื้นที่ห่างไกลจนไม่สามารถกลับบ้านได้

แนวทางตรวจเยี่ยม

- สถานีตำรวจมีบันทึกการเคลื่อนย้ายหรือปล่อยตัวผู้ถูกควบคุมตัวหรือไม่
- ขั้นตอนใดที่ตำรวจต้องปฏิบัติตามเมื่อปล่อยบุคคลผู้ถูกควบคุมตัว
- มีนโยบายได้รับประกันให้บุคคลผู้ตกอยู่ในสภาวะบางถูกปล่อยตัวอย่างปลอดภัย

4. มาตรการป้องกันเชิงกระบวนการ

4.1. การบันทึกภาพและเสียงขณะควบคุมตัว
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
“เมื่อมีการค้นพบ ทดสอบ และระบุได้ว่ามีวิธีการป้องกันรูปแบบใหม่ (เช่น การบันทึกภาพวิดีโอของการสอบปากคำทั้งหมด [...]) ข้อ 2 [UNCAT] ให้อำนาจหน้าที่พัฒนาจากหลักการที่เหลือ [ของ UNCAT] และขยายขอบเขตของมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันการทรมาน” ความเห็นทั่วไป CAT ที่ 2 ข้อ 2 UNCAT, §14 “บันทึกการสอบปากคำของตำรวจทางอิเล็กทรอนิกส์ (เช่น เสียงและ/หรือวิดีโอ) ถือเป็นมาตรการป้องกันที่สำคัญต่อการปฏิบัติที่โหดร้ายต่อผู้ถูกควบคุมตัวเพิ่มเติม CPT ยินดีที่ทราบว่าหลายประเทศอยู่ในระหว่างพิจารณานำระบบดังกล่าวไปใช้ อุปกรณ์ดังกล่าวสามารถบันทึกกระบวนการสอบปากคำได้อย่างสมบูรณ์และสะท้อนความเป็นจริง จึงช่วยอำนวยความสะดวกการสืบสวนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการปฏิบัติที่โหดร้ายอย่างมาก ถือเป็นประโยชน์ทั้งของผู้ที่ถูกตำรวจปฏิบัติอย่างโหดร้ายและสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญข้อกล่าวหาที่ไม่มีมูลว่าพวกเขามีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่โหดร้ายหรือขู่เชือดบุคคล การบันทึกการสอบปากคำทางอิเล็กทรอนิกส์โดยตำรวจยังลดโอกาสที่จำเลยจะปฏิเสธในภายหลังว่าพวกเขาได้ยอมรับสารภาพข้อมูลบางอย่างผ่านขั้นตอนอันไม่ถูกต้อง” CPT Standards, หน้า 9, §36 ⇒ ดูเพิ่มเติม ● รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003/68, §26(g) ● รายงานของ SRT, UN Doc. A/56/156, §34

ความเห็น

การบันทึกวิดีโอสามารถเป็นมาตรการป้องกันหลักสำหรับทั้งผู้ถูกควบคุมตัวและตำรวจ หากมีขั้นตอนการใช้งานที่ชัดเจน ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักถึงความเป็นจริงว่าแม้จะใช้อุปกรณ์ดังกล่าวก็ยังมีโอกาสเกิดการละเมิดสิทธิอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกควบคุมตัวและการเคารพในศักดิ์ศรีของพวกเขา การบันทึกวิดีโอมักใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันสองประการ

- เพื่อตรวจสอบว่าเกิดเหตุการณ์ใดขึ้นบ้างในอาคารสถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจ
- เพื่อบันทึกการสอบปากคำโดยตำรวจ

การตรวจเยี่ยมอาคารสถานที่ปฏิบัติงานของตำรวจ

เนื่องจากการใช้กล้องวงจรปิด (โทรทัศน์วงจรปิด) ในสถานที่ตรึงเครื่องเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องจึงมีน้อย อย่างไรก็ตาม แนวปฏิบัติในการใช้ระบบบันทึกดังกล่าวกำลังเพิ่มขึ้น ในหลายประเทศ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบวิธีการใช้งานกล้องวงจรปิดภายในสถานที่ตำรวจ ในบางประเทศ สถานีตำรวจอาจมีระบบกล้องวงจรปิด ติดตั้งไว้ซึ่งบันทึกเหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้น ในบริเวณแผนกต้อนรับ ห้องขัง ทางเดิน และสถานที่อื่น

ในการรับมือกับประเด็นกล้องวงจรปิด ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักถึงสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกควบคุมตัว ควรสังเกตว่ากล้องครอบคลุมพื้นที่เช่นห้องอาบน้ำและห้องสุขาหรือไม่ หากจำเป็นก็ควรให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรติดต่อขอเท็จจริงว่า อาจมีความเสี่ยงเป็นพิเศษในพื้นที่ที่อุปกรณ์เฝ้าระวังไม่ครอบคลุม

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบในการบันทึกข้อมูลกล้องวงจรปิด และมีทะเบียนข้อมูลที่ระบุวันที่และเวลาที่บันทึกหรือไม่ เหล่านี้ควรรวมถึงตัวตนของบุคคลที่ถูกบันทึกภาพด้วย นอกจากนี้ ต้องให้เจ้าหน้าที่หญิงตรวจสอบกล้องวงจรปิดในพื้นที่ที่ผู้หญิงถูกควบคุมตัว

บันทึกการสอบปากคำ

หากผู้ตรวจเยี่ยมมีอำนาจตามกฎหมาย อาจตัดสินใจตรวจสอบการทรมานบันทึกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นการติดตามข้อกล่าวหาการปฏิบัติที่โหดร้าย เมื่อมีการบันทึกการสอบปากคำ กล้องวงจรปิดควรสามารถบันทึกภาพทุกคนที่อยู่ในห้องได้ ไม่ใช่แค่บุคคลที่ถูกสัมภาษณ์เท่านั้น

แนวทางตรวจเยี่ยม

- หากมีการใช้กล้องวงจรปิดในสถานีตำรวจ กล้องถูกติดตั้งตำแหน่งไหน
- กล้องวงจรปิดไม่ครอบคลุมพื้นที่ใดบ้างในสถานีตำรวจ
- ใครมีอำนาจหน้าที่ในการดูบันทึกกล้องวงจรปิด มีนโยบายใดเกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศ และความเป็นส่วนตัว นโยบายเหล่านี้ถูกใช้อย่างไรในทางปฏิบัติ
- มีการบันทึกการสอบปากคำหรือไม่ ถ้ามีผู้ตรวจเยี่ยมสามารถเข้าถึงบันทึกดังกล่าวได้หรือไม่
- ใครมีหน้าที่รับผิดชอบต่อบันทึกวิดีโอ/เสียงการสอบปากคำ
- มีทะเบียนข้อมูลที่ระบุวันที่และเวลาที่บันทึกหรือไม่ ถ้ามีระบุตัวตนของบุคคลที่ถูกบันทึกภาพด้วยหรือไม่
- ระยะเวลาของเทปบันทึกเหตุการณ์ตรงกับเวลาที่ระบุในทะเบียนหรือไม่ มีการบันทึกอย่างต่อเนื่องตามเวลาจริง หรือมีช่วงที่กล้องไม่ได้บันทึกไว้หรือไม่

4.2. บันทึกการควบคุมตัว
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
“รัฐภาคีต้องประกันว่ามีการรวบรวมและเก็บรักษาทะเบียนและ/หรือบันทึกอย่างเป็นทางการของบุคคลผู้ถูกลิดรอนเสรีภาพที่ข้อมูลทันเหตุการณ์ และหากมีการร้องขอ ต่อหน่วยงานหรือสถาบันที่มีอำนาจตุลาการหรืออำนาจอื่นภายใต้วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายของรัฐภาคีหรือเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศใดที่รัฐเป็นภาคี ข้อมูลที่บันทึกต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยดังนี้ (ก) ตัวตนของบุคคลที่ถูกลิดรอนเสรีภาพ (ข) วันที่ เวลา และสถานที่ที่บุคคลถูกลิดรอนเสรีภาพและตัวตนของเจ้าหน้าที่ที่ลิดรอนเสรีภาพ (ค) เจ้าหน้าที่ที่สั่งให้ลิดรอนเสรีภาพและเหตุแห่งการลิดรอนเสรีภาพ (ง) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต่อการกำกับดูแลการลิดรอนเสรีภาพ (จ) สถานที่ลิดรอนเสรีภาพ วันที่และเวลาที่เข้าสู่สถานที่ลิดรอนเสรีภาพและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต่อสถานที่ลิดรอนเสรีภาพ (ฉ) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของบุคคลที่ถูกลิดรอนเสรีภาพ (ช) ในกรณีเสียชีวิตในระหว่างการลิดรอนเสรีภาพ สถานการณ์และสาเหตุการตายและการดำเนินการสืบสวน (ซ) วันที่และเวลาปล่อยตัวหรือเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ควบคุมตัวอื่น ปลายทางและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเคลื่อนย้าย” ICAPED, ข้อ 17(3)
“(1) ต้องบันทึกข้อมูลเหล่านี้อย่างถูกต้อง (ก) เหตุผลในการจับกุม (ข) เวลาจับกุมและการนำตัวผู้ถูกจับไปยังสถานที่ควบคุมตัว ตลอดจนเวลาที่นำบุคคลดังกล่าวไปปรากฏตัวต่อหน้าศาลหรือหน่วยงานอื่นครั้งแรก (ค) ตัวตนของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ง) ข้อมูลบ่งบอกตำแหน่งสถานที่ควบคุมตัว (2) บันทึกดังกล่าวต้องแจ้งให้ผู้ถูกควบคุมตัวหรือที่ปรึกษาทางกฎหมายของเขาทราบ ตามแบบฟอร์มที่กฎหมายกำหนด ถ้ามี” BPP, หลัก 12 “กรณีผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกได้รับการตรวจร่างกาย ต้องมีการบันทึกชื่อของแพทย์ และผลการตรวจไว้อย่างถูกต้อง ต้องรับประกันให้สามารถเข้าถึงบันทึกดังกล่าวได้ วิธีการบันทึกต้องเป็นไปตามกฎระเบียบภายใต้กฎหมายภายในประเทศ” BPP, หลัก 26

⇒ ดูเพิ่มเติม

- SMR, §7
- BPP, หลัก 23(1)
- BR, กฎ 3
- UN Declaration on the Protection of all Persons from Enforced Disappearance, ข้อ 10(2-3)
- ความเห็นทั่วไป CAT ที่ 2 ข้อ 2 UNCAT, §13
- ความเห็นทั่วไป Human Rights Committee ที่ 20 ข้อ 7 ICCPR, §11
- HRC Resolution 10/10, A/HRC/RES/10/10, §4
- รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003/68, §26(g)
- รายงานของ Working Group on Arbitrary Detention, UN Doc. A/HRC/7/4, §84
- PPBA, หลัก IX (2)
- RIG, ส่วน II, §30
- CPT Standards, หน้า 7, §40

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

ความเห็น

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบทะเบียนการควบคุมตัวในฐานะส่วนหนึ่งของการเข้าตรวจเยี่ยมทุกครั้ง การตรวจสอบทะเบียน ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวและเจ้าหน้าที่เป็นการส่วนตัว การตรวจสอบสถานที่ และการสังเกตพฤติการณ์มีความสำคัญต่อการวิเคราะห์ข้อมูลสามส่วน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ตรวจเยี่ยมสามารถพัฒนาความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับสถานที่ตำรวจที่ไปตรวจสอบได้

คณะตรวจเยี่ยมควรพิจารณารายละเอียดเหล่านี้ในทะเบียนเป็นพิเศษ

- การใช้กำลังหรืออาวุธปืน
- มาตรการทางวินัย
- เหตุการณ์ใดที่เกี่ยวข้อง
- การสอบปากคำ
- บุคคลที่เข้าออกสถานที่ตำรวจ

คณะตรวจเยี่ยมควรทำความเข้าใจกับทะเบียนและชื่อเจ้าหน้าที่ที่จะตรวจสอบ พวกเขาควรจะสามารถระบุได้ด้วยเมื่อเอกสารไม่สมบูรณ์

กรณีไม่มีทะเบียนการควบคุมตัว หรือเมื่อมีการเก็บรักษาทะเบียนไว้ไม่ดี หน่วยงานตรวจเยี่ยมควรให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ (1) ความสำคัญในการเก็บรักษาทะเบียนการควบคุมตัวอย่างเข้มงวด และ (2) ภาระผูกพันของตำรวจภายในและระหว่างเกี่ยวกับการจดทะเบียนโดยหลัก หน่วยงานตำรวจแต่ละแห่งควรจัดทำทะเบียนกลางที่เป็นมาตรฐานเพื่อจัดบันทึกข้อมูลสำคัญทั้งหมดเกี่ยวกับการลิดรอนเสรีภาพของบุคคลอย่างครอบคลุม เจ้าหน้าที่ตำรวจควรได้รับการฝึกอบรมให้ใช้งานทะเบียนได้อย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ ทะเบียนกลางควรมีข้อมูลที่ระบุไว้ตามข้างต้นเป็นอย่างน้อย⁴³

ในบางบริบทวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนประการหนึ่งของแผนการเข้าตรวจเยี่ยมคือการคุ้มครองบุคคลจากการถูกบังคับให้สูญหาย ในกรณีเช่นนี้ การติดตามข้อมูลในทะเบียนเป็นสิ่งสำคัญ ในการเข้าตรวจเยี่ยมครั้งต่อมาควรตรวจสอบข้อมูลการปล่อยตัวและ/หรือการเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ควบคุมตัวอื่น โดยอาจเกิดขึ้นระหว่างการเข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวอื่น หรือผ่านการติดต่อครอบครัวของผู้ถูกควบคุมตัวหรือผู้ถูกควบคุมตัวที่ถูกปล่อยแล้ว

43 CPT standards, CPT, CoE Doc. CPT/Inf/E (2002) 1, 2002 (แก้ไข 2011), หน้า 7, §40.

เข้าถึงได้ที่<http://www.cpt.coe.int/En/documents/eng-standards.pdf>

แนวทางตรวจเยี่ยม

- สถานีตำรวจจัดเก็บทะเบียนได้บ้าง
- มีทะเบียนการใช้กำลังและอาวุธปืนหรือไม่ มีทะเบียนมาตรการทางวินัยหรือไม่
- มีทะเบียนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานีตำรวจหรือไม่ เหตุการณ์ที่สำคัญถูกบันทึกไว้ทั้งหมดหรือไม่
- มีทะเบียนบุคคลที่เข้าออกสถานีตำรวจหรือไม่ มีการบันทึกการเข้าออกสถานีตำรวจอย่างเคร่งครัดหรือไม่
- ใครเป็นผู้รับผิดชอบต่อทะเบียน ใครเข้าถึงทะเบียนได้บ้าง
- ข้อมูลในทะเบียนนำไปทำอะไรบ้าง
- หากมีการร้องขอ ผู้ถูกควบคุมตัวหรือที่ปรึกษาทางกฎหมายของเขาสามารถเข้าถึงบันทึกต่างๆ ได้หรือไม่

4

4.3. การร้องเรียน

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐประกันว่า บังคับบุคคลที่อ้างว่าตนถูกทรมานในอาณาเขตใดก็ตามที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐนั้น มีสิทธิที่จะร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจของรัฐนั้น และที่จะทำให้กรณีของตนได้รับการพิจารณาตรวจสอบโดยพลัน และโดยปราศจากความลำเอียงโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจของรัฐนั้น ให้ดำเนินขั้นตอนทั้งปวงเพื่อประกันว่า ผู้ร้องทุกข์และพยานได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากการประทุษร้ายและการข่มขู่ให้หวาดกลัวทั้งปวงอันเป็นผลจากการร้องทุกข์หรือการให้พยานหลักฐานของบุคคลนั้น”

UNCAT, ข้อ 13

“(1) ผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุก หรือที่ปรึกษาทางกฎหมายของเขา มีสิทธิที่จะร้องขอหรือร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการบริหารงานของสถานที่ควบคุมตัวและต่อเจ้าหน้าที่ระดับสูง กรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อเขาโดยเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และหากจำเป็น อาจร้องต่อหน่วยงานที่เหมาะสมซึ่งมีอำนาจในการทบทวนและเยียวยา [...]”

(3) ถ้าผู้ร้องทุกข์ร้องขอ ต้องเก็บรักษาคำขอหรือคำร้องเรียนเป็นความลับ

(4) ต้องดำเนินการและตอบกลับคำขอหรือคำร้องเรียนโดยพลัน ถ้าคำร้องหรือคำร้องเรียนถูกปฏิเสธหรือในกรณีที่ล่าช้าเกินควร ผู้ร้องทุกข์มีสิทธินำคำร้องให้ศาลหรือหน่วยงานอื่นพิจารณาได้ ต้องประกันไม่ให้ผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกและผู้ร้องทุกข์ตามวรรค 1 ของหลักการนี้เผชิญคดีใดขณะยื่นคำขอหรือคำร้องเรียน”

BPP, หลัก 33

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

“เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายผู้มิเหตุให้เชื่อได้ว่า เกิดการละเมิดตามประมวลกฎหมายในอดีตหรือปัจจุบัน ให้รายงานเรื่องนี้ต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่สูงกว่า และหากจำเป็น ต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เหมาะสมอื่น ที่มีอำนาจสอบสวนและเยียวยา”

CCLEO, ข้อ 8

➡ ดูเพิ่มเติม

- BR กฎ 23(1)
- รายงานของ SRT UN Doc. A/HRC/13/39/Add.5 §110-112
- ความเห็นของ the Commissioner for Human Rights Concerning Independent and Effective Determination of Complaints against the Police, CoE Doc. CommDH(2009)4
- ‘Combating impunity’ ใน CoE Doc. CPT/Inf (2004)28 §25-42

ความเห็น

กลไกการร้องเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของสถาบันตำรวจที่เป็นมืออาชีพและมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของตน ดังนั้นผู้ตรวจเยียมควรตรวจสอบว่ามีกลไกดังกล่าวหรือไม่ และหากมีกลไกดังกล่าวทำงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ การร้องเรียนสามารถครอบคลุมประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของตำรวจ ตั้งแต่ข้อกล่าวหาเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนไปจนถึงการปฏิบัติงานที่บกพร่อง

กลไกมักมีหลายระดับแตกต่างกันไป ระดับแรกโดยทั่วไปประกอบด้วยกลไกการร้องเรียนที่ยื่นต่อหัวหน้าสถานีตำรวจ/กรมตำรวจ ซึ่งจะได้รับการตรวจสอบภายในโดยหน่วยงานได้สังกัดตำรวจ อย่างไรก็ตาม การทำงานของกลไกนี้อาจมีข้อบกพร่องเนื่องจากขาดความเป็นอิสระและ ‘วัฒนธรรมเห็นแก่พวกพ้อง’ ที่เหนียวแน่นภายในสถาบันตำรวจ

นอกจากนี้ยังสามารถตั้งข้อกล่าวหาทางอาญาอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการสอบสวนเรื่องร้องเรียนอาจดำเนินการโดยตำรวจ สิ่งสำคัญคือต้องมีหน่วยพิเศษภายในสถาบันตำรวจ ดำเนินการสอบสวนข้อร้องเรียนดังกล่าว ตามหลักการแล้วควรมีหน่วยงานตำรวจที่รับเรื่องร้องเรียนที่เป็นอิสระจากสถาบันตำรวจโดยสิ้นเชิง

ระบบการร้องเรียนควรเปิดเผยและเข้าถึงง่าย ควรมีข้อมูลเกี่ยวกับกลไกการร้องเรียนแสดงในสถานที่ของตำรวจ การยื่นคำร้องควรกระทำได้ไม่เฉพาะเพียงต่อหน้าเท่านั้น แต่ยังอาจติดต่อทางโทรศัพท์และ/หรือทางจดหมายได้ด้วย

นอกจากนี้กรณีการเสียชีวิตและการบาดเจ็บสาหัสระหว่างการควบคุมตัวโดยตำรวจ ควรถูกส่งต่อไปยังกลไกที่เหมาะสมอย่างเป็นระบบและโดยอัตโนมัติเพื่อดำเนินการสอบสวนในทันที

ไม่ว่าตำรวจจะมีระบบการร้องเรียนแบบใด การสอบสวนคำร้องเรียนต่อตำรวจควร

เป็นไปตามเกณฑ์ต่อไปนี้⁴⁴

- **ความเป็นอิสระ** กลไกการร้องเรียนไม่ควรมีเชิงสถาบันหรือลำดับชั้นกับสถาบันตำรวจที่กำกับดูแลกลไก
- **ความรอบคอบ** กลไกการร้องเรียนควรสามารถพิจารณาข้อเท็จจริงทั้งหมดและดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อนรวบรวมพยานหลักฐานได้
- **ความรวดเร็ว** การสอบสวนควรดำเนินการโดยพลันและรวดเร็ว
- **การตรวจสอบโดยสาธารณะ** ขั้นตอนและกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับกลไกต้องเปิดเผยและโปร่งใส
- **การมีส่วนร่วมของเหยื่อ** ผู้ร้องทุกข์ควรมีส่วนร่วมในกระบวนการ ผู้ตรวจเยี่ยมควรเก็บรายละเอียดผลลัพธ์ของการยื่นคำร้องเรียนด้วย

ในช่วงท้ายของการสอบสวน ไม่ว่าจะเป็นทางอาญาหรือทางวินัย ผู้ร้องทุกข์ควรได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงคำตัดสินของการสอบสวน และควรมีโอกาสยื่นอุทธรณ์คำตัดสินดังกล่าว

แนวทางตรวจเยี่ยม

- บุคคลที่ถูกกลั่นแกล้งสามารถร้องเรียนด้วยวิธีใด
- ขั้นตอนการร้องเรียนสามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้ถูกควบคุมตัวหรือไม่ (รวมถึงผู้ที่เป็ชาวต่างชาติหรือไม่รู้หนังสือ หรือผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จิตเวช หรือประสาทสัมผัส)
- กระบวนการเคารพหลักการรักษาความลับหรือไม่
- กระบวนการมีความโปร่งใสหรือไม่
- กลไกการร้องเรียนมีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการของผู้ถูกควบคุมตัวหรือไม่
- บุคคลภายนอกสามารถร้องเรียนแทนผู้ถูกควบคุมตัวได้หรือไม่
- ผู้ร้องทุกข์ได้รับการตอบกลับที่ทันทั่วทั้งที่ ซึ่งรับทราบเนื้อหาของการร้องเรียนหรือไม่
- มีการเก็บ วิเคราะห์ และดำเนินสถิติการตอบกลับคำร้องเรียนหรือไม่
- มีการร้องเรียนกี่ครั้งในช่วงสาม/หก/สิบสองเดือนที่ผ่านมา เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขดังกล่าวกับจำนวนผู้ถูกควบคุมตัวที่สถานีตำรวจแล้วผลลัพธ์เป็นอย่างไร รูปแบบกลไกการร้องเรียนในปัจจุบันเป็นอย่างไร
- คำตัดสินของการสอบสวนคำร้องเรียนใดที่พบบ่อยที่สุด รวมถึงคำตัดสินเมื่อมีการอุทธรณ์

44 เกณฑ์ดังกล่าวพัฒนาจากหลักการของ European Court of Human Rights, the CPT and the Council of Europe Commissioner for Human Rights.

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

- คำร้องเรียนที่เปอร์เซ็นต์ที่มีผลลัพธ์เป็นประโยชน์แก่ผู้ร้องทุกข์
- มีระเบียบของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจัดการคำร้องเรียนหรือไม่
- เคยมีข้อกล่าวหาว่าตำรวจได้กลั่นแกล้งหรือลงโทษบุคคลที่ยื่นคำร้องเรียนหรือไม่

4.4. การตรวจสอบและการตรวจเยี่ยม

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“(1) รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องอนุญาตให้มีการเข้าเยี่ยม ตามพิธีสารนี้ โดยกลไกที่อ้างถึงในข้อ 2 และ 3 ในสถานที่ใดๆ ภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของรัฐซึ่งบุคคลถูกหรืออาจถูกไล่ออนเสรีภาพ ไม่ว่าจะโดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งจากหน่วยงานของรัฐ หรือเมื่อมีการกระตุ้น หรือด้วยความยินยอม หรือการเห็นพ้อง (ต่อไปนี้จะเรียกว่าสถานที่ควบคุมตัว) การเข้าเยี่ยมเหล่านี้ต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง และในกรณีจำเป็น ให้การคุ้มครองแก่บุคคลเหล่านี้จากการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ต่ำช้า”

OPCAT, ข้อ 4

“(2) โดยปราศจากข้อขัดแย้งต่อพันธกรณีระหว่างประเทศอื่นๆ เกี่ยวกับการไล่ออนเสรีภาพ ที่รัฐภาคีเป็นสมาชิก รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องดำเนินการให้กฎหมายของตน [...]”

(จ) รับประกันให้หน่วยงานและสถาบันที่มีอำนาจและได้รับอนุญาตเข้าถึงสถานที่ที่บุคคลถูกไล่ออนเสรีภาพ ในบางกรณี หลังได้รับอนุญาตโดยหน่วยงานตุลาการ”

ICPAPED, ข้อ 17(2e)

“(1) เพื่อกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด สถานที่ควบคุมตัวต้องเปิดให้เข้าเยี่ยมตรวจเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญ ซึ่งแต่งตั้งโดยและมีหน้าที่รับผิดชอบต่อหน่วยงานที่มีอำนาจ ซึ่งเป็นคนละหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการบริหารงานสถานที่ควบคุมตัวหรือจำคุก

(2) ผู้ถูกควบคุมตัวหรือจำคุกมีสิทธิสื่อสารโดยเสรีและเป็นความลับกับบุคคลที่เข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวหรือจำคุกตามวรรค 1 ของหลักการนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสมเพื่อรับประกันความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในสถานที่ดังกล่าว”

BPP, หลัก 29

ผู้หญิง

“เพื่อตรวจสอบสภาพการควบคุมตัวและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิง คณะตรวจตรา เยี่ยม หรือกำกับให้สมาชิกเป็นผู้หญิงด้วย”

BR, กฎ 25(3)

คนพิการ

“ภาคประชาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการและองค์กรผู้แทนของคนพิการจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการตรวจสอบติดตามการดำเนินงาน”

CRPD, ข้อ 33(3)

➡ ดูเพิ่มเติม

- SMR, §55
- CRPD, ข้อ 16(3)
- ความเห็นทั่วไป CAT ที่ 2 ข้อ 2 UNCAT, §13
- รายงานของ SRT, UN Doc. E/CN.4/2003/68, §26(f)
- Joint Study on Global Practices in Relation to Secret Detention in the Context of Countering Terrorism, UN Doc. A/HRC/13/42, §292(a)
- CPT Standards, หน้า 14, 50

ความเห็น

ระบบการตรวจสอบต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกที่ส่งเสริมกันมีความจำเป็นต่อการปกป้องสิทธิของบุคคลที่ถูกกีดรอนเสรีภาพ ผู้ถูกควบคุมตัวควรได้รับโอกาสติดต่อกลไกการตรวจสอบได้อย่างอิสระและเป็นความลับ คณะบุคคลที่เข้าเยี่ยมตรวจสอบสถานที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของกลไกตรวจเยี่ยมในระบบการตรวจสอบเหล่านี้ การเข้าเยี่ยมตรวจสอบเป็นหนึ่งในวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการป้องกันการทรมาน ทั้งนี้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด การเข้าเยี่ยมตรวจสอบควรดำเนินการอย่างสม่ำเสมอโดยไม่แจ้งล่วงหน้า นอกจากนี้ หน่วยงานตรวจสอบควรมีอำนาจสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวเป็นส่วนตัว⁴⁵

กลไกการเข้าเยี่ยมควรพยายามสรรหาผู้ตรวจสอบที่มีพื้นฐานหลากหลายมากที่สุด โดยคำนึงถึงความสำคัญของสมมูลเรื่องเพศ และความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ทางวิชาชีพที่หลากหลาย

กลไกการเข้าเยี่ยมควรพิจารณาด้วยว่าสถานที่ควบคุมตัวที่เข้าเยี่ยมมีท่าทีโต้ตอบต่อการตรวจสอบและข้อเสนอแนะอย่างไร

45 CPT standards, CPT, CoE Doc. CPT/Inf/E (2002) 1, 2002 (แก้ไข 2011), หน้า 14, §50. เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/En/documents/eng-standards.pdf>

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

แนวทางตรวจเยี่ยม

- มีกลไกการตรวจสอบภายในหรือไม่ (หมายเหตุ ในเขตอำนาจศาลบางแห่งอาจมีเพียงหน่วยงานเดียวหรือไม่มีเลย)
- ภารกิจและองค์ประกอบของกลไกคืออะไร (เช่น สมดุลเรื่องเพศและพื้นหลังทางวิชาชีพของสมาชิก)
- มีการตรวจสอบบ่อยแค่ไหน การตรวจสอบดังกล่าวกระทำโดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้าหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวสามารถเข้าถึงกลไกอย่างเป็นความลับหรือไม่
- กลไกสามารถรับและตรวจสอบคำร้องเรียนได้หรือไม่
- ใครบ้างสามารถเข้าถึงรายงานการตรวจสอบของกลไก รายงานดังกล่าวถูกเผยแพร่ต่อสาธารณะหรือไม่
- ผลลัพธ์การตรวจสอบตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นอย่างไร

5. สภาพการควบคุมตัว

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“84. (1) บุคคลที่ถูกจับกุมหรือจำคุกโดยเหตุแห่งความผิดทางอาญา ซึ่งถูกควบคุมตัวโดยตำรวจหรือในเรือนจำ แต่ยังมีได้ถูกไต่สวนและพิพากษา ต่อไปนี้ให้เรียกว่า “ผู้ต้องขังที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาคดี” [...]

86. ผู้ต้องขังที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาคดีต้องนอนโดยลำพังในห้องขังแยก โดยอาจมีการจัดการตามธรรมเนียมท้องถิ่นให้เหมาะสมตมสภาพอากาศ [...]

90. ผู้ต้องขังที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาคดีต้องได้รับอนุญาตให้จัดหาสิ่งของต่างๆ ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองหรือโดยบุคคลที่สาม เช่น หนังสือ หนังสือพิมพ์ อุปกรณ์การเขียน และวิธีการประกอบอาชีพอื่นๆ ที่สอดคล้องกับประโยชน์การบริหารงานยุติธรรม ความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยของสถานที่ควบคุมตัว”

SMR, §§ 84(1), 86, 90

“ตำรวจต้องจัดให้บุคคลมีความปลอดภัย สุขภาพและสุขอนามัยที่ดี และโภชนาการที่เหมาะสมระหว่างการควบคุมตัว ห้องขังต้องมีขนาดเหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศและจัดให้มีสถานที่พักผ่อนที่เหมาะสม”.

ECPE, §56

“ห้องขังตำรวจทั้งหมดต้องสะอาดและมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนบุคคลที่รองรับ และมีแสงสว่างเพียงพอ (เช่น เพียงพอสำหรับการอ่าน ไม่รวมช่วงเวลานอน) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้องขังควรได้รับแสงธรรมชาติ นอกจากนี้ ห้องขังควรจัดให้มีอุปกรณ์พักผ่อน (เช่น เก้าอี้หรือม้านั่งติดกับที่) และบุคคลที่จำเป็นต้องถูกควบคุมตัวข้ามคืนควรมีที่นอนและผ้าห่มที่สะอาด บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจควรใช้ห้องน้ำที่มีสภาพใช้ได้ และได้รับผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดร่างกายที่เพียงพอ พวกเขาควรมีน้ำดื่มพร้อมและได้รับอาหารในเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งอาหารอย่างน้อยหนึ่งมื้อทุกวัน (ต้องมีปริมาณมากกว่าแซนวิช) บุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยตำรวจเป็นเวลา 24 ชั่วโมงขึ้นไปควรสามารถทำกิจกรรมกลางแจ้งทุกวันเท่าที่เป็นไปได้”

CPT 12th General Report, §47

ผู้หญิง

“ที่พักของผู้ต้องขังหญิงต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกและผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นต่อความต้องการด้านสุขอนามัยเฉพาะของผู้หญิง รวมทั้งผ้าอนามัยที่ให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและน้ำประปาสำหรับการดูแลอนามัยส่วนตัวของเด็กและผู้หญิง”

BR, กฎ 5

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

“ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ถูกกลืนสารพิษต้องได้รับผลิตภัณฑ์ด้านสุขอนามัยเฉพาะทางเพศที่ขาดไม่ได้พอสมควร”

PBPA, หลัก XI

➡ ดูเพิ่มเติม

- SMR, §§ 4, 9-14, 20
- CRPD ข้อ 9
- PBPA, Principles XI, XII, XVII
- CPT 2nd General Report, §§ 42-43

ความเห็น

การควบคุมตัวโดยตำรวจควรมีระยะเวลาสั้น ดังนั้นสภาพการควบคุมตัวจึงคาดว่า จะมีลักษณะพื้นฐานมากกว่าในเรือนจำ อย่างไรก็ตามห้องซึ่งตำรวจควรมีแสงธรรมชาติและการระบายอากาศ และมีอุณหภูมิที่เหมาะสมกับสภาพอากาศและฤดูกาล หากบุคคลต้องค้างคืนในห้องซึ่ง จะต้องจัดให้มีที่นอนและผ้าห่ม ห้องสุขาควรสะอาดและถูกสุขลักษณะ และสามารถใช้บริการได้ไม่ล่าช้า ผู้ถูกควบคุมตัวควรมีน้ำดื่มและได้รับอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการเพียงพอ

ยิ่งห้องซึ่งมีขนาดเล็กเท่าใด ผู้ถูกควบคุมตัวก็ยิ่งจะใช้เวลาในห้องซึ่งน้อยลงเท่านั้น เกณฑ์ต่อไปนี้ (มองว่าเป็นระดับที่พึงประสงค์มากกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ) ใช้โดย CPT ในการประเมินห้องซึ่งตำรวจแต่ละแห่งในการควบคุมตัวเกินสองสามชั่วโมง ห้องซึ่งควรอยู่มีขนาด 7 ตารางเมตร โดยกว้างและยาว 2 เมตรหรือมากกว่า และควรมีระยะห่าง 2.5 เมตรระหว่างพื้นกับเพดาน ⁴⁶

ผู้ตรวจเยี่ยมควรตระหนักว่าบางครั้งสถานีดำรวจใช้เป็นสถานที่ควบคุมตัวบุคคลนานกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดและสถานบริการตำรวจยอมรับได้ แม้ว่าสถานที่ปฏิบัติงานตำรวจส่วนใหญ่ไม่มีศักยภาพเพียงพอต่อการควบคุมตัวเป็นระยะยาวหรือกลาง ในกรณีดังกล่าว สภาพการควบคุมตัวควรเทียบเท่ากับมาตรฐานขั้นต่ำที่คาดว่าจะต้องรับประกันในการควบคุมตัวระยะยาวก่อนการพิจารณาคดี

รัฐภาคีของ CRPD มีหน้าที่ภายใต้ข้อ 9 ต้องดำเนินการให้คนพิการสามารถเข้าถึงสถานที่สาธารณะได้ ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่ามีการจัดเตรียมที่พักที่เหมาะสมสำหรับผู้พิการหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบว่าที่พักและห้องสุขาเหมาะสมสำหรับเก้าอี้รถเข็นหรือไม่

46 รายงานทั่วไปว่าด้วยกิจกรรมของ CPT ฉบับที่ 2 วันที่ 1 มกราคมถึง 31 ธันวาคม 1991, CPT, CoE Doc. CPT/Inf (92) 3, 13 เมษายน 1992. เข้าถึงได้ที่ <http://www.cpt.coe.int/En/annual/rep-02.htm>

แนวทางตรวจเยี่ยม

ห้องขัง

- ห้องขังขนาดเท่าโหล่ สามารถรองรับได้กี่คน มีบุคคลอยู่ในห้องขังกี่คนขณะตรวจเยี่ยม ทะเบียนหรือบันทึกข้อมูลตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ ถ้าหากตรงกับความเป็นจริง จำนวนบุคคลในห้องขังเกินจำนวนที่รองรับได้สูงสุดหรือไม่
- เจ้าหน้าที่ทำอะไรบ้าง หากมีบุคคลถูกควบคุมตัวมากกว่าพื้นที่ที่รองรับได้
- อุณหภูมิในห้องขังเหมาะสมกับสภาพอากาศและฤดูกาลหรือไม่ มีเครื่องปรับอากาศ หรือการระบายอากาศที่ดีหรือไม่ ใช้งานได้ไหม
- มีแสงธรรมชาติและการระบายอากาศที่ดีภายในห้องขังหรือไม่ มีไฟฟ้าหรือไม่ ถ้ามีไฟฟ้า แสงสว่างเพียงพอที่จะอ่านหนังสือหรือไม่ ผู้ถูกควบคุมตัวสามารถเปิด ปิด หรือหรี่ไฟ ได้หรือไม่ (กรณีมีไฟฟ้า) หากไม่ได้ ช่วงเวลาอนัดจัดการอย่างไร ใช้การได้จริงหรือไม่
- มีเตียง พูก ผ้าห่ม และหมอนหรือไม่ สะอาดหรือไม่ มีการเตรียมการอะไรบ้าง ให้ห้องขังสะอาด
- มีการในแต่ละห้องขังที่สามารถใช้ขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่เฝ้าเวรยามในกรณี (1) จำเป็นต้องใช้ห้องสุขา กรณีไม่มีภายในห้องขัง (2) เจ็บป่วย หรือ (3) กรณีฉุกเฉิน กรณิใช้งานได้ไหม

อาหารและน้ำดื่ม

- จัดหาอาหารให้บุคคลบ่อยแค่ไหน อาหารประเภทใด (เช่น บุคคลที่ถูกควบคุมตัวได้รับ อาหารร้อนอย่างน้อยวันละครั้ง) จัดหาอาหารให้บุคคลที่มีความต้องการด้านอาหาร เป็นพิเศษอย่างไร (มังสวิรัต เหน็ดผลทางศาสนาหรือทางการแพทย์)
- ใครรับผิดชอบค่าใช้จ่ายอาหารของผู้ถูกควบคุมตัว เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ครอบครัว ผู้ถูกควบคุมตัวจัดหาและ/หรือจ่ายค่าอาหารหรือไม่
- บุคคลได้รับอาหารจริงหรือไม่ อาหารสดใหม่รับประทานได้ไหม
- บุคคลได้รับน้ำดื่มหรือไม่

ห้องอาบน้ำและห้องสุขา

- การใช้ห้องสุขามีเงื่อนไขอย่างไร
- ห้องสุขาใช้งานได้และถูกสุขอนามัยหรือไม่ ถ้าใช้ระบบขับถ่ายในถัง มีการทิ้งเศษปฏิกูล ในถังเป็นประจำหรือไม่
- การใช้ห้องอาบน้ำมีเงื่อนไขอย่างไร ห้องอาบน้ำใช้งานได้และถูกสุขอนามัยหรือไม่
- เจ้าหน้าที่เคารพผู้ถูกควบคุมตัวขณะใช้ห้องอาบน้ำและห้องสุขาหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับผลิตภัณฑ์อาบน้ำหรือไม่ (ผ้าเช็ดตัวและกระดาษชำระ) หรือต้องจัดหา/ เสียค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

การออกกำลังกาย

- มีพื้นที่ภายนอกให้ออกกำลังกายหรือไม่ ขนาดเพียงพอต่อจุดประสงค์และจำนวนของผู้ถูกควบคุมตัวหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับอนุญาตให้ออกกำลังกายได้หรือไม่ อย่างไร ต้องออกกำลังกายโดยลำพังหรือร่วมกับบุคคลอื่น ได้รับอนุญาตให้ออกกำลังกายเป็นเวลาเท่าไรในแต่ละวัน

กลุ่มเปราะบาง

- ควบคุมตัวผู้หญิงและเด็กแยกจากห้องชายหรือไม่
- มีมาตรการพิเศษใดสำหรับผู้หญิงและกลุ่มเปราะบางอื่นหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวหญิงได้รับผลิตภัณฑ์ด้านสุขอนามัยเป็นการเฉพาะหรือไม่
- มีการระมัดระวังความเสี่ยงที่อาจเกิดกับผู้มีความหลากหลายทางเพศขณะถูกควบคุมตัวร่วมกับบุคคลอื่นหรือไม่
- มีการประเมินบุคคลขณะรับเข้าห้องขังถึงความเสี่ยงจะก่อกวนอันตรายต่อผู้ถูกควบคุมตัวคนอื่นหรือไม่ ในกรณีจำเป็น ควบคุมตัวในห้องขังแยกหรือไม่
- มีการจัดเตรียมการห้องขังพิเศษสำหรับคนพิการหรือไม่

อื่นๆ

- บุคคลที่ถูกควบคุมตัวได้รับสิ่งพิมพ์ไว้อ่านหรือไม่
- มีข้อกำหนดเกี่ยวกับพิธีทางศาสนาหรือไม่
- กรณีฉุกเฉิน สามารถย้ายบุคคลจากห้องขังได้อย่างปลอดภัยหรือไม่
- หากผู้ถูกควบคุมตัวได้รับอนุญาตให้เขียนจดหมาย มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การเขียนให้หรือไม่
- หากจำเป็นให้ผู้ถูกควบคุมตัวถอดเสื้อผ้าเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจร่างกาย มีเสื้อผ้าให้เปลี่ยนหรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนเสื้อผ้าหรือไม่

6. บุคลากรตำรวจ

6.1. จรรยาบรรณ
มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
“(2) เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกเขาปฏิบัติภารกิจและหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ และมีความซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมายหรือนโยบายการบริหาร พวกเขาต้องพยายามรับประกันว่าทรัพยากรสาธารณะที่พวกเขารับผิดชอบได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพสูงสุดตลอดเวลา (3) เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องเอาใจใส่ มีความยุติธรรม และเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านความสัมพันธ์กับประชาชน พวกเขาต้องไม่ปฏิบัติต่อกลุ่มหรือบุคคลใดเป็นสิทธิพิเศษหรือเลือกปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสมต่อกลุ่มหรือบุคคลใด หรือใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด” (UN) International Code of Conduct for Public Officials, หลัก I(2-3)
“8. สาธารณชนคาดหวังให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความซื่อสัตย์สุจริตอย่างยิ่ง ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องประพฤติตนในลักษณะที่น่าเชื่อถือและหลีกเลี่ยงการกระทำใดที่อาจกระทบต่อความซื่อสัตย์สุจริตและทำให้ประชาชนเสียความมั่นใจในสถาบันตำรวจ [...]” 10. เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตลอดเวลา ให้สอดคล้องกับความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สุจริตตามที่วิชาชีพของตนกำหนด [...]” 11. เจ้าหน้าที่ตำรวจรับประกันว่าพวกเขาปฏิบัติต่อทุกคนอย่างสุภาพและประพฤติตนเป็นแบบอย่างและสอดคล้องกับข้อกำหนดทางวิชาชีพและความคาดหวังของสาธารณชนที่พวกเขาให้บริการ” SARPPCO Code of Conduct for Police Officials, Art. 8, 10, 11 “16. เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับต้องรับผิดชอบและมีความรับผิดชอบต่อการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของตนเองหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา 17. หน่วยงานตำรวจต้องจัดให้มีสายการบังคับบัญชาภายในที่ชัดเจน ต้องสามารถระบุได้ว่าผู้บังคับบัญชาคนใดเป็นผู้รับผิดชอบต่อการกระทำหรือการละเว้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้ายที่สุด 18. ตำรวจถูกจัดระเบียบในลักษณะที่ส่งเสริมงานตำรวจและความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน และหากเหมาะสม ส่งเสริมความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพกับหน่วยงานอื่น ชุมชนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน และตัวแทนของประชาชน รวมถึงกลุ่มชาติพันธุ์ [...]” 20. หน่วยงานตำรวจต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับรองความซื่อสัตย์สุจริตและการปฏิบัติงานที่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อรับประกันการเคารพในสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลตามที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนุสัญญายุโรปว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” ECPE, 16-18, 20

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

⇒ ดูเพิ่มเติม

- UN Code of Conduct for Law Enforcement Officials, UN Doc. A/ RES/34/169, ข้อ 1
- ECPE, §1, 12

ความเห็น

มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นหลักสำคัญของหลักธรรมาภิบาล หลักจรรยาบรรณในแต่ละประเทศช่วยในการให้ข้อมูลและเป็นแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ยังช่วยประกันให้พวกเขามีพื้นฐานทางจริยธรรมร่วมกันในการทำงาน จรรยาบรรณเป็นกรอบการทำงานที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางวิชาชีพในงานตำรวจทั้งหมด ทั้งยังส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลในหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละคนรับผิดชอบด้วย ทั้งนี้ สามารถจรรยาบรรณได้โดยให้เจ้าหน้าที่ใหม่ให้สัตยาบันอย่างเป็นทางการเมื่อได้รับการแต่งตั้งเข้าสู่ตำแหน่ง (เช่น สัตยาบันการเป็นตำรวจ)

ทั้งข้อกำหนดจรรยาบรรณของสหประชาชาติและระดับภูมิภาคเป็นกรอบการทำงานแก่ทุกรัฐที่เต็มใจจะวางหลักจรรยาบรรณและ/หรือจรรยาบรรณตำรวจในระดับชาติ จรรยาบรรณอาจดำเนินการควบคู่ไปกับกฎหมายตำรวจแห่งชาติ หรือดำเนินการแยกขาดจากกันก็ได้

ไม่ว่าจะมีข้อกำหนดจรรยาบรรณระดับชาติหรือไม่ หน่วยงานตรวจเยี่ยมต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ วิธีปฏิบัติงานของพวกเขาก็เป็นหัวใจของการสร้างบรรยากาศโดยทั่วไปของสถานีตำรวจ พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ถูกควบคุมตัวขึ้นอยู่กับคำสั่งที่พวกเขาได้รับ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เจ้าหน้าที่ยังได้รับอิทธิพลจากแนวทางและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในสายบังคับบัญชาของตน จากคำแถลงของนักการเมืองและข้อความตามสื่อ และจากทัศนคติของประชาชนทั่วไปที่มีต่อผู้ถูกควบคุมตัว จรรยาบรรณยังสามารถใช้เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขาเชื่อว่าสายบังคับบัญชาของพวกเขากำลังปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน เนื้อหาของข้อกำหนดจรรยาบรรณระดับชาติ (เช่น ความเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือมีลักษณะคล้ายคลึงการทหาร) ก็สามารถใช้ประโยชน์เป็นตัวชี้วัดถึงวัฒนธรรมสถาบันตำรวจได้เช่นกัน

แนวทางตรวจเยี่ยม

- มีข้อกำหนดจรรยาบรรณตำรวจระดับชาติหรือไม่ ถ้ามี เจ้าหน้าที่ตำรวจตระหนักถึงจรรยาบรรณดังกล่าวหรือไม่ เจ้าหน้าที่ใช้จรรยาบรรณเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่
- จรรยาบรรณมีเนื้อหาวางไร จัดทำเป็นภาษาอะไร จัดทำในภาษาที่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้ในประเทศหรือไม่
- หากไม่มีข้อกำหนดจรรยาบรรณระดับชาติ เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบถึงข้อกำหนดจรรยาบรรณแห่งสหประชาชาติหรือระดับภูมิภาคหรือไม่
- มีวิธีใดจัดการสายการบังคับบัญชาในสถาบันตำรวจ
- มีวิธีใดประเมินการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามหลักจรรยาบรรณ

6.2. การสรรหามูลสาร

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“รัฐบาลและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต้องรับประกันว่าเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายทั้งหมดได้รับการคัดเลือกผ่านกระบวนการคัดกรองที่เหมาะสม มีคุณสมบัติทางศีลธรรม จิตใจ และร่างกายที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ”

BPUFF, §18

“22. บุคลากรตำรวจ ในทุกระดับของการเข้าปฏิบัติงาน ต้องคัดเลือกโดยพิจารณาจากคุณสมบัติและประสบการณ์ส่วนบุคคล ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานของตำรวจ

23. เจ้าหน้าที่ตำรวจพึงสามารถมีวิจารณญาณ ทักษะการตัดสินใจ วุฒิภาวะ ความยุติธรรม ทักษะในการสื่อสาร และทักษะความเป็นผู้นำและการจัดการตามความเหมาะสม อีกทั้งต้องมีความเข้าใจประเด็นทางสังคม วัฒนธรรม และชุมชนเป็นอย่างดี

24. บุคคลที่เคยถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานก่ออาชญากรรมร้ายแรงพึงถูกตัดสิทธิการสมัครเป็นตำรวจ

25. ขั้นตอนการสรรหามูลสารต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของวัตถุประสงค์และปราศจากการเลือกปฏิบัติ หลังจากการคัดกรองผู้สมัครตามที่เห็นสมควรแล้ว นอกจากนี้ นโยบายควรมุ่งสรรหาชายและหญิงจากภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม รวมทั้งกลุ่มชาติพันธุ์ ด้วยวัตถุประสงค์โดยรวมเพื่อให้บุคลากรตำรวจสะท้อนถึงสังคมที่พวกเขาปฏิบัติ”

ECPE, §§ 22-25

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

ความเห็น

กระบวนการสรรหาบุคลากรถือเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งของสถาบันตำรวจทุกแห่ง ผู้ตรวจเยี่ยมควรตรวจสอบกระบวนการสรรหาบุคลากรด้วย เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวอาจสะท้อนถึงค่านิยมภายในสถาบันตำรวจ ยกตัวอย่างเช่น หากการประกาศสรรหาบุคลากรสื่อสารภาพลักษณ์ตำรวจที่เน้นการใช้กำลัง อาจเป็นตัวชี้วัดว่าสถาบันพิจารณาตนเองในฐานะหน่วยงานที่ใช้กำลังมากกว่าให้บริการ เกณฑ์การคัดเลือก เช่น ข้อกำหนดทางการศึกษาขั้นต่ำ เพศ อายุ ส่วนสูง และอื่นๆ อาจเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของสถาบันตำรวจ องค์ประกอบบุคลากรตำรวจ โดยเฉพาะกรณีมีบุคลากรจากกลุ่มชาติพันธุ์ โดยหลักการแล้วควรเป็นตัวแทนของประชากรโดยรวม

หน่วยงานตรวจเยี่ยมบางแห่ง เช่น NPM มีสิทธิให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการสรรหา ขั้นตอนการสรรหา และการเลือกปฏิบัติที่อาจเกิดขึ้นขณะว่าจ้างพนักงานใหม่

แนวทางตรวจเยี่ยม

- ขั้นตอนและวิธีการคัดเลือกบุคลากรตำรวจเป็นอย่างไร
- เกณฑ์หลักในการคัดเลือกบุคลากรคืออะไร มีเหตุใดที่ตัดสินผู้สมัครเป็นตำรวจ
- บุคลากรตำรวจมีส่วนของผู้ชายกับผู้หญิงเท่าไร
- บุคลากรตำรวจมีส่วนกลุ่มชาติพันธุ์เท่าไร ถ้ามี
- สถาบันตำรวจโดยรวมสะท้อนถึงข้อมูลประชากรของประเทศหรือไม่
- ข้อความใดถูกสื่อสารระหว่างการสรรหาบุคลากร ทั้งที่สื่อสารโดยตรงและโดยปริยาย

6.3. การฝึกอบรม

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“(1) รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องประกันว่าการศึกษาและข้อสนเทศเกี่ยวกับการห้ามการทรมานเข้าไปบรรจุอย่างสมบูรณ์ในหลักสูตรการฝึกอบรมบุคลากรที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย ทั้งที่เป็นพลเรือนหรือทหาร พนักงานทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และบุคคลอื่นๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการควบคุมตัว การสอบสวน หรือการปฏิบัติต่อปัจเจกบุคคลที่ตกอยู่ภายใต้ภาวะของการจับกุม การกักขัง หรือการจำคุก ไม่ว่าจะในรูปแบบใด

(2) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐนำข้อห้ามนี้เข้าบรรจุอยู่ในกฎเกณฑ์หรือคำสั่งที่ออกมาเกี่ยวกับหน้าที่และภารกิจของบุคคลเช่นว่า”

UNCAT, ข้อ 10

“รัฐภาคีพึงใช้มาตรการใดๆ เพื่อให้ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นๆ ที่รับผิดชอบในการดูแลบุคคลที่ถูกลิดรอนเสรีภาพชั่วคราวหรือเด็ดขาด เน้นย้ำห้ามใช้การทรมานในการสอบสวน การควบคุมตัว เป็นพิเศษ หรือการจับกุม”

IACPPT, ข้อ 7(1)

“บุคลากรของสถานที่ลิดรอนเสรีภาพต้องได้รับคำแนะนำเบื้องต้นและได้รับการฝึกอบรมเฉพาะทางเป็นระยะๆ โดยเน้นที่ลักษณะทางสังคมในการปฏิบัติงาน คำแนะนำและการฝึกอบรมดังกล่าวต้องรวมถึงการศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ และข้อห้ามในการปฏิบัติหน้าที่ และตามหลักการและกฎเกณฑ์ระดับชาติและระดับสากลเกี่ยวกับการใช้กำลัง อาวุธปืน และเครื่องมือพันธนาการทางกายภาพ ตามวัตถุประสงค์เหล่านี้ ประเทศสมาชิกขององค์การรัฐอเมริกันต้องส่งเสริมการสร้างและการดำเนินงานของโครงการศึกษาและการฝึกอบรมเฉพาะทาง ด้วยการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของสถาบันทางสังคมและรัฐวิสาหกิจ”

BPBA, หลัก 20(7))

28. หลังการฝึกอบรมเบื้องต้นทั่วไป ควรมีการฝึกอบรมต่อเนื่องเป็นระยะๆ รวมถึงการฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญ การจัดการ และความเป็นผู้นำ เมื่อจำเป็น [...]

30. การฝึกอบรมตำรวจต้องคำนึงถึงความจำเป็นตามความท้าทายและต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติและความหวาดกลัวชาวต่างชาติ

ECPE, §§ 28, 30

เยาวชน

“บุคลากรควรได้รับการฝึกอบรมให้พวกเขาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกอบรมในด้านจิตวิทยาเด็ก สวัสดิการเด็ก และมาตรฐานและบรรทัดฐานสากลด้านสิทธิมนุษยชนและสิทธิเด็ก รวมถึงหลักการนี้ด้วย”

RPJDL, §85

➡ ดูเพิ่มเติม

- BPUFF, §18
- RIG, Part II, §46
- ECPE, §§ 26, 27, 29
- CPT 2nd General Report, CoE Doc. CPT/Inf (92) 3, §§ 60-61

ความเห็น

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผ่านการรับรองและการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดีเป็นพื้นฐานสำคัญของระบบตำรวจที่ทำงานได้ดี กลไกการเข้าเยี่ยมตรวจสอบควรขอข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรมและความเหมาะสมของเนื้อหาการฝึกอบรม การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเหมาะสมถือเป็นหลักประกันไม่ให้เกิด

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

การปฏิบัติที่โหดร้าย หลักสูตรการอบรมตำรวจที่ออกแบบมาอย่างดีควรเน้นที่ค่านิยมทางจริยธรรม และการเคารพสิทธิมนุษยชนแทรกซึมในหลักสูตร ประเด็นนี้สำคัญอย่างยิ่งในหลักสูตรการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ

- การสอบปากคำ
- การใช้เครื่องมือพันธนาการ
- ทักษะเชิงเทคนิคต่างๆ (เช่น การใช้กำลังและอาวุธปืน)

หลักสูตรควรมีเนื้อหาครอบคลุมดังต่อไปนี้

- การติดต่อสื่อสารกับบุคคลทั่วไป
- การป้องกันความไม่สงบเรียบร้อย
- การจัดการความขัดแย้งด้วยวิธีสันติ
- การจัดการความเครียด

ทักษะเหล่านี้อาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถคลี่คลายสถานการณ์ที่อาจกลายเป็นความรุนแรงได้

ควรให้โอกาสเจ้าหน้าที่ทุกคนฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติใดๆ และไม่คำนึงถึงเพศ อายุ และตำแหน่ง การมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและ/หรือการพัฒนาทางวิชาชีพอาจนำไปสู่การเลื่อนตำแหน่ง หากไม่เป็นกรณีเช่นนั้น ผู้ตรวจเยี่ยมควรสอบถามข้อมูลระบบเลื่อนขั้นและพิจารณาว่าระบบดังกล่าวตัดสินบนพื้นฐานของระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 'ผลลัพธ์' ของการปฏิบัติหน้าที่ หรือเกณฑ์อื่นๆ

นอกเหนือจากโอกาสในการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจควรได้รับการประเมินและความช่วยเหลือทางจิตวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังเผชิญเหตุการณ์รุนแรง

แนวทางตรวจเยี่ยม

- เจ้าหน้าที่ใหม่ได้รับการฝึกอบรมไต่บัง การฝึกอบรมมีระยะเวลาเท่าไร และครอบคลุมเนื้อหาใดบ้าง
- เจ้าหน้าที่ที่มีโอกาสได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องหรือไม่ มีเจ้าหน้าที่เข้าฝึกอบรมจริงหรือไม่ กระบวนการคัดเลือกผู้ได้รับการฝึกอบรมมีเกณฑ์อะไรบ้าง (มีข้อกำหนดตามตำแหน่ง เพศ หรือภูมิหลังทางชาติพันธุ์หรือไม่)
- เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการฝึกอบรมให้จัดการกับกลุ่มหรือสถานการณ์เฉพาะบางหรือไม่ เช่น กลุ่มเยาวชนหรือผู้มีอาการทางจิตเวช
- การฝึกอบรมได้บูรณาการแนวทางเรื่องเพศในการปฏิบัติงานของตำรวจหรือไม่
- การฝึกอบรมครอบคลุมกระบวนการการร้องเรียน การตรวจสอบ และการตรวจเยี่ยมหรือไม่ (รวมทั้งการตรวจเยี่ยมจากหน่วยงานภายนอกหรือกลไกการตรวจสอบ)

6.4. เครื่องแบบและการระบุตัวตน

มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

“14. โดยปกติตำรวจและบุคลากรในเครื่องแบบต้อง [แต่งกาย] ให้ดูจำได้ง่าย [...] 45. ระหว่างการแทรกแซงเหตุการณ์ใด เจ้าหน้าที่ตำรวจโดยปกติอยู่ในฐานะที่สามารถหลักฐานสถานะตำรวจและตัวตนทางวิชาชีพ”

ECPE, §§ 14, 45

“CPT มีความวิตกกังวลยิ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติที่พบในหลายประเทศ ที่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่เรือนจำสวมหน้ากากหรือหมวกคลุมใบหน้าขณะทำการจับกุม สอบสวน หรือจัดการกับความวุ่นวายในเรือนจำ การปฏิบัตินี้จะขัดขวางการระบุตัวผู้ต้องสงสัยที่อาจเกิดขึ้น หาก/เมื่อมีข้อกล่าวหาว่ามีการปฏิบัติที่โหดร้ายเกิดขึ้น การปฏิบัตินี้ควรถูกควบคุมอย่างเข้มงวดและใช้เฉพาะในกรณีพิเศษเมื่อมีเหตุอันสมควรเท่านั้น ในบริบทของเรือนจำแล้ว การปฏิบัตินี้มักไม่เคยมีเหตุผลอันสมควรเลย”

CPT 14th General Report, §34

ความเห็น

เมื่อคำนึงถึงอำนาจของตำรวจที่กว้างขวางแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจเชิงบังคับ ตำรวจมี ถือเป็นสิ่งสำคัญที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องระบุตัวตนได้ง่ายผ่านเครื่องแบบของพวกเขา เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบบุคคลต่อสาธารณะ หน่วยงาน/กองกำลังตำรวจบางแห่งได้แนะนำวิธีปฏิบัติโดยให้แสดงหมายเลขประจำตัวประชาชนบนหน้าอก

ในบางกรณีตำรวจอาจสวมชุดธรรมดา อย่างไรก็ตามพวกเขาควรอยู่ในฐานะที่จะสามารถแสดงสถานะตำรวจผ่านตราตำรวจหรือเอกสารแสดงตัวของทางราชการอื่นๆ เมื่อพิจารณาในมุมมองเชิงป้องกัน ผู้ตรวจเยี่ยมอาจตรวจสอบกฎระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการสวมชุดธรรมดาและวิธีการระบุเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละคนเมื่อสวมชุดธรรมดา

ตำรวจไม่ควรปิดบังใบหน้าเมื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางราชการ อันเนื่องจากมีความเสี่ยงที่การปฏิบัติที่โหดร้ายโดยเจ้าหน้าที่จะได้รับยกเว้นการรับผิดชอบอย่างสิ้นเชิง กรณีผู้เสียหายและพยานอื่นๆ ไม่อยู่ในฐานะที่จะระบุเจ้าหน้าที่ผู้อาจต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิได้ การใส่หมวกคลุมใบหน้าควรได้รับการควบคุมอย่างเคร่งครัดตามคำแนะนำของ CPT (ดูมาตรฐานที่ตามมาด้านล่าง)

บทที่ 3: มาตรฐานสากลเกี่ยวกับอำนาจของตำรวจและการควบคุมตัวโดยตำรวจ

แนวทางตรวจเยี่ยม

- ภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ในเครื่องแบบถูกถ่ายทอดอย่างไร
- เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แสดงหลักฐานความเป็นตำรวจเมื่อมีการร้องขอหรือไม่
- มีกฎระเบียบที่ระบุสถานการณ์พิเศษที่เจ้าหน้าที่อาจใช้หน้กากหรือหมวกคลุมหัวได้หรือไม่
- ผู้ถูกควบคุมตัวสามารถระบุตัวตนของเจ้าหน้าที่ที่จับกุมและสอบปากคำพวกเขาได้หรือไม่
- เจ้าหน้าที่ตำรวจใส่หมวกคลุมหัวหรือเสื้อผ้าอื่นๆ ที่ปิดบังใบหน้าขณะจับกุมและสอบปากคำผู้ถูกควบคุมตัวหรือไม่

ทาง APT ขอขอบคุณสหภาพยุโรป ที่ให้เงินสนับสนุนในการตีพิมพ์ฉบับภาษาไทย

[illegible]

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

